

USA TODAY ÇOKSATAN YAZARI

J. WILDER

Aşkta doğruyu
bulmanın tek yolu,
kendi kurallarını
koymaktır.

BİZİM KURALLARIMIZ

BAZEN İKİNCİ ŞANSLAR, İLK SEFERDEN ÇOK DAHA ÇILGINCA OLUR.

Planım basitti: Arkadaşımdan düğünü için
bir hafta sonunu şehir dışında geçirmek
ve ardından işlerime geri dönmek.

Ama Boston Bruins'ın iki yakışıklı hokey yıldızı,
River ve Alex, kaldığım villaya adım attığında
planlarım çoktan suya düşmüştü.

Üniversite yıllarında iki yakın arkadaşın arası
benim yüzümden bozulunca her şeyden uzaklaşarak
yeni bir hayata başlamıştım.

Ancak yıllar sonra onlarla yeniden karşılaşınca
kahkahalar ve... Sınırları zorlayan bir çekim
etrafımızı sarmıştı.

Hangisine ikinci bir şans verecektim?

Ama görünüşe göre seçim yapmama gerek yoktu.
Çünkü bu defa kıskançlık yerini paylaşılan
bir sevgiye bırakmıştı.

Peki ben buna hazır mıydım, bilmiyordum.
Ama bu hafta sonu kesinlikle sıradan olmayacaktı...

SERİNİN DİĞER
KİTAPLARINI HÂLÂ
OKUMADINIZ MI?

artemisyayinlari x artemiskitap @ artemisyayinlari

Çeviren: Ezgi Uğur
YETİŞKİN OKURLAR İÇİNDİR

YAYIN NO: 2723

BİZİM KURALLARIMIZ

KURAL TANIMAZLAR SERİSİ #3

J. WILDER

Orijinal Adı: Rules of Our Own

Yayın Yönetmeni: Yusuf Tan

İngilizceden Çeviren: Ezgi Uğur

Editör: Doğa Özfiyat

Son Okuma: Ezel Bildircin

Kapak Tasarımı: Aslıhan Kopuz/ArtSLI

Sayfa Tasarım: Rumeysa Sarı

1. Basım: Ocak 2026

ISBN: 978-625-5882-99-8

Sertifika No: 43949

Bizim Kurallarımız

© 2026, ALFA Basım Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti

Rules of Our Own

© 2023, J. Wilder

İlk kez RULE BREAKER SERIES #3: Rules of Our Own by J. Wilder adıyla İngilizce dilinde yayımlandı.

Kitabın Türkçe yayın hakları AnatoliaTic Telif Hakları Ajansı aracılığıyla JABberwocky Literary Agency, Inc. ile yapılan anlaşmayla ALFA Basım Yayın Dağıtım San. Ve Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

ARTEMİS YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76

e-posta: editor@artemisyyayinlari.com – www.artemisyyayinlari.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29 Sertifika No: 45099

Artemis Yayınları, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

J. WILDER

**BİZİM
KURALLARIMIZ**

İngilizceden Çeviren: Ezgi Uğur

ARTEMİS YAYINLARI

Ninova

*Pillere ve doğum kontrolüne..**

*Düzenleme
Ny.ozlem*

YAZAR NOTU

River, Alex ve Mia ile 2019 yılında *Beş Numaralı Kural*'ı yazarken tanıştık. Birbirlerine âşık olmalarını planlamamıştım. Başlangıçta onları arkadaş olarak yazmıştım ama hikâye ilerledikçe anlatıya daha çok dâhil olmaya başladılar ve neredeyse bana, hikâyelerine bir yer vermem için yalvardılar.

Yine de bu kitabı yazmayı planlamıyordum. Kendimi gergin hissettiğimi söylesem az kalır, karşılamam gereken beklentilerin ağırlığı o kadar fazla ki... Beni tanıyan herkes vücudumun %99'unun kaygıdan oluştuğunu bilir.

Not: Bu kitapta yazmayı planladığımdan ÇOK daha fazla seks sahnesine yer verdim. Bazen yazar hikâyenin gidişatına uymak zorundadır. Karakterler bu şekilde ilerlemek istedi.

Kitap ayrıca tam bir hokey romantizmi sayılmaz, karakterler hokey oyuncusu olsa da kurgu hokeyin etrafında dönmüyor.

Size keyifli okumalar!!!

Tetikleyici Unsurlar:

- Aile içi şiddet.
- Kontrolcü bir aşağılığın manipölasyonları, tehditleri ve korkutma çabaları. (*Siktir git, Jason! Cehennemin dibine kadar yolun var!*)

Kitapta, üç karakterin de birbirlerine eşit düzeyde âşık oldukları çok eşli bir ilişki anlatılmaktadır.

Bir MIA

Devasa havaalanının hoparlörlerinden cızırtılı bir kadın sesi duyuldu. “*Ottawa’dan San Francisco’ya giden WS2371 sefer sayılı uçağımız yolcu alımına başlamıştır.*” Bu uçağı kaçıramazdım çünkü bir sonraki uçuş dört saat sonraydı. Bugün Piper ve Lucas’ın düğünlerinin ilk gecesiydi ve kızlar gecesi düzenlenecekti. Şüphesiz alkol de gırla gidecekti ve şu anda buna fazlasıyla ihtiyacım vardı.

Hastanedeki erken vardiyayı almıştım. İntörnlükteki ilk senem olduğundan, günlerim kaos içinde geçiyordu. Ama sonra bir hata yapıp Çocuklar İçin Protez isimli yardım derneğim için bir saat daha araştırma yapabileceğimi düşünmüştüm. Bir dakika daha, bir dakika daha diye diye sonunda iki saat harcadığımı fark etmiş, sonra da bu karmaşaya davetiye çıkarmıştım.

Gerard’ın sesi telefondan gayet net geliyordu. “Dinliyor musun?”

Omzumla kulağımın arasına sıkıştırdığım cep telefonumu düzelttim. “Evet, tabii ki.”

“Ciddiyim, Mia. İki ay sonra fonu Eric’in ekibine aktaracağım.”

“Ama bu süre yeterli değil.” Boğazım kurumuştı ve sendeleyerek yürümeye başladım, söyledikleri yüzüme bir tokat gibi çarpmıştı. Çocuklar İçin Protez derneğim için yerel bağış kampanyasını başlattığımda Gerard sponsor olmayı teklif eden ilk kişiydi. Astrocorp Holding adında farklı yardım kuruluşları için fon tahsis eden bir şirkette çalışıyordu.

Çocuklar İçin Protez’i yerel bir organizasyondan ulusal bir organizasyona dönüştürme fırsatı yakaladığım için çok mutluydum. Anlaşırken bana desteğinin, arka bahçemle sınırlı bağış kampanyasını tam teşekküllü bir yardım derneğine dönüştürmeme bağlı olduğunu söylemişti. Bu da para toplamak anlamına geliyordu, yani tek bir sponsor yeterli gelmeyecekti. O zamanlar “Ne kadar zor olabilir ki?” diye düşünüyordum.

Ama zormuş. Hem de çok.

“Üzgünüm, Mia. Bunu kişisel algılama. Başarılı olmayacak bir derneğe fon ayırmam mümkün değil. Bunu sen de biliyorsun.”

Kişisel algılamaymış, hadi oradan.

Daha önce hiç bu kadar kişisel algılayacağım bir şey olmamıştı. O masum çocukların ihtiyaç duydukları yardımdan mahrum kalacağını düşününce kalbim parçalanıyordu. Yüzlerindeki gülümsemenin söndüğünü, anne babaların yeniden kaygılı bir ruh hâline sürüklendiğini neredeyse hissedebiliyordum.

Kapılarının önünde bekleyen insanların arasından geçip dışerimi sıktım. “Halledeceğim.”

Gerard kararlı bir ses tonuyla, “Halletmen gerek. Bu son şansın,” dedi, nereye varmak istediği açıktı.

Sonrası sessizlikti.

Gözlerim yanmaya başlamıştı, ağlamamak için kendimi tuttum. Bunu başarmak için gerçekten bir mucizeye ihtiyacım vardı. Ne yazık ki dua etmenin bir yardımı dokunmuyordu.

Emin olun onu da denemiştım.

Tanrı'nın hiçbir yardımı dokunmayınca parayı bulmak için denemediğim şey kalmamıştı. Bu işi başarmak için en iyi seçeneğimin sosyal medya olduğunu düşünerek *hashtagler*, trendler ve viral sesleri araştırmıştım ve buna o kadar çok zamanımı harcamıştım ki bana yıllar geçmiş gibi gelmişti.

“Ottawa'dan San Francisco'ya giden WS2371 sefer sayılı uçuş için, küçük çocuğu olan ve özel yardıma ihtiyaç duyan yolcuların uçağa binmeye başlamaları rica olunur.”

Koridorun sonundaki tabelayı görebilmek için gözlerimi kısıttım ve adımlarımı giderek hızlandırırken kalbim deli gibi çarpıyordu. Hızlandıkça arkamdan sürüklediğim bavulun kalitesiz sapı dönmeye başladı.

Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin.

Bavulun dengesini korumaya çalışarak sapından hızlıca çektim ama sert plastik tabanı topuğuma çarptı.

Ah! Çığlık atmamak için dilimi ısırđım. Crocs terliklerimin kayışını düzeltirken bildiğim tüm küfürleri içimden tekrarlıyordum. Yere yığılıp ayağımı tutarak ağlamamak için kendimi zor tutuyordum ve elimden geldiğince hızlı bir biçimde topallaya topallaya ilerledim.

Uçağa binişin olduğu kapıda bir kalabalık vardı ama insanlar sıraya girmek yerine göremediğim bir masaya bakıyordu.

Rahatlayıp birkaç derin nefes alıp verdim. Sidney ve Piper'la düğün detaylarını konuşurken bir yandan da dedikodu yapacağımız bu geceye bir adım daha yaklaşmıştım. Âdeta nedimeliğe giriş dersi gibi olacaktı.

Tükenmişlik sendromunun eşiğindeydim ama hayata incecik bir iplikle tutunsam da yorgunluğumu arkadaşlarımdan gizliyordum. Bu geceye çok ama çok ihtiyacım vardı. İki adamın arasına geçince burnuma yoğun bir parfüm kokusu geldi, yüzümü buruşturdum. Yanıma oturmamalarını umdum.

Ön tarafta, saçlarını kusursuzca topuz yapmış bir görevli, bir adamla konuşuyordu. Adam ona, “Anlamıyorsunuz, karım şu anda doğum yapıyor. En az üç haftası vardı ama ne olduğunu bilmiyorum,” diyerek yalvarıyordu. İki elini masaya koydu. “Bana ihtiyacı var.”

Sesi yüreğimi delip geçmişti ve bir şey yapmak için çaresiz bir istek duydum.

Kadın mikrofona eğilip, “Burada çocuğunun doğumu için evine gitmek isteyen bir yolcumuz var, bir sonraki uçağa geçmeyi kabul edecek bir gönüllü arıyoruz,” dedi.

Adam çılgına dönmüştü, saçları karman çormandı, gömleğinin düğmeleri yarıya kadar açılmıştı ve kalabalığa bakıp ona yardım edecek birilerini arıyordu.

İnsanlar etrafımda kıpırdanıp duruyordu ama gönüllü olmaya niyetli kimse yoktu. Görevli, adama onu anladığını belli eden bir bakış atıp, “Üzgünüm, beyefendi ama şu an elimden gelen tek şey sizi bir sonraki uçuşa almak,” dedi.

Adamın omuzları çöktü, gözlerinin kenarları kızarmıştı. Çaresizliği yüreğime öyle bir işlemişti ki kızları yüzüstü bırakmak pahasına da olsa öne çıktım, bunu bir şekilde telafi edecektim.

Yanlarına gidip mavi takım elbiseli görevliye döndüm ve biletimi uzatarak, “Benim yerime binebilir, uçak altı bagajım yok,” dedim.

Adam sesli bir nefes alıp bir bana bir de görevliye bakmaya başladı. Ona boş yere umut vermekten korkmuştum, tereddütle görevliye baktım.

Kadın ekrana bir şeyler yazıp kontrol ettikten sonra gülümseyerek bize baktı. “Değişiklik yapabilirim,” dedi. “Bir sonraki uçak için dört saat beklemeniz gerekecek, biliyorsunuz değil mi?”

“Evet, sorun değil.”

Kadın başını sallayıp yakında baba olacak adama biniş kartını verdi. “İyi uçuşlar ve tebrikler.”

Adam gözünde yaşlarla bana döndü ve “Teşekkürler,” deyip sarıldı. Beni bırakana kadar sırtını birkaç kez okşamam gerekti.

“Önemli değil,” dedim. “Tebrikler.”

Adam çabucak körükten geçti ve uçağa doğru koştu.

Kararımdan memnundum, içimi bir sıcaklık kapladı.

Görevli, başını ekrandan kaldırmadan, “Çok cömert bir hareketi,” dedi.

Omuz silktim. “Önemli değil. Kim olsa aynı şeyi yapardı.”

Bakışlarını nihayet kontuara doğru ilerleyen kalabalığa çevirdi. Kaşlarını kaldırıp bana yeni bir bilet uzattı. “Ondan pek emin değilim. Birkaç saat sonra görüşürüz.”

Bekleme salonuna doğru ilerleyip sert, plastik koltuğa rahatça kuruldum ve telefonumu elime aldım.

İç çekerek mesajlaşma grubumuza yazdım.

Uçağımı kaçırdım. Geç kalacağım.

İlk cevap veren hem üniversitedeki ev arkadaşım hem de en yakın arkadaşım Sidney oldu.

Sidney: Lütfen bana hâlâ klinikte olmadığını söyle.
Sana iki saat önce mesaj atmıştım.

Yorumsuz...

Piper: Üzüldüm, peki bu gece gelebilecek misin?

Düğün Piper'in olmasına rağmen geç kalmamı sakinlikle karşılamasına şaşırmamıştım. Bu yardım derneği konusundaki takıntımı ondan daha iyi anlayan kimse yoktu. Yeni protez takırmış hastalara yardımcı olan bir fizyoterapist olarak Piper da bu işe benim kadar kendini adanmıştı. Yıllar içinde aramızdaki bağ öyle kuvvetlenmişti ki şimdi onunla da Sidney kadar yakın olmuştuk.

Sadece birkaç saat daha beklemem gerekecek,
beni beklemeyin.

Sidney: Yapma ama. 😊 İndiğinde görüşürüz. 🌸

Sidney: Bir dakika! Olanların Jason'la bir ilgisi yok, değil mi?

Sidney ve Piper'in eski sevgilim Jason'a olan nefreti sınır tanımıyordu.

Bir ev, bir eş, 2,5 tane çocuk ve çitli bir bahçe isteyen Jason. Ağzında gümüş kaşıkla doğmuş, babası benim çalıştığım hastanenin yönetim kurulunda olan Jason. İntörnlüğe onun sayesinde kabul edildiğimi her fırsatta hatırlatan Jason.

Bana kendimi kullanılıp atılmış bir mendil gibi hissettiren Jason.

Ona yeterince öncelik vermediğimi söyleyip duruyordu, işin kötüsü bunu inkâr edemiyordum ama erkek arkadaşım buna katlanamıyor diye işimi bırakacak değildim.

Büyük olasılıkla pes edeceğimi düşünüyordu ama bir yılın sonunda bencil biri olduğumu söyleyerek beni terk etmişti.

Ayrılmamızın canımı yakması gerekirdi ama... Yakmamıştı. Bu yüzden bambaşka bir taktik deneyip bana üzülüğünü ve birlikte olmayı istediğini söylediğinde onu görmezden geldim.

O zamanlar beş dakikada bir mesaj atıyordu. Hepsi de *seni seviyorum* ve *özür dilerim* cümleleriyle başlıyor ancak hızla beni hayatının bir yılını çöpe atan bencil bir kaltak olmakla suçladığı cümlelerle sonlanıyordu. Engellememiş olmamın tek sebebi onu bir yara bandı gibi kullanmanın verdiği suçluluk hissiydi. Hayatımda olması gereken bir kişinin boşluğunu doldurması için onu hayatıma almıştım ama kalbimde ona hiçbir zaman bir yer vermemiştim. Hem de hiç.

Üç yıl önce o hatayı yaptıktan sonra olmazdı.

Hayır. Sanırım sonunda anladı.

Sidney: Umarım öyledir. Jax'in onu öldürmeye hazır olduğunu söyleyebilirim.

Piper: Evet, Lucas da hazır.

Cinayete gerek yok.

Yerdeki sırt çantamı alıp yanımdaki sandalyeye koydum ve bir sonraki mesajın gelmesini bekledim.

Sidney: Alex ve River'ın uçağı da öğleden sonraydı. 📱

Göğsümde rahatsız bir his belirmişti. Onları tekrar gördüğümde nasıl hissedeceğimi bilmiyordum ama şu anki hislerime benzer bir şey olacaksa gerçekten patlayabilirdim. Vücudumda öfkeli bir enerji vardı. Üç yıl önce üniversiteyi bitirdiğimizden bu yana kendime onları düşünme izni vermemiştim. Bundan birazcık fazlası bile bana “keşke” dedirten düşüncelere dalmama sebep oluyordu.

Alex ve River dışında bir şey düşünemez hâle gelmem sadece bir dönem sürmüştü. İyi geceler mesajlarıyla uykuya dalıyor, günaydın mesajlarıyla uyanıyordum. İnsanın hayatının biri tarafından bu kadar çabuk tüketilebileceğini bile bilmezken benim durumumda bu sayı ikiydi.

Bir noktada aramızdaki arkadaşlık boyut değiştirmişti ve öyle gergin bir atmosfer oluşmuştu ki bıçakla kesilebilecek kadar soğuktu. Her şey gözümüze yeni, eğlenceli ve olması gereken buymuş gibi geliyordu. Ama sonra işler rayından çıktı.

Barda geçirdiğimiz son gece bir türlü aklımdan çıkmıyordu. Kulüpte dans ediyorduk ve her şey sonunda rayına oturmaya başlamıştı. Alex kalçalarımı tutup bana doğru eğildiğinde nefesimi tutmuştum, dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyordu. O an zaman yavaşlamıştı, Alex geçen her bir milisaniyede bana daha da sokuluyordu.

Gözlerimi kapattım, sonunda dudaklarının tadına bakmaya hazırdım ama aniden sıcaklığı kaybolmuştu. Gözümü açtığı-

da Alex yüzünü tutarak yerde yatıyordu ve River, yumruklarını sıkmış bir hâlde yanımda dikiliyordu.

Seçim yapmamın imkânsız olduğunu biliyordum ve aralarına girmek istememiştim. Bu yüzden her ne kadar kalbim paramparça olsa da ikisini de orada bırakıp arkama bakmadan uzaklaşmışım.

Ee?

Piper: Eesi, üniversiteden beri onlarla konuşmadın.

Sidney: Hiçbir şey olmamış numarası yapma. Üçünüz birbirinizden ayrılmıyordunuz, sonra bir gün odanda ağlamaya başladın.

Tabii ki duymuşlardı ama bu konuyu konuşmaya hazır değildim çünkü benim için hâlâ açık bir yaraydı.

Üniversiteden bahsediyorsunuz, neredeyse çocukluk. Hem öpüşmedik bile, sadece arkadaşlık.

Piper: Kendini böyle kandırmaya devam et.

Ciddiydim, aramızda arkadaşlıktan başka bir şey olmamıştı. Gözlerim yanmaya başladı, zihnime hücum eden anılarla mücadele etmeye çalışıyordum. İkisi birbirini mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Ne zaman kendime çok sert davransam Alex beni mutlu etmenin, içimi rahatlatmanın bir yolunu buluyordu;

River da ne zaman bir adım geri çekileceğini ve beni sorunlarımla baş başa bırakacağını çok iyi biliyordu. İhtiyacım olan istikrarlı desteği bana sunmaktan çekinmiyordu. Bazen işler stresli ve zor olabilirdi ama bu vazgeçmem gerektiğini göstermiyordu. Jason'ın aksine River, beni bu konuda anlıyordu.

Hemen konuyu değiştirmek için bir hamle yaptım ve neyse ki uzatmadılar.

Sizi seviyorum. Evleneceğinize inanamıyorum.

Piper: İnan çünkü gerçek!

Telefonumu kapatıp dizüstü bilgisayarımı çıkardım, bu gecikmenin tek bir saniyesini bile boşa harcamamaya kararlıydım. Bu beni çok üzse de Napa'ya vardığımda hiçbir şey yapamayacağımı biliyordum. Jax ve Sidney'yi saymazsak Piper ve Lucas, ruh ikizi denen kavramın gerçek hayattaki en iyi örneğiydi! Bunun, Piper'in yanında olmak için hayatımda bir kez karşıma çıkacak bir fırsat olduğundan emindim.

Gördün mü? Bencil falan değilim.

Yanlarına geç saatte varacağımdan bu gece Alex ve River ile yüzleşmek zorunda kalmayacağımı düşününce içimin rahatlamasını görmezden geldim.

İki MIA

Arka koltuğun camı buğulandı ve tatil köyünü görmeme engel oldu. Havaalanında Napa Valley'ye giden servisi kaçırdığımdan, yaklaşık iki saatlik yolculuk için özel bir araç ayarlamak zorunda kalmıştım. Kredi kartını şoföre uzattım ve ödemenin tamamlanmasını beklerken parmaklarımı dizime vurmaya başladım. Cihazdan bip sesi gelince şoför bana bakıp kaşlarını çatı.

“Reddedildi, hanımefendi.”

Utançtan gülümsemeye çalışarak başka bir kart uzattım. “Üzgünüm, yanlış kartı vermişim.”

Şoför kartı tekrar okuttuğunda cihazdan onay sinyali gelince rahatladım. Bir intörn doktor olarak okulun borçlarına saplanmış durumdaydım ve gerçekten beş kuruşum dahi yoktu. Bu seyahatten sonra da bir ay boyunca sadece *noodle* yemek zorunda kalacaktım.

Lucas ve Piper otel masraflarımı ödemeseydi buraya gelmem imkânsızdı, bu yüzden onlara ne kadar teşekkür etsem azdı ama

bunu düşünecek vaktim yoktu. Kapım açıldı ve bir görevli güleç yüzüyle beni karşıladı.

“Bardessono Resort’a hoş geldiniz.”

“Teşekkür ederim.”

Arabadan iner inmez nefesim kesildi. Suyun yumuşacık, melodik sesi duyularımı ele geçirmişti. Burası muhteşemdi, daha doğrusu büyüleyiciydi. Burnumdan derin bir nefes alıp havayı kaplayan çiçek, yağmur ve hanımeli kokusunu içime çektim. Aynı anda hem modern hem de rustik olmayı bir şekilde başaran otelin mimarisini hayran hayran incelerken arkamda beyaz bir Porsche durdu. Vale kapısını açınca içinden tanıdık bir yüz indi ve gerçeklik algım altüst oldu. Hastanede dönüp duran pembe dizilerden birinin oyuncusuydu. Bakışlarımı hemen başka yöne çevirip ağzım açık bir hâlde ona baktığımı görmediğini umdum.

Artık Kansas’ta değildim, orası kesindi.

Bir gün doktor olduğumda bu otelin benim için ulaşılabilir olmayacağını biliyordum ancak şu an her şey gözüme çılgın bir masal gibi görünüyordu. Sanırım insanın arkadaşının bir NHL yıldızıyla evlenmesi böyle bir şeydi.

Otel görevlisi, “Bayan Brooks,” diyerek beni düşünce batağından çekip aldı. “Benimle gelerseniz size lobiye kadar eşlik edeyim.”

El çantamı almak için uzandım ama otelin üniformasını giymiş başka bir adam benden önce davrandı. “Hiç dert etmeyin, hanımefendi. Ben çantanızı odanıza götürürüm.”

Güçlkle yutkundum, bahşış veremeyeceğimi nasıl söyleyebilirdim ki? Bu yüzden valizimi tutup gülümseyerek, “Mümkünse yanımda taşımak istiyorum,” dedim.

Görevli şaşırmış görünse de başını salladı. “Tabii ki.”

İlk adamın peşine düşüp giriş kapısından geçtim ve içeri girer girmez çılgınlarla karşılandım. Sidney ve Piper erkek arkadaşlarının yanında beni bekliyordu.

Jax, kolunu Sidney'nin belinden çekti ve onun kahverengi, dağınık saçlarını okşadı. Sidney ise bana doğru öyle bir koştu ki dışarıdan gören her hafta görüşmüyoruz zannederdi.

Koyu renk saçlarını atkuyruğu yapmıştı ve her adımında saçları zıplıyor, alttaki gri boyalı kısmı açığa çıkarıyordu. Üzerine çiçek desenli bir etekli takım giymişti. Dolgun yanakları kıpkırmızıydı ve yüzündeki gülümseme öyle kocamandı ki göz kenarları kırışmıştı. Bir keresinde Jax'ın ona seksi kütüphaneci dediğini duymuştum ve ne kadar iğrenç bir tabir olsa da haklıydı.

"Uçağını kaçırdığına inanamıyorum," deyip bana çıkıştı ama sesi yargılayıcı bir tondan ziyade samimiydi.

Omuz silktim ve yan tarafıma bir ağırlık çarpınca geriye doğru sendeledim.

Piper'ın parlak sarı saçları omuzlarına dökülüyor, masmavi gözleri mutluluktan parlıyordu. Bana sımsıkı sarıldı. Düğünü olan birine yakışır şekilde askılı beyaz bir elbise giymişti, hem kadınsıydı hem de çok zarifti.

Ben ise üstümü değiştirecek vakit bulamadığımdan, yakasındaki ayıcık broşları olan mor doktor üniformamlaydım.

Piper abartılı bir nefes alıp geriye doğru bir adım attı. "Tanrı'ya şükür gelebildin. Sabahtan beri erkekler sayıca bizden üstün, sürekli hokey maçı izlemek zorunda kaldık. Hem de eski sezonlarinkini!"

Sidney güldü. O da erkekler kadar hokeyi seviyordu ama Piper'a itiraz etmedi. Farklı şehirlerde yaşamalarına rağmen yıllar içinde giderek yakınlaşmışlardı.

Jax Ottawa Senators'ta, Lucas ise Boston Bruins'te oynuyordu, bu yüzden sevgililerinin seyahat etme zorunlulukları ve bir sporcu *partneri* olmanın getirdiği iniş çıkışlar onları birbirine bağlamıştı.

Uzun boyu, iri vücut hatları ve esmer teniyle Lucas, minyon ve beyaz tenli Piper'ın tam zıddıydı. Kolunu Piper'ın beline dolamış bir şekilde ona sevgi dolu bakışlar atarken gözleri parlıyordu.

Görünüşleri kadar kişilikleri de zıttı. Yine de bunca tezatlığın arasında birbirlerine çok yaklaşıyorlardı. Yakında eşi olacak kadının boynunu okşayıp bana gülümsedi. "Gelmene sevindim."

Jax kolunu omzuma dolayıp beni yanına çekti. "Yolculuk uzun mu sürdü?"

"Boş geçmedi diyebiliriz, beklerken çok iş hallettim," deyip omuz silktim.

Bir kahkaha patlattı. "Senden de başka türlüünü beklemezdim. Çoğu insan bara gidip bir şeyler içmeyi tercih ederdi."

"Ben ne zaman çoğu insan gibi oldum ki?" diye cevap verdim ve onun Piper'a yaptığı gibi, zaten dağınık olan kahverengi saçlarını karıştırmak için bir elimi uzattım.

Son birkaç aydır aynı şehirde yaşadığımızdan iyice yakınlaşmıştık ve Sidney'yle vakit geçirmek ikimizin de çok hoşuna gidiyordu.

Güldü. "Hiç değilse bir süre dinleneceğine söz ver. Stresten kırıksıklıklar oluşmaya başlamış."

Elimi alnıma götürüp ona sert bir bakış attım. "Bana bak, sen—"

Sidney, Jax'ın sırtına kolunu doladı ve ustaca araya girip, "Crooks'a göz kulak olması için kimi ayarladın?" diye sorarak konuyu değiştirdi.

“Yan dairedeki çocuğu.” Crooks, namıdiğer Crookshanks, benim turuncu tekir kedimdi.

Jax, gülmemek için kendini zor tutarak, “Çocuğun saldırıya uğraması ihtimaline karşı acil durum numarasını aldın mı?” diye sordu.

Gözlerimi devirdim. “Ne? Kız on altı yaşında. İki gün bir kediyle başa çıkabilir herhâlde.”

Lucas araya girip, “Kedin ruhunu şeytana satmamış olsaydı evet, başa çıkabilirdi,” dedi, yorumunun hiçbir yardımı dokunmamıştı.

“O kadar da kötü değil. Abartmayın.” Üçüne birden bakıp beni onaylamalarını bekledim ama hepsi sırtıyordu.

“Emin ol o kadar kötü.” Jax kolunu kaldırarak çizgi çizgi olmuş yara izlerini gösterdi. “Çok vahşi.”

“Sana onu kucağına almamanı söylemiştim, hoşuna gitmiyor.”

“Ah, direktifleri unutmak ne mümkün! Kucağına alma. Dokunma. Sakın en sevdiği yere oturma. Ondan tarafa nefes bile alma!” Jax sözlerini bitirdiğinde kahkahalara boğulmuştu.

Böyle söyleyince komşu kıza bir mesaj atmanın iyi bir fikir olabileceğini düşündüm.

“Tamam, yeter. Gidip seni odana yerleştirelim.” Piper elimi tutarak konuşmamı engelledi ama gülümsemesi beni şüphelen-dirmişti, peşinden resepsiyona doğru yürürken gözleri daha da parlaklaştı.

Resepsiyon görevlisi, “Hoş geldiniz,” deyip ismimi istedi. Bilgisayarda bir saniyelik bir arama yaptıktan sonra bana dönüp, “Üzgünüm hanımefendi ama bu isme ayrılmış bir oda yok,” dedi.

Kahretsin. Piper her şeyi ayarlamıştı ve kontrol etmek aklı-mın ucundan bile geçmemişti. Neticede düğün hazırlıklarıyla

fazlasıyla meşguldü ve daha dikkatli olmam gerekirdi. Piper, tedirginliğimi hissetmiş gibi kolumu sıkarak, “Villaları da kontrol edin,” dedi.

Ona, *Deli misin?* dercesine bir bakış attım çünkü bahsettiği villaların geceliği on bin dolar civarındaydı.

“Ah, işte burada. Dört gece için rezervasyonunuz var. Doğru mu?”

Piper görevlinin sorularını cevaplarken ben şaşkınlıktan donup kalmıştım ve ne olduğunu anlayamadan kadın bileğime sarı bir bileklik taktı.

“Bunu hem odanıza hem de tesisin diğer tüm alanlarına girerken kullanabilirsiniz. İyi tatiller.”

Resepsiyondan uzaklaştığımız anda Piper’in omuzlarını tuttum. “Ciddi olamazsın, bu çok fazla.”

Sidney de yanımıza gelmişti, onun da yüzünde Piper’in az önceki muzip ifadesinden vardı. “Sakin ol, sorun değil.”

Bir şeyler çevirdiklerine şüphe yoktu ama Lucas ve Jax, ben onlara itiraz edemediğim sevgililerini yanımdan çekip aldı.

Nişanlısı onu odalarına götürürken Piper arkamdan, “Sabah görüşürüz, tamam mı?” diye seslendi.

“İple çekiyorum.” Bize tepeden tırnağa bir bakım günü ayarlamıştı ve bunun için gerçekten çok heyecanlıydım.

“Bu taraftan, hanımefendi.” Otel görevlisi, benden önce davranıp çantamı kaptı ve labirent gibi yollardan geçerken bana rehberlik etti. Yumuşak, sıcak tonlarda bir ışıkla aydınlatılmış sessiz ve huzurlu bir koridordaydık. Gizlenmiş hoparlörlerden gelen müziğin sesi arka planın gürültüsüne karışırken etrafta sakin bir atmosfer vardı. Her şey davetkâr ve çekiciydi, günlük hayattan uzaklaşmaya imkân sağlıyordu.

Bir kız böyle bir ortama çok kolay alışırdı.

İki numaralı villanın önünde durduğumuzda beynim bu gerçeği sindirmeye çalışırken bir adım geri attım. Ahşap ve çelik kullanılarak yapılmış küçük bir villayı andıran bina, buram buram zenginlik kokuyordu. “Benim odam burası olamaz.”

“Burası, hanımefendi. Bilekliğinizi kullanıp girebilirsiniz.”

Elimi kapı kolundaki küçük siyah daireye yaklaştırdığımda kilit açıldı ve kapıyı ittim.

Adam çantamı alıp benden önce girdi ve başka bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sorduğunda yüzümü buruşturdum.

Yutkundum ve gerçeği söylemeye karar verdim. “Üzgünüm. Üzerimde nakit yok.”

“Sorun değil, hanımefendi. Her şey halledildi.” Görevli neredeyse reverans yapacaktı, nihayet odadan çıktı ve lobiye döndü.

Oh, rahatladım.

Oda çok geniş ve ferahtı, arka duvar tamamen camla kaplıydı ve ay ışığı içeri süzülüyordu. Manzarada büyük bir dağın silüeti vardı. Bir tarafta özel tasarım gibi görünen devasa bir yatak, yanında da rahat bir kanepeler yer alıyordu. Diğer köşede de mutfak ve yemek bölümü vardı ve şöminede ateş yanıyordu. Mobilyalar hem modern hem de rahat ve davetkâr görünüyordu.

Yatağa bembeyaz nevresimler serilmişti, hiç vakit kaybetmeden üniformamı çıkarmaya koyuldum. Crocs terliklerimi ve çoraplarımı çıkardıktan sonra pantolonumun düğmesini açtım. Ayak bileklerime indirerek pantolondan da kurtuldum ve ön tarafında bir kedi suratı olan, arkasında da *Kedinize pisipisi-pisi dediğimi söyleyin*, yazan leylak rengi külotumla kalmıştım. Sonunda tişörtümü çıkarabildiğim için hâlimden memnun bir hâlde üniformanın uçlarından tuttum ama yakasındaki oyuncak ayı broşlarından biri saçıma takıldı. İğnesini çekiştirip durdum ama her hareketimde saçlarım daha da dolanıyordu. *Kahretsin.*

Kollarım başımın üstünde kalakalmıştı, deli gömleği giymiş gibi görünüyordum. Kıpırdanmaya başladım ama dizimi yatağın kenarına çarptım ve geriye doğru düştüm.

“Dur bakalım, Kedicik. Daha bana akşam yemeği bile ısmarlamadın.” Birkaç metre öteden gelen tanıdık ses nefesimin kesilmesine neden olmuştu.

Broşu çekip saçımı kurtardım ama aniden sadece incecik bir atlet ve külotla kalakaldığımı fark ettim.

Boston Bruins’ın yıldız forveti Alex Grayson, arkasından yükselen buharın içinde çıplak bir hâlde banyo kapısında dikilmiş, vücudumun her bir santimini inceliyordu.

Üç ALEX

Mia hemen yatağa uzanıp çarşafı beline sardı ve o sevimli mor külotunu sakladı.

Siktir. Hatırladığımdan daha güzel görünüyordu, soluk sarı saçlarının üst kısmını toplamıştı, yüzüne dökülen saç telleri bronz tenini ortaya çıkarıyordu. Bakmamam gerekiyordu ama bakıyordum. *Kendimi tutamıyorum.*

Sonra da bakışlarımı beyaz tişörtünün açığa çıkardığı göğüs dekoltesine kaydırdım, oradan da aşağı inip nevresimle geçici olarak örttüğü kalça kıvrımlarını görünce yutkundum.

Onu görmeyeli tam üç yıl olmuştu ve şimdi burada, ağız sulandıran bir tatlı gibi yatağıma uzanmıştı. Eğer öldüysem dirilmek istemiyordum çünkü belli ki cennetteydim.

Mia'nın kısıtıldığı yeşil gözleri çıplak göğsümde dolaşıp belime sardığım havluyu tuttuğum yere doğru ilerledi. Yutkunduğunu görebiliyordum, diliyle alt dudağını ıslattı. Bu hareketi karşısında vücudumdaki bütün kan hızla sertleşen aletime hücum etti.

Siktir. Aletim seğirmeye başlamıştı ve gözlerimin içine bakarken dudaklarından tiz bir ses çıktı.

Sonunda hâlâ yatakta olduğunu fark etmiş olacak ki ayağa fırladı ve nevresimin ucunu sıkıca tutup “Burada ne işin var?” diye tısladı.

“Bunu sana benim sormam gerekmez mi? Burası benim odam.” Kapının pervazına yaslanıp sııttım, sonra da elimi biraz daha gevşek tutup havlumu bir santim aşağı kaydurdım. Mia’nın bakışları yoğunlaştı ve başını sallamadan önce gözlerini karın kaslarımdan ayırmak zorunda kaldı.

“Senin olamaz, kapıyı bilekliğimle açtım,” deyip kolunu kaldırdı, ben de aynısını yapıp sarı bandı gösterdim.

Ciddi bir ifadeyle, “Görünüşe göre oda arkadaşınız,” dedim ama içten içe çılgına dönmüştüm. Düğün için geleceğini bilmek başka, onu odamda görmek ise bambaşka bir şeydi. Boştaki elini açıp kapattı, alternatif bir gerçekliğin izini arıyor gibi odanın içine bakındı. *Ah, Kedicik, son derece gerçek.*

Hâlâ olanlara inanamıyormuşçasına başını sallarken kapı açıldı ve River içeri girdi. Manzarayı görünce donakaldı, sonra da tek kaşını kaldırıp, “Merhaba, Mia,” dedi.

Siktir, adını âdeta mırıldanmıştı, Mia da gözle görülür bir biçimde titremişti. Aniden her şey mahvolmadan ve aramızdaki şey uçsuz bucaksız bir delikte yok olmadan üçümüzün dans ettiği anları anımsadım.

“Merhaba,” deyip farkında bile olmadan bir nefes verdi, onu görünce dikkati dağılmıştı. Beni ne hâle getiriyorsa, River’a da aynısını yapıyordu. River siyah saçlarını arkaya yatırmış, birkaç tutamı yüzüne dökülmüştü. Bembeyaz gömleğinin kollarını dirseklerine kadar kıvrımış, Mia’nın tüm dikkatini çeken kalın kol-

larını ortaya çıkarmıştı. Ben bile onun seksi bir herif olduğunu kabul ediyordum.

Boğazımı temizleyerek ikisinin de dikkatini kendime çektim. Aradaki yoğunluk neredeyse dengemizi bozacaktı, ağırlığımı kapının pervazına dayadım. “Ee Mia, bizim odada ne işin var?”

“Burası benim odam.” Yine bileğindeki işaret edince sııttım.

“Bunu çoktan konuştuk,” deyip bileğimi kaldırarak sarı bilekliği gösterdim.

“Bir hata olmalı.” Telefonunu eline alıp birkaç tuşlama yaptı, sonra da cihazı kulağına götürdü.

Buna hiç ihtimal vermiyordum çünkü Sidney ve Piper, River’la ikimizin birlikte kalacağını söylerken kendilerinden gayet emindi. İçlerinden birinin yatağımızın ne kadar büyük olduğundan söz ettiğine de emindim.

Karşı tarafın ne söylediğini duyamıyordum ama Mia’nın kaşları her saniye biraz daha çatılıyor, yüzünde parmağımla düzeltmek istediğim keskin çizgiler oluşuyordu. Tırnağını yemeye başlamıştı.

River odaya doğru bir adım daha atarak aralarındaki mesafeyi kapattı, Mia başını kaldırıp ona bakana kadar Mia’ya iyice yaklaştı. Mia’nın dudakları hafifçe aralandı.

Telefonun diğer ucundaki kişiye teşekkür etti ve konuşmayı bitirdiğinde gözlerini River’dan ayırmadı. Siktir. River bakışlarıyla Mia’yı âdeta yiyip bitiriyordu, ikisinin arasındaki gerilimi uzaktan bile hissedebiliyordum. *Seni çok iyi anlıyorum, dostum.*

River her zaman kontrollü ve kendi hâlinde biri olmuştu ama son birkaç yılda dikkat çeken, sessiz ve otoriter birine dönüşmüştü. Birden fazla kez kendimi bir şey yapmasını veya söylemesini beklerken bulmuştum. Tıpkı şu an Mia’nın da deneyimlediği gibi.

River rahat bir ses tonuyla, “Ne olduğunu söylediler mi?” diye sordu.

“Kim?”

River sıırttı. “Resepsiyondakiler. Onları aramadın mı?”

Mia yavaşça başını aşağı yukarı salladı. *Siktir, Mia kendini kaybetmiş.* River ona merhamet etmiş olacak ki geriye doğru bir adım atıp sebep olduğu hipnozu sonlandırdı. “Yanlış anlaşılma için özür dilediler ama odalar bu şekilde rezerve edilmiş ve başka boş odaları yokmuş. Piper’ı geberteceğim.”

Gülmeye başladım ama bana öfke dolu bir bakış atınca içim sıcacık oldu. Bu yangını özlemiştim.

“Eğer bununla bir ilginiz olduğunu duyarsam—”

River iki elini siyah pantolonunun ceplerine soktu ve umursamazca geriye doğru sallanırken, “Olayla alakamız yok, bunu sen de biliyorsun, Mia,” dedi.

Omuzları çöktü ve bir anlığına hayal kırıklığına kapıldığını zannettim, sonra yatağa gömüldü ve “Sidney’de kalacağım,” dedi.

Bir kahkaha patlattım. “Tabii, eminim kardeş kardeş uyursunuz.”

Gözleri fal taşı gibi açılınca daha da güldüm. “Yapma ama, gerçekten buranın onların odasından daha kötü olduğunu mu düşünüyorsun? Jax sen odadayken onu becerecek. Onların olayı bu.”

Yüzünü tiksintiyle buruşturunca bir kahkaha daha patlattım. “Gayet haklıyım.”

“Burada tek yatak var, sizinle *yatmam.*”

Sizinle yatmam sözü kulaklarımda çınladı ama kafamı iki yana sallayıp River’a baktım. O da beni onayladı. “Biz Riv’le kanepede yatarız, sen de yatakta uyursun.”

“Gerçekten mi?” diye sorup kaşlarını kaldırdı. “Gerçekten aynı yatakta mı yatacaksınız?”

“Bu ilk değil,” deyip omuz silktim. O zamanların tümünde sarhoş olup bayıldığım gerçeğini gizleyerek gerisini hayal gücüne bıraktım. Boşta kalan elimle ıslak saçlarımı düzelttim. Üzerimde sadece havlu vardı ve bana ne zaman baksa yanaklarının kızarması hoşuma gidiyordu. “Hem mükemmel bir çözüm önerim var, kendi sınırlarını aşmaması için aramıza yastıklardan bariyer yapacağım.”

River bana yan bir bakış attı ama söylediklerime karşı çıkmadı. Bunun yerine mini buzdolabını açıp üç içecek çıkardı; bana bir bira attı, Mia’ya da elma şarabı uzattı. “Hâlâ bunu seviyor musun?”

“Evet...” Mia sessizleşti, bu durumdan benim kadar rahatsız olduğu belliydi. Aramızda hiç etkilenmemiş gibi görünen tek kişi River’dı ve onu gayet iyi tanıdığımdan duygularını daha iyi gizlediğini biliyordum.

Başını sallayıp elma şarabının kapağını açtı, konuşmadan önce içeceğinden üç uzun yudum alırken boğazı genişledi. “Sadece bir gece, sabah hallederiz, anlaştık mı?” diye sordum.

“Tamam,” dedi sakince.

Üniversiteden beri bizden kaçtığını düşününce bu fazla kolay olmuştu. Ne kadar çabuk ortadan kaybolabileceğini bildiğimden içimde bir tedirginlik vardı. Yapmadığı şey değildi.

“Alex.”

River’a döndüm. “Efendim?”

Konuşmayı sevmeyen adam, “Mia yerleşene kadar seninle dışarıda konuşalım,” dedi, niyetinin farkındaydım. İki dev hokey oyuncusu tepesinde dikilmeden olanları sindirebilmesi için ona alan tanıyordu.

Açık duran valizimden bir şort alıp sırtı yüksek bir sandalyenin arkasına geçtim ve görüş alanından biraz çıktım. Havlu yere değer değmez Mia'nın ağırlaşan nefes alış verişleri kulağıma gelince bu anın tadını çıkardım. Böyle sesler çıkarmaya devam ederse River beni yatağa bağlamak zorunda kalacaktı. İçimin derinlerinde sıcak bir dalgalanma hissettim ama bunu görmezden geldim.

Şortumu giyip biramı aldım ve Riv'in peşinden kapıdan çıktım. İkimiz de sırtımızı ahşap duvara dayadık.

River uzun bir nefes verip başını geriye yasladı. "Bence Piper ve Sidney beni öldürmeye çalışıyor."

"Seni de beni de dostum."

Yaşananların gerçekliği üzerimize çökünce ikimiz de sessizleştik. Onu bir köşeye sıkıştırıp sonunda benimle konuşmaya mecbur bırakmayı planlamıştım ama içeri girer girmez nefesimi kesmişti.

"Sende bir şeyler değişti mi? Çünkü benim için değişmedi," dedim ve biramdan uzun bir yudum alıp sakın kalmaya çalıştım.

"Hayır." River'ın sesi çok netti, ben de korkuyla başımı salladım. Durum üniversitede nasılsa şimdi de öyleydi, ikimiz de onu istiyorduk ama o aramıza giren kız olmayı istemiyordu. Bu kadar acı vermeseydi bu davranışını takdir edebilirdim.

Ona dönüp sesimi alçaltarak ne kadar ciddi olduğumu belli etmeye çalıştım. "Vazgeçmeyeceğim, bu muhtemelen son şansım. Yapamam."

River bana dönüp bir kaşını kaldırdı. "Ben de vazgeçmeyeceğim. Sence sorun olur mu?"

Başımı geriye düşürdüm ve villanın duvarına çarpınca yüzümü buruşturdum. "Daha önce onu bu yüzden kaybettiğimizi düşünürsek evet, olur."

“Ya olmazsa?” River gökyüzüne baktı. “Yani ya bunu sorun etmezsek?” Gergin, hatta sinirli bir hâli vardı. Konuşurken bana bakmıyordu. “Paylaşamaz mıyız?”

İçim ürpermişti ve donakaldım, kollarımdan sırtıma doğru gergin bir enerji yayıldı. *Üçlü mü demek istiyordu? Bunu ister miydim?* Boğazımı temizledim. “Nasıl yani? Farklı günlerde mi?”

“Hayır, farklı günlerde değil.” River’ın derin, gür sesi dikkatimi çekince ona döndüm ve derin bakışlarıyla karşılaştım. Birden aramızda farklı bir enerji oluşmasıyla onun arzuladığı şeyi istemeye başladığımı fark ettim. *Siktir.*

Daha önce de kızları paylaştığımız olmuştu ama içimden bir ses Mia’yla her şeyin bambaşka gelişeceğini söylüyordu. Mia’yı aramızda sıkıştırdığımız kirli fanteziler kalbimin deli gibi çarpmasına neden oluyordu. Onu River’la sevişirken gördüğümü düşünmek bile aletimi sertleştirmeye yetmişti ve aletimi şortun beline sıkıştırmak için eğilmem gerekti. İkisi de o kadar seksiydi ki bir araya geldiklerinde nasıl olacaklarını hayal edemiyordum. “Ya kabul etmezse?”

River’ın bakışları elimi takip ettikten sonra elimi tutup omuzlarını dikleştirdi ve kendinden emin bir şekilde, “Ya ederse?” dedi.

“Ciddi misin?” Emin olmak zorundaydım.

Siyah gözleri benimkileri delip geçiyordu. “Hem de feci ciddiyim.”

“O zaman onu bu fikre alıştırmaya başlasak iyi olur,” dedim ve güldüm, gamzelerim belirginleşmişti.

İçeri girdiğim an yüzümdeki tüm kan çekilmişti ve nefesim kesildi. River yanıma gelip ne olduğunu görünce o da inlemek için kendini zor tuttu. Mia omuzlarına dökülen sarı saçla-

rı, ve kısacık sarı geceliğiyle banyo kapısında duruyordu. Şu an dünyanın sonu gelse fark edemezdim.

“Banyoda işim bitti,” deyip yatağa doğru yürüdü ve yorganı açarak hiçbir şey olmamış gibi davrandı ama boynundaki tüyle-
rin diken diken olması onu ele veriyordu.

Yatağa girerken geceliği yukarı kayd, tenine bakıp öne doğru bir adım attım ama River beni kolumdan tutup banyoya çekti.

Ayvayı yemiştım.

River’ın kanepayı açmasını seyrederken Mia bize bakıp kaşlarını kaldırdı. “Yatak daha büyük, isterseniz ben kanepede yatabilirim.”

River sertçe, “Olmaz, Mia,” dedi.

O da homurdanarak yatağa döndü ve onun bir santimini bile görmemizi istemiyormuşçasına yorganı boğazına kadar çekti. Yatarken üzerine giydiği kısacık geceliği düşününce sııttım. Sanırım o görüntüyü kafamdan atamayacaktım.

Üzerimde bir tek *boxer* kalana kadar soyundum ve kanepeden birkaç yastık alıp yatağın ortasına dizdim. Yakından bakınca düşündüğümde daha küçük olduğunu fark ettim. En iyi ihtimalle çift kişilik bir yataktan daha büyük değildi ve kahretsin ki iki yetişkin NHL oyuncusunun ağırlığını kaldıramayabilirdi.

River yatağın kendi tarafına yaklaşıp, “İyi misin?” diye sordu ve yastıklara bakıp kaşlarını kaldırdı. Yazı tura atmıştık ve şanslı piç Mia’ya yakın tarafı kapmıştı. Yine de hâlâ ona dokunamayacak kadar uzaktaydık ama aramızda sadece birkaç adım vardı.

Onu böyle izlememiz biraz ürkütücü müydü? Büyük olasılıkla evet. Peki burada durup üniversitenin son senesinden beri kafayı ona takmamış gibi mi yapacaktım? Kesinlikle hayır.

Kaşlarımı çattım. “Evet, neden olmayayım?”

Beni tepeden tırnağa süzünce yüz hatları gevşedi. “Pike mi, battaniye mi istersin?”

1.93 boyunda, 115 kilo ağırlığındaki adamın bu sorusuna gülmek için dilimi ısırdım.

“Paylaşamaz mıyız?” Battaniyeyi açıp yatağa girdim ama çok geçmeden asıl sorunu fark ettim. Küçük yastık bariyerim çarşafın üzerinde durduğundan elimi kolayca yatağın diğer tarafına kaydırabiliyordum.

“Paylaşabiliriz, ama...” River benim derme çatma bariyerime bakınca güldü. “Bana kazara dokunmaktan korkuyormuşsun gibi geldi.”

Gözlerimi devirip yastıkları yere attım. “Hey, sadece bana sarılmana engel olmaya çalışıyorum. Bundan nefret ettiğimi biliyorsun.”

River her zamanki gibi başını sallamakla yetindi ve battaniyeyi kapıp kendi tarafına çekti, bana da pikeyi attı. “Hayal görmeye devam.”

Sonra da uzanıp odayı karanlığa gömmeden önce ikimiz de kendi örtülerimizin altına girdik.

Bir dakika önce her şey şaka gibi geliyorken şimdi tüm duyularım keskinleşmişti. Daha önce onunla aynı yatakta yattığımızı söylerken ciddiydim ama böylesi farklıydı ve onunla yatağa hiç bu kadar ayık girmemiştim. Üstelik bu defa neler hissettiğimin çok net farkındaydım ve bu hislerin hiçbiri kötü değildi.

Ben doğuştan meraklı bir tiptim ve River’ı birçok kez beni keserken yakalamıştım. Normalde bu düşüncelerimi görmezden

gelebilirdim ama yanımda ayağını hareket ettirdiğini hissetmek bile nabzımı hızlandırıyordu.

İkisinin de bu odada olması şimdiye kadar kurduğum tüm fantezilere çok, hatta acı verici derecede yakındı.

Bir şekilde ikinci bir şans yakalamıştık ve bu sefer bunu mahvetmeyecektik. Bu sefer, onu sadece kendim için istemiordum.

Dört MIA

Villanın kapısı kapandığında bir nefes verdim. Çocukların uyan-
dığını fark ettiğim andan beri uyuyor numarası yapıyordum ve
dışarı çıkmadan önce hazırlanmalarını gizli gizli dinlemiştim.

Sırtüstü yatıp avuçlarımı yanan yanaklarıma bastırdım.
Üniversitedeki kaslı ve çocuksu hâlleri dizlerimin bağını çözü-
yordu ama bu defa farklılardı. Alex hâlâ biraz şakacıydı ama
bana baktığında gözlerinde beni dibe çeken bir şeyler görmüş-
tüm. Sanki biri bu şakacı tavrını alıp onu ciddileştirmişti.

River'a gelince... Eskisi kadar sessizdi ama sözlerinin eksik-
liğini yoğun enerjisiyle kapatıyordu. Dün gece yanıma yaklaş-
tığında odanın tüm atmosferini sünger gibi emip içeriye ger-
gin bir enerji yaymıştı. Alfa erkek saçmalıklarına hiçbir zaman
inanmamıştım, bunu seks yapamayan erkeklerin şerefsizliklerini
haklı çıkarmak için uydurduğu bir bahane olarak görüyordum
ama River'ın üzerimde sessiz sessiz kurduğu hâkimiyet, oldu-

ğum yerde donup kalmamı sağlayıp kendimi sonunda ağzından çıkacak şeyi heyecan içinde beklerken bulmama sebep olmuştu.

Uykuya dalmam saatler sürmüştü. Gözümü ne zaman kapatsam nefes alış verişleri zihnimde yankılanıyordu ve yataklarıyla aramda olan bir buçuk metrelik mesafe, on santimetre gibi hissettiriyordu.

Göz ucuyla bakıp ikisinin de hayal gücüne yer bırakmayan, aynı siyah *boxer* giydiğini görünce neredeyse inleyecektim. İkisi de dev adamlar gibiydi, ağzımı sulandırıyorlardı ve parmaklarım *boxer*lerini indirmek için can atıyordu. Bir santim fazlasını görmeye bile razıydım.

Yine de anlaşılan o ki röntgencilikten öteye gidemeyecektim çünkü gecenin geri kalanını bacak aramdaki sızıyı görmezden gelerek geçirmiştim. Sabah uyandığımda hiçbir şey değişmemişti, hormonlarım hâlâ bir şeyler yapmam için bana yalvarıyordu. Birkaç derin nefes alıp verdim, temel biyoloji bilgilerimi gözden geçirip beni hızla ele geçiren şehvet dalgasını savuşturmaya çalıştım. Ofladım. Biyoloji bu adamları aklımdan atmada fazlasıyla yetersiz kalıyordu.

Bacaklarımı birbirine sürtüp ıslaklığımı görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. Doğrusunu söylemek gerekirse uzun zamandır seks yapmamıştım.

Niye dert ediyordum ki? Sonuçta yetişkin bir kadındım ve bunu arzulamanın yanlış bir yanı yoktu. Sadece benimle aynı odada kalan iki seksi, yasak adamı düşünmemem gerekiyordu.

Yakındaki sandalyede açık bıraktığım valizin içine uzanıp küçük, el tipi, fuşya renkli vibratörümü çıkardım. *Lütfen şarjı olsun, lütfen.*

Düğmeye bastığımda elimde titremeye başlayınca onu külotundan içeri sokarken güçlükle yutkundum. Her zamanki fante-

zimi hayal etmeye çalıştım, gerçekten denedim ama Alex'in üstsüz hâli gözümün önünden gitmiyordu. Ama bu defa farklı olarak havluyu beline sıkıca bağlamak yerine yere düşmesine izin veriyor; böylece sert, damarlı aleti açığa çıkıp ağzımı sulandırıyor.

Titreşim dalgalar hâlinde klitorisime yayılırken inledim, orgazm olmak üzereydim. Diğer elimi geceliğimin altından sokup yukarı kaydurdım ve meme ucumu sıktım. Bu defa gözümün önüne uzun, nasırlı parmaklar ve River'in meme uçlarını sıkarken bana doğrulttuğu delici, simsiyah bakışları geldi. Kahretsin. Hızla nefes alıp verdim, hazzın doruğuna o kadar yakındım ki titremeye başladım ve dudaklarımdan boğuk birkaç kelime döküldü. "Alex, Riv—"

"Siktir." Kapıdan bir mırıltı duyunca gözümü açar açmaz River'la karşılaştım. Dün gece Alex'le karşılaştığımı âna çok benzerdi, âdeta bir *deja vu* yaşıyordum ama *çok* daha kötüsüydü.

Çenesinde bir kas seğirdi, yanakları pembeleşirken yumruğunu sıktı. Bir an güçsüzlüğüme teslim olup devam etmek istedim ama çok geçmeden gerçeklik yüzüme çarptı. Yanaklarım kızarıırken hızlıca yataktan çıktım, o sırada vibratörüm yere düştü ve banyoya kaçıp kapıyı arkamdan kilitledim. Sonra da kapıya yaslanıp yere çöktüm.

Bu an gerçekten yaşanmış olamazdı. *Yaşanmamıştı, değil mi? Tanrım, lütfen öyle olsun.* Uykusuzluktan halüsinasyon görüyor olmalıydım. Aman Tanrım. Adını söylemiş olamazdım, değil mi? Lütfen. Artık buradan dışarı çıkamayacağımdan emindim.

Kapı hafifçe tıklatıldı. "Sorun değil, Mia. Girmeden kapıyı çalmalıydım. Bu çok normal bir şey, utanma."

Ses tonu fazla tekdüzeydi ve buyurgan bir tonda konuşuyordu. Nabzımın biraz olsun düzeldiğini hissettim. Nasıl bu kadar sakin olabiliyordu?

Tek kelime etmedim, bu yaşananları hafızamdan silmeye ve bir daha hiç düşünmemeye kararlıydım.

“Sonra görüşürüz,” deyip odadan çıktı.

Bana kalırsa görüşmeyiz. İlk yapacağım şey odamı değiştirmek, sonra da tatilin geri kalanında ondan kaçmak olacaktı. Villanın kapısının kapandığını duyana kadar nefesimi tuttum, ses geldikten sonra bile çıkmadan önce on dakika daha bekledim ve odaya adımımı atarken donup kaldım.

Tatlı, pembe vibratörüm yatağımın üzerinde duruyordu.

Beş RIVER

Çantamı Alex'in ağırlıklarını taktığı yerin yakınına bıraktım. Otelin kocaman bir spor salonu vardı ve içi ihtiyaç duyulabilecek her tür ekipmanla doluydu. Duvarların tamamı dağa bakan camlarla kaplıydı ama Mia'nın kızarmış yanaklarıyla başını geriye düşürmüş ve elini külotunun içine kaydırılmış hâli odaklanmamı imkânsız kılıyordu.

Onu bu hâlde yakalayacağımı hayal bile edemezdim. Yatağa girip külotundan içeri kendi elimi sokmamak için tüm irademi kullanmam gerekmişti.

Tanrım, o çıkardığı sesler yok mu... Göz göze geldiğimiz anda bakışları bir anlığına yoğunlaşmıştı. Dilinin alt dudağında gezindiğini fark etmiştim. Aramıza koyduğu o saçma mesafeleri unutmuş gibiydi. Kısacık bir an için bana onu tatmin edebilecek tek kişiymişim gibi bakıyordu. Sanki ona ait tek kişi benmişim gibi.

"Şşt, ahmak." Alex parmaklarını yüzümün önünde şıklatıp sıırıttı. "Nereye daldın öyle, dostum?"

Kaşlarımı kaldırıp ona bakmakla yetindim. AAA liginden* beri arkadaşlık, o yüzden benden kapsamlı bir açıklama beklememesi gerektiğini öğrenmişti. Düşüncelerimi kendime sakladım, böylesi daha iyiydi.

“Hoparlör nerede?” diye sordu, sonra da *benchin* kenarına oturup geriye yaslandı ve ellerini halterin üzerine koydu. Sırtı kavisliydi, ayaklarını da yere sağlam basıyordu. Bugün ikinci kez kendimi başka bir yere bakmak için zorluyordum.

“Unuttum.” Başının hizasına gelecek şekilde yanına yaklaşip ellerimi halterin üstünde gezdirdim. Mia’nın hâli beni bir hayli afallatmıştı ve kendimi toparlamaya çalışıyordum.

Alex güldü. “Ne demek *unuttum*? Onun için gitmedin mi?”

“Dikkatim dağıldı.” Yalan değildi.

Bana birkaç saniye boş boş baktıktan sonra derin bir nefes alıp, “Neyse,” dedi. “Yine sohbetine doyum olmuyor.”

Yer değişmeden önce on tekrar yapmasını seyrettim, sonra *benche* ben geçtim. Ağırdı ama kafamın malum sarışına kaymaması için kaslarımın yanması gerekiyordu. Dağınık saçları ve alt dudağını ısırarak dişleri...

Dirseklerimi bükünce Alex ağırlığı tutup güvenli bir şekilde yerine koymama yardım etti.

Sonra da şaşkınlıkla karışık bir kahkaha attı. “Bugün neyin var senin böyle? Seni daha önce hiç bu kadar dalgın görmedim.”

Ona baktım. Birkaç hafta önce kestirdiği kumral saçlarının çevrelediği yüzünde çarpık bir gülümseme vardı. Bu hâlini gören, buzun üstünde ne kadar acımasız olduğunu asla tahmin edemezdi. Doğruldu ve haberi patlatırken vereceği tepkiyi iz-

* ABD’de ve Kanada’da çocuk hokey ligindeki en üst seviyedir. -çn.

lemeye koyuldum. Tabii ki beni hayal kırıklığına uğratmamıştı. “Mia’yı kendini rahatlatırken yakaladım.”

Teyit etmek için ikinci kez sordu, ağzı açık kalmıştı. “Tekrar et, sanırım yanlış duydum,” dedi.

Öne eğilince göz bebeklerinin büyüdüğünü gördüm. “Mia yatakta uzanmış, vibratörünü klitorisine dayamış, meme uçlarını çimdikliyordu. Başını geriye düşürmüş, senin ve benim ismi-me benzer bir şeyler sayıyordu.”

“Siktir.” Alex yanımdaki *benche* oturdu, söylediklerimi sindirmeye çalışırken gözünü yerden ayırmıyordu. Bunu başka kimseye söyleyemezdim ama kısa ve kesik kesik nefeslerini görünce bu manzarayı onunla paylaştığıma pişman değildim. Başını geriye atıp tavandaki floresan ışıklara baktı. “Senin gördüğünü biliyor mu?”

“Biliyor.”

“Siktir. Utançtan ölüyor olmalı.” Aklından geçenler yüzünden gözleri fıldır fıldır dönüyordu. Sonra birden gülümsedi. “Bir de azgınlıktan.”

Böyle bir cevap beklemediğim için şaşırmıştım. “Onu nasıl anladın?”

“Mia orgazm olmak üzereyken odaya girdiğini söylemiyor musun? Bir daha yakalanma riskini asla göze almaz.” Yüzündeki gülümseme iyice genişledi. “Bu da demek oluyor ki şu an acı içinde dışarıda geziyor.”

Homurdandım. Lanet olsun, bu fikir çok hoşuma gitmişti. Islak bacak arasının onu zor duruma soktuğunu düşünmek bile harikaydı.

Omzuma vurdu. “Söyle bakalım, plan ne?”

Tebessüm ettim. “Onu hazza boğmamız için bize yalvarana dek onu deli edeceğiz.”

Altı MIA

Piper, yanımdaki masaj koltuğunda uzanırken, “Ee, gecen nasıl geçti?” diye sordu.

İnledim, bu sorunun geleceğini biliyordum. Hatta bu kadar geç sormasına şaşırmıştım.

Bir saatten kısa bir süre önce River’la yaşadığım talihsizliği düşününce yüzüm kızardı. İnleyip ellerimi yüzümle kapattım. “Seni bunun için öldürebilirim, biliyorsun, değil mi?”

Sidney araya girip, “Onun suçu değil,” dedi. “Tatil köyünün hatası.”

Alaycı bir kahkaha attım. “Sakın suçu otele atma. İkinizi de tanıyorum. Lütfen bana başka bir oda daha olduğunu söyleyin.”

Piper yüzünü buruşturdu. “Var dersem yalan olur.”

“Benimle kafa buluyor olmalısınız.” Omuzlarım çöktü ve başımı geriye düşürdüm. Karşımdaki Sidney’ye dönüp ters ters bakmaya başladım. “Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?”

Gülmemek için kendini zor tutuyordu. “Ne? Neden bizimle bir ilgisi olduğunu düşünüyorsun ki?”

İkisini işaret edip, “Şu hâlinize bakın. Tam da bu yüzden,” dedim.

Pedikürü yapan kız Susan, “Kıpırdamayın,” diye uyarınca hareketsiz kalmak zorunda kaldım. Topuğuma neşter benzeri bir şey tutuyordu.

“Üzgünüm,” dedim gülümseyerek ama kadın ayaklarıma işkence etmekten vazgeçmemiştii.

Öne eğilip yardım istercesine Shana’ya baktım. Üniversitede birbirimizi pek iyi tanımıyorduk ama oğlanları saymazsak Piper’in en yakın arkadaşlarından biriydi. “Sen de mi bu işin içindesin?”

“Kızım, emin ol dâhil olmak isterdim.” Kıkırdayarak başını sandalyeye dayadı ve gözlerini kapattı. Ördüğü saçlarını başının tepesinde toplamıştı.

Piper kolumu tuttu. “Sorumu duymazdan gelme.”

“Ne sorusu?” Yeşil saçlarını ortadan ayırıp iki eşit topuz yapmış, minyon bir kız açık kapıdan içeri dalıp sırtıttı. “Geciktiğim için üzgünüm.” Piper’a büyük bir karton bardak uzattı ve kahve kokusu anında burnuma geldi.

Piper kapağı açtıktan sonra üfleyip bir yudum aldı ve “Affedildin,” diye mırıldandı.

“Merhaba, ben Misty.” Kız pedikürün çoğunu kaçırmıştı, önümüzdeki bir tabureye oturdu. Sırada cilt bakımı vardı.

“Misty, Bruins’in halkla ilişkiler müdürü olur,” diye ekledi Piper.

“Memnun oldum. Saçın çok güzel,” dediğimde Misty gülümsedi.

Piper'in pes etmeye niyeti yoktu. "Konuyu değiştirme. Soruma cevap ver. Gecen nasıldı?"

"İyi idi." Aklım hemen Alex'in havlusunun yere düştüğü âna kaydı. Alex sandalyenin arkasına geçip kendini görüş açımdan zar zor çıkarmıştı. Bunu bilerek yaptığından emindim. Adi herif her zaman beni nasıl delirteceğini iyi biliyordu. Az önce kızaran yanaklarım şimdi alev almaya başlamıştı.

Misty öne eğildi, gözleri parıldıyordu. "Ayrıntıları öğrenmem lazım, anlat."

İnledim. "Piper beni Alex ve River'la aynı villada kalmak zorunda bıraktı."

Shana bilmiş bilmiş bakıp, "Dün tanıştığım Alex ve River mı? Vay canına," diyerek araya girdi.

"Üzgünüm ama senin yerinde olmak için her şeyini verecek kişiler tanıyorum." Misty sıırttı. "Benimle odanı değiştirmek ister misin?"

Başka birinin onlarla kalması fikri bile içimi cız ettirmişti ama bu duyguyu kasten görmezden geldim.

Sidney, "Biraz kızardın, Mia. Ne o, bu fikir hoşuna gitmedi mi? Yoksa kıskandın mı?" deyince dördü birden gülmeye başladı.

"Kıskanmadım. Sadece arkadaşını rahatsız etmek istemiyorum."

"Ah, emin ol hiç rahatsız olmam." Misty'nin sesi giderek kısılarak haylazlaşmıştı.

Kabul, biraz kıskanmış olabilirdim. "Sorun değil, böyle iyi."

"Eminim öyledir," dedi Piper.

Dikkatleri üzerimden çekmek için Piper'in sabote edemeyeceği bir konu açtım. "Dün Gerard'la konuştum, bana açık açık süre verdi."

Piper sandalyesinde öne doğru sıçradı ve ayaklarına masaj yapan kadını ürküttü. Bana dönmeden önce kadına özür dilercesine gülümsedi. “Şaka yapıyorsun, değil mi?”

“Maalesef yapmıyorum.” Söyleyeceğim şeylerin ağırlığı beni ezerek nefesimi kesmişti. “Bir mucize lazım ama bendekiler tü-kendi.”

Misty bir ona bir bana baktı. “Bu Piper’ın üzerinde çalıştığı dernek işi mi? Hani şu Çocuklar İçin Protez.”

Çocuklar İçin Protez fikri, pediatri bölümünde intörnlük yapmaya başladığımda ortaya çıkmıştı. Diz altı amputasyonu geçiren, bacağı diz altından kesilmiş genç bir kız hastaneye muayeneye gelmişti ve yaşadıklarına rağmen tüm personelin sempatisini kazanmayı başarmış, neşeli biriydi.

Ailesi, kızlarının büyürken ihtiyaç duyacağı protez masrafını karşılayamamaktan endişeleniyordu. Bu eşitsizlik beni fazlasıyla sarsmıştı, sadece kızları için endişelenmeleri gerekirken bir de maddi bir yükün altına girmek zorunda kalmışlardı.

Bir hafta içinde, sadece onun için değil, şehrimizde aynı durumda olan diğer çocuklar için de para toplamak amacıyla bir bağış kampanyası başlatmıştım. Kampanya büyük bir başarı elde edip ulusal haber sitelerine çıkmıştı ancak bu, yapmak istediklerimin yanında devede kulak kalıyordu. İlk heyecan geçtikten sonra fon tükenmişti ve projem suya düştü.

Ben de sadece birkaç çocuğa yardım etmekle yetinemeyeceğimi fark ettim, soruna bütünsel bir çözüm bulmak istiyordum. Bunun için de paraya ihtiyacım vardı.

Yerel bir bağış kampanyasından bahsetmiyordum. Bunu başarmak için milyonlarca dolarlık bir bağış kampanyası gerekiyordu.

Omuzlarım çöktü. “Üzerinde çalışıyordum, çok az kalmıştı.”

Misty kaşlarını çattı, sonra bana dönüp, “Belki benim yardımım dokunabilir. Birkaç gün düşünüp kafamı toplayayım. Oyuncuları da bu işe dâhil edebilirim,” dedi.

İçim kıpır kıpır olmuştu ve gülümsedim. Onu sevmeye başlıyordum. “Harika olur,” dedim.

Kaşlarını oynatıp, “Stresi azaltmaya yardımcı başka bir şey daha var, biliyor musun?” diye sordu.

“Onu kendim hallederim, dert etme.” River’ın kıstığı gözleminin göğsümden belimin altına, oradan da külotumun içindeki elime doğru kaymasını ve odaya dolan vibratör sesini hatırladım. Kahretsin, utançtan yerin dibine girecektim.

Misty, “Hadi ama. Sadece çalışır, eğlenmeye zaman ayırmazsan orgazm olamazsın,” deyip bir kahkaha patlatınca ben de gülmeden edemedim.

Seks oyuncuğu denen şeyler vardı ve bir erkeğe güvenmektense bunun orgazm için her zaman daha kolay bir yol olduğunu düşünüyordum. “Ciddiyim, hallediyorum. Ayrıca önüme gelen her kişiyle yatamam.”

Piper sıırıttı. “Kim sana önüme gelenle yat dedi ki? Bekârsın ve odanda tam anlamıyla iki seksi adam var. Hiç değilse birini dene, sonsuza kadar sürmesi gerekmiyor.”

Uyluklarımı birbirine bastırdım, külotum sıırılsıklam olmuştu çünkü söylediklerinden sonra Alex ve River’ın *boxer*ıyla yatağıma geldiğini hayal ettim. İstiyordum. Tanrı biliyor, onları arzuluyordum. Ama asıl sorun bir hafta sonunun ikisine de yeteceğinden emin olamamamdı. “Olabilir.”

Sidney bir sevinç çıığı attı, yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. “Konu kapanmıştır.”

Nefesimi verip ona bakmamayı tercih ederek Piper’a döndüm. “İki gün sonra evleneceğine inanamıyorum.”

Sidney burnunu kırıstırdı. “Ben de bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum.”

Piper gözlerini devirdi. “Bunu sen mi söylüyorsun?”

Sidney hemen sustu, yanakları kıpkırmızı olmuştu.

Misty ve Shana güldü.

“Sabırsızlanıyorum.” Piper’ın bakışları yumuşadı, ben de uzanıp kolunu hafifçe sıktım.

Kızlar konuşmaya devam ediyordu ama ben River ve Alex dışında bir şey düşünemez olmuşum. Hayatımda ilk kez bencil olmak, bir kez olsun istediğimin peşinden gitmek istiyordum.

Üstelik ikisini de istediğimi gizleyemez hâldeydim. Şimdi onların da buna hazır olup olmadığını öğrenmem gerekiyordu. River’ın üniversitede Alex’e attığı yumruğu düşününce şansımın çok az olduğunun farkındaydım ama asıl risk bu değildi. Çekinmemin esas sebebi, bu hafta sonu bitip de uçağa bindiğimde arkama bakmadan dönmek zorunda olmanın ne kadar acı vereceğiydi. Son seferde neredeyse ölüyordum.

Onlar benim *neredeyselerim*di. Neredeyse öptüklerim, neredeyse dokunduklarım, neredeyse bir şeyler yaşadıklarımıydı. Ama hep neredeyse olarak kalmışlardı.

Hâlbuki ben *sonsuz*a kadarımı arıyordum.

*Düzenleme
Ny.ozlem*

Yedi ALEX

Aklımı sikeyim. Keşke hoparlörü almaya ben gitseydim. River bana Mia'nın mastürbasyon yaptığını anlattığında bile fena hâlde azmıştım. Mia'nın oyuncaklarıyla zaman geçirmesi fikrinin benim kadar River'ın da hoşuna gittiğini biliyordum. Nefes alış verişlerinin sesiyle uykuya dalmak bile bambaşkaydı, orgazmın ötesinde bir rahatlama hissi yaratıyordu. Üniversitede ona âşıktım ama aradan geçen üç senede onunla yan yana olmanın beni bu denli perişan edeceğini hesaba katamamıştım. Gerçekten perişan hâldeydim. Hormon ve duygu patlamasıyla dolu bir bombaydım. Onu kollarıma alamazsam bu hafta sonunu atlatabileceğimi sanmıyordum, ki onu altıma alsam da bırakmam çok zor olurdu. Hem de ikinci kez.

İlk sefer karnıma saplanmış bir bıçaktan farksızdı ama başka bir seçeneğim yoktu. Bu sefer neye bulaştığımı çok iyi biliyordum ama kendime hâkim olamıyordum.

Tatil köyünün binalarının arasından geçen patikada ilerlerken bizim ekibi gördüm. Jax, Sidney, Lucas ve Piper havuzun yanında geniş bir alanı kaplamışlardı. Kendi çardağı ve oturma bölümü olan bir yer ayrılmıştı, buraya bir servet ödediklerine şüphem yoktu. Lüks bir tatil köyünde bile insanlar fotoğraflarımızı çekiyordu. Amerika'da hokey oyuncularını fazla ünlü değildi ama yine de fark ediliyorduk.

Elimde soğuk bir birayla arkalarından yaklaştım, zamanlamam mükemmeldi çünkü konuşmalarına kulak misafiri olabildim.

Sidney tek kişilik geniş koltuğa yayılmış, bacaklarını Jax'in üzerine atmış ve ona yaslanmıştı. "Onlarla kalacak. Sonunda başka oda aramaktan vazgeçti."

Jax ona soğuk bir içecek uzatırken, "Kimden bahsediyorsun, Minik Bela?" diye sordu. Sidney de sırtını Jax'in göğsüne yaslayıp başını omzuna dayadı, yerine iyice kurulduktan sonra Piper'a bakıp sırtıttı.

"Mia. Villada kalacak. Başka bir oda bulmak için resepsiyonun başının etini yemekten sonunda vazgeçti."

"River ve Alex'in kaldığı villada mı?" Jax güldü. "Sizin başınızın altından çıktığını tahmin etmeliydim."

Lucas, Piper'ın çenesini kaldırıp, "Ne işler çevirdiniz bakalım?" diye sordu.

"Açıkçası bir şey yapmadık," dedi Piper. "Otel odaları karıştırmış olmalı. Onları kasıtlı olarak aynı villaya yerleştirmedim." Gülümsemesini saklayamıyordu, Sidney de aynıydı.

Lucas yakında karısı olacak kadının çenesini ellerinin arasına alıp kaşlarını kaldırdı, sonra yüzünde kocaman bir gülümsemeye, "Bu bana ne kadara mal oldu?" diye sordu.

Piper omuz silkti. "Az değil."

Ninova

Lucas'ın kızacağıını düşünebilirdiniz ama aksine yüzündeki ifade yumuşadı, sanki bu hareketinden etkilenmişti.

Jax, Sidney'nin saçlarını parmaklarına dolarken, "Umarım bu hareketin başına bela açmaz. Ortada bir geçmiş var," dedi.

"Hadi ama. *Neredeyse bir geçmişleri olacaktı* desen daha doğru olur." Piper imalı bir şekilde gülümsedi. "Bu üçlüye acil müdahale gerek."

"Müdahalen onları birlikte kalmaya zorlamak mı?" diye sordu Lucas.

Piper mavi gözlerini kırıştırdınca Lucas'ın tüm dikkati ona kaydı. Yumuşak bir ses tonuyla "En yakın iki arkadaşını, tercihen aynı anda, en iyi arkadaşımızla yatmaya ikna etmek amacıyla komplo kurmak mı demek istedin?" diye sordu.

Lucas inleyip alnını alnına dayadı. "Masum bir şeymiş gibi söylüyorsun."

Piper omuz silkti. "Birinin bunu yapması gerekiyordu." Sidney'ye kadeh kaldırdı ve kadeh tokuşturdular. Jax'in söylediğine göre Piper ve Mia son sınıfta fazla yakın değildi ama Çocuklar İçin Protez adlı yardım derneğinde birlikte çalışmaya başladıklarında daha samimi olmuşlardı.

"Emin olduğum tek şey, bir gece önce ayrılmaz bir üçlüyken ertesi gün Alex'in mosmor olmuş bir gözle çıkageldiği. Mia bana ikisine de âşık olduğunu ve ikisinden birini seçmek istemediğini itiraf etti."

Sidney'nin sözleri karşısında afalladım, nefesim kesilmişti. Mia, River ve benim aramda bir şeyler döndüğünün elbette farkındaydım ama Mia'nın ne hissettiğini arkadaşının ağzından duymak göğsüme bir yumruk gibi inmişti. Bunun taze bir heyecan mı yoksa kaçırılmış bir fırsatın yıkımı mı olduğunu bilmiyordum.

Sidney konuşmaya devam etti. “O yüzden tüm bağlarım kopardı ve bir daha onlarla konuşmadı.”

Piper merakla, “Odada sadece bir yatak ve kanepeler var. Sizce kanepede kim yatıyor?” diye sordu.

Lucas araya girdi. “Tüm param üzerine bahse girerim ki yatakta Mia, kanepede de River ve Alex yatıyordur.”

“Aralarında bir şey mi var?” diye sordu Sidney.

Artık hepimiz birbirimize eskisinden daha yakın olsak da Sidney bizi Jax, Lucas ve Piper kadar iyi tanımıyordu.

“Eğer birikmiş bir cinsel gerilim sayılıyorsa evet, var. Ötesi oldu mu dersin, yok. River biseksüel, Alex de öyle mi bilmiyorum ama bu konuda bir girişimi olmadı,” dedi Lucas.

River ile aramızda neler olduğuna kafa yormaya hazır değilim ama bir şeyler olduğu kesindi. Aramızda henüz adını koymadığım bir şeyin yavaş yavaş şekillendiğini fark etmemiş gibi davranırsam kendimi kandırmış olurum. Ama bu konuda harekete geçmeyi düşünmüyordum.

Boğazımı temizleyerek varlığımı belli ettim. Birden irkildiler ve bizim hakkımızda dedikodu yaparken yakalandıkları için utanmış gibi davrandılar.

İki çiftin arasına oturdum, içkimin kalanını da tek yudumda bitirip Jax’ten bir tane daha aldım.

Jax aptal aptal sırıtıp, “Gelecek yıl canına okuyacağım, hazır mısın?” diye sordu. Bu herif tanıdığım en rekabetçi insanlardan biriydi. Sidney’nin kendine bu kadar uygun birini bulması mucizeydi.

Lucas benim yerime, “Yüz yıldır kupa kazanamayan bir takımın oyuncusu için çok iddialı bir konuşma,” diye cevaplayınca güldüm, gerginliğim biraz olsun azalmıştı.

“Evet ama artık ben varım.” Jax’in boğuk kahkahalarını duyabiliyordum.

Lucas elini yüzüne götürdü. “Kibirli piç.”

Ben de kıkırdadım, bu muhabbetleri çok seviyordum ve onlarlayken içimi bir huzur kaplıyordu. Ki bu... River’la tanışmadan önce hiç hissetmediğim bir şeydi. Sahi, neredeydi ulan bu herif?

Jax koltukta arkasına yaslanıp Sidney’yi de yanına çekti. “Aynen, mankafa.”

Piper bir kahkaha patlattı. Çocukluğundan beri en sevdiği hakaret buydu ve Lucas bundan nefret ediyordu.

“Komik mi geldi, Fırlama?” Lucas yüzünü Piper’ın boynuna gömüp hırladı. Piper hemen sustu ve ellerini Lucas’ın bacaklarında gezdirdi.

Lucas, kız arkadaşını herkesin içinde okşamıyormuş gibi davranmaya devam etti.

“İğrençsiniz,” dedim.

Jax gülmekten boğulacaktı. “Bekle de gör. Yakında sen de böyle olacaksın.”

Hep birlikte otururken Mia’nın üzerime uzandığını hayal edince tüylerim diken diken oldu. Kafamı iki yana salladım. “Hemen heveslenme.”

Dördü de benim bilmediğim şeyler biliyormuş gibi bana baktı. Sanki bu aptallıkla onlara yetişmemi bekliyorlardı.

River, karşımdaki boş koltuğa oturarak beni cevap vermekten kurtardı.

“Neyden bahsediyorsunuz?” diye sordu. Bize karşı her zaman daha konuşkandı.

Rahat davranmaya çalışıp, “Hiç,” dedim ama sağ kaşının kalktığını görünce inanmadığını anladım.

“Pekiii.” Başını eğip kelimenin sonunu uzattı. On üç yaşından beri tanışıyorduk, aynı AAA takımındaydık ve beni çok iyi

tanıyordu. O zamanlar da ailemin maçlarıma gelmediğini sadece o fark ederdi.

Şimdi düşününce büyük olasılıkla o zamanlar birbirimizi arkadaştan çok aile gibi görmeye başlamıştık. River'ın ailesi de gelmezdi, ayrı yaşıyorlardı ve onlar da birkaç saatlik yol yapıp oğullarını izleme zahmetine girmiyorlardı.

Telefonum titredi, elime alınca annemin bana bir haber gönderdiğini gördüm. Okuyunca göz devirdim. Kardeşim yeni bir başarıya imza atmıştı. Elbette onunla gurur duyuyordum, yakın olmasak da bilime yaptığı katkılardan ötürü ona saygım sonsuzdu.

Beni esas inciten, ailemin tek takdir ettiği şeyin entelektüel başarılar olması ve benim onların gözünde hiçbir zaman bir sporcudan öteye geçemememdi. Siktir. NHL'ye seçildiğimde bile bir tebrik aramasını zar zor hak etmiştim.

River beni süzdü, çenesindeki kaslar seğiriyordu. Sormak istediğini biliyordum ama sormayacaktı. Bana baskı yapmaması gerektiğini biliyordu. Bundan rahatsız olduğumu itiraf etmektense ailem adilik yapmıyormuş gibi davranmayı tercih ederdim.

River bana yeni bir bira atıp, "Yakala," dedi. Şişeyi kolayca yakaladım ama yüzümü incelemeye devam ediyordu, ben de başımı hafifçe sallayıp iyi olduğumu anlamasını sağladım.

Gruptan çıt çıkmıyordu, kafaları River'la benim aramda hareket edip duruyor, sessiz iletişimimizi anlamaya çalışıyorlardı.

Yüzüme her zamanki gülümsememi takınıp konuyu saptırmak için bir şaka patlattım. Komiklik, kişiliğimin bir parçası olduğu kadar bir savunma mekanizmasıydı da. "Pips, bu pislikle evlendiğine inanamıyorum. Hâlâ benimle kaçabilirsin, geç değil."

Lucas, "Bir daha söyle de göreyim," diye homurdanıp beni güldürdü. Onunla dalga geçmeyi seviyordum.

River'in tutkulu bakışlarını görmezden geldim, zihnimi okumasından yorulmuştum. Ayağa kalkıp tek elimle tişörtümü başımın üstünden çıkardım. "Çok sıcak. Suyu gireceğim."

Diğerlerinin gelmesini beklemeden buz gibi suya daldım ve sıcaktan yanan tenimi serinlettim. Ciğerlerim havasızlıktan yanana kadar suyun altında kaldım ve nefes alma ihtiyacıma direndim, sonra sığ tarafa doğru yüzüp suyun yüzeyine çıktım. Suyun hızası belimin hemen altındaydı ve güneşin sıcacık ışınları çıplak tenimi ısıtıyordu. Saçlarımı savurup parmaklarımı arasından geçirdim ve yüzümden uzaklaştırdım. River üstünü çıkarıp kenara oturmuş, ayaklarını suda sallandırırken beni seyrediyordu.

O an bedenime bir sıcaklık dalgası yayıldı ve tüm sırlarımı okuyup okuyamayacağını merak ederek güçlkle yutkundum.

Sekiz MIA

Birkaç saat sonra koyu yeşil peştemalimi belime sıkıca sardım ve aynada yüz hatlarımı incelemeye başladım. Yeşil gözlerimin altında mor çürükler var gibi görünüyordu ve bikinimin ipleri sırtımı acıtıyordu. Son birkaç yılı tek bir amaca odaklanarak geçirmiştim ve artık vücudumda bunun izleri görünmeye başlamıştı. Ben yıllar içinde kilo alırken Alex ve River tam aksine fitleşmişti. Çene hatları ve karın kasları...

Karnımdan aşağıya bir sıcaklık yayıldı. Bu kadar seksi olmak suç sayılmalıydı.

Parmaklarımla uzanıp yatağın üzerine koyduğum havluyu kap-tım. Saklanma isteğim, itiraf etmek istediğimden daha fazlaydı.

Telefonum titreyince masaya uzanıp aldım. Ekranda bilin-meyen bir numaradan gelen bir mesaj belirdi.

Bilinmeyen Numara: Neredesin?

Bilinmeyen Numara: Cevap ver.

Mesajı silmek için ekranı kaydardım. Jason'dan geldiğini anlamak için dâhi olmaya gerek yoktu. Mesajları her geçen gün daha da çaresiz bir hâl alıyordu ve bir gün mesajı anlayacağını umarak hiçbirine cevap vermiyordum.

Telefonumu plaj çantama koyup saçlarımı elimle düzelttim, sonra da bir tokayla toplayıp villadan çıktım ve havuza doğru yürümeye başladım.

Dışarı çıktığım anda sıcak havanın etkisi beni esir aldı ve saçlarımdan dökülen teller boynuma yapıştı. Hava 37 derecelerde seyrediyordu ve Kanadalı bünyemin eriyip yok olacağından emindim. Evet, Ottawa da sıcaktı ve evden çıkar çıkmaz duşa girme isteği uyandıran yapış yapış bir nemi vardı ama buradaki kavurucu sıcaklığın yanında orası hiçbir şey kalıyordu.

Piper ve Sidney'nin sözleri aklıma geldikçe gerildim. Keyfime bakmamı, fazla takılmamamı söylemişlerdi. Piper, en iyi arkadaşlarından biriyle yatmamı söylemişti. Gerginliğimi atmak için buna ihtiyacım olduğunu inkâr edemezdim, hem River hem de Alex ne yaptıklarının farkında gibi görünüyorlardı. Hayır, gerçekten farkındalardı.

Başımı belaya mı sokuyordum? Evet.

Alex ve River şu anda düşünmem gereken son kişilerdi ama aramızda başından beri var olan cinsel gerilimi görmezden gelemiyordum ve beni, uzaklaşmak istemediğim kadar kendilerine çekiyorlardı.

Her şeye son verenin ben olduğumu düşünürsek, inkâr edemeyeceğim bir geçmişimiz olduğu doğrudu. Başta arkadaşlık ama biraz fazla iyi anlaşıyorduk ve masum olarak nitelendire-

meyecek kadar yakındık. O zamanlar da başımı belaya soktuğumun farkındaydım ama kendime hâkim olamayıp kayaya toslanmıştım.

Alex ve River yıllardır en yakın arkadaşlardı ve ben aralarına girip ilişkilerini neredeyse mahvetmiştim. Her şeyi berbat etmem, ikisine de âşık olmam onların suçu değildi.

Köşeyi döndüğümde direkt River'ı gördüm. On metre ötede, Lucas'ın yanında duruyordu. Koyu renk saçları sıılsıklamdı ve geriye taranmıştı, tebessüm ediyordu. Bu gülümsemeyi çok özlemiştim. Pek sık rastlanan bir şey değildi ama her gördüğümde içimi eritiyordu. Simsiyah gözleri üzerime kaydı ve gülümsemesi büyüdü.

Geriye doğru bir adım attım, aniden kaçma ihtiyacı hissetmiştim. Kimi kandırıyordum ki? Tam belki biraz çalışırım umuyla odama dönmeye karar vermiştim ki Piper gülümseyerek karşıma dikildi.

“Nereye gidiyorsun?”

“Halletmem gereken bir şey vardı, aklımdan çıkmış.” Teknik olarak yalan sayılmazdı.

Kaşlarını kaldırıp ellerini beline koydu. Üzerinde benimki-ne benzer bir kıyafet vardı, sadece rengi maviydi. “Kaçtığın için sana kızmayacağım ama ben bunları yutmam. Yine de bunun benim düğünden önceki kutlamam olduğunu ve benimle vakit geçirmekten başka seçeneğin olmadığını hatırlatacağım.”

“Gelin imtiyazı sadece düğün gününe özel değil miydi?” Cevabı zaten bilmeme rağmen çardaklara yöneldim ama o kolumdan tutup beni durdurdu.

“Kafanı kurcalayan şey ne? Sponsoru kaybetmekten mi korkuyorsun?” diye sordu. “Çünkü odaya dönme sebebin buysa ben de seninle gelirim ve konuyla ilgileniriz. Ama... Sırf iki ya-

kışıklı sana akşam yemekleriymiş gibi bakıyor diye kaçacaksan buna asla izin vermem. Gerekirse seni sürükleyerek götürürüm.”

“Aslına bakarsan benimle ilgilendikleri falan yok.”

Piper burnunu çekip beni tepeden tırnağa süzdü. “İçimden bir ses bunun senin için sorun olmayacağını söylüyor.”

“Bir içkiye hayır demem ama Alex ve River’la kaçamak yapmak gibi bir niyetim yok. Bildiğim kadarıyla her şeyi bitirme şeklim onları çok kızdırdı, hâlâ da aynı fikirdeler.”

“Tabii tabii. Hadi, gidelim.” Ses tonuna bakılırsa bunları kafamda kuruyordum. Beni Lucas’ın onu süzdüğü tarafa doğru çekti.

Gözüm Alex’e takıldı, havuzdan çıkıyordu ve kalçalarına kadar indirdiği fosforlu yeşil şortundan ve bronz teninden su damlaları süzülüyordu. Ona yaklaşıncı kaşlarını kaldırıp parmaklarını ıslaklığın etkisiyle koyulaşmış saçlarından geçirdi.

Alex şakacı bir şekilde, “Beğendin mi?” diye sordu.

Omuz silktim, çok farklı hisler içinde olmama rağmen umursamaz görünmeye çalıştım. “Gayet normalsin, farklı bir özelliğin yok.”

Alex kahkahalara boğuldu ve omurgamı titreten kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. Bu çocuklar, üzerimdeki güçlerinden hiçbir şey kaybetmemişti.

“Nihayet saklandığın yerden çıkabildin.” Parıldayan gözleriyle başını iki yana salladı, göz kamaştırıcılığından bir şey kaybetmiyordu.

Gerildim. “Saklandığım falan yok.”

İç çekip bir nefes verdi. “Aynı odada kalıyoruz ve buna rağmen bugün seni hiç görmedim. Yani saklanıyorsun.”

“Hiç hatırlatma.” Resepsiyondaki görevli tüm odaların dolu olduğunu söylediğinde neredeyse aklımı kaçıracaktım. Hafta so-

nunu Alex ve River'la geçirme fikri beni hem korkutuyordu hem de vücudumun alev alev yanmasına neden oluyordu.

Kolunu omzuma dolayarak gayet rahat bir tavırla beni kendine çekti. "Yapma ama, biz arkadaşız."

Göğsüm sıkışmıştı. "Öyle miyiz?"

"En azından bir zamanlar öyleydik. Arkadaşlığımızın önünde hiçbir engel yok, senin dışında tabii." Yüzündeki şakacı ifade aniden kaybolmuştu, kafasını bana doğru yaklaştırdı. Alex'in bu ciddi hâli her zaman nefesimi kesmeye yetiyordu.

Yanaklarım kızardı, onları özlediğimi inkâr edemezdim.

"Tamam. Arkadaşız." Neredeyse ciyaklamıştım.

"Belki biraz daha fazlası," dedi ve bakışlarındaki gizli tutkuyu gizlemeye tenezzül dahi etmeden havuza atlayıp üzerime su sıçrattı.

Şaşkınlıktan tek kelime edemez olmuşum, Jax yanıma geldiğinde irkildim. "Buna ihtiyacın var gibi."

Bana meyveli bir içeceklerle dolu plastik bir bardak uzattı, ben de burnumu kırıştırıp bardağı aldım ve neredeyse hepsini bir diğışte bitirdim. Tatlı içeceklerden hoşlanmıyordum ama şu an yanan vücudumu serinletmek için ne gerekiyorsa yapardım. Elimi ağzıma götürüp sildim. "Teşekkürler."

Jax sırtınca gözlerimi devirdim.

"Ne?"

"Hiç," dedi ama cevabına inanmamıştım.

Kızlar şezlonglarında güneşlenirken havadan sudan konuşuyordu. Ben gelince Sidney doğruldu. "Nihayet! Beş dakika daha gecikseydin arama ekibi gönderecektim."

"Geç kalmadım ki."

Misty bir ona bir bana baktı. "Şey, aslında kaldın."

Kıyafetimi seçmek normalden uzun mu sürmüştü? Evet. Onlara bunu söyleyecek miydim? Asla.

“Ne, bugün Mia’yı kızdırma günü falan mı?” diye homurdanarak şezlonga uzandım ve başımı geriye yasladım.

Sidney kaşlarını kaldırdı. “Seni kızdırmak çok eğlenceli. Ayrıca bu hafta sonu dinlenmen gerekiyor. Lütfen biraz rahatla.”

“Ben zaten rahatım.”

Saçmaladığımı yüzüme vururcasına homurdandı. “Her an kaçıp odana gidecekmiş gibi görünüyorsun.”

Kendimi zorlayarak omuzlarımı gevşettim. “Sadece çok işim var.”

Sidney ciddileşti. “İnan bana harika bir iş çıkarıyorsun, bunun farkındayım. Ama kendini fazla yoruyorsun. Sonunda tükenmeni istemiyorum. Kendine bir hafta sonu için izin ver ve Napa’nın tadını çıkar. Sonra eski hâline dönmene destek olurum. Anlaştık mı?”

Pes edip, “Tamam, anlaştık,” dedim. “Haklısın.”

“Ne dedin, ne dedin? Bir daha söyle.”

“Haklısın dedim. Şimdi bir içkiye ihtiyacım var.”

Kızlar hep bir ağızdan sevinç çığlıkları atmaya başlamıştı ama benim dikkatimi, omzumun üzerinden bana uzatılan kehribar rengi sıvı çekmişti. Arkama bakınca simsiyah bir çift gözün bana baktığını gördüm.

River alt dudağını ıslattı. “Bunu sana aldım.”

Kahretsin. Bana öyle bir bakıyordu ki şezlongda ayak parmaklarımı kıvırdım ve çıplak göğsünü daha iyi görebilmek için arkamı dönmeyi reddederek kendimi zor tuttum. Bardağı sıkıca kavrayıp sıcak tenime değen içeceğin verdiği ferahlığı hissettim. “Teşekkürler.”

Jax, erkeklerin toplandığı yerden ona seslenince River başını salladı, sonra da bana dönüp “Sonra konuşuruz,” dedi.

Sesi kısık ve boğuktu, öylesine söylenmiş bir kelimedenden ziyade bir kesinlik barındırıyordu. Tenimde kıvılcımlar çakmaya başlamıştı. İçkimden bir yudum alıp serinlemeyi umdum ama bana elma şarabı aldığını fark edince yanaklarım kızardı. Hiç düşünmeden bardağı bir dikişte bitirdim.

Shana, yanımdaki koltuğa otururken, “Yüzünü görmelisin,” dedi.

Piper da hemen onu destekledi. “Aynen! Buraya bir vantilatör lütfen! Çok ateşliydi.”

Alex ve River’ın durduğu yere bakınca yanaklarımın ısındığını hissettim.

Sidney kolumu sıktı. “Rahatla ve kendini bırak, bakalım ne olacak?”

Rahatlamış! Bazen bu kızın beni tanımadığını düşünüyordum. Yıllardır rahatladığım bir an bile olmamıştı. “Denerim.”

Gülümsedi. “Denesen iyi olur.”

Sonraki birkaç saati güneşin tadını çıkararak geçirdik, güneş batıp kavurucu sıcaklığı da kendisiyle birlikte götürdüğünde birkaç masanın etrafına doluşup sohbet etmeye başladık. Sihirli bir şekilde yanımda beliren birkaç içkinin ardından tatlı bir sarhoşluk hissediyordum ve müziğin ritmine ayak uydurarak sallandım.

Sidney, Jax’in yanında duruyordu; Piper da başını Lucas’ın göğsüne yaslamıştı ve dörtlü olarak sohbet ediyorlardı. Onlar adına çok mutluydum ama içimde, onlar gibi rahat olamamanın verdiği bir boşluk vardı. İki çift de birbirinden çok emindi, sanki tanışmak kaderlerinde vardı.

Rüzgâr şiddetini arttırınca tüylerim diken diken oldu ve avuçlarımı kollarımda gezdirdim. Aniden kocaman eller ellerimi kapladı ve biri çenesini başımın üstüne dayadı. Alex, göğsünü sırtıma yapıştırmıştı. “Üşümüş gibi görünüyorsun.”

Bir saniye önce üşümüyor olsam da artık üşüyordum. Ondan uzaklaşmam gerekirdi ama alkolün etkisiyle hissettiğim sersemlik ve onun sakinleştirici kokusu bana bunu yapamayacağımı fısıldıyordu. Sarhoş olan tarafım bunu umursamıyordu.

Alex’in kollarında olma hissini özlemiştim ve belki de ilk defa bunu sorgulamıyordum.

Jax bize doğru geldi ve sırtarak, “Kedine bakacak kişinin hayatta olduğu teyit edildi mi?” diye sordu. “Yoksa kayıp cesedini bulmak için hastaneleri aramaya başlamalı mıyız?”

“Aradım, gayet iyi. Hem kedim onu besleyen eli ısırmaz.”

“Nedense buna hiç inanmıyorum,” dedi Jax.

Alex’in sıcaklığı omurgamın içine nüfuz ederken Jax ve Alex benim anlayamadığım bir şeyler konuşmaya başladılar. Tam tersi olmalıydı ama bana sarılması çok normalmiş gibi davranıyordu. Ben de karşı koymaya çalışmadım. Bunun yerine bir içki daha aldım.

Gerisini yarın düşünecektim.

Bakışlarım River’ı aradı ama Lucas ve Piper’la konuşmasına rağmen gözü üzerimdeydi. On beş metre ötedeyken bile kısık gözleriyle beni izlediğini ve çenesini sıkıldığını görebiliyordum. Gözlerini benden ayırmıyordu ve bunun ağırlığıyla kendimi iyice Alex’in kollarına bıraktım. Kollarını belime sıkıca sarıp başını boynuma gömünce titredim. Küçük bir kahkaha patlattı. Sırtımda bir titreşim hissettim. “Seni izlemesi hoşuna gidiyor, değil mi Kedicik?”

Dudaklarımı ısırıp ona daha da yaslandım.

Ninova

“Gidip Sid’i bulayım.” Jax’in fısıltısı araya girince bakışlarım ona kaydı, sırtıtarak bize bakıyordu.

Eğer bu kadar sarhoş olmasaydım, kesinlikle çok utanırdım.

Alex de gülerek, “Koş,” dedi ve gerginliği inkâr etme zahmetine bile girmedim.

Jax yanımdan yeni ayrılmıştı ama çok geçmeden River bize doğru yürümeye başladı. Adımları yavaş ve ölçülüydü, sanki öncesinde bizi ölçüp tartmıştı.

Alex burnunu boynumda gezdirip, “Gevşe biraz,” diye fısıldadı. Ellerini kaburgalarımın belime kadar indirdiğinde çıplak tenimde hissettiğim sert nasırlı elleri içimi titretti. Ona sıkıca sarılınca hafifçe inledim ve bedeni arkamda kaskatı kesilirken beni kendine çekti, böylece sertleşen aletini kıcımda hissedebiliyordum.

River yanıma geldiğinde düşüncelerim çoktan allak bullak olmuştu. Karşımda belirdiğinde başımı geriye düşürdüm, o kadar yakınımdaydı ki göğsü Alex’e doladığım kollarıma temas ediyordu. Kafamın içindeki bir ses, geçen sefer tam da bu yüzden birbirimizden ayıldığımızı haykırıyordu ama sarhoşken bile bir şeylerin değiştiğini anlayabiliyordum. İkisi de birbirinin varlığından rahatsız görünmüyordu.

Aman Tanrım. Yoksa aynı şeyi mi istiyorlardı?

River’in delici bakışlarıyla göz göze geldiğimde âdeta beni içine çekiyordu. Vücudumun kontrolünü yitirmiştim ve uzanıp ellerimi boynuna doladım.

“Mia, bana böyle bakmaya devam edersen, o güzel bikinini çıkarıp seni burada becereceğim.” River son derece ciddi görünüyordu, aniden onu içimde hissetmek dışında her şey önemini yitirmişti.

Daha doğrusu ikisini de.

Ninova

“Söz mü?” diye sordum ama hıçkırıklarım, bu baştan çıkarma girişimimi bozmuştu.

River, alkolün etkisiyle bulanıklaşan gözlerime baktı. Bir eliyle yanağımı kavrayıp çenemi yukarı kaldırdı ve dudaklarını benimkilere değecek kadar yaklaştırdı, “Yarın tekrar sor, istersen emrindeyiz,” diye fısıldadı.

Dokuz

MIA

Göz ucuyla baktığımda saatin 01.00 olduğunu gördüm. Hâlâ uykuya dalmakta zorlanıyordum. İkisinin de nefes alış verişleri bütün dikkatimi kendilerine çekiyordu ve kanepeyle aramda sadece bir buçuk metre olduğundan aralarına uzanmamak için kendimi zor tutuyordum. Aynı odada uyuyabileceğimizi düşünmekle kendimi kandırmıştım. Ay ışığı pencereden süzülüp River'ın kol ve göğüs kaslarını aydınlatırken yapamazdım. Tabii ki üstsüz yatıyordu, karın kaslarının pürüzsüz çizgilerini takip ederek bakışlarımı yorganın çok az kapattığı kalçalarına kaydırdım. Uyurken onu izlediğim için kendimi röntgenci gibi hissediyordum ama başka tarafa dönemiyordum. Sarhoşluk çoktan bedenimi terk etmişti ve bana kalan, uyluklarımın arasında hissettiğim daimî sızıydı.

Olduğum yerden Alex'in de kolunu ve omzunu görebiliyordum. Uykusunda hareket edince kaslı sırtı biraz daha açıldı.

Bacak aramda biriken sıcaklığı görmezden gelip güçlkle yutkundum. Bu kadar saygılı davranmak zorundalar mıydı?

Uykusunda River'ın yüz hatları yumuşamıştı. Uzun, siyah kirpikleri neredeyse yanaklarına değiyordu ve dolgun dudaklarını hafifçe aralamıştı. Delici bakışlarıyla göz göze geldiğimde nefesim kesildi. Bakışları yüzümden aşağı, köprücük kemiklerime kayıp geceliğimin incelik saten kumaşından belli olan meme uçlarımda durunca nefes almakta zorlandım.

Birkaç saniye boyunca gözünü üzerimden ayırmadı ve benim alev alana, kalp atışlarım düzensizleşene kadar da bakmaya devam etti. Kahretsin. Gidip ona dokunmak, güçlü ellerini benimde hissetmek istiyordum. Dilimi kaslarının kıvrımlarında gezdirdikten sonra karın kaslarından aşağıya, ince battaniyenin altındaki kıl yumağı olan yere doğru inmek istiyordum. Bu merak beni öldürüyordu. River'ın elleri ve ayakları kocamandı ve upuzundu. Yani bu... Her yerinin öyle olduğunu mu gösterirdi? Bu düşünce karşısında nefesim kesilip yanaklarım kızarmıştı.

Loş ııkta bu imkânsız olmalıydı ama aklımı okuduğuna yemin edebilirdim, elini simsiyah saçlarının arasından geçirip sırtüstü dönerek battaniyenin altındaki sertleşmiş aletinin belirginleştğini göstermesi bunun bir kanıtıydı. Bacaklarımın arasındaki gerilim giderek artıyordu ve acıyı azaltmak için bacaklarımı birbirine sürttüm.

River, elini kumaşın altından göğsüne doğru indirip aletini kavrayarak içimdeki ateşi körükledi ve ardından da başını yastığa dayayıp inledi.

Manzara inanılmaz müstehcendi, bu iki erkek bana bu kadar yakın olsa da tek kelime etmeden beni deliye döndürmeyi başarıyorlardı. Aniden kendimi Alex'in dönüp bize bakmasını ve ne yaptığımızı görmesini isterken buldum. River aletini daha hızlı

okşarken karın kasları iyice gerilmişti ve battaniyeyi biraz daha aşağı kaydırды. Tam onu görmek üzereyken durunca dudaklarından küçük bir inilti kaçtı.

Alex de inleyip dirseklerinin üzerinde doğruldu. Kum rengi saçları uykusunda dağılmıştı ve gördüğü manzara karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. Ne yapacağını görmeyi beklerken nefesimi tuttum. Öfkeden gözünün dönmesi işten bile değildi ama bunu yapmaması için ona sessizce yalvarırken boğazım düğümlemişti.

Bakışları benimle River'ın aletini okşayışı arasında gidip geldikten sonra yanakları kızardı. Bakışları karardı, gerginliği saklayamadığı bir noktaya tırmanmıştı, alt dudağını ıslattı.

İki çift göz benimkilere dikilince kollarımdan ve sırtımdan bir ürperti geçti ve kendimi inlememek için zor tuttum.

Onları izleyebilmek için neler verirdim. Birkaç saniye üçümüzün arasındaki bu derin sessizliğin tadını çıkardım, gerginlik ortamı giderek esir alıyordu. Kahretsin. Her şeyi boş verip ellerimi bacak arama götürmek istiyor, gözlerinin önünde hazzın doruğuna çıkmayı arzuluyordum.

Parmaklarımla köprücük kemiğimi ve göğsümün üst kısmını okşadım. İkisi de inlemelerini saklamaya çalışmadı. Bir titreme dalgası içimi sarmıştı. Bunu çok istemiş, çok uzun zamandır hayal etmiştim ama...

Duygularımın bilincine varıp yaptığımız şeyin buz gibi gerçekliğini idrak edince çığlık atmak istedim. Nefes alıp gözlerimi kapattım, göğsümdeki çarpıntıyı sakinleştirmeye çalıştım ve kendimi koruma mekanizmam sayesinde arkamı dönebildim.

Bacak aram canımı yakıyordu, tenim dokunulmaya muhtaçtı ve yeniden arkamı dönmem için yalvarıyordu ama kendimi

tutuyordum. Kulaklarım, arkamdaki hışırtıdan başka bir şey duymaz olmuştu ve bir an için içlerinden birinin bunu ileriye götüreceğini düşünmüştüm.

“İyi geceler, Mia.”

River kalkıp banyoya doğru yürüyünce hayal kırıklığı üzerime çöktü.

Kapıyı kapatma zahmetine bile girmemişti ve su sesi içeriye dolunca derin bir nefes aldım. Az önce şahit olduğum manzardan sonra ne yapacağını çok iyi biliyordum. Yatağımda uzanırken onu daha iyi duyabilmek için kulak kabarttım ve daha kısa nefesler almaya başladım. Birkaç saniye süren sessizliğin ardından ritmik bir vuruş sesi duyuldu. Dinlerken kalbim âdeta boğazımda atıyordu, donup kalmıştım.

Mahremiyetini gözetmek için battaniyeyi kafamın üstüne çekmeli veya kalkıp gitmeliydim. Yapmam gereken çok fazla şey vardı ama yerimden kımıldayamıyordum. İnlemeleri kulağıma geldiğinde doğrudan klitorisime etki etmişti. Ciğerlerim de benim de alev alev yanıyordu.

Yanımdaki yatak gıcırdayınca diğer tarafa döndüm, bakışlarım hemen Alex’e kaydı. İçerideki tek ışık kaynağı banyonun açık kapısından gelen ışıktı ama yine de Alex’in gözlerini seçebiliyordum. Dudaklarını aralamıştı ve gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Arkadaşının mastürbasyonunu izleyen röntgenciler gibiydik ve öylece birbirimize bakakalmıştık.

Banyodan başka bir inleme sesi daha geldi, ritim hızlanınca Alex dudağını ısırды ama bakışlarını üzerimden ayırmıyordu. Çıplak göğsü bana dönüktü ve onu seyrederken ağzım sulanıyordu, benim bakışlarım altında kasları seğiriyordu. O an aramızdaki birkaç metre bana sanki birkaç santimmiş de uzansam elimi kalbine koyabilecekmişim gibi hissettiriyordu.

Duştan gelen sesler giderek artınca Alex elini pikeye gömdü ve parmaklarıyla aletini kavrarken kolundaki kasları gerildi. Kumaş üzerinden kayarken sertleşmiş aletin hatlarını seçebiliyordum. *Tanrım*. O da benim kadar tahrik olmuştu. Vücudum yanıyordu, sanki içimde yalnızca ikisinin söndürebileceği bir yangın vardı. Alex'in göğsü de benimki kadar hızlı inip kalkıyordu ve arzular midemi düğüm düğüm etmişti.

Kalbim düzensiz bir şekilde atıyordu, bacak aram sırsıklam olmuştu ve River'in çıkardığı sesler karşısında dudaklarımdan bir inilti dökülürken zihnimin kontrolünü kaybetmiştim.

Benim darmadağın hâlimi görünce Alex'in yüzünde şehvetli bir gülümseme belirdi. Bana yaklaştı, sesi fısıltıdan sadece biraz daha yüksekti. "Bunların hepsi senin içindi."

Siktir. Bundan kurtulmam imkânsızdı.

Su kapandı, ben de sırtüstü yattım ve tavanı izlemeye başladım. Vay canına. Az önce ne yaşanmıştı böyle?

Banyonun ışığı söndü, ben de battaniyemi kafama kadar çektim, terden sırsıklam olmuş vücuduma değen kumaş beni iyice rahatsız ediyordu. River'in ayak sesleri giderek yaklaştı. Varlığını üzerimde hissederken ona uzanma dürtüme karşı koymak için kaslarımı sıkmak zorunda kaldım. Yatağına girene kadar uyuduğuma ikna olmasını umut ederek düzenli nefesler alıp vermeye başladım. Oda sessizliğe bürünmüştü.

İçimden inledim, uyumam imkânsızdı. *Yarın başka bir odaya geçeceğim*. Göğsümdeki huzursuzluk, aslında bunu yapmayı hiç istemediğimin kanıtıydı ama her istediğimi elde edemeyeceğimi yıllar önce öğrenmiştim.

On ALEX

Mia'nın her nefes verişine hafif bir horlama sesi eşlik ediyordu, yüzünü yastığa gömmüştü ve ağzından minik bir salya akmıştı. Öyle güzeldi ki.

Saçının bir tutamını kulağının arkasına attım ve dokunuşuma verdiği tepki karşısında sıırttım. Başımın belası bu kediciğı o kadar çok özlemiştim ki. Nihayet kıpırdanmaya başladı ve yeşil gözlerini araladı, sonra dudaklarında sıcacık bir gülümseme belirdi. Beni gördüğüne sevinmiş gibiydi ama sersemliğı geçip de benden uzaklaşınca içim cız etti.

Dişlerimi sıkıp sanki çok umurumdaymış gibi yatağın yanındaki lambayla ilgilenmeye başladım. "Günaydın."

Işığa alerjisi olan sevimli bir vampir gibi inleyip yüzünü koluyla kapattı. "Saat kaç?" Akşamdan kalmalığı sonuna kadar hissediyor olmalıydı. Güneş ufukta henüz belirmeye başlamıştı ama River çıkmadan önce odanın tüm perdelerini açmıştı.

“Çok erken. Bunları iç.” Ona büyük bir bardak su ve iki ibuprofen uzattım. Karşı çıkmadan ilaçları aldı ve suyu tek di-kişte bitirdi. Üzerinde o seksi geceliği olduğunu bildiğimden dikkatimi yüzünden başka bir yere vermemek için çaba sarf ediyordum. O gecelik beni öldürecekti.

Gözlerini bir saniye kapattıktan sonra bakışlarını üzerime dikti. “Neden?” Omurgamdan aşağıya bir sıcaklık dalgası yayıldı. Kızdığında çok seksi oluyordu.

Onu biraz daha tahrik etmeye kararlıyım. “Ne neden, Kedicik?” diye sordum.

“Neden beni gün doğmadan önce uyandırdın,” deyip tısladı, lakabının hakkını veriyordu.

Gülmemek için kendimi tutmaya çalıştım ama başaramadım. “Sana bir sürprizimiz var.”

Böyle söyleyince neşelendi. “Ne sürprizi?”

“Olmaz, söylemem. Kendin görmen gerek.” Bardağı elinden aldım ve parmaklarımız birbirine değdiğinde tepkisiz kalabilmek için elimden geleni yaptım. Bu kız beni ne kadar çok etkilediğinin farkında değildi. “Sıkı giyin.”

Kaşlarını çattı, havanın kırk dereceyi aştığı bir yerde neden sıkı giyinmesi gerektiğini anlamamış gibiydi ama Napa, özellikle de gideceğimiz yer sabahları serin oluyordu.

Ağzını açtı ama konuşmasına fırsat vermedim. “Eskiden bana güvenirdin. İnan bana, eğleneceksin.”

Bakışları yumuşadı ve derin bir nefes alıp elini göğsüne koydu. “Hâlâ sana güveniyorum. Birkaç dakika içinde hazırlanmış olurum.”

Sözleri kalp atışlarımı hızlandırmıştı, bu hissi görmezden gelip boğazımı temizledim. Çıkarken omzumun üzerinden, “Dışarıda bekliyorum. Çok gecikme, kaçırmak istemeyiz,” diye seslendim.

Dışarı çıktığımda River çoktan beni bekliyordu. “Uyandı mı?”

Bana uzattığı kahveyi alıp içeceğin hoş kokusunu içime çektim. “Evet. Umarım ağrı kesiciler oraya varmadan önce etki eder.”

“Dert etme, biz uykuya dalarken oldukça ayık görünüyorduk.” River’ın delici bakışları gözlerime kilitlenmişti. Dün geceyi düşününce boğazım düğümlendi. *Sweatshirt*ümü düzelttim. Erkeklerden hoşlanmıyordum ama dün gece bir şeyler hissettiğimi inkâr edemezdim. Ayrıca tamamen dürüst olmam gerekirse bu ilk de değildi. River’da kanımı kaynatan, ilgimi çeken bir şeyler vardı. Evet, en yakın arkadaşımdaydı ama onu hiçbir zaman kardeşim gibi görmemiştim. Nedense benim için hep bundan daha fazlasıydı. Daha derin bir bağ vardı aramızda.

Kapı açılınca ikimiz de arkamıza döndük, Mia dışarı çıktı. Bakışlarım Adidas spor ayakkabılarından bacaklarını saran taytına, oradan da incecik beyaz tişörtüne kaydı. Hayır, bunlar işimizi görmez. “Sana sıkı giyinmeni söylemiştim.”

Gözlerini devirdi. “Buraya gelirken yanımda mont getirmedim herhâlde.”

“Günaydın, Mia.” River gözlerini üzerine dikince Mia titrek bir nefes aldı. Siktir, River’dan etkileniyordu. Bu işin nasıl sonuçlanacağını merak ediyordum.

Mia boğazını temizledi. “Günaydın.”

Kahvemi River’a verip siyah kapüşonlumu başımdan çekip çıkardım. Şapkası yüzüme takılınca gülümsedim ama sonra Mia’nın, yarıya kadar sıyrılmış tişörtümden görünen karın kaslarına baktığını fark ettim. Dudaklarımda kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi. “Yine beni kesiyorsun.”

“Ne? Hayır—” Yanakları kıpkırmızı olmuştu ve gözlerimin içine baktı. Gülerek kapüşonluyu başından geçirdi, ben de kollarını geçirmesine yardım ettim.

“Sorun yok, hoşuma gitti,” dedim ve tıpkı eski günlerdeki gibi eğilip alnından öptüm. Vücudunun kasıldığını hissedebiliyordum ama haddimi aşmamışım gibi geri çekilme zahmetinde bulunmadım. River odaya geri dönerken ben de önce sağ sonra sol kolunu bileğine kadar kıvırdım. Olduğu yerde donakalmıştı, kaşlarını çatmış, beni izliyordu. Devam etme cesaretini bakışlarındaki yoğunluktan alıyordum.

Geriye doğru bir adım attım, kıyafetimi onun üzerinde görünce ağzım sulanmıştı.

Mia bir bana, bir de tekrar yanımıza gelen River’a baktı. Villanın kapısı sessizce kapandı. “Eee, nereye gittiğimizi söyleyecek misiniz?”

“Söylersek eğlencesi kalmaz.” River uykulu olduğundan sesi kısık ve derindi. Mia’nın nefesi kesilince sııttım. Dün geceden sonra aramızdaki enerji neredeyse hissedilebilir bir hâl almıştı. Yarım kalmış çok fazla şey vardı. River bana başka bir kapüşonlu attı, ben de onu başımdan geçirdim.

Parmaklarımı Mia’nın kılımlara kenetleyip otoparkı işaret ettim. “Hadi, araba bizi bekliyor.”

Bir saniye donup kaldı ama sonra merakına yenik düşüp beni takip etti ve tatil köyünün ön tarafına doğru yürümeye başladık. River da arkamızdan geliyordu. Kapüşonlumun onun yusuvarlak kalçalarını örtmesi beni fazlasıyla tahrik ediyordu.

Otelin önünde siyah bir Mercedes bizi bekliyordu, şoförümüze el salladım. “Andre, seni bu kadar erken uyandırdığımız için özür dilerim. Umarım Bayan Samson çok kızmamıştır.”

Andre gülerek başını iki yana salladı. “İlk kez bu kadar erken—”

“Şşt.” Başımı Mia’ya doğru çevirdim. “Sürpriz olacak.”

Andre'nin gözleri kocaman açıldı, Mia'ya gülümseyip, "Şanslısın," dedi.

Mia ona sırtarak, "Hiç ipucu yok mu?" diye sordu.

"Beklemeye degecek," dedi Andre, ne kadar haklı olduğundan bihaberdi.

Ona kapıyı açıp hafifçe eğildim. "Önden buyurun."

Mia da gülerek "Hâlâ ayakta uyuduğuma şükret, yoksa seni kışkırtacak bir şeyler bulurdum," dedi.

O oturur oturmaz ben de arabanın tavanına tutunup eğilerek ona yaklaştım. "Emin ol her hâlinle beni kışkırtıyorsun."

Nefesindeki değişimi duymazdan gelerek arabanın etrafından dolaştım ve diğer tarafa oturdum. Geniş koltuklar yumuşacık deve derisiyle kaplanmıştı. Mia bana dönüp, "Hiç de bile," dedi.

Kaşlarımı kaldırdım. "Gayet de öyle ama bu çok sevimli."

River arka koltuğa otururken Mia'yı ortaya doğru itti.

Mia biraz kaydı ama ona inanamıyormuş gibi baktı. "Öne binmeyecek misin?"

"Hayır." Yine o derin ses. River'ın bacağı Mia'ninkine değince Mia'nın tüyleri diken diken oldu. Hepimiz buraya sığamayacak kadar kalabalıktık ve Mia'nın sol tarafı tamamen bana değişiyordu. Şimdi ortamızda hareketsiz duruyordu, donakalmıştı. River ona uzandı ve emniyet kemerini çekip taktı.

"Önce güvenlik." Dudakları birbirine o kadar yakındı ki ben bile yutkundum.

Siktir. Bu ya hayatımın en güzel yolculuğu olacaktı ya da bu kadar tahrik olmak sonunda taşaklarımın patlamasına yol açacaktı.

Mia kahvesini ellerinin arasına aldı ve dirseklerini kendine doğru çekerek tereddütle bir yudum aldı. Çok sıcak olmadığını anlayınca kahvesini içmeye başladı. Boğazı her yudumda hareket ediyordu.

River homurdanınca onunla göz göze geldim. Başını salladı ve dudaklarında bir tebessüm belirdi.

NHL'nin yıldız oyuncusu bir *playboy* muydum, yoksa yakında kız arkadaşı olacak kadının kahve içmesinden tahrik olan bir ergen miydim?

Mia bakışlarını pencereden dışarıya dikmişti ve aramızda otururken etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyordu. Ama bana değen bacaklarının sıcaklığına bakılırsa etkilenmişti.

Normalde saygılı davranır ve bir kıza böyle baskı yapmazdım. Daha doğrusu normalde onları hiç umursamaz ve peşimden koşmalarına izin verirdim ama Mia başına buyruktu. Şefkatli, özverili ve mükemmel biriydi. Ayrıca çok iyi bir insandı ve bu devirde bunu çoğu insan için söyleyemezdim. Yine de bu özellikler, onu kendinin en büyük düşmanına dönüştürüyordu.

Bize neden sırt çevirdiğini biliyordum ve sebebin bizi istememesiyle hiç mi hiç ilgisi yoktu. River bana yumruk attıktan sonra bizden uzaklaşmıştı. Aramıza girmek asla yapmayacağı bir şeydi ve River'la benim dostluğumu mahvetmektense mutsuzluğu seçmişti.

Ne yazık ki bizim de mutsuz olacağımızı hesaba katmamıştı.

O zamanlar River'ın da benim de sadece kendimizi düşündüğümüzü itiraf etmeliydim. Şu an istediğimiz şeyden o zaman eser yoktu. Onu seçim yapmaya zorladığımız için bizi terk etmişti ama aynı şey bir daha asla olmayacaktı. Seçim yapmak zorunda kalmadan istediğini almayı hak ediyordu ve ona bunun ne kadar güzel olabileceğini gösterecektim.

River elini onun dizine koydu. Araba durdu ama River yüzünden Mia'nın dikkati dağılmıştı. Tek odağı River'ın dokunuşuydu, River dizini sıkınca nefesi kesildi.

Dikkatinin dağılmasını fırsat bilip ona yaklaştım ve “Dikkatini dağıtıyor, değil mi Kedicik?” diye fısıldadım.

Tüyleri diken diken oldu ve bakışları bana kayarken dudaklarını araladı. Onu oracıkta öpebilir, ellerimi saçlarına gömüp o güzel dudaklarına yapışabilirdim. Ben vücudunu okşarken River onu benim için sabit tutardı. Bakışlarından anladığım kadarıyla o da benimle aynı şeyi düşünüyordu. Sırıtıp arabadan indim, arkamdan hayal kırıklığı içinde hafifçe inlediğini duydum. İşin eğlenceli kısmının büyük bölümü onu çıldırtmaktı.

River da arabadan inip ona yardım etmek için elini uzattı. Bu süre boyunca Mia gözünü benden ayırmıyordu ama iner inmez gözleri fal taşı gibi açıldı ve arkamdaki manzarayı görünce nefesini tuttu.

Geniş açık alanda insanlar toplanmıştı ve herkes aynı şeyi izliyordu. Gökkuşağı rengine büyük branda benzeri kumaşlar yere serilmişti ve her biri iplerle hasır sepetlere tutturulmuştu.

Çocuksu bir heyecanla bir bana bir River’a bakıp, “Sıcak hava balonuna mı bineceğiz?” diye sordu.

Ona dokunma arzuma daha fazla karşı koyamadan onu kendime çektim. Benden uzaklaşmamıştı, hatta aksine bana biraz daha yaklaştı. “Sürpriz, Kedicik.”

On Bir MIA

“Mia’ydı, değil mi? Başlatmama yardım eder misin?” Eğitimcimiz David, mavi-beyaz çizgili boş balonun bir ucunu bana uzattı. Otuz dakikadır güvenlik talimatlarını anlatıyordu. *Kenarlardan uzak durun ve ateşe dokunmayın.* “Önce soğuk hava ile dolduracak, sonra da ısıtarak havalanmaya başlayacağız. Balonun düzgünce şişmesi için başının üstünde tutman gerekiyor.”

David genç biriydi, otuzlu yaşların başındaydı ve çoğu yüzücü gibi kaslı bir vücudu vardı. Ama gülümsemesiyle âdeta, *Yakışıklı olduğumun farkındayım,* diye bağıırıyordu ve çok iticiydi. *Daha doğrusu böyle gülen kişi Alex olmadıkça iticiydi. Bu çocuğa her şey neden bu kadar yakışıyor ki?*

Dönüp onlara baktım. River ve Alex, beş metre uzakta yan yana duruyordu. İkisi de kollarını göğüslerinde kavuşturmuş, David’e dik dik bakıyorlardı. Neyse ki adam, şu an şanslıydı çünkü odağı bendeydi yoksa korkudan altını ıslatabilirdi. River bir adım öne çıktı. Belki de o kadar da şanslı *sayılmazdı.*

David'in tuttuğu kumaşı alırken parmaklarımız birbirine değdi. Teması tenimi karıncalandırmayınca rahatlıktan omuzlarımı gevşettim.

Balon beklediğimden daha kalındı, naylon ve polyester karışımı bir kumaşı vardı.

David gülümseyerek, "Tamam, şimdi söyleyeceğim kadar yüksekte tut," dedi.

Ağır kumaşı başımın üzerine kaldırdım, Alex'in şimdiye kadar dikkatimi çekmeyen Hindistan cevizi ve hafif tuz kokan kapüşonlusunu giydiğim için memnundum. Fanlar gürültüyle çalışınca balon yavaşça dolmaya başladı. Ama o kadar yavaş ilerliyordu ki üç kişi bana yardım etmesine rağmen kollarım acıyordu. *Hadi ama, artık bırakabileceğimi söyle.*

Kaslarım pes etmek üzereyken River arkama geldi. O kadar yakınımıdaydı ki nefesini ensemden hissedebiliyordum ama aramızdaki mesafeyi kapatmadı. Titrememi bastırıp içimde biriken sıcaklığı görmezden geldim.

"Tuttum, Mia." Kumaşı ellerimden alırken parmaklarımız birbirine değdi. Bu seferki küçük temas, kolumda havai fişekleri andıran şimşekler çakmasına neden oldu. Vücutlarımızın başka hiçbir yeri birbirine temas etmese de tüm sinir uçlarım canlanmıştı. Beni kollarının arasına alınca göğsüne gömülme isteğimle mücadele etmek zorunda kaldım. Kafamı çevirip ona baktım ve anında delici bakışlarıyla göz göze geldim. Saçları yataktan kalkmış gibiydi ama mükemmel görünüyordu, bu hâli onu yatakta hayal etmeme sebep olmuştu. *Elini çıplak göğsünün üzerinden kaydırıp yorganın altına sokması...* Yutkunup önüme döndüm.

River biraz daha yaklaştı ve göğsü sırtıma değince kulağıma eğildi. "Bugün de aynı şeyi soracak mısın?"

Siktir. Vücudum alev alev yanıyordu ve külotumun ıslandığından adım kadar emindim. Bu defa direnmedim ve kendimi ona bırakıp sıcaklığını hissettim. Tanrı biliyor ya istiyordum ama dün gece bir sonraki adımı atmak için bir cesaret içkisine ihtiyacım vardı. Beraberlerinde getirdikleri milyonlarca kaygıyı benden uzak tutacak bir şeyler gerekmişti. River'a soracak olsam Alex ne yapacaktı? Odadan gidip benimle konuşmayı keser miydi? Bu düşünce karşısında göğsüm sıkışmıştı. Buradan döndüğümüzde bir daha birbirimizi görmeyecek olsak da onlarla geçireceğim tek bir dakikadan bile mahrum kalmak istemiyordum. Azgınlıktan yanıp tutuşsam da bu değişmeyecekti.

David bir şeyler söyleyip duruyordu ama kafamdaki uğultu yüzünden ne söylediğini duyamıyordum.

Birkaç derin nefes alıp River'ın sedir ağacı ve deri karışımı kokusunu içime çektim, Alex'in kapüşonlusuna karışan kokuların, zihnimi ele geçiren düşünceleri sakinleştirmeye hiçbir yardımı dokunmamıştı. River'ın kalp atışlarını sırtımda hissediyordum ve nefesinin düzensizleşmesi, herkese gösterdiği o soğukkanlı maskesini yerle bir ediyordu.

David bir kez daha bağırınca nihayet bu defa sözleri kulağıma ulaştı. "Hazır olun, şimdi sıcak hava veriyoruz."

Güneş ufukta giderek yükselirken gözlerimi kısıtım, gökkuşağı renkli sıcak hava balonları bir bir göğe yükseliyordu. Renkler ve desenler hızla birbirine karışıp görüş alanımı kapladı. Güneşin sıcaklığıyla tutuşmuş gibi her birinden ışık yayılıyordu.

"Nefes al, Mia." River göğsüyle beni hafifçe itince derin bir nefes aldım. Tenimin altında heyecan dolu karıncalanmalar başlamıştı, yüzümde parlak bir gülümsemeyle ona döndüm.

Bakışları beni içine çekerken yüzünde bir tebessüm belirmişti. Nefesimi tuttum ama bu sefer sebebi bambaşkaydı. River ne-

redeyse hiç gülmezdi ama bu nadir anlarda çok yakışıklı oluyordu. Sert yüz hatları bir bir yumuşamış ve ona neredeyse oyunbaz bir hava vermişti. Bu gülümsemeyi her gün görmek istiyordum. Başıyla sepete binen grubumuzu işaret etmeden önce birbirimizin nefesini soluyarak öylece durduk.

Alex kolunu River'm beline dolayıp, "Hadi, Kedicik. Seni havaya kaldıralım," dedi.

Dikkatli bakmıyor olsam River'ın boynunda beliren hafif kızarıklığı gözden kaçıırırdım. Başımı eğip onları izledim. Üçümüz arasında yoğun, hissedilmemesi imkânsız bir bağ vardı ama bunun ötesinde de keşfedilecek bir şeyler olabilirdi.

Alex, River'ı bırakıp eğildi ve beni omzuna attı. "İndir beni," deyip bir kahkaha patlattım.

Sırtına yumruk attım ama o gülerek, "Kedicik tırnaklarını çıkardı," demekle yetindi.

Beni birkaç metre uzağa götürüp yere indirdi ve kayan kapüşonumu düzeltti.

İki elimi belime koyup, "Ben senin kedin falan değilim," diye çıkıştım.

"Öyleyse sana ne dememi istersin, tatlım?" diye sordu. Gülümsediğinde gamzeleri ortaya çıkınca içim eridi. River ve Alex birbirinin tam zıddıydı. Biri sessiz ve baskın, diğeri eğlenceli ve dışa dönüktü. Nedense bu hâlleri ikisini de daha çekici kılıyordu.

Yutkundum, bu söz nedense çok hoşuma gitmişti. "Mia denen yeterli."

River arkamdan derin, alçak bir sesle, "Mia," deyince vücudumdaki kaslar gerildi. *Harika... Adımı söylemesi bile güvenli hissettirmiyor.* Sepeti işaret edince o an herkesin bize baktığını fark ettim, hepsi çoktan balona binmişti.

“Kahretsin. Çok özür dilerim.” Yanaklarımdaki kızarıklığı görmezden geldim ve bakışlarımı başka yöne kaydırdım.

Balona önce Alex bindi ve bana yardım etmek için elini uzattı. Çıkıntının üzerinden atlar atlamaz beni göğsüne çekti ve çenesini başımın üzerine koydu.

“Ne yapıyorsun?” diye sordum.

Kollarını belime dolayarak beni kendine daha da yaklaştırdı. “Balonda fazla yer yok.”

Üçümüz küçük alana sıkışınca hasır gibi dokunmuş plastik sepet gıcırdadı. Beşimiz de sardalya gibi istiflenmişken sepet fazla dar gelmeye başlamıştı. Elimini kenarda gezdirdim. Brandayı tavana bağlayan dört kalın halat vardı, bunlar da sepete metal halkalarla sabitlenmişti ve her birinin ucuna güvenlik için kırmızı bir iple düğüm atılmıştı.

Ukala bir yorum yapıp geri çekilmeli ve buradan kurtulmalıydım ama yapmak istemiyordum. Özellikle de River da bize yaklaşıp kolunu koluma değdirmişken.

Kolumdaki karıncalanma hissini görmezden gelip etrafa bakındım. Yetmiş yaşlarındaki yaşlı bir kadın, sırayla bana ve erkeklere baktıktan sonra bana göz kırptı.

Takılma. Sonunda kafamı Alex’in omzuna yasladım ve aylardır ilk kez kendimi rahatlamış hissediyordum.

David, “Herkes hazır mı?” diye bağırdı. “Sıkı tutunun.” Balonun ortasından sarkan bir kolu çekti ve kulakları sağır eden bir gürültüyle ateş püskürdü. Sepet havalandırken sallandı, birden donup kaldım, o an bunu yapmak istediğimden emin değildim.

Alex dudaklarını boynumun kıvrımına gömüp dikkatimi kendine çekti. “Biz yanındayız.”

Biz.

Ninova

Yükseldikçe aşağıdaki dünya giderek küçülmeye başladı, arabalar oyuncak gibi görünüyordu ve araziler birbirine karışarak bulanıklaşıyordu.

Alex dudaklarını boynumdan çekmeden, “Yukarı bak,” diye fısıldadı.

Başımı kaldırıncı nefesimi tuttum. Dağlar iki yanımızı çevrelemişti, üzerleri yemyeşil ağaçlarla ve sıra sıra üzüm bağlarıyla kaplıydı. Gökyüzü önce pembeye, sonra kırmızıya dönerken güneş ufukta iyice yükseldi ve her yeri kehribar rengi ışıklarıyla kapladığında gözlerim fal taşı gibi açıldı. “Çok güzel.”

River, “Evet, öyle,” dedi ama beni seyrediyordu.

On İki RIVER

Mia'nın duruşunu dikleştirdiği an bir şeylerin değiştiğinden emindim. Alex'e yaslanmıştı ve gözünü manzaradan ayırmadan rahatça duruyordu. Bakışlarım Alex'e kaydı, o da bana kısa bir bakış attıktan sonra çenesini Mia'nın boynuna gömdü. Mia önce donakaldı ama sonra kendini onun kollarına bıraktı.

Ellerini Mia'nın kapüşonlusundan içeri sokup onu sıkıca sararken ben de onu seyreliyordum. O daima Mia'ya, kendisine aitmiş gibi dokunuyordu ve bu beni deli ediyordu. Mia ortadan kaybolduktan sonra ne kadar büyük aptallık ettiğimi anlamam çok uzun sürmemişti. Hayatımıza yeniden girerse ona her şeyin farklı olabileceğini göstermekte kararlıydım.

Her ne kadar bin metre kadar yüksekte olup manzara nefes kesici olsa da gözümü onlardan ayıramıyordum. Benim görmek istediğim tek şey ikisiydi. Alex'in çene kaslarının gevşemesini, Mia ona gülümseyerek baktığında boynundaki kasların gerilmesini seyrettim. Mia'nın yeşil gözleri meraktan kocaman olmuştu.

Bakışları bana kayınca başını tamamen geriye eğdim ve gözlerini benden ayırmaması için ona iyice yaklaştım. Vücudu titreyince gülümsedim. Onu vibratörüyle yakalamam ve dün gece beni gizlice dinlemesine bakılırsa kızımız kendine bir çıkış yolu arıyordu.

Yanlarına yaklaşp, “Üşüdün mü?” diye sordum ve Alex’e hızlı bir bakış atıp her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol ettim, bütün dikkati Mia’daydı. Mia ise aramızda sıkışp kalacak şekilde yer değıştirdi.

“Biraz,” dedi. Sesi gergin çıkıyordu ve bu kadar yakınında olmasaydım onu duyamazdım. İkimizin de gözü onun üstündeydi, zorlukla yutkunup gözünü ufka dikti.

“Ee, Kedicik. Son üç yılda neler yaptın?”

“Ders çalışma, iş, uyku ve tekrar eden döngü.” Bundan bahsederken bile sesi yorgun geliyordu ve omuzlarındaki yükü biraz olsun hafifletebilmek için can atıyordum.

“Siz neler yaptınız bakalım, NHL’nin yıldız oyuncularını? Her şey hayal ettiğiniz gibi mi?” diye sordu, biraz sert bir girişti ama hiç yoktan iyiydi.

“Daha iyi olabilirdi,” deyince bakışları ufka yönelmeden önce benimkilere takıldı.

“Ne yani, senin için yeterince heyecanlı değil mi?” Sesinde hafif bir keskinlik vardı, başımı eğdim.

“Dürüst olmak gerekirse biraz yalnızlık çekiyorum.”

Mia güldü. “Hadi ya! Instagram hesabını gördüm, sürekli dışarıdasınız.”

Alex onu daha sıkı sardı. “Dışarıda olmamız zamanımızın dolu dolu geçtiğini göstermez. Birinin sana gerçekten ilgi mi duyduğundan yoksa şöhretinin peşinde mi koştuğundan asla emin olamazsın.”

Yanağını ısırды, vücudu gerilmişti. Alex'in söylediği bir şey hoşuna gitmemişti. Sonra kendini toparlayıp bana, "Ailen nasıl?" diye sordu. "Çiftlik işi hâlâ iyi gidiyor mu?"

Omuz silktim. Onlarla pek konuşmuyordum. On beş yaşında evden ayrılıp bir aile yanında konaklamaya başlamak aramızda aşılması zor bir uçurum yaratmıştı. "İyi, arazi fiyatları yükseldiğinden, satıp yerleşmeyi düşünüyorlar."

"Seni çiftlikte hayal etmek hoşuma gidiyor. Sanki *Yellowstone*'un oyuncularından biriymişsin de saman balyalarını fırlatıp atına atlıyormuşsun."

"Demek beni hayal ediyorsun? Başka ne yapıyorum peki?" Sesim fısıltı gibi çıkmıştı ve göğsümden yayılan uğultu, Mia'nın boynundaki tüyleri diken diken etmişti.

Boğazını temizledi. "Evet, mesela gübre temizlemek çok zor olmalı."

Güldüm, Alex ile Mia da gülümseyerek bana baktı.

"Öyleyse hayal kurmaya devam etmek zorunda kalacaksın çünkü bunu bir daha yapmak gibi bir niyetim yok. Ayrıca mısır yetiştiriyoruz. Ne at var ne saman ne de gübre."

Çocukluğumu çiftlikte geçirmiştim ama buz hokeyindeki yeteneğim sayesinde genç yaşta evden ayrılmıştım. Yakınlardaki bir şehrin AAA takımı beni keşfetmişti ve gerisi malum.

Mia Alex'e, "Peki sen? Ailen hâlâ kraliyet ailesi gibi mi takılıyor?" diye sordu, sesi istediğinden daha endişeli çıkmıştı.

"Bazıları böyledir, sporu akademik başarı kadar önemli görmez." Alex'in omuzları gerildi.

Mia dönüp ona baktı ve açık açık, "O *bazıları* tam bir gerzek," dedi.

Alex gülümsedi. "Hepsini siktir edelim, değil mi?"

Mia başını salladı. "Aynen öyle."

Ninova

David rüzgârın sesini bastırarak, “İniyoruz. İniş için hazır olun,” dedi.

İkisini de daha sıkı tuttum ve sepetin tabanı yere değdiği anda ayaklarımı yere sapasağlam bastım. Sepet sallanınca ağırlık merkezlerimiz kaydı ve Mia inleyerek yüzünü göğsüme gömdü.

Başparmağımla yanağını okşadım. “Dikkat et.”

Küçük bir ciyaklama sesi çıkarıp ikimizden de uzaklaştı. “Eğlenceliydi.”

Onun yarattığı boşluk hoşuma gitmediği için yanına gidip çenesini tuttum ve kafasını yukarı kaldırdım, böylece gözlerimin içine bakmak zorunda kalmıştı. “Beğenmene sevindim.”

Dudaklarını aralamıştı, hızlı nefesler alıp verirken göğsü hızla hareket ediyordu. Burnumu burnuna değdirecek kadar ona yaklaştım, o da bana yaklaşıp nefesini dudaklarıma verdi.

Ama David, “Herkes tek tek insin, adımlarınıza dikkat edin,” diyerek ânı bozdu. Mia derin bir nefes verdi ve balondan ilk inen olmak için etrafımdan dolandı.

“Çok seksiydi.” Alex bana sırtıtarak göz kırptı ve Mia’nın peşinden gitti.

Ne halt ettiğimi bildiğimi umarak derin bir nefes aldım.

Tek kelime etmeden arabamıza bindik. Koltuklar üçümüzün sığabileceği genişlikte değildi, Mia bacaklarını kaldırmak zorunda kalmıştı ve rahatsız görünüyordu. Onu yerinden kaldırıp Alex’le aramdaki boşluğu kapattım ve onu yan bir şekilde kucağıma oturttum. Kıcı kucağıma değiyordu, Alex de bize doğru dönüp göğsünü Mia’nın sırtına yasladı. Sonra da onu sabit tutmak için kolundan kavradı.

İkimizin arasındayken vücudu titremeye başlamıştı ve tüyleri diken diken olunca ağırlık merkezini değiştirdi. Gözlerini kapadı, açtığında göz göze geldik ve güçlkle yutkundum.

Başımı kaldırmaya tenezzül etmeden, “Andre, bir dakika arabadan inmeni rica edeceğim. Bir dakika kadar kızımızla baş başa kalmamız gerek,” dedim.

Mia’nın ağzı açık kalmıştı, gözleri cam gibi parlıyordu.

Şoför hemen arabadan inip kapıyı kapattı.

Sesimi alçaltıp kulağına eğilerek, “Sorun ne?” diye sordum.

“H-Hiç,” diye kekeledi, ben de ona iyice yaklaşıp kucağımdaki duruşunu düzelttim. Sertleşen aletimi görünce gözleri büyüdü.

Dışta kalan bacağını tutup yere indirdim, diğerini de kendime çekerek bacaklarını genişçe açtım.

Alex inleyip elini Mia’nın göğsüne koydu. “Kalbin deli gibi atıyor.”

Mia başını sallayıp konuşmak için ağzını açtı ama tek kelime edemedi.

Çenesini tutup ona doğru eğildim. “Şimdi sor.”

Kaşlarını kaldırdı, söylediğim şeyi sorguluyordu. “Neyi?” dedi.

“Dün gece beni istiyordun. Şimdi de seni burada boşaltmamı iste. Sonra da bırak, sana neler sunabileceğimizi gösterelim.” Sesim sert çıkmıştı ve buyurgandı. Dün gece banyodayken beni dinlediğini biliyordum, tıpkı bütün bir gece boyunca arzudan delirdiğini bildiğim gibi.

Bakışları Alex’in delici bakışlarından benimkilere kaydı. “Arabadayız,” diye fısıldadı.

“Mia, seni istiyorum.” Alex’i işaret ettim. “Daha doğrusu seni *istiyoruz*. Hafta sonunun geri kalanında sadece keyifli vakit geçirmeni istiyoruz. Çok çalışıyorsun.”

“Hafta sonunun geri kalanında mı?” diye fısıldadı. Teklifimi düşündüğü yüzünden belliydi.

Alex'in kaşları çatıldı ve çenesi kasıldı. Bir şey söylemek istediğini anlamıştım ama ikimiz de bunun bir manası olmadığını biliyorduk.

"Gidene kadar. Bırak da biraz seninle ilgilenelim, güzelim.. Kendini bize bırakır mısın?"

Yutkundu ve gözlerini gözlerime sabitledi. Sonra yüzünde ufak bir tebessüm belirdi. "Yapabilir—"

Dudaklarına gömüldüm ve küçük bir inilti çıkardı. Yıllardır bu ânı bekliyordum. Öpücüklerime karşılık verince zaman kaybetmeden dilimi ağzının içinde gezdirdim ve tadını keşfetmeye başladım.

İnledi ve parmaklarını saçlarımın arasından geçirip kıpırdama izin vermedi.

Alex, "Siktir," diye homurdanıp elini Mia'nın kapüşonlusundan içeri soktu ve kumaşı yukarı doğru sıyrarak çıplak tenini açığa çıkardı. Parmaklarıyla karnında daireler çizdiğinde Mia bir kez daha titredi.

Geri çekildim çünkü peşimden gelmesi hoşuma gidiyordu.

Alex burnunu Mia'nın çenesinin yanı boyunca aşağıya doğru kaydırды ve Mia da dudakları birbirine değene kadar kafasını yana çevirdi. Öpücükleri daha ateşli hâle gelince Mia saçlarımı sertçe sıkmaya ve arzuyla inlemeye başladı. Alex nefes nefese kalmış bir hâlde "Tadının bu kadar güzel olacağını tahmin etmemiştim...Yumuşacık, mükemmel—"

Mia onun bu sözlerini kalçalarını oynatıp kıcını sertleşmiş aletime sürterek yanıtladı. Derin bir nefes verip kalçalarının yanlarını kavradım ve hareketlerini istediğim gibi yönlendirdim.

Sonunda bacak arasına ulaşana kadar başparmaklarımla bacaklarını okşamaya başladım, Mia'nın dudakları hâlâ Alex'inkilere yapışırken sırtı kavislendi. İncecik kumaş çoktan

sırılsıklam olmuştu; ıslaklığını görmek, kumaşı sıyırmak istiyordum ama kendimi tuttum.

Ona dokunduğumda vücudu titredi ve başı geriye düşerken inledi.

Başparmağımı taytının ortasındaki dikişlerin üzerinde gezdirip kumaşa hafifçe dokundum. “İstedğin bu mu?”

Hızlıca başını aşağı yukarı salladı ve kalçalarını avucuma doğru kaydırıldı.

“Mia, şartlarımızı kabul ediyor musun? Hafta sonu bizim olacaksın,” dedim.

Hareketsiz kaldı, tereddüdün zihnini ele geçirdiğini görebiliyordum. Karar vermekte zorlanırken verdiği mücadele gözlerinden okunuyordu.

Onu biraz fazla zorlamıştım. Geri adım atmadan önce Alex araya girdi.

“Belki de bir kez tadına bakması lazım. Ona neye bulaştığını göstermemiz gerek.”

Gözlerimi üzerine diktim. “Bunu mu istiyorsun? İkimizin arasında mı boşalmak istiyorsun?”

Mia başını aşağı yukarı salladı.

“Yüksek sesle söyle. Neye ihtiyacın olduğunu söyle,” diyerek ısrar ettim.

“Beni boşaltın.”

Alex inledi ve parmaklarını beline sıkıca sardı. Birbirimize baktık. “Duydun onu,” dedim. “Kızı boşalt.”

“*Siktir.*” Alex başını Mia’nın boynuna gömdü.

“Elini taytından içeri sok ama külotunun üzerinden okşa,” deyip Alex’i yönlendirirken aletimin sertliği artık canımı yakmaya başlamıştı.

Alex söyleneni yapmadan önce yutkundu.

Elini sımsıkı taytından içeri sokup uyluklarına dokunduğunda Mia kıvrandı.

“Güzel. Mia’nın nasıl hissettirdiğini söyle.”

Alex derin bir nefes aldı. “Arzudan yanıyor.” Elini hareket ettirmiş olacaktı ki Mia kucağımda kıvranmaya başlamıştı. “Ve yumuşacık.”

Siktir, işte bu. “Külotunu yana kaydırıp bacak arasına dokun.”

Alex alt dudağını ısırdı. “Siktir, o kadar ıslak ki.”

Mia gözlerini geriye yuvarlayıp kesik nefesler alıp vermeye başladı.

“Gözlerini benden ayırma, güzelim.”

Gözlerini gözlerime kilitledi.

“Taytın ıslanana ve boşalarak elini sıırılsıklam edene kadar Alex parmaklarıyla seni becerecek. Bunu istiyorsun değil mi?”

“Evet,” deyip bir nefes verdi.

Alex zaman kaybetmeden söylediğimi yaptı, ikisi de nefes nefese kalmıştı. Elim aletime uzanmak için titriyordu ama şu an önemli olan oydu. *Onlardı.*

Bunu hep birlikte yaptığımızı, Alex ile benim aramda seçim yapması gerekmediğini anlamalıydı.

Alex uyluklarını öne doğru yuvarladı ve çenesini sıktı. Alex’e doğru uzanmamak için Mia’nın uyluklarını daha sert sıktım. Birkaç ateşli bakışı saymazsak Alex farklı bir şeylere açık olduğuna dair bir sinyal vermemişti ve şimdi bunu zorlamanın sırası değildi.

Mia aramızda kıvranmaya başlamıştı, yemyeşil gözlerini üzerimden ayırmıyordu. Küçük küçük inlemelerini duyana kadar bekledim, sonra da Alex’in eline bastırıp klitorisine sürttüm.

İkimizin arasında kendinden geçmesi birkaç saniye almıştı, kalçaları titrerken ağzından küçük bir çığlık kaçtı. Kendini ge-

riye bıraktı, vücudu aramızda iyice gevşemişti ve dudaklarında bir tebessüm vardı.

Ona iyice yaklaşp, “Daha iyi mi?” diye sordum.

Gözlerini aralarken yüzündeki gülümseme daha da genişledi. “Mükemmel.”

Alex’in ateşli bakışlarıyla göz göze geldik, parmaklarını ağzına götürüp Mia’nın tadına baktı. Sonra başını geriye doğru düşürdü ve inledi. “Siktir.”

Sahiden de *siktir*. Parmaklarımı kıvırdım boynumdaki tendonlar gerilmişti, uzanıp Alex’in parmaklarında kalan son ıslaklığı yalamamak için kendimi zor tuttum. Alex bana bilmiş bilmiş sırıttı, bu piçi hem deli gibi arzuluyor hem de ondan delice nefret ediyordum.

Bu adam beni mahvediyordu ve bunun farkında bile değildi.

Hayat şaka gibiydi, en yakın arkadaşım heteroseksüeldi ama ben onu becermek istiyordum. Bakışlarım Mia’nın yüzündeki kendinden geçmiş ifadeye kaydı. En yakın *arkadaşlarım*. Tercihen ikisini de.

Sakinleşmem lazımdı. Kapıyı birkaç santim açıp şoföre gitmeye hazır olduğumuzu söyledim. Yirmi dakikalık bir yolculuğun ardından araba durdu, Mia’nın bacaklarını kucığımdan indirip ona yardım etmeden önce arabadan ilk ben indim. Kendi ağırlığını taşıyamıyormuş gibi bana yaslandı, ben de kolumu beline doladım.

Alex de kendi tarafından indikten sonra eliyle pantolonunu düzeltti ve gülümseyerek bize baktı. “Ee, ne diyorsun, Kedicik? Daha fazlasını ister misin?”

“Evet... Hayır... Belki.” Bakışları samimiydi ama çok geçmeden buz kesti ve gözlerinde bir bir korku belirdi. Bu bakışları hiç sevmediğimden dişlerimi sıktım.

Şakaklarına bir öpücük kondurup, “Cevabını yarın verirsin,” dedim. “Bu gece kızlarla eğlen.”

Başını sallayıp benden ayrıldı ve köşeyi dönüp gözden kayboldu.

“Umarım her şeyin içine etmemişsinizdir.” Alex uzun bir nefes verdi. “Ne yaptığının farkındasın, değil mi?”

“Söz konusu o olunca hiçbir şeyden emin olamıyorum. Geçen sefer de kaçacağını düşünmemiştim.” Arabada olanlar benim için seksten ibaret değildi, aynı zamanda bir başlangıçtı ve şimdi Mia’yı, buna değer olduğuna ikna etmem gerekiyordu.

On Üç MIA

Arabadan iner inmez Alex ve River'dan kaçtım. Günün geri kalanını da Sidney'nin villasında saklanarak geçirdim. Bana imalı bir bakış atıp Jax'i oğlanların yanına gönderdi.

Son sekiz saattir onun villasına kapanmış yemek yiyor ve *reality* şov izliyordum, yine de ağzını açıp tek bir soru dahi sormamıştı. Meraktan çatladığının farkındaydım. Birkaç kez Alex ve River'ın lafını etmişti, beni yokluyordu ama mucizevi bir şekilde konuyu değiştirmeyi başarmıştım.

Tam merakına yenik düşerek ısrarcı davranacağı sırada kapı çalındı.

Piper'ın ağzı kulaklarındaydı, bu gece bu konu rafa kalkacağı için rahatlamıştım.

Bu akşam Piper'ın gecesiydi; düğün yarındı, bu yüzden tüm kızlar Sidney'nin villasında kalacaktı.

Piper kanepede yanıma kurulup, "Siz ikiniz nereye kayboldunuz öyle?" diye sordu. Saçlarını dağınık bir topuz yapmıştı ve üzerinde sade, askılı bir elbise vardı.

Sidney, diğerlerinin gelmesini beklerken kapının yanından, “Bu hanımefendi bir şeylerden kaçıyor ve bana hiçbir şey söylemiyor,” diye seslendi.

Piper bir çığlık atıp bana döndü. “Ne oldu?” Çok heyecanlı görünüyordu.

“Hiiç.” Tam o sırada telefonum çaldı ve beni bu sohbetten kurtardı. Telefonumu çantamdan almak için eğildim ama ekranı görür görmez tüm rahatlamam yok olmuştu. Yine bilinmeyen bir numaraydı ve bu defa art arda üç mesaj gelmişti.

Bilinmeyen Numara: Neredesin ulan?

Bilinmeyen Numara: Beni görmezden gelme, Mia.

Bilinmeyen Numara: Eğer benimle kafa buluyorsan yemin ederim ki...

Sonuncusunu okumayı bitirmeden mesajları sildim ve sırtımdan bir ürperti geçerken telefonumu *rahatsız etme* moduna aldım. Onun bu geceyi mahvetmesine izin veremezdim.

Piper başını yana eğerek beni süzdü. Fazla dikkatliydi. “Kimmiş?”

Yüzüme en sahte gülümsememi kondurup yalan söyledim. “Dolandırıcı. Hep böyle—”

Misty ve Shana birlikte içeri girince cümlem yarıda kesildi, Shana elinde dev bir rom şişesi tutuyordu. “Kimler bu geceye hazır?”

Alaycı bir kahkaha patlattım. “Düğünden önceki gece sarhoş olmak kötü bir fikir değil mi?”

Shana karşımdaki sandalyeye otururken, “Erkekler çoktan şişeyi yarıladi, bence gayet normal,” dedi.

Sidney’nin villasının oturma bölümü bizimkinden iki kat daha büyüktü, hâlbuki biz odayı üç kişi paylaşıyorduk. Sol tarafta Shana ve Misty’nin oturduğu açık mavi renkteki keten döşemeli iki koltuk odanın büyük bir bölümünü kaplıyordu.

Sidney şişeyi alıp içkileri hazırlamak için küçük mutfağın yolunu tuttu.

Piper, “Sıcak hava balonu nasıldı?” diye sorunca yanaklarım kızardı.

Aniden boğazım düğümlendi. “İyiymiş, daha doğrusu muhteşemdi.”

Gülmemek için kendini zor tuttu. “Eminim öyledir. Dönüşte Alex ve River’ı gördüm. İkisi de baya kızarmıştı, yukarıda hava baya sıcaktı sanırım.”

“İıı, hayır. Pek sayılmaz.” Gözlerindeki ışıltıyı görünce, *Keşke yalan söyleseydim*, diye düşündüm.

Misty gülümseyerek öne eğildi. “Ee, anlatacak mısın?”

“Oldukça yavaş yükseliyor ve sadece havada süzülüyor.”

Kızlar gülünce Misty ısrar etti. “Neden domates gibi kızardığını sormuştum. Söylemek istemiyor musun?”

“Hayır.”

“Ama bu haksızlık!” Dudaklarını büzüp bana göz kırptı.

“İki gözde oyuncu da seninle kalıyor. Madem onları paylaşmayacaksın, hiç değilse anlat.”

Kıskançlık hissine kapılmamak için Misty’nin aslında son derece havalı biri olduğunu kendime hatırlatmam gerekti. “Anlatacak bir şey yok ki.”

“Kızlar, Mia’yı rahat bırakın.” Sidney arkamdan yaklaşip bana meyveli bir kokteyl uzattı. İçkiden uzun bir yudum alıp bakışlarımla ona teşekkür ettim.

Karşılığında sırtıtıp, “Hazır hissettiğinde zaten anlatacaktır,” dedi.

Gidişattan memnun olmayınca, “Plan nedir?” deyip konuyu değiştirdim.

İlk cevap Shana’dan geldi. “İçki oyunu.”

İşte şimdi mahvoldum, dedim kendi kendime.

Bir saat bile geçmeden sarhoş olmuşum ve otururken bile başım biraz dönüyordu. Saatlerdir buradaydık ve yemek yemeyi unutmuştuk. Diğerlerinin durumu da benden daha iyi sayılmazdı. Sürekli kıkırdayıp duruyorlardı. *Beer pong* oyununda Piper hepimizi fena hâlde yenmişti, ona rağmen hâlâ ayıktı. Anlaşılan bunlar, erkeklerle büyümüş biriyle oynanacak türden oyunlar değildi.

Sidney içkisinin kalanını bir dikişte içtikten sonra, “*Ben hiç*, oynayalım,” dedi ve önce bana sonra da Piper’a baktı.

“Olmaz.” Piper soluma, Sidney sağıma oturdu. İkisinin arasında sıkışmış durumdaydım ve bu durum günün erken saatlerinde arabada yaşadıklarımı anımsatmıştı. Boğazımı temizledim.

Shana gülüp dizlerinin üzerine eğildi. “Piper bir keresinde Lucas’la oynamış ve hiçbir erkeğin onu tatmin edemediğini ağzından kaçırmış. Lucas da bunu yapmayı aklına koymuş. Hem de defalarca.”

Piper’ın yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Sidney güldü. “Evet, bu doğru.”

Misty sırtıtarak, “Ben hiç bu odadaki biriyle öpüşmedim,” dedi, belli ki bir şeyler biliyordu.

Shana da Piper da içki içti. Kaşlarımı kaldırıncaya Piper omuz silkti. “Ne var? Keşif yapıyordum.”

“Benim için çok faydalıydı.” Shana ona bir öpücük gönderdi.

Sonra da boynunu çıtlatıp bana baktı. “Ben hiç arkadaşlarımdan biriyle yatmadım.”

İçmeyen tek kişi bendim ve kalan son irademi de kullandığım için aniden fazlasıyla minnettar olmuştum.

Sidney gözlerini kısarak bana baktı. “Hiçbiriyle mi?”

Kafamı iki yana salladım. “Hiçbiriyle.”

Sanki duymak istediğini söylememişim gibi omuzları çöktü. “Ne yalan söyleyeyim, biraz hayal kırıklığına uğradım. Seviştiğinizi düşünüyordum.”

Piper sıırttı. “Hepimiz uğradık.”

Misty öne eğildi. “Ben hiç halka açık bir yerde orgazm olmadım.”

Piper, Sidney ve ben birer *shot* attık.

Misty çığlığı bastı. “Detayları anlatın!”

Piper hemen, “Bu oyun böyle değil!” dedi.

Misty hızlı davrandı. “Ben hiç, bir restoranda orgazm olmadım.”

Piper inleyip içkisinden içti.

Shana araya girip, “Ben hiç bu odadakilerin de olduğu bir yerde orgazm olmadım,” dedi.

Piper bir kez daha içti, Sidney de önce yüzünü buruşturdu, sonra da içkisinden bir yudum daha aldı. “Tam yan yana sayılmazdık.”

Şaşkınlıktan kaşlarımı kaldırdım. “Bir dakika? Ben miydim?”

Yüzü kızardı.

“Nerede oldu?”

“Hoparlörlerin arkasında,” diye cevapladı Sidney.

Misty gülümsedi. “Sen benim kahramanımsın.”

Piper’a baktık, cesaret almak için içkisini bir dikişte bitirirken parmağını kaldırdı. “Brewhouse’ta, herkesin içinde, masanın altından. River’ın da fark ettiğinden eminim.”

“Aman Tanrım.” Misty güldü.

Piper ona bir bakış attı. “O kadar kolay kurtulacağını sanma. Ben hiç oyuncu otobüsünde seks yapmadım.”

Misty ona ters bir bakış atıp içkisinden bir yudum aldı.

Hepimiz alkışladık.

Piper öne eğildi. “Ben hiç Alex ve River ile üçlü yapmak istemedim.”

Gözleri üzerimdeydi. “Bu hiç adil değil.” İçkimden uzun bir yudum aldım ama anında çarpıldım ve koltukta sendeledim.

“Bilmem. Adil gibi geldi,” deyip sırttı Piper.

Sidney sesini alçalttı, tonu ciddileşmişti. “Neden onları bırakıp gittin?”

O geceyi düşününce kendi kendime güldüm. Her şeyin yoluna girdiğini hatırlayınca göğsüm sıkıştı. “River kıskandı. Ortada hiçbir şey yokken Alex’i yumrukladı. Ben de yolları ayırmanın herkes için daha iyi olacağına karar verdim.”

“Peki öyle mi oldu?” diye sordu Shana.

“Bu hafta sonuna kadar öyleydi ama şimdi ne olacağını bilmiyorum.”

“O ne demek?”

“Bana... Bir teklifte bulundular...” Hepsi öne eğilip bana bakmaya başlayınca anlatmadan kurtulamayacağımı anlamıştım. “Tatilin geri kalanında biraz kaçamak yapmak istiyorlar.”

Misty bir çığlık attı. “Üçünüz birlikte mi?”

Arabada olanları hatırladım. “Evet, sanırım öyle.”

“Sen bunu istiyor musun?” diye sordu Sidney, sesi tereddütlü geliyordu. Yıllar önce onları terk etmenin benim için ne kadar zor olduğunu herkesten iyi biliyordu.

İçim burkulmuştu. “Bilmiyorum. Sanırım evet.”

“Oylama vakti. Mia’nın Napa’da, Alex ve River ile vahşi, edepsizce sevişmesi gerektiğini düşünenler?” Misty çok hevesli görünüyordu.

Hemen ellerini kaldırdılar.

“Sana ne oluyor, Misty?” diye sorup gülümsedim, benimle kafa bulduklarının farkındaydım ve böyle arkadaşlarım olduğu için şanslı hissediyordum.

Shana, Sidney ve Piper’ı işaret edip, “Üçünün de yıllardır süren ciddi ilişkileri var, ben ise bekâırım. Yani senin üzerinden yaşamadıklarımı yaşıyor gibi hissediyorum, hem dürüst olmam gerekirse, iki yakışıklıyı yatağa atmayı kim reddeder?” dedi.

Kahkahalar atarken, “Bunu düşüneceğim,” dedim.

Piper’a son dokunuşların yapılmasını beklerken ellerime yayılan sıcaklığı hissederek kahvemi yudumladım.

Düğünün öğlen ikide olması beni rahatlatmıştı, hâlimden memnundum.

Shana’nın dün gece getirdiği rom şişesi, nihayet sızıp kaldığımızda neredeyse bitmişti. İkişer Advil içmiş olmamıza rağmen hâlâ biri kafamın içinde tepiniyormuş gibi hissediyordum.

Saat on birde makyaj malzemeleriyle dolu tekerlekli çantalarıyla kapımıza dayanan üç kadın olmasaydı büyük olasılıkla öğle yemeğini bile kaçıırırdım.

Aradan geçen iki saatin ardından hepimiz hazırдық ve Piper’a son dokunuşların yapılmasını bekliyorduk. Tamamen hazır olana kadar onu görmeyelim diye banyoya gitmişti, doğrusu bu bekleyiş beni tüketiyordu.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve Piper’ın saçını ve makyajını yapan kadın dışarı çıktı.

Bize gülümseyerek bakıp, “Hazır,” dedi.

Piper sonunda gizlendiği yerden çıkınca ağızım açık kalmıştı. Klasik kesim, sedefli saten gelinliğiyle muhteşem görünüyordu. Gelinlik, beline kadar daracık gelip aşağıya doğru genişliyordu ve onu bir prenses gibi gösteriyordu.

Kendine baktıktan sonra bize döndü. “Ee, ne diyorsunuz?”

Misty ellerini cıırttı. “Lucas’ın yüreğine inecek.”

On Dört ALEX

Düğün, bir bağın ortasındaki bir mekânda yapılacaktı. Dışarıdan bakınca buranın özel etkinliklere ayrıldığı anlaşılıyordu. Dış cephe, mekâna modern bir hava katan siyah detaylarla süslü ahşaptan yapılmıştı. Mimariye pek meraklı sayılmazdım ama bu tarz hoşuma gidiyordu.

Jax, River, ben ve epey gergin görünen Lucas mekâna on beş dakikadan az bir süre önce gelmiştik.

River yanıma yaklaştı. “Eline yüzüne bulaştırmayı nasıl başardın?”

Jax, yerinde duramayan Lucas’la konuşurken yanlarından uzaklaştım ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

“Neyden bah—” River’ın elleri çenemi okşarken cümlemi tamamlayamadım. Yakamı düzeltirken içimden bir ürperti geçti ve nefesim kesildi. Bakışları, zaten kusursuz olduğunu bildiğim kravatıma odaklanmıştı. Parmaklarının nazik dokunuşu tenimi ısıtmıştı ve River düğümü sıkarken güçlkle yutkundum.

Tüm bunlar sadece bir dakika sürmüştü ve benden uzaklaşıp bakışlarını kaçırmamasına rağmen zaman durmuş gibi hissediyordum.

Dışarıdan araba lastiklerinin çakıl taşlı yolda çıkardığı ses gelince hepimiz kapıya döndük.

Lucas, “Siktir,” deyip arka kapıdan aceleyle geçti ve durması gereken yere doğru koştu. Onu erken görürse Piper’ın Lucas’ı öldüreceğinden emindim.

Kızlar içeri girdi, en önde Sidney vardı. Doğruca Jax’in yanına gidince Jax onu ıslıkla karşıladı.

Mia içeri girdiği an kalbimin durduğuna yemin edebilirdim. Diğer kızlar gibi şampanya rengi bir elbise giymişti ama onunki ona milyon kat daha fazla yakışmıştı. Sarı saçlarını eski filmlerdeki gibi dalgalı bir modelle sol omzunun üzerine sabitlemiş, uzun boynunu ortaya çıkarmıştı. Aniden tadına bakma isteği ağzımı sulandırmıştı.

Makyajı sadeydi, uzun kirpikleri ve kiraz kırmızısı dudakları ile hatlarını mükemmel vurgulamıştı. O dudaklarını aletimin etrafına sardığını düşünmek bile sertleşmemek için mücadele etmemi gerektirmişti.

River yanımda, “Siktir,” diye fısıldadı, sanki kelime ağzından kaçmış gibi.

“Hem de ne.” Ben de aynen öyle düşünüyordum.

Zihnim daha ne yaptığımı anlayamadan ayaklarım çoktan ona doğru hareket etmişti ve boynunun açıkta kalan kısmını avuçlayıp başım geriye doğru eğdim. “Çok güzelsin, Kedicik.”

Yanakları kızardı, sonra bakışlarını yüzümde gezdirip lacivert takımına doğru kaydırды. “Sen de fena sayılmazsın.”

Göz ucuyla bakınca Piper’ın anne ve babasının içeri girdiğini gördüm ama gözlerimi Mia’dan ayıramıyordum. Üç uzun yılın

ardından onun burada, karşımda durduğuna inanmak zordu. Benim her şeyimdi ve ona neden bu kadar önemli olduğunu açıklayabileceğimi sanmıyordum. Kendimi onun onayına teslim etmeden bunu yapamazdım.

Piper'ın annesi dikkatimizi çekmek için ellerini birbirine vurdu. "Herkes eşleşsin. Jax ve Sidney. Alex ve Mia. Misty ve Shana."

Elimi Mia'nın beline koyup onu kendime çektim.

River, sadece bir adım ötemizden, "Mia," dedi. "Her ne kadar seninle orada yürümek istesem de..." River'ın söylediği şeyin alt metnini anlamıştım, dudaklarının aralanmasına bakılırsa Mia da anlamıştı. "Bu nikâhı kıyma görevi bende." Bakışları, elimi beline doladığım yere kaydı. "İkiniz çok yaklaşıyorsunuz."

Aniden kuruyan boğazımı temizledim. "Teşekkürler, dostum."

Cevap vermeden önce dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Borcun olsun."

Başımı salladım. Ona gerçekten borçluydum.

River yanımdan uzaklaşıp arka kapıdan çıktı. Mia yanımda sızlanınca gülümsedim. "Merak etme, hâlâ elbisenin vücudunu nasıl sardığını düşündüğünden eminim. Kendimden biliyorum."

"Başıma belasın." Yüzüme bakmasa da dudaklarında bir tebessüm belirlediğini görebiliyordum. Parmaklarını dirseğimin kıvrımına doladım ve köprücük kemiğinin narin hatlarının üzerinde gezinerek ona bakındım. O sırada müzik çalmaya başlamıştı. "Gidelim mi?"

Kolumu sıkıca sardı. "Lucas ağlayacak."

Güldüm. "Ona ne şüphe."

Onu, dağ manzarasına karşı beyaz çiçeklerle süslenmiş mihraba giden koridora götürdüm. Gelin nedimesi olarak onu orada bırakmak bana acı veriyordu ve bu gece yanıma geri gelmesi

için saniyeleri sayacağımndan emindim. Törende sadece birkaç kişi vardı. Lucas ve Piper'in aileleri, tanımadığım diğer akrabalarla birlikte karşımızdaki sandalyelerde oturuyordu.

Giriş müziği çalmaya başladığında arkadaki çift kanatlı kapı açıldı. Piper, parıldayan gözleriyle kapıda göründü. Ben de Lucas'ın durduğu yere kadar onları takip ettim. Mia haklıydı, Lucas çoktan ağlamaya başlamıştı ve müstakbel eşi de ona doğru yürürken dudakları titriyordu.

Dokunabileceği bir mesafeye gelir gelmez Lucas onu göğsüne çekip dudaklarına uzun, yavaş bir öpücük kondurdu.

Gülmeye başladık ama River boğazını temizleyip bizi susturdu. "Hazır mısınız?"

Lucas son bir kez daha öpüp Piper'dan ayrıldı. Mihraba döndüklerinde bile kızın elini bırakmıyordu.

"Bayanlar ve baylar, değerli aile üyeleri ve yakın arkadaşlarımız, bugün Piper ve Lucas'ın hayatlarını birleştirmesini kutlamak ve buna şahitlik etmek için burada toplandık. Bu önemli günde bir araya gelmişken birlikteliklerini bugüne taşıyan derin sevgileri ve bağlılıkları takdire şayan."

River töreni başlatmıştı ama ben gözümü koridorun diğer tarafından, gözlerini çiftimize dikmiş Mia'dan alamıyordum. Yanakları kızarmıştı ve arkadaşlarını izlerken gözleri parlıyordu. "Ben, Lucas Knight, Piper Adams'ı..."

Mia parmak eklemleriyle gözünden süzülen bir damla yaş sildi ve onun kadar duygulanan Sidney'ye bir bakış attıktan sonra bakışları bana kaydı.

"Ben, Piper Adams, Lucas Knight'ı..."

River, çifti birbirine bağlayan sözleri söylerken hiçbir şey duyamıyordum, donup kalmıştım ve beynim kelimeleri bulanık-

laştırıyordu. Birkaç saniyeliğine karşımda duranın o olduğunu hayal etmiştim.

“Sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsin. Tekrar.”

Bir alkış tufanı koptu ve Mia, Misty’ye heyecanla sarılınca dikkati benden uzaklaştı. Jax, omzuma elini koyup bana sarıldığında hâlâ olduğum yerde donup kalmıştım. “Ona iyi davran, yoksa Sidney seni gebertir.”

Boğazım düğümlenmişti. “O kadar mı belli oluyor?”

Gülerek kolunu indirdi. “Gün gibi ortada.” River’m Mia’ya doğru yaklaştığı yeri işaret etti. “Bu sorun olacak mı?”

Başımı iki yana salladım, içime bir sıcaklık dolmuştu. “Bu sefer olmayacak.”

River ve Mia’nın ardından mekâna girdim, içerisi beyaz ve altın sarısı süslerle donatılmıştı. Çiçekler, kartlar ve başka bir dizi dekorasyon vardı ama ortam hoş görünüyordu.

Elbisesinin kumaşının sırtından dökülüp kalça kıvrımlarına yapıştığı yerden gözümü alamıyordum. Arkasından yaklaşıp irkilmesini izlemek için kıçına bir tokat atma isteğimi bastırmak zorunda kaldım. Kendime söz vermiştim, bir gün bunu yapacaktım.

Ortada uzun, dikdörtgen bir masa vardı. Lucas ve Piper ortada oturmuş, birbirlerini seyrediyordu. Jax ve Sidney de karşılarındaydı. River, Jax’in soluna geçti, Mia’yı da yanına oturttu. Piper’in misafirlerinden biri Mia’nın yanına oturmak için yaklaşıncaya ona rahatsız edici bir şekilde sokulup tek kaşımı kaldırdım. *İmkânsız, dostum.* “Orası benim yerim.”

Adam güçlkle yutkunup bir adım geri çekildi. “Özür dilerim, benim hatam.”

Yanına oturunca Mia bana sıırttı. “Buna gerçekten gerek var mıydı?”

“Evet.” Masanın altına uzanıp parmaklarımı dizlerinin hemen üstüne koydum, kaygan saten kumaş avucumun altında ısındı. Gözlerimin içine baktı ama gözlerini kaçırmadı, ben de dokunmama izin verdiğini varsaydım. Başparmağımı daireler çizerek bacağında gezdirmeye başladım, parmaklarıma sokulması hoşuma gidiyordu.

River kolunu omzuna atıp Mia’nın saçlarının altından boynunu okşamaya başladı. Göz göze geldiklerinde bakışları yoğunlaştı. “Keyfin yerinde mi?” diye sordu River.

Mia başını aşağı yukarı salladı. Kahretsin, böyle dilinin tutulduğu anlara bayılıyordum.

Kızlar masanın diğer tarafından bizi izlerken hepsinin yüzünde aynı gülümseme vardı, Mia’nın yanakları kıpkırmızı olmuştu ama kıpırdamadı.

Elimi bacağından çekmeden yemeğimi diğer elimle yedim. Parmaklarımı birkaç santim yukarı kaydırıp sıkıca tutunca yerinde kıvrandı.

Piper keyifli bir gülümsemeyle ayağa kalkıp Mia’ya şakacı bir şekilde göz kırptıktan sonra dans pisti için boşaltılan alana doğru yürüdü. Işıklar kısıldı ve yeni evli çift ilk dansını yaparken hepimiz onları izledik. Birkaç dakika sonra ebeveynler de piste çıktı, onları da Sidney ve Jax takip etti.

Kulağına eğilip, “Bu dansı bana lütfeder misin?” diye sordum.

Bakışları önce bana, sonra River’a kaydı. River başını sallayıp kolunu üzerinden çekti. Mia’nın heyecanlandığını yüzünden okuyabiliyordum, bana gülümseyerek baktı. Onu dans pistine doğru çekip göğsüme yasladım. Sonra da kalçalarından tutup parmaklarımla kışını sıkıca sardım, onu kendime çekince gözleri kocaman açıldı.

“Ne yapıyorsun?” diye fısıldadı.

Ninova

“Karar vermene yardım ediyorum. Bu gece seni istiyorum. Uçağa binene kadar seninle geçireceğim her saniyeyi istiyorum.”

Kırmızı dudaklarını yalayınca kalbimin deli gibi attığını hissettim. O da benim kadar çok istiyordu. Aramızdaki mesafeyi kapatıp burnumu boynunun kıvrımında gezdirdim ve tatlı kokusunu içime çekerken diken diken olan tüylerine hayranlıkla baktım. Kulağını ısırınca titredi. “Düşünme, kendini bırak.”

Başını çevirdi. Dudaklarını, dudaklarıma değecek kadar yaklaştırdı, “Tamam,” derken nefesini dudaklarımda hissettim.

Siktir. Aramızdaki mesafeyi kapatmak üzereyken sert parmaklar Mia’nın kalçasındaki ellerime değdi.

River’in delici bakışlarıyla göz göze geldim, çenesindeki kaslar seğiriyordu. “Böldüğüm için üzgünüm ama o kadar güzel görünüyordunuz ki dayanamadım.”

Arkadaş olduğumuz süre boyunca bu, beni Mia’yı öpmekten ikinci defa alıkoyuşuydu ama ilkinin aksine bu kez umursamadım. Bu gece için daha büyük planlarımız vardı ve karar Mia’nındı.

Konuyu netleştirmek istiyordum, sesimi alçaltarak ikimizin duyabileceği şekilde, “Dün sana sorduğumuz şeyi düşündün mü?” diye sordum. Mia, gözlerimin içine baktı ve dudağını ısırdı başını aşağı yukarı salladı. Kendi kendime gülümsedim. River yakında onun bu utangaçlığını alacaktı. “Çok net konuşacağım, bu tatilin geri kalanında River’la sana inanılmaz derecede ahlaksız şeyler yapacağız. Hazır ve istekli olmanı, seni sırayla becerirken isimlerimizi haykırmanı bekliyoruz.”

Derin bir nefes alıp kimsenin söylediklerimi duymadığından emin olmak için etrafına bakındı. Yeşil gözleri genişlemiş, neredeyse siyaha dönmüştü ve sözlerimi sindirirken göğsü hızla inip kalkıyordu.

River sert bir ses tonuyla, “İstiyor musun?” diye sordu. Cevabını merakla bekliyordum. İstemediğini söylerse, onu ne kadar arzulasam da ısrar etmeyecektim.

“Tatilin kalanında sizin olmak istiyorum.”

“Aferin, kızıma,” diye mırıldandı River.

“Odamıza gidelim.” Sesim boğuk çıkmıştı ama bir şekilde duyurabilmişim.

Mia yavaşça gözlerini açtı. “Lütfen.”

Bu kadar basit bir kelime yüzünden neredeyse pantolonuma boşalacaktım.

On Beş

MIA

Düğünün olduğu alandan ayrılmadan önce Piper'a sıkıca sarıldım. "Tebrikler, kızım. Senin adına çok mutluyum."

O da bana sıkıca sarılıp, "Geceyi bitiriyor muyuz?" diye sordu.

"Sorun olur mu?" dedim, çok erken ayrılarak onu kırmak istemiyordum.

Piper, hâlâ kıpkırmızı olduğundan emin olduğum yüzümü tuttu, sonra oğlanlara bir bakış attı ve dudaklarında bir tebesüm belirdi. "Bu kararını destekliyorum, biliyorsun, değil mi?"

Dudaklarımı ısırdım ve yüzümde belirmek için çaba harcayan yapmacık gülümsememle savaştım. Piper, üniversitenin birinci senesinden beri River ve Alex'le yakındı. Bu yüzden beni desteklemesi içimi daha çok rahatlatıyordu.

"Delilik olduğunu düşünmüyor musun?"

Kaşlarını kaldırıp, "Dürüst olmamı ister misin?" diye sordu. "Bence çılgın bir hafta sonunu hak ediyorsun. Bırak da biri seninle biraz ilgilensin."

Okuldaki hâlime döner gibiydim. Jason'la olan ilişkimin bir döneminde de o kıza dönmüş, aklımla oynamasına izin vermiştim. “Ben de istiyorum.”

“Eminim istiyorsundur.” Piper göz kırpıp beni kapıya doğru hafifçe itti. “Git, keyfine bak. Yarın tüm detayları anlatırsın.”

“Yarın balayına çıkıyorsun,” dedim, bahanem olduğu için mutluydum.

Gözü Jax'le sohbet eden Lucas'a kayınca bakışları yumuşadı. “Döner dönmez Sidney, sen, ben *FaceTime* yapacağız.”

“Tabii ki elbette.” Yani onlara her şeyi anlatmaktan kurtulmak için iki haftam vardı ve bir çaresini düşünmeliydim.

Arkamı döndüğümde Alex ve River'ın kapının yanında durduğunu gördüm, ikisi de bana bakıyordu. Alex başını eğmiş, yüzündeki ukala gülümseme kaybolmuştu. Ellerini arkasında birleştirdi ve peşimden gelmemek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. Bunun tamamen benim kararım olduğunu bildiğimden, içimi bir sıcaklık kaplamıştı. Ki bu sahiden iyi bir şeydi çünkü şu an konfor alanımdan çok uzaktaydım.

Öne doğru bir adım atarak onlara doğru yürümeye başladım. Ben yaklaştıkça Alex'in dudaklarında beliren gülümsemeye hayranlıkla bakakaldım. Ona o kadar odaklanmışım ki River'ın homurdanmasını duyunca başımı hemen ona çevirdim. Kaşlarını çatmıştı ve bakışları Alex'le benim aramda gidip geliyordu. “Sadece onunla gitmek istersen anlarım. Bu ya hep ya hiç olmak zorunda değil.”

Alex dikleşip onaylamadığını belirtti ama River gözünü benden ayırmıyordu. Yanağını ısırды, çenesindeki kaslar seğiriyordu. Şüpheli bakışları karşısında göğsüm sıkıştı.

“Sizi istiyorum. İkinizi de.”

Derin bir nefes verdi, sonra parmaklarımızı birbirine doladı ve dudaklarında bir tebessüm belirdi. “Harika.”

River taksinin ön koltuğuna oturunca rahatladım, çünkü gibi bir yolculuğu daha kaldıracak durumda değildim. Dans ederken ikisinin arasında sıkışmak kalbimin göğsümden fırlayacakmış gibi atmasına ve uyluklarımın birbirine sürtünmesine sebep olmuştu. Beklenti ve korku karışımı duygular içindeydim; daha doğrusu korku değildi bu, gerginlikti. Koltukta kıpırdandım. Villamıza gittiğimizde nereden başlayacağımızı bilmediğimizden garip bir duruma düşme ihtimali beni tedirgin ediyordu.

Bu benim için bir ilkti, ki *epey* deneyimim olmuştu.

Alex başparmağıyla boynumu okşadığında içim ürperdi. Oturduğumuzdan beri saçımla oynuyordu ve bunu yaptığının farkında bile olmayabilirdi.

Otele giden on beş dakikalık yolda radyonun kısık sesinden başka bir ses yoktu. Bu esnada nefes alış verişlerim hızlanacak kadar heyecanlanmıştım ve kafamdaki düşüncelere o kadar dalmıştım ki ne vardığımızı ne de River’in kapımı açtığını fark edebildim.

Göz göze gelene kadar eğildi. “Nefes al, Mia. Bu gece ne yaşanacaksa kontrol sende.” Avucunu boynuma koydu ve başparmağını elmacık kemiğimde gezdirdi. “Tekrar et.”

Derin bir nefes aldım, şu anda kontrolün onda olduğunun farkındaydım ama bir kez olsun düşünmek zorunda olmamak hoşuma gidiyordu. Yalnız uyuyacakları anlamına da gelse beni

istemediğim hiçbir şeye zorlamayacaklardı. Neyse ki buna izin vermeyecektim.

“Kontrol bende.”

Başını aşağı yukarı salladı ve parmaklarını boynumdan omzuma doğru kaydırarak elimi tutup beni dışarı çıkardı. River fazla konuşmuyordu ama yoğun bakışları yoruma yer bırakmıyordu.

Alex yanımıza gelip gülümseyince gerginliğim biraz daha azalmıştı. “Gidelim, Kedicik.”

River önümüzden villaya doğru ilerlerken o da hemen arkamdaydı. İlk gecenin aksine bu kez etrafımızdaki hiçbir şey ilgimi çekmiyordu. Tüm dikkatim, Alex’in belime doladığı ellerinin sıcaklığında ve River’ın başparmağını avucumun üzerine her dokundurduğunda kolumda hissettiğim karıncalanmadaydı.

Villaya girdiğimizde bütün vücudum terden sıırılsıklam olmuştu.

Gecenin nasıl sonuçlanacağını düşünmeye fırsat bulamadan River arkamdan yaklaştı ve kulağımın altına yumuşak bir öpücük kondurdu. “Rahatla, güzelim. Biz yanındayız.”

On Altı ALEX

River, Mia'nın kulağının altına yumuşak bir öpücük kondurdu, Mia da başını onun omzuna yasladı. Kafasını yana eğdi, ağzından kısa kısa nefesler alıp veriyordu. Kendimi yokladım ama kıskançlık hissetmiyordum, tek hissettiğim onu ne kadar arzuladığımıydı.

Kalçalarını kavrayıp dudaklarına gömüldüğümde inledi. River elini onun çenesine koyup Mia'yı benim için dudaklarını açmaya ikna etti. Dilimi ağzına soktuğumda ikimiz de inledik. Tadı o kadar güzeldi ki dudaklarına daha da gömülmek istiyordum.

O da dilimi emmeye başlayınca kendimi tamamen ona bıraktım.

"Tadın çok güzel," deyip onu tekrar öptüm. Sonra da çenesinden tutup yüzünü River'a çevirdim. "Tadına bak."

Mia'nın parmakları River'ın yakasına yapıştı, bir yandan onu kendine doğru çekerken bir yandan da benim saçlarımı çekiyor-

du. River inleyip dudaklarına bir öpücük kondurdu ve dilini ağzına daldırıp onu açgözlü, tutkulu öpücüklere boğarken aletimi Mia'nın bacaklarına sürttüm. *Siktir. Neden bu kadar seksi?*

Açıktaki kalan boynuna gömülüp iz bırakacak kadar sertçe emdim ve dizimi bacak arasına bastırdım. Aramızda kıvranırken klitorisini bana sürtmeye başladı, arzuladığı sürtünme hissine ulaşmaya çalışıyordu. Elbisesi doğrudan temas etmeyi engellediği için hayal kırıklığı içinde inledi, gülümseyip elbisesinin kumaşını kaldırdım ama sürtünmek yerine elimi bacak arasına götürdüm. Kalçalarını hafifçe kaldırdı ve dokunuşlarım karşısında vücudu titremeye başladı.

“İşte böyle, Kedicik,” diye fısıldadım boynuna doğru ve avucumu klitorisine bastırırken ritmimi ayarlamak için çıkardığı sesleri dinledim. Sözler anlamlarını yitirmişti, orgazmın hazzı bedenini sararken dudaklarından sessiz bir çığlık koptu.

Vücudu gevşeyince dengesini korumak için onu sıkıca tuttum, omzunun üzerinden baktığımda River'ın kısık bakışlarıyla karşılaştım. *Beklediğimiz an sonunda geldi.*

Parmaklarımı ipek elbisesinin kenarlarına götürüp başının üzerine kaldırdım. Mia, orgazmın etkisiyle hâlâ sersemlemiş hâldeydi, kendiliğinden kollarını kaldırdı. Sevimli bir şekilde mırıldanınca elbiseden kurtulur kurtulmaz arzulu bir öpücükle dudaklarına atıldım, sonra da vücudunu görmek için biraz geriye yaslandım ama hâlâ onu sıkı sıkı tutuyordum.

Vay anasını. Üzerinde sadece siyah bir tanga olduğunu görünce nefesim kesilmişti. Meme uçları toz pembeydi ve sertleşmişti. Ağzım sulanmıştı ve kendimi tutamayıp birini ağzıma aldım. Meme ucunu emerken dilimi etrafında gezdirdim, bir çığlık atıp parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi.

River, Mia'nın omzunun üzerinden bakıp, "Hoşuna gitti mi, güzelim?" diye sordu ve parmaklarıyla vücudunun yan tarafını okşamaya başladı. Mia titreyerek başını salladı, fazla hassastı.

River köşedeki koltuğu işaret edip bana, "Gömleğini çıkarıp otur ve elini kolçaklardan ayırma," dedi.

Siktir, bana verdiği emirleri yerine getirirken aletim sızlıyordu ve bunun ne kadar hoşuma gittiğini görmezden gelmeye çalıştım.

Onlardan ayrılıp koltuğa oturdum, deri koltuk sırtımı serinletiyordu. Mia gözlerini üstsüz göğsüme dikmişti, dilini çıkarıp ateşli öpüşmemiz yüzünden şişen üst dudağını yaladı.

Kolçakları sıkıca kavradım. Mia'yı elime geçirmek istiyordum ama River'ın kontrolü elinde tutması çok hoşuma gidiyordu.

Onu oturduğum yere doğru yaklaştırdı ve elini sırtına koyup bana eğilmesini sağladı. "Ellerini Alex'in dizlerinin üstüne koy."

Mia'yı öyle bir pozisyona sokmuştu ki bana ulaşmak için öne eğilmek zorunda kalıyordu ve dengesi bozuluyordu. Sabit durabilmek için parmaklarını bacağıma bastırduğunda inledim. Yeşil gözlerini gözlerime dikmişti, ikimiz de nefes almakta zorlanıyorduk. Hayatımda hiç bu kadar sertleşmemiştim, sonraki adımda neyin geleceğini merakla bekliyordum.

River elini omuzlarından omurgasına doğru kaydırıp kalçalarını avuçladığında Mia gözlerini kapattı. "Hiç şaplak yedin mi, Mia?"

Gözleri birden açıldı ve vücudu titredi. Tanrım.

"E-Evet."

River elini kaldırdı, Mia da onu takip ederek kafasını kaldırdı. "Şimdi sana şaplak atacağım."

"At." Bu tek kelime, Mia'nın dudaklarından bir yakarış gibi dökülmüştü. River kışına sert bir şaplak attığında inledi.

River, yavaş daireler çizerek kalçasını okşadı ve acısını dindirdi, sonra iç çamaşırını çıkarıp onu aramızda çırılçıplak bıraktı. “Bir şaplak daha atacağım, gözünü ondan ayırma, Mia.”

Aletim pantolonumun içinde sızlıyordu. Mia’nın bakışları bana kaydı, parmaklarını bacaklarıma öyle bir geçirdi ki sanki derimi parçaladığından emin olmak istiyordu.

“Her vuruştan sonra saymanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin, güzelim?” diye sordu River, Mia hızlıca başını salladı.

River ona bir şaplak daha attı, Mia gözlerini kapatıp dudaklarını araladı.

“Gözlerimin içine bak, Kedicik.” Göz bebekleri kocaman olmuştu ve boynundan yukarı bir kızarıklık yayıldı. Buna bayılıyordum.

“*Bir,*” diye saydı. Gergin bekleyiş aramızdaki atmosferi gidecek yoğunlaştırıyordu ve imkânsız gibi görünse de onunla aynı şeyi hissettiğime yemin edebilirdim. Bir sonraki şaplağı beklerken aynı anda nefes aldık.

“*İki.*” Bu sefer gözlerini benimkilerden ayırmadı. Koltuğun kolçaklarını daha sıkı kavramak zorunda kaldım. Ona bu kadar yakinken, karşımda bu kadar savunmasızken ona dokunamamak beni deli ediyordu. River’ın beni ne hâle getirdiğini çok iyi bildiğine emindim.

“*Üç. Dört.*” Her şaplakta parmakları sıkılaşıyor, bakışları yumuşuyor ve neredeyse kendinden geçiyordu.

River elini Mia’nın bacak arasına kaydırды. “Siktir, Mia. Bizim için ıslanmışsın.”

Sonra da parmaklarını ağzıma götürdü, ben de tereddüt etmeden ağzımı açtım. River dilimi aşağı doğru bastırıp ağzımı daha da açınca gözlerim geriye yuvarlandı, parmaklarını biraz

daha derine soktu. Mia'nın tatlı tadı, River'ın parmaklarının tuzluluğuyla karışınca inledim ve parmağını son damlasına kadar yaladım.

Bunun beni durdurması gerekirdi ama hayatımda ilk kez bu kadar tahrik olmuşum.

Mia'nın tadı, çıkardığı sesler ve tırnaklarının tenime batan o feci hissi...

River parmaklarını ağızımdan çıkarıp ona son kez şaplak attı. Mia'nın, "Beş," dediğini zar zor duyabilmişim. Sonra River, bir elini Mia'nın kalçasına koyup onu sabit tuttu ve nefes alış verişleri düzene girene kadar teninde nazikçe daireler çizdi.

Çenesini okşadım, gözlerinin açılması birkaç saniye sürdü. "İyi misin, Kedicik?"

"Evet," deyip başını salladı ama hâlâ tam olarak kendine gelememişti.

"Devam etmek ister misin?" diye sordum.

"Evet." Sesi kararlı çıkmıştı, gülümsedim. Siktir, bu cesareti-ne bayılıyordum.

River, "Güzel," dedi. "Şimdi Alex'in aletini çıkarıp ellerinin arasına al."

Siktir, River'ın alçak ve buyurgan ses tonu içimi titretmişti. Mia pantolonumu aceleyle açıp parmaklarını aletimin etrafına doladığında iniltilerim boğuklaştı. Neredeyse boşalacaktım. Tek eliyle dengesini koruyan Mia yana doğru kayınca koluna uzanıp onu sabit tuttum. Birkaç derin nefesten sonra kontrolümü biraz olsun geri kazanmışım.

River, Mia'nın saçlarını nazikçe eline doladı ve kulağına eğilip, "Tadına bakmak istiyorsun, değil mi, güzelim?" diye fısıldadı.

"Evet."

Mia eliyle aletimi kavrayınca dişlerimin arasından, “*Siktir,*” diye tısladım.

Tutkusu gözlerinden okunuyordu, başını eğerken dudaklarında beliren baştan çıkarıcı gülümseme beni mahvetmişti. Aletimin ucundaki sıvıyı yalayıp onu ağzına alırken testislerim gerildi. Tamamını zar zor ağzına alabiliyordu.

River, onun çukurlaşmış yanağını başparmağıyla okşayarak kaslarımı gevşetti. “Nefes al, Mia. Sonra birazını daha al.” Mia’nın başı bir santim daha aşağı indi ve aletimin bu defa daha büyük kısmını ağzına aldı. River onu överken kendimi tutmaya çalıştım. “İşte böyle, çok iyi gidiyorsun.”

Önümde kafasını aşağı yukarı hareket ettiriyor, arzulu sesler çıkarıyor ve her seferinde daha derine gidiyordu.

“Ağzın doluyken çok güzel görünüyorsun, Mia.” River’ın cümlesi içimi titretti, başımı geriye düşürdüm.

Aletim şişmişti ve haz dalgaları içime yayılırken kaslarımı sıktım. “*Siktir,* gelmek üzereyim,” diyerek onu uyardım.

Ama Mia, inanılmaz bir şey yaparak aletimi daha derine aldı ve ben boşalırken ona verdiğim her şeyi yuttu. Öyle uzun ve şiddetli bir orgazm yaşamıştım ki Mia’yı tutmakta güçlük çekiyordum, diğer elini yeniden bacağıma koymak zorunda kalmıştı.

Bana sırtarak bakarken gözlerinde gururlu bir ifade vardı.

Başparmağımla alt dudağını okşayarak ağzında kalanları sildim. “Kendinle gurur duyuyor musun?”

Mia parmağını ağzına aldı ve emişi aletimi yeniden hareketlendirmeye yetti. “Hı hı,” diye mırıldandı.

Tanrım. Zaten şimdiden yarı serttim. “Güzel, öyle de olmalısın.”

Dudaklarında benim tadım olsa da umursamadan onu öpmeye başladım, o da kollarını göğsüme yasladı. Parmaklarını saçlarımın arasından geçirip öpücüklerimizin tutkusunu artırdı.

Mia'dan bir çığlık koptu, vücudu titriyordu. Gözümü açınca River'in onun arkasında diz çöktüğünü gördüm. River, Mia'nın kalçalarını kavrayıp ayırmış, yüzünü bacak arasına gömmüştü.

Mia'nın vücudu kıvranırken onu sabit tuttum. Alnını alnıma dayadım, vücudu titremelerle sarsılırken gözlerini sıkıca kapattı.

Bu sefer hiçbirimiz konuşmuyorduk, odada bir tek River'in onu yiyip bitirirken çıkardığı müstehcen sesler ve Mia'nın kıvranımlarının arasından duyulan anlamsız mırıltılar yankılanıyordu. Siktir, gelmek üzereydi. Bu ânın bir parçası olmak istediğim için elimi uzatıp klitorisinin çevresinde daireler çizmeye başladım. İnlemeleri derinleştirdi ve çılgınca sarsılmaya başladı. Çok yaklaşmıştı. River'in ıslak, sıcak dili parmaklarımın arasından geçince nefesimi dişlerimin arasından verdim.

O an River'in yüzünün aletime ne kadar yakın olduğunu fark ettim ve nefesim kesildi.

Mia'nın vücudu titredi ve boşalırken parmaklarını kafa derime bastırdı. Bir çığlık atmak üzereyken dudaklarına gömülüp haykırışını içime çektim.

River ayağa kalktı, Mia'yı kollarının arasına aldı ve onu yatağa götürdü.

On Yedi RIVER

Yatağın üstündeki örtüleri çekip Mia'yı yatırdım ve ona kendine gelmesi için bir dakika verdim. Kalbim öyle hızlı atıyordu ki sanki kaburgalarımı delip geçecekti. Alex'in parmaklarını öyle yalayarak ne halt etmişim? *Düzgün düşünemiyorum, kendiliğinden oluverdi.* Mia ile Alex'in inlemeleri ve Mia'nın tadı beni deliye döndürmüştü, aklım başımda değilken onun Mia'yı orgazm eden parmaklarını yalamaya başlamıştım.

Neyse ki geri çekilmemişti, belki de farkına varmamıştı.

Ben biseksüeldim ama Alex değildi, yani ona dokunmaya hakkım yoktu. *Siktir.*

Ona döndüm, gözlerini kısıp bana bakmasını bekliyordum ama aptal bir gülümsemeyle karşılaştım. İkisini de bu hâle getirmiş olmak beni fazlasıyla etkiliyordu.

Bağımlılık yapıcı bir etkisi vardı ve hiçbir şey henüz bitmemişti.

Alex soyunurken Mia'nın gözleri büyüdü, sonra Alex yatağa çıktı ve onu sırtüstü çevirdi. Alex dizlerinin üzerinde dikiliyordu ve Mia'nın bacaklarını kalçasına dolamıştı.

Öne eğilip Mia'nın dudaklarına yaklaştım ve nihayet dudaklarını benim için aralayana dek dilimi dudaklarının kenarında gezdirdim. Dilimden kendi tadını alıyordu, ikimiz de nefessiz kalana kadar tutkuyla öpüşmeye başladık.

Gecenin yorgunluğunu yüzünde görmeyi bekleyerek yüzüne baktım ama düşük göz kapakları ve büyümüş göz bebekleriyle karşılaştım. Parmaklarını saçlarıma gömüp beni kendine çekti, ona karşı koymadım, ardından geri çekildim.

“Doğum kontrol hapi kullanıyor musun?” diye sorduğumda başını sallayarak onayladı. “Güzel. Alex'in seni becerdiğini izlemek istiyorum.”

“Tanrım,” diye inledi Alex ve aletini ona sürtmeye başladı.

Mia da onu kendisine çekti ve aletine sürtü.

“Sen bir hayalin gerçeğe dönüşmesi kadar mükemmelsin, bunu biliyor muydun, Kedicik?” Alex onun bacaklarını kavradı ve onu kendine çekerek aletini hizaladı. Sonra ona kendini beğenmiş bir gülümseme attı. Sessizliğe gömülüp içine girdiğinde Mia sırtını yataktan kaldırdı. Tek vücut oldukları yeri daha iyi görebilmek için pozisyonumu değiştirdim ve Alex'in aleti Mia'nın içine girerken dişlerimi sıktım. Aleti kalın ve damarlıydı ve her darbede onu inletiyordu. Mia öyle ıslanmıştı ki onu içine aldığı anda ıslaklığı neredeyse testislerine kadar akmıştı. Siktir. Mia'nın merkezi, Alex'in aletinin etrafında gerilmişken öyle güzel görünüyordu ki.

Hâlâ siyah pantolonumun içinde olan aletimi okşadım. İkisi de benim için çırlıçılakken benim giyinik bir hâlde tepelerinde dikilmem bana çok edepsiz geliyordu.

Ben kendimi yavaş yavaş okşarken Mia, “Buraya gel,” deyip yukarı baktı. “Sıra sende.”

Siktir. Uyluklarımdaki kaslar kaskatı kesilmişti ve yatağın başına doğru ilerledim. Ağzını açtı ve Alex bir ona bir bana bakarken temposunu hızlandırdı.

“Çıkar, hemen,” deyince gülümsemeden edemedim.

“Şimdi patron sen misin?”

“River, beş saniye içinde aletini çıkarıp ağzıma sokmazsan, tüm gömleklerini buruşturacağım.”

Alex homurdandı ama temposunu bozmuyordu.

Şu an o gömlekler hiç mi hiç umurumda değildi ama bu hâli reddedemeyeceğim kadar sevimliydi. Kemerimi çözüp pantolonumu indirirken dudaklarını yaladı ve aletim elimde kalana kadar beni soydu.

Boxer giymediğimi görünce nefesini tuttu ve açgözlü bir hâlde aletime uzandı. Dokunmasına engel olmak için bileğinden tuttum. Tam bir işkenceydi ama bana dokunursa ağzına girmeden boşalırdım.

Alex onu biraz çekip başını yatağın kenarından sarkacak şekilde konumlandırdı, böylece Mia aletimi ağzına almak için uygun pozisyondaydı. Aletimi anında boğazının derinlerine soktuğunda bedenim öne eğildi ve dengemi korumak için bir elimi Alex’in omzuna dayadım. Mia çok hızlı öğreniyordu ve Alex’le aramızdaki tereddütlü tavırların hiçbiri onda yoktu.

Aletimi emip yalarken mırıldanmaya başladı ve her geçen saniye kontrolümü kaybetmemek için mücadele verdim.

Alex homurdanınca bakışlarımı ona çevirdim. Bakışlarını Mia’nın beni yaladığı yerden ayırmıyor, onun hızına uyum sağlıyordu. Yanakları kızarmıştı ve ağzı açıktı. Ona baktığımın farkında bile değildi çünkü gözünü aletimden ayırmıyordu.

Mia dişlerini aletimin üzerinde gezdirince kontrolümün kalan son zerresini de kaybetti. Kalçamı öne kaydurdum ve o öğüne kadar aletimi ağzında ileri geri hareket ettirmeye başladım.

Alex'in gözleri geriye yuvarlandı, sonra bakışları Mia'nın beni ağzına aldığı yere kaydı. Mia, gözünden yaşlar akarken bana bakıyordu. Geri çekilmek istedim ama kalçamdan tutup beni öne doğru çektiğinde aletimi daha derine soktum. Boştaki elimi saçlarına dolayıp ağzını becermeye başladım.

Sırtımın alt kısmı karıncalanmaya başlamıştı ve yaklaşan orgazmın etkisi şiddetlendikçe testislerim kasılıyordu. Zorlukla yutkundum. Boşalmaya çok yakındım.

"Alex, Mia'yı boşalt," diye emrettim ve bunu nasıl yaptığını izlemeye vakit bulamadım çünkü orgazmın hazzı bedenini sararken ağzı benim aletimle dolu vaziyette inlemesi beni çok etkiliyordu. Beni kendine doğru çekti.

Boşalırken ağzını doldurdum, sonra da dizlerimin üzerine çöküp alnımı alnına dayadım. Alex kendi orgazmıyla inlerken yatakta onun yanına yuvarlandı.

Şakaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum, sonra da banyoya gidip küçük bir havlu ıslattım. Yanlarına döndüğümde ona bir bardak su verip, "İç," dedim.

Birkaç yudum içtikten sonra şişeyi masanın üzerine koydu. "Teşekkürler, boğazım acımişti." Bunu o kadar yaramaz ve şakacı bir şekilde söylemişti ki inledim. Bu hâline bayılıyordum.

Bacaklarını araladığımda yüzündeki sırıtış kayboldu. Onu özenle temizlerken bacakları titriyordu. İşim bitince havluyu banyonun zeminine fırlattım.

"Bana da yer açın."

Alex yarı uykulu hâlde inledi ve bacaklarını diğer tarafa doğru yaklaştırdı. Soyunup yatağa girdim. Rahat edeceğim bir po-

zisyon bulmak biraz zamanımı aldı. Sırtüstü yattım, Mia başını omzuma gömmüş, bacağını da bacağıma dolamıştı. Alex de kolunu onun üzerine atmıştı. İnce pikeyi üstümüze çektim, yorgan için hava hâlâ fazla sıcaktı.

Mia parmaklarını göğsümde gezdirip göğsüme yumuşak bir öpücük kondurdu.

Sonra da yüzünü göğsüme gömdü ve vücudu aniden kasıldı. Ondaki değişimi Alex de fark etmiş olacak ki başını kaldırdı. Mia, dudakları göğsüme gömülüyken, “Bunu daha önce yaptınız mı? Yani bir kızı paylaştınız mı?” diye sordu.

Siktir. Alex başını yastığa geri koydu ve yüzünde aniden pişmanlık dolu bir ifade belirdi.

Parmaklarımla Mia’nın çenesinin altını okşadım ve yüzüme bakmasını sağladım. Sonra da dürüstçe, “Evet, bu seni rahatsız etti mi?” diye sordum.

Kaşlarını çattı. “Biraz.”

Alex ensesine bir öpücük kondurup, “Bana güvenebilirsiniz, Kedicik. Yaptığımız hiçbir şey bu gecekinin yanına bile yaklaşamaz,” dedi.

Kasları gevşemişti, ben de saçının bir tutamını kulağının arkasına attım.

Bu gecenin birlikte geçireceğimiz tek gece olacağı gerçeği, kaderin acımasız bir cilvesi gibiydi. Göğsümü bir sızı kapladı. Onu nasıl bırakabilirdim ki? “Bir gece daha kal.”

“Uçak biletimi çoktan aldım.” Sesi hüzünlü geliyordu, sanki bu durum onu da benim kadar incitmişti ve bundan mutlu olduğum için kendimi aşağılık bir herif gibi hissediyordum.

“Aradaki farkı ödeyip tarihi değiştiririz.” Alex dirseğinin üzerinde doğrulup ona doğru eğildi ve onu tutkuyla öptü. İkisi de nefes nefese kalana kadar öpüşmeye devam ettiler.

Mia güçlükle yutkundu, bakışları onunla benim aramda gidip gelirken şu an aklındaki tüm soru işaretlerinin zihninde cirit attığını görebiliyordum.

“Sadece bir gece daha.” Burnumu burnuna sürtüp derin, titrek bir nefes aldım. “Lütfen, Mia. Sadece bir gece daha.”

“Tamam... Bir gece daha.” Sözleri neredeyse acıyla inliyordu. Alex kolunu onun beline daha sıkı doladı.

Uzanırken ve düşünceler zihnime akın ederken nefeslerinin ağırlaşmasını ve uykuya dalmalarını dinledim. Bir hafta sonu nasıl yetecekti ki?

Hem de söz konusu ikisiyken.

On Sekiz ALEX

Mia yanımda kıpırdanıp yavaşça uyandı. Yemyeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda dudaklarında sıcacık bir gülümseme belirdi.

Elini ağzına götürüp, “Günaydın,” dedi.

Kaşlarımı kaldırıp elini çektim. “Benden saklanma, Kedicik.”

Çenesini yastığa gömüp inledi. “Ağız kokusu.”

Üstüne tırmanıp kollarımla onu sardım ve ağırlığımı üstüne verip onu yatağa bastırdım. Gülererek benden kurtulmaya çalıştı ama iki elini yakalayıp alt dudağını emdim.

Önce donup kaldı, sonra dilimi ağzının içine soktuğumda kollarımda eridi. Dudağına nazik, şefkatli bir öpücük kondurdum. Bu, dün geceki telaşlı ve arzu dolu öpücükten çok daha farklıydı. Her zerresinin tadını çıkardım.

Alt dudağımı ısırınca geri çekildim ve gülümsemesine aynı şekilde karşılık verdim.

“Nefes alamıyorum,” diye inledi, ben de sırtüstü dönüp onu yanıma çektim ve kollarımın arasına aldım. “Daha iyi mi?”

“Hı hı.” Eliyle yatağın boş kısmını yokladıktan sonra kaşlarını kaldırıp bana baktı.

“Kahve almaya gitti.”

River’ın bu sabah uyandığında ona bakarken çenesindeki kasların seğirdiğini, sonra kulağının arkasına attığı saçları okşadığını ona söylemek istemedim. River, onu izlediğimi bilmeden birkaç dakika boyunca Mia’yı seyretmişti. İsteddiği her şeyi elde etmiş ama beraberinde istemediği şeylere de maruz kalmış, işkence çeker gibi bir hâli vardı.

River kapıdan girerken, “Buna çok kolay alışabilirdim,” dedi. Sonra da kapıyı kapatıp elindeki kahve tepsisiyle duvara yaslandı. Siyah tişörtü, düşük bel şortu ve Mia’nın parmaklarıyla şekillenmiş dağınık ama kusursuz saçlarıyla çok rahat görünüyordu. Onu ilk kez böyle görüyordum.

River’ın bakışları, Mia’nın belimin üzerine attığı bacaklarına kaydı ve pürüzsüz tenini izlerken yoğunlaştı.

Kahvesini dudaklarına götürürken sıırttı. “Kalksan iyi olur, herkes seni bekliyor,” dedi.

“Aman Tanrım.” Mia bir anda kaskatı kesildi ve avuç içlerine dayanıp yataktan fırladı.

Odanın içinde telaşla koşturup giyecek bir şeyler bulmak için valizini karıştırırken gülümsedim. Üzerine sevimli, pembe bir askılı elbise giydi ama altına bir şey giymeyi unutmuştu. Yataktan inip onu dizlerinden tuttum ve kendime doğru çektim. Elimden kurtulmaya çalıştı ama avuçlarımı baldırlarından uyluklarının arkasına doğru kaydırıp merkezini sıktım. “Her gün böyle giyinsen nasıl olur?”

“Eve döndüğümde bu tavsiyeni hatırlarım.” Homurtularımı duymazdan gelerek elimi itip kapıya koştu ve River ona kahvesini verirken gülümsedi.

River onu delici bakışlarla süzerken Mia'nın yanakları kızardı. "Günaydın," dedi Mia.

"Günaydın, güzelim." River, Mia'nın ensesini avuçlayıp onu ayak parmaklarının ucuna kaldırdı ve kaşlarının arasına bir öpücük kondurdu. "Acele etsen iyi olur. Kızlar seni soruyordu."

Mia, River'ın ateşli bakışlarından kaçarak kapıdan çıkarken arkasından bakakaldım. River gözlerini kaçırıp arka pencereden manzarayı incelemeye başladı.

Ayaklarımı aşağı sarkıtmış, yatakta tamamen çıplak bir hâlde oturuyordum ve bir terslik varmış gibi hissetmeye başlamıştım. River de aynısını düşünmüş olacak ki boğazını temizledi ve kapıyı işaret edip yürümeye başladı.

Dudaklarımı yaladım, ağzımda hâlâ Mia'nın tadı vardı. Üzerime bir şort ve bol, beyaz bir tişört geçirip onların peşinden dışarı çıktım.

Lobiye vardığımda Jax, Sidney, Piper, Lucas, Misty ve Shana, yani kısacası herkes oradaydı. Bagajları bir yığın hâlinde kapının önünde duruyor, otel görevlileri tarafından arabalara taşınmayı bekliyordu.

Piper'la konuşurken Mia'yı izledim, gülümsüyordu ve mutlu bir hâli vardı. Göğsümün sıkıştığını hissettim. Birkaç gün önceki hâlimden eser yoktu. Uykusuzluktan moraran göz altları ve gergin tavırları şimdi yerini parıl parıl bir cilde ve rahat tavırlara bırakmıştı. Piper ona bir şey söyleyince Mia bir kahkaha patlattı ve bu manzara karşısında kalbim eridi.

Jax omzumu sıkıca tutup gülümsedi. "Ee, konuşmak ister misin?"

"Neyi?" Bu hafta sonundan bahsetmek için kendimi hazır hissetmiyordum. İşleri ne kadar elime yüzüme bulaştırdığımı değerlendirmek için de öyle.

“Bana öyle bakma. Bunların hepsinin Sidney ve Piper’ın planının bir parçası olduğunu biliyordun, değil mi?”

Ona yandan bir bakış attım. “Bununla hiçbir ilginin olmadığını söylemiştin.” Bir kahkaha patlatıp burnumu kırıştırdım ve başımı gökyüzüne kaldırdım. “Sana teşekkür mü etmeliyim yoksa bir yumruk mu atmalıyım, bilemiyorum.”

Jax bana endişeyle bakıp kaşlarını çattı. “Sadece hafta sonu için, değil mi?”

“Evet.” Haklıydı, sadece hafta sonu içindi ama istediğim bu değildi. Hiçbir zaman da olmamıştı.

“Peki onu bir gün daha kalmaya nasıl ikna ettin?” diye sordu Jax sırtarak.

Boynumun yandığını hissedebiliyordum. “Bir hanımefendi asla özel hayatını anlatmaz.”

Jax gülümsedi, sonra bakışları ciddileşti. “Daha iyi görünüyor, biliyor musun? Her ne yaptıysanız işe yaramış.”

Göğsüm gurur ve korku karışımı bir duyguyla dolmuştu çünkü bir şekilde öldürmeyi başarmıştık ve bunu yüzündeki gülümsemede, duruşunun dikleşmesinde, Sidney’le konuşup onunla vedalaşırkenki rahat tavırlarında görebiliyordum. Hep bu şekilde hissetmesini, güvenebileceği biri olmayı istiyordum. Son günümüz olması bu yüzden bu kadar zor geliyordu.

Jax’in sırtını okşadım. “Ona iyi bak. Sidney’yle ikiniz onunla zaten ilgileniyorsunuz, biliyorum ama ona benim için de göz kulak ol, tamam mı? İyi olduğundan emin ol.”

Jax çok ciddi bir ifadeyle başını salladı. “Olurum.”

Mia bize doğru yaklaştı, Jax’i içtenlikle kucakladı ve yanıma geldi.

Jax sırtarak bir ona bir bana baktı. “Bir gece daha kalmaya neden karar verdin, söylesene Mia.”

Mia gözlerini devirdi, yanakları kızarmıştı. “Evde görüşürüz, Jaxy.”

Piper’ın ona çocukken taktığı lakabı duyunca gülüp parmak eklemleriyle Mia’nın başının üstüne dokundu.

O an kıskandığımı hissedince şaşırdım, Mia’ya asıldığını asla düşünmüyordum çünkü Sidney’ye olan aşkını herkes ilk görüşte anlardı. Kıskandığım onunla arasındaki samimiyet ve rahat tavırlarıydı. Yarından sonra Mia’nın benim hayatımdan bir kez daha çıkacağını ama onun hayatında kalmaya devam edeceğini biliyordum. Yutkundum ve elimi enseme götürdüm. Tam bir göt gibi davranıyordum.

“Evde görüşürüz.” Jax hafifçe Mia’nın omzuna dokunup, “Benim yapmayacağım hiçbir şey yapma,” dedi.

Kollarımı beline dolayıp Mia’yı göğsüme doğru çektim. Onların arabalarına doğru uzaklaşmalarını izlerken çenemi başına dayadım.

River yanımıza geldi ve başını eğip ikimizi süzdü. “Spor salonuna gitmemiz lazım ama sana da masaj randevusu aldım.”

Mia heyecandan neredeyse çılgılık atacak gibi bir ses çıkardı sonra boğazını temizleyip “Bunu yapmana gerek yoktu,” dedi.

“Evet, gerek yoktu ama yapmak istedim.”

Ona spaya kadar eşlik ettik ve Mia içeri girmeden önce alnına bir öpücük kondurdum. River’a döndüm. Beni spor yapmaya zorlayıp onunla vakit geçirmemi engellediği için ona sinirlenmişim.

River sıırttı. “Sonraki planlarım için dinlenmeye ihtiyacı var, bana güven.”

On Dokuz MIA

Odadan çıkar çıkmaz bir görevli yanıma yaklaşıp içtenlikle, “Masajınız nasıldı?” diye sordu. Bana uzattığı suyu alıp gülümsedim.

“Çok iyiydi.” Gerçekten de öyleydi. Masaj yatağı sıcacıktı, dizlerimin ve ayak bileklerimin altına yastıklar konmuş, vücudumdaki tüm gerginlik gitmişti ve muhteşem bir baş masajına başlanmıştı. Buna vücut masajı ve yüz bakımı da eklenince hayatımda hiç olmadığı kadar rahatlamıştım.

“Bunu duyduğuma sevindim. Bay Davis, tesisin geri kalanına tam gün erişmenizi sağlayan bir paket satın aldı.”

Göğsümde bir baskı hissettim, bir şey beni onlara çekiyordu. Saatlerdir birbirimizden uzaktaydık ve yanlarına gitmediğim her saniye, zamanımı boşa harcıyormuşum gibi hissediyordum. Büyük, ahşap kapıya baktım ve arkasında ne olduğunu merak ettim. Spanın diğer bölümleri gibiyse muhtemelen harika bir

yerdi. Eğer gitmemi istemese, River burası için de rezervasyon yaptırmazdı, değil mi?

Belki erkekleri pedikür falan yaptırmaya ikna ederdim. River'ı ojeli ayak parmaklarıyla hayal edince gülmemek için kendimi zor tuttum. "Teşekkürler."

Görevli kapıyı açınca ağzım açık kaldı. Duvarlar, kehribar rengi loş ışıkta parlayan koyu mavi ve gri karışımı mozaik fayanslarla; alçak tavan ise sedir ağacıyla kaplıydı ve ortam, sıcacık bir kucaklaşmanın verdiği hissi uyandırıyordu.

Devasa puflara benzer koltuklarda, bornozlarına sarınmış hâlde uzanmış birkaç kişi daha vardı. Sanırım uyumak için bundan daha cazip bir yer hiç görmemiştim.

Köşeyi dönünce daha loş ışıkların mağara atmosferi yarattığı bir bölüme çıktık. Bir park yeri büyüklüğünde üç havuz yan yana sıralanmıştı ve suyun altı ışıklarla loş bir şekilde aydınlatılmıştı.

Görevli ilk havuzu işaret edip, "Burası kontrast hidroterapi bölümümüz," dedi. "İlk olarak yaklaşık yedi dereceye ayarlanmış soğuk bir havuz yer alıyor. İçine girip birkaç saniye durduktan sonra çıkıyorsunuz. Sonrasında da sıcak havuz, son olarak da rahatlatıcı hidroterapi havuzu bulunuyor. Soğuk ve sıcak havuzlar arasında geçiş yapmanız gerekiyor ki kan dolaşımınız hızlansın."

Son havuzda bir çift, sırtlarını gömme şezlonglara yaslamış, dinleniyordu.

Dalış havuzuna girmeye cesaret edemiyordum ama kabarcıklı olanı mutlaka deneyecektim.

Bakışlarım çıplak bir kadının resmedildiği büyük, sarı renkli, soyut bir tabloya odaklanmışken sessizce görevlinin arkasından ilerledim ama neredeyse ona çarpacaktım. "Hay aksi! Çok özür dilerim."

Bana sıcacık bir gülümsemeyle karşılık verince, *Ona bahşış vermeyi unutmamam gerek*, diye düşündüm kendi kendime.

“Burada da buhar odamız var.” Büyük bir cam kapıyı işaret etti. Yanındaki kapıyı açınca içeriye su sesi doldu. “Burası da duş.”

İçeriye şöyle bir göz gezdirince tavandan damlayan suların tüm odayı kapladığını gördüm. *Büyüleyici*.

“Havuzlardan önce buhar odasından başlayıp burada duş almanızı öneriyoruz. Bornozunuzu buraya asabilirsiniz.”

“Çok teşekkür ederim.” Neden bu kadar garip davranıyordum? Bornozumu diğer iki bornozun yanına astım ve bikiyimle buhar odasına girdim, nemli hava anında ciğerlerime doldu. Odaklanmak için gözlerimi kırptım ama buhar o kadar yoğundu ki takılıp düşmekten son anda kurtulana dek duvarın kenarındaki bankları göremedim.

İlk basamağı atlayıp orta basamağa oturmayı tercih ettim. Omuzlarımı en üst basamağa yaslayıp başımı geriye düşürdüm ve birkaç nefes alıp verdim. İçerinin sedir ve deri karışımı bir kokusu vardı. Aniden River’ın da yanımda olmasını diledim. Ahşap banklar bacaklarımın altında sıcacık hissettirirken bu hisse alışana kadar kıpırdandım.

Gözlerimi kapattım ama çok geçmeden odanın diğer ucundan gelen hışırtıya odaklandım. Başımı kaldırıp gözlerimi kıstım ama orada birinin olduğunu bilsem de beyaz buharın içinde hiçbir şey göremiyordum.

Orada olduğunu bile bilmediğim birisi yanımda kıpırdanınca irkildim. Dizleri tenime değiyordu. Dengemi kaybedip öne doğru sendeledim ve ellerimi önüme getirdim. Yere düşeceğim zannedip korkuyla geri çekildim ama güçlü kollar beni belimden tutup yere düşmeden önce tuttu.

River kulağıma, “Dikkatli ol, Mia,” diye fısıldadığında sıcağa rağmen tüylerim diken diken olmuştu. Adımı söylerken kullandığı ses tonu, cümlesine müstehcen bir hava katmıştı.

Kalbim hâlâ şaşkınlıktan deli gibi atarken, “Ne yapıyorsun?” dedim ama o an kalbim duracak gibi oldu.

Cevap vermesini bekledim. Cevap vermesi gerekiyordu. Cevap vermesi normal olandı ama her zamanki gibi sessizliğe gömülen River, beni bırakıp üstümdeki banka kuruldu ve dizlerini başımın iki yanına indirdi. Az önce hissettiğim öfkeden eser kalmamıştı. Kafam allak bullak olmuş bir hâlde ona döndüm ama enseme avuçlayıp kafamı önüme çevirdi.

Nefesimi tuttum. Bu hareketi sessiz bir emir gibiydi ve enseme bırakmadan önce sıkıca tutması, bu hissi daha da güçlendirmişti. Hareket etmemek için parmaklarımı banklara geçirdim.

River avuç içlerini omuzlarıma koydu ve sırtım kavislenip göğsümü öne çıkarana kadar beni çekti, sonra parmaklarını aşağı kaydırды. Ellerini tenimin her santiminde acı verici bir yavaşlıkta gezdirdikten sonra köprücük kemiğimin üzerinde gezindi ve daha da aşağı indi. Avuç içleri, çoktan ısınmış tenimi daha da yakıyordu. Parmak uçları bikini altımın kenarına değdiğinde içimde bir ateş yanmış gibi bütün vücudum alev aldı.

Elini kumaşın altına daldırıp ileri geri hareket ederken uzun ve yavaş bir nefes aldım. Meme uçlarım sertleşmişti ve dokunuşlarını arzularken vücudum karıncalanıyordu. Dikkatimi tamamen göğüslerimin hassas kıvrımlarını okşadığı yere odaklamıştım. Göğsüme bir sızı saplanmıştı ve arzularım beni neredeyse sersemletmişti, kafam allak bullak olmuştu.

River kulağıma ısırp, “Nefes al,” dedi. Sonra ellerini geri çekince inledim. Nefesimi tuttum ve bakışlarım diğer kişinin olduğu yere kaydı ama hâlâ hiçbir şey göremiyordum.

“Nefes alacak mısın yoksa durayım mı?” Sözleri kulaklarımdan çok içime işliyordu. Dudaklarını kulağımda gezdirdi. Başımı sallayıp birkaç derin nefes aldım ve nefesimi vermeden önce biraz bekledim.

“Aferin, kızıma.” Boğuk övgüsü yüreğimi ısıtmıştı. Derin bir nefes daha alacaktım ki bikini üstümü yana kaydırıp beni soydu. Memelerimi avuçlayıp birbirine yaklaştırdı ve hafifçe sıktı.

Kendimi onun kollarına bırakıp sırtımı bacak arasına bastırdım, sert aleti omzuma değince inledi. Omzumu hareket ettirirken o da göğüslerimi sıkıyordu ama bu defa canımı yakmayarak emrini netleştirmişti.

Arkamı dönüp aletini ağzıma almak, onu bir kez olsun çıldırtmak istiyordum ama bana vermek istediği şeyi daha çok arzuluyordum.

Başparmaklarıyla meme uçlarımdan etrafında daireler çizmeye başladı ve sonunda meme uçlarım acı verecek kadar sertleşmişti. Bu adam beni sadece parmaklarıyla bu hâle getirebiliyordu... Varlığımın her zerresi dokunuşlarının etkisindeyken zaman giderek uzuyordu. Yalnız olmadığımızı umursamadan yalvarmaya başladım ama meme uçlarımı çimdikleyerek klitorisimde elektrik akımına benzer hisler uyandırmaya devam etti. Kalçalarımı kaldırıp sert bir nefes aldım.

Kapı açıldı tamamen üstsüz kaldığımı idrak ederek kaskatı kesildim.

Gelen kişi bize yaklaşırken River, “Tam zamanında,” dedi.

Alex yüzümün iki adım ötesindeydi, avuçlarını bacaklarıma koydu ve başparmaklarıyla bacaklarımdan içini okşamaya başladı. O kadar yakınımıdaydı ki River’ın meme uçlarımı okşadığını izleyen kısık gözlerini görebiliyordum. Onunla göz göze geldik.

Dudakları kıpırdandı ve yüzünde flörtöz olmaktan çok uzak, ilkel bir gülümseme belirdi. “Şu hâline bir bak, Kedicik.”

River göğüslerimi avuçlayarak Alex’e doğru uzattı. Alex de öne eğilip meme ucumu ağzına aldı. *Kahretsin*. Alex dilini meme ucumun etrafında döndürerek acısını dindirdi.

Bunu herkesin içinde yaptığımız için utanmam gerekirdi ama ellerini vücudumda gezdirip dokunuşlarıyla beni çıldırttıklarını düşünmek bacak aramı sıırılsıklam etmeye yetmişti.

Ellerimi banktan çekip Alex’in saçlarının arasına geçirdim ve onu kendime doğru çektim. Ufak bir kahkaha atıp meme ucumu ağzından bıraktı.

River avuçlarını kollarımda gezdirip parmaklarıyla bileklerimi kavradı ve elimi Alex’in saçından çekene kadar tutuşunu yavaşça sıkılaştırdı. Dokunmamam gerektiğini ima ederek ellerimi bir kez daha ahşap bankın üzerine koyduğunda inledim. Saç çizgimin hemen altına, enseme bir öpücük kondurunca kaskatı kesilip kendimi çekmeye çalıştım. Hareketi o kadar beklenmedik ve nazikti ki donup kalmıştım.

Boynuma ufak öpücükler kondurmaya, sonra da kulak mememi dişlerinin arasına alıp emmeye başladı. “Devam etmek ister misin?”

Hayır. Evet. *Lütfen*. Beynim bu iki yanıt arasında kısa devre yaparken ikisi de cevabımı bekliyor, bana dokunmuyordu. Birkaç kez derin nefes alarak sakinleştim. “Evet.”

River eliyle boğazımı kavrayıp tepemdeki simsiyah gözlerine bakana dek başımı geriye yatırdı. Ona tersten bakarken bile ruhumu almaya gelmiş *Lucifer* gibi görünüyordu. “Aferin kızıma.”

Alex diğer meme ucuma yaklaştı ve kalçalarım temas arzusuyla yana eğildi.

Buharın arasından göremesem de odanın içinde bir yerlerden inleme ve öksürük karışımı bir erkek sesi geliyordu. Karnımın alt kısmı alev alev yanarken bir yabancıнын bizi dinleyerek kendini tatmin ettiği düşüncesi yaşananların yoğunluğunu artırmaya yetmişti.

River'in boğazımdaki eli iyice sıkılaşmıştı ve dünya daralmaya başladı. River tutuşunu yavaş yavaş sıkılaştırıyordu ve göğsüm yanana kadar elini çekmedi, sonra beni bıraktı. Alex de bu esnada karnımı öpüp bikini altımı çıkarırken etraftaki herkesi ve her şeyi unutmuş bir vaziyetteydim.

River beni kaldırıp kucağına oturtmadan önce elini boğazımdan çekti. Sonra sırtımı hızla göğsüne yasladı ve bacaklarımı bacaklarının dışına gelecek şekilde koyarak açtı. Dizlerimi genişçe ayırıp beni Alex'in ateşli bakışlarının hedefi hâline getirdi.

Alex beni süzerken inledi. Bakışları bana kaydığında dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi. Eğilip dudaklarıma bir öpücük kondurdu, ikimiz de nefes nefese kalmıştık. "Öyle mükemmelsin ki."

Ayağa kalkıp geriye doğru birkaç adım atınca aramızdaki atmosferin değişimi bana neredeyse çıplak, gergin ve savunmasız olduğum gerçeğini hatırlatmıştı ama Alex önümde dizlerinin üstüne çökünce hareketsiz kaldım.

Burnunu bacak aramda gezdirip kokumu içine çektikten sonra da dilini klitorisime değdirdi. Vücudum titredi ve bacaklarımı kapatmak istedim ama River dizlerimi daha da açtı.

Henüz onlara dokunma iznim olup olmadığını bilmediğimden sıkıca bankı kavradım ve kollarımı sabit tutmaya çalışırken titredim. River ellerimi banktan çekip kendi boynuna doladığında rahat bir nefes verdim. Saçlarını sertçe çektim, sertleşmiş aleti kıcıma temas ediyordu. Ben de ona sürtünerek karşılık verdim.

Ellerini tekrar göğüslerime indirdi ve parmaklarıyla meme uçlarımı okşarken Alex, girişimden klitorisime doğru bir yol çizerek beni yalıyordu; aralarında kıvranırken gerginlikten nefes alamıyordum.

Daha fazlasını isteyerek çaresizce uyluklarımı öne ittim. River'in üstünde ileri geri sallanıp ona sürtünmeye başladım ama hiçbir şey içimdeki arzuyu dindirmiyordu.

Dişlerimi sıkıp burnumdan nefes verdim ve Alex iki parmağını içime daldırdığında inlememek için kendimi tuttum. Klitorisimi sertçe emerken gerginlik sırtıma, uzuvlarıma ve omurgama yayılmaya başladı. *Bir kez daha.*

Alex elini çekip River da aletini bana sürtmeyi bırakınca hazzın doruğuna bu kadar yaklaşmışken yaşadığım hayal kırıklığıyla kendimi tutamadım ve gözlerimden bir damla yaş süzüldü. River onu baş parmağıyla yakalayıp parmağını ağzıma soktu.

Dilime bastırdı ve çenemi kavrayıp başımı sabit tuttu.

Ben ikisinin arasında titrerken Alex'in, göğsüme çarpan nefesinin hızlandığını fark ettim; bundan hem nefret ediyor hem de buna bayılıyordum.

Alex klitorisimi emerken bir yandan da parmaklarını içime sokup ileri geri hareket ettirmeye başladığında dünya benim için anlamını yitirdi. Hazzın doruğuna tırmanmadan önce ona sıkı sıkı sarıldım. Orgazmın zevki içimi doldurdu. River'in parmağı ağzımdayken yüksek sesle inledim ve dokunuşlarına tamamen kapılmış bir hâlde bu rahatlatıcı hissin tadını çıkardım.

Hafif uzaktan, bir erkekten çıktığına şüphe olmayan boğuk bir inilti kopunca Alex gülümsedi ve karnıma bir öpücük kondurdu. Berbat hissetmem gerekirdi ama şu an yaptığım hiçbir şey yanlış gelmiyordu. Odadaki kişi kimse ayağa kalkıp buhar

odasından uzaklaştı ve açtığı kapı, şu an çok ihtiyacımız olan serin havanın içeriye dolmasını sağladı.

“Hemen dönerim.” Alex de yabancının ardından buhar odasından çıktı ve bornozla çıkageldi. Hızlıca bikininin üstünü çıkardı ve bornozu giydirdi.

Güçlkle ayakta durduğumdan River, kolunu belime doladı ve şakaklarıma bir öpücük kondurdu. “Hadi duşa girelim.”

Düzenleme
Ny.ozlem

Yirmi MIA

Duş alanı, buz gibi arduvaz zemini ve koyu mavi fayanslarıyla dũřündüğüm kadar güzeldi.

River beni göğsüne yatırdı, ben bacaklarımı beline dolarken o da ellerini kıcıma koydu. Yüzümü boyun kıvrımına gömdüm. Kendi ağırlığımı bile taşıyamayacak kadar yorgundum.

Alex hiç acele etmeden omuzlarımın arasını minik bir lifle ovduktan sonra elini kalçalarımın, oradan da bacaklarımın ve ayaklarımın indirdi. Gıdıklanıp kıpırdanınca gülmeye başladı ve diğerk tarafa geçti. Sırtımdaki kasları nazikçe yoğururken hafifçe inledim. Sonra da iyice gevşeyip kendimi ikisinin kollarına bıraktım.

Tavandan damlayan sular sıcacık olmuş, terden kayganlaşmış tenimi serinletmişti ama ikisiyle de sürekli temas hâlinde olmak, içimdeki alevi bir türlü söndürmüyordu.

Alex saçlarıma şampuan döküp masaj yaptıktan sonra bir de kremledi, o benimle ilgilenirken ben de mırıldanıp kendimi onun dokunuşlarına bıraktım.

River bir kolunu belime dolayarak geriye doğru düşmemi engelledi.

Sevilmenin verdiği his, bunun son günüm olduğu gerçeğini hatırlamamla hüzne dönüştü.

River beni, titreyen bacaklarımın üzerine indirdi ve belimi bıraktı, Alex de kollarımı bornozumdan içeri sokup kuşağını belimden bağladı.

Villaya dönüş yolunda hâlâ biraz sersemdim ve bütün yolu Alex'in omzuna yaslanarak etrafıma neredeyse hiç bakmadan geçirdim.

İçeri girer girmez beni yatağa yönlendirdi ve ben de sürünerek üstüne tırmandım. Üzerimi örtmesine izin verdim. River'ın telefonda konuştuğunu belli belirsiz duyabiliyordum ama göz kapaklarım giderek ağırlaşıyordu ve uyku, giderek beni içine çekiyordu.

Alex kulağıma, "Uyu, Kedicik. Yemek gelince seni uyandırırız," diye fısıldadı.

Boğuk konuşmalarla uykumdan uyandım ve kapı sertçe kapanınca yatakta doğrularak esnedim.

River, yatağın ortasına bir tepsi koydu ama tabaktaki üzümme uzanınca tepsiyi kendine çekti. Ona ters ters baktım. Dudaklarındaki tebessüm nefesimi kesti.

Alex, yanıma oturup bacak bacak üstüne attı ve sırtıtmaya başladı. "Acıkmışsındır diye düşündük. Bu gece için enerjiye ihtiyacın var."

Kaşlarımı kaldırıp, "Hımm," dedim. "Bu gece ne olacakmış ki?" Vücudumun ısınmaya başladığını hissediyordum.

Alex eğilip dudaklarıma nefesimi kesen bir öpücük kondurduktan sonra geri çekilip göz kırptı. “Sen ne istersen o, Kedicik.”

River saçımın bir tutamım alıp kulağımın arkasına itti. “Yarını unutup sadece birbirimizin tadını çıkaralım.” Boğuk, fısıltı gibi çıkan sesi yüreğimi sızlatmıştı. Bunun sonsuza dek sürmeyecek olması çok kötüydü ama bu hislerin şu ânı etkilemesine ve bu zamanı benden çalmasına izin vermeyecektim.

River sağ tarafıma oturunca yatak çöktü, ikisinin arasında kalmıştım. Şarküteri tabağını kurcalayıp içinden kraker, salam ve peynirle küçük bir sandviç yaparak bana uzattı.

Bir ısırık alıp inledim. İçindeki peynir eriyip ekmeği kaplamıştı.

Hâlimden fazlasıyla memnun görünen River’a, “Lezzetli,” dedim.

Alex, “Ne, bana da bir tane yapmayacak mısın?” diyerek River’a takıldı ama ona da bir tane hazırlayınca sustu.

Alex’in yanakları kızardı ve sormama fırsat bırakmadan konuşmaya başladı. “Bize şu yardım derneğinden bahsetsene. Sonraki adımda ne var?”

Birden içimi bir heyecan kapladı ve yeniden endişenin pençesine düşmeden onlara her şeyi anlattım. “Şimdi daha fazla sponsor bulmam gerekiyor. Misty sosyal medya kampanyası için birkaç fikir verdi, önümüzdeki haftalarda bunun üzerinde çalışacağız. Umarım işe yarar.”

River “Yarayacak,” dedi ve bana bir üzüm yedirdi. Ağzıma tatlı ekşi bir tat yayıldı.

Alex beni kollarına aldı, sırtımı göğsüne yasladım. O, burnunu boynumda gezdirirken tüylerim diken diken olmuştu.

River düşünceli bir yüz ifadesiyle tepsiyi komodinin üzerine koydu. “Unutup sonrasında otuz altı saat boyunca çalışmak zorunda kaldığın ders neydi?”

“Etik... Nasıl hatırladın?”

“Her şeyi hatırlıyorum.” River bana bir üzüm daha uzattı ve aptalca bir şey daha söylemeden üzümü ağzıma attım. “Sınıfın en yüksek ikinci notunu aldığını, Charles denen herifin buna çok sinirlendiğini de hatırlıyorum. Seni hocaya ispiyonlamaya çalışmıştı.”

Kaşlarımı çattım. “Ah, doğru. Ona ne oldu sahiden?”

“Arkadaşlarını ispiyonlamanın ne kadar aptalca olduğu hakkında güzel bir sohbet etmiştik.” Alex sırtarak River’ın bana vermek üzere olduğu üzümü çalıp ağzına attı.

River, “Bir de hokey takımının yarısını bilardoda yenmiştin,” deyince bir anda güvenim yerine gelmişti. Alex, bornozumu omuzlarımdan aşağı kaydırıp dudaklarıyla bornozu takip etti ve açıkta kalan tenime öpücükler kondurmaya başladı.

Dilini köprücük kemiğimdeki çukura daldırmadan önce, “Kendine güvenmelisin. Başarabilirsin,” diye fısıldayınca zihnimde ne varsa anında kayboldu.

Alex bornozumu tamamen indirip yatağın kenarına attı. River ayağa kalkıp soyunarak kalın aletini ortaya çıkarırken Alex boynumu öpmeye başladı. Yutkundum.

River, yatağa diz çöküp üzerime eğildi ve bir elini yatağa dayadı. Başparmağıyla elmacık kemiğimi okşayıp boynumu kavradı ve başımı kendine doğru çekti.

Yavaş ve ölçülü hareket ediyor, beni keşfetmek için sonsuz zamanı varmış gibi davranıyordu. Ellerini vücudumun her kıvrımında gezdirdi, âdeta bedenimi ezberlemek istiyordu; başparmakları meme uçlarımda gezindi, göbek deliğimin etrafında daireler çizdi ve dokunduğu her yerde tüylerimi diken diken etti.

River’ın kısık gözleriyle göz göze geldiğimizde çenemi kaldırıp dudaklarına gömüldüm.

Ağzının kenarını yaladım, o öpücüğün kontrolünü ele geçirirken hafifçe inledim. Elini bacak arama götürdüğünde

titredim. Parmaklarıyla merkezimde yavaş yavaş daireler çizmeye başladı. Gözümden yaş gelmesini engellemek için öpüşmeyi yarıda kesip dudağımı ısırdım.

“Lütfen,” diye inledim.

River boğuk bir sesle, “Lütfen ne?” diye sordu, sonra avucuy-la girişimde daireler çizmeye başladı ve elini çekti.

Baskı kesilince kısık ama acı dolu bir ses çıkardım.

“Kedicik, ona cevap versen iyi olur.” Alex nefesini verip parmaklarını kalçalarımda gezdirdi. Parmak ucunu kaburgalarımın üzerinde sürükleyerek dikkatimi kendine çekti ve boynuma bir öpücük kondurdu. Sonra da boynumu küçük küçük ısırarak yorganın altına grip arkama uzandı ve beni yanına yatırdı.

River da arkasından yatağa girdi ve beni aralarında sıkıştırdılar.

Bedenlerimizin birbirine temas ettiği her dokunuş karşısında hızlanan kalp atışlarını duyabiliyordum.

“Bana dokunun,” dedim ve sıcacık eller tenimi okşarken gözlerimi kapattım.

Ellerin kime ait olduğunu umursamadan ikisinin arasında kıvranıp kalçalarımı oynatarak fazlasını istediğimi belli etmeye başladım. Vücudumum her zerresine dokunup kaslarımın gerginliğini masaj yaparak aldılar ve güçlü ellerinin arasında vücudum tamamen rahatladı. Parmaklarının altında meme uçlarım sertleşirken tırnakları tenimi çiziyor, dilleri vücudumu okşuyordu. Yumuşacık parmaklar kalçalarımda dolaştıktan sonra bacak aramda gezinip daha derine dalarken vücudumdaki tüm sinirler canlanıyordu.

Temasın etkisiyle sırtım kavislenince gözlerimi açtım ve River’ın parmaklarını bacak arama bastırdığını fark ettim.

“Ah Tanrım,” dedim.

Kalbim deli gibi atarken ellerimi River’ın saçlarının arasından geçirdim ve başımı geriye atıp Alex’e yasladım.

Alex'in parmak uçları meme uçlarımı okşayıp sertçe sıkınca küçük bir çığlık attım, sonra eli karnımdan klitorisime indi ve beni okşamaya başladı.

İkisinin de dokunuşları acı verici ölçüde yavaştı. Nefesim giderek hızlanırken kalbim delice atıyordu ve zevk dalgaları ayak parmaklarımdan vücudumun her zerresine yayılırken tenim karıncalanıyordu. Bacaklarım titredi ve orgazmın sıcaklığının içimde birikmeye başladığını hissettim.

River çenemi ısırp kulağıma öpücükler kondurmaya başladı. “Bizim için boşal, güzelim. Böylece sonunda seni *becerebileceğim*.”

Onu içime alma fikri, beni paramparça eden şiddetli bir orgazma itti. Hazzı vücudumda öylesine yavaş biriktirmişlerdi ki boşalmanın şiddetinden gözlerim kapandı ve vücudum ikisinin arasında titredi.

River, birkaç saniye dinlenmeme izin verdikten sonra güçlü ellerini bacaklarıma doladı ve beni kendine çekti. Bakışları arzuyla yoğunlaşırken aleti, girişime değdiğinde aramızda bir kıvılcım çaktı ve omurgam titredi. Tek hamlede içime girip her zerremi doldurdu.

Aletin büyük olduğunu farkındaydım ama içimi öylesine doldurmuştu ki hissettiğim baskıya neredeyse dayanamayacaktım.

Alex omuzlarımdan arkasını öperken River aletine alışmam için içimde yavaş yavaş hareket etmeye başladı.

Kendimi değerli, önemsenmiş, sevilmiş hissediyordum...

Bu düşünce karşısında gerilmiştim ve River meme uçlarımı sıkıtuğunda inledim.

“Düşünmeyi bırak,” deyip alt dudağımı ısırdı.

Zihnimdeki düşünceleri boşaltıp kendimi onlara bıraktım. Tempoları hızlandı ve sonunda içimde o mükemmel noktaya temas etti.

İçimde bir sonraki orgazmın dalgaları birikirken yüksek sesle inledim. Zevk dayanılmaz bir noktaya çıkmıştı ve kaslarımı sıkıp aletinin etrafını sıkıca sardım. Dudaklarıma yaklaşıp homurdandı.

Alex elini yeniden bacak arama uzattı ve daireler çizerek klitorisimi okşarken hissettiğim baskıyı giderek artırdı.

River boğazının derinliklerinden inlerken uyluklarını bana sertçe çarpıyordu ve beni de kendiyle hazzın doruğuna çıkardı.

Nefesimi düzene sokmaya çalışırken dikkatlice içimden çıktığını ama Alex'in aletini bana sürttüğünü hissettim.

"Hazır mısın, Kedicik?" Alex'in sıcak nefesi kulağıma çarptı. Kulak mememi ısırınca kalçalarımı ona doğru ittim ve aletini kaygan sıcaklığımla buluşturdum.

Keyifle homurdandı. Kendi kendime mırıldanırken içimi tamamen doldurdu ve aynı anda inledik. Aleti G noktama temas ettiğinde vücudum kasıldı ve duraksayıp ânın tadını çıkardık.

O esnada River alnını alnıma dayayıp beni öpmeye başladı. Eliyle kalçamı yukarı kaldırdı ve arkadaşı arkamdan içime girerken beni sabit tuttu. Elimi arkama uzatıp parmaklarımı Alex'in saçlarının arasına geçirdim ve vücudumdaki her bir kas gerilirken canla başla saçlarına tutundum. İçimde bir diğer haz dalgası birikmeye başlamıştı. Alex birkaç kez daha içimde ileri geri hareket etti ve boşalırken bana daha sıkı tutundu.

Nefes nefese kalmış bir hâlde, "İnanılmazdı," dedim.

River yüzünde bir tebessümle kaşlarını hafifçe çatıp bana şefkatle baktı. "İnanılmaz olan sensin," diye mırıldandı.

Buradan geri dönüş olmadığını çok iyi biliyordum.

Yirmi Bir RIVER

Saat 06.45'ti. Alarmın çalmasına on beş dakika kalmıştı ve dakikalar ilerledikçe göğsüm daha da sıkışıyordu.

Mia bu sabah gidecekti ve kalması için ona yalvarmayı ne kadar istesem de bunun haksızlık olacağının farkındaydım. İntörlülüğüne ve yardım derneğine dönmesi gerekiyordu. Gözlerinin altındaki mor halkalar yeniden belirecekse bu benim yüzümden olmayacaktı.

Zamanımızın dolması saatin suçuymuş gibi gözümü ondan ayırmıyordum.

Her nefeste Mia'nın sırtı önümde genişliyordu. Yüzünü Alex'in göğsüne yaslamıştı, o da elini Mia'nın saçlarının arasına gömmüştü. Mia parmaklarını benim parmaklarıma kenetleyip kendi göğsünün üzerinde tutmasaydı ikisinin bir çift gibi göründüğünü söyleyebilirdim.

Başından beri aramızdakilerin geçici olacağını biliyordum. O, Ottawa'da yaşıyordu; biz ise Boston'daydık. Kahretsin ki bir

şekilde yürütebilecek olsak da Mia'nın da bunu isteyeceğinin garantisi yoktu. Hafta sonu kaçamağı başka, NHL'nin iki oyuncusuyla ilişki yaşamak ise bambaşka bir şeydi. Medyanın ilgisi bile insanı çok kolay yıpratırdı.

Mia harika ve özverili bir kadındı ve buna degeceğimize karar verirse her türlü saçmalığa katlanacağından şüphem yoktu. Ama ona bunu yapamazdım. Zaten kendi hayatı yeterince stresliyken, zaten yüzde yüzünü kendi mücadelesine verirken olmazdı.

Hayatını daha da zorlaştırmak istemiyordum.

Alex kıpırdandı ve uykusunda bile gideceğinden korkuyormuşçasına ona daha sıkı sarıldı. Saçının bir tutamını kulağının arkasına attım ve bana doğru dönünce kaburgalarımın altında keskin bir acı hissettim.

Saate bakınca beş dakikadan az zaman kaldığını gördüm ve burnumu boynunun kıvrımına gömüp lavanta ve vanilya kokusunu son kez içime çektim.

Birkaç gün boyunca istediğim her şeyi elde etmiştim ve bundan vazgeçmek beni öldürebilirdi.

San Francisco havaalanına doğru giderken Mia yağmur damlalarının çarptığı pencereden gözlerini ayırmadı. İki saat kadar süren yol boyunca sessizliğini bozmamıştı. Bizim uçağımız geceydi ama havaalanına onunla gitmekte ısrar etmiştik. İki saat daha birlikte olacaksak bunu elbette değerlendirecektim.

Otelin havaalanına transfer hizmeti vardı ve üçümüzün de rahatça binebilmesi için Mercedes marka büyük bir SUV seç-

Ninova

tik. Alex Mia'nın tam arkasında oturuyordu, birkaç saç telini koltuğun arkasına doğru çekip dalgın dalgın oynamaya başladı. Düşüncelere dalmış hâlde gözünü yoldan ayırmıyordu.

Mia oturduğu yerde kıpırdanınca onu tutup kendime çevirmemek için kendimle savaştım gerekti. Sakin görünüyordu ama içim içimi yiyordu. Her kilometre, vedaya biraz daha yaklaştığımız anlamına geliyordu. Hem de sonsuza dek... Bu düşünceyi bir türlü sindiremediğimden, daha sonra uykumu kaçırmamın diye aklımdan atmaya çalıştım.

Acaba üniversitenin son senesinde bizi terk ettiğinde de bu kadar sakin miydi? Sebebini anlayabiliyordum. Kıskançlık etmiş, tam bir pislik gibi davranmıştım ve suç bendeydi, biliyordum. Bazen Alex'in hâlâ benimle konuşmasına şaşırıyordum.

Bunun Mia için kolay olduğunu hiç düşünmemiştim. Hep kendinden önce başkalarını düşünürdü. Acaba yanılıyor muydum? Bizim onun için önemli olmadığımızı düşünmek bile içimi huzursuz etmeye yetmişti.

Acaba gitmek onun için kolay mıydı? Çünkü ayrılmak beni öldürebilirdi.

Kelimeler boğazımı düğümlemişti. Birkaç günlüğüne de yaşanmış olsa aramızdakilerin bundan daha fazlası olduğunu kabul etmesini istiyordum. Bu sakın tavırları beni öldürüyordu.

Kanım damarlarımdan çekilmek üzereyken burnunu çekip benden biraz daha uzaklaştı. Pisliğin tekiydin. Bu kayıtsızlığını kötüye yoruyordum ama durum tahmin ettiğimden çok daha kötüydü.

Elimi uzatıp çenesini tuttum ve yüzünü bana dönmesini sağladım ama elimi itip gözünün altını sildi.

“Mia, bana bak,” dedim, ses tonum biraz buyurgandı ama yüzüne bakmam gerekiyordu.

Kıpkırmızı olmuş göz kapaklarının altındaki yeşil gözleri parlıyordu. Bana yaşarmış gözleriyle gülümseyip, “Özür dilerim,” dedi. Sonra da burnunu çekip yüzünü ovuşturdu. “Aptalca davranıyorum.”

Tereddüt ediyor gibi bir hâli vardı, utançtan yanakları kızarmıştı. Bizim ona olan hislerimizi nasıl bilmezdi? “Seni özleyeceğim, Mia. Bunu biliyorsun, değil mi?”

Omuzlarını kaldırdı, yüzündeki şüpheyi görmekten nefret ediyordum.

Alex koltuğa eğilip alnına bir öpücük kondurdu. “Hey, Kedicik. Pençelerin nerede bakalım?”

Mia gözlerini devirdi. “Seni bana böyle dememeye ikna etmek ne kadar sürecek?”

Alex gülümseyince gamzeleri belirginleşti. “Sonsuza kadar.”

Mia’nın yüzünü biraz olsun güldürebildiği için Alex’e minnettardım. Şakacı olma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştım. Her zaman biraz fazla ciddi ve sert biri olmuştum.

Ama Alex beni dengeliyordu. Çok geçmeden Mia’nın göz yaşları dindi ve dudaklarında bir tebessüm belirdi. Sihir gibiydi.

Havaalanının yolcu indirme bölümüne çok çabuk varmıştık, sanki zaman hiç hissettirmeden akıp gitmişti. Küçük el çantasını bagajdan çıkarıp elime aldım. Benden almaya çalışırken çantayı sıkıca tuttum. *Sikeyim.*

Çantayı hafifçe çekti, bırakmam gerektiğini biliyordum ama daha da sıkı tuttum.

Alex yanıma kayıp elini sırtıma koydu. Omuzlarımın üst kısmını ovmaya başlayınca gerginliğim hafifledi. Çantanın sapını bıraktım ve aptalca bir hareket yapmamak için ellerimi cebime soktum. Fantezilerim arasında onu kaçırmaya fikri bile vardı.

Çantayı kendine doğru çekti ve yağmur damlaları saçlarını ıslatırken parlak gözleriyle bize baktı. “Keyifliydi, değil mi?”

Ses tonu söyledikleriyle çelişiyordu. Konuşmadan önce derin bir nefes almam gerekti. “Evet.”

Vücudunu bir titreme sardı ve Alex başının arkasına uzanıp lacivert *sweatshirt*’ünü tek hamlede çıkarıp Mia’nın başından geçirdi. Kalın kumaş bacaklarının ortasına kadar iniyordu. Sonra da Alex ona doğru eğilip *sweatshirt*’ün ipini ayarladı ve gereğinden fazla uğraştıktan sonra, “Üşütme,” dedi.

Mia ellerini *sweatshirt*’ünün cebine sokup omuzlarını kaldırdı. “Bunu geri veremeyeceğim.”

Alex başparmağıyla yanağını okşadı, sonra ellerini çekip ona kendini beğenmiş bir gülümseme attı. “Sende kalsın. Sonraki görüşmemizde alırım.”

“Öyle mi? Ne zamanmış o?” diye sorarken Mia’nın gözleri parladı.

Alex’in yüzündeki gülümseme genişledi. Kıkırdayarak, “Birkaç ay sonra gelip Jax’i yeneceğimiz zaman,” dedi.

“Ancak rüyada.” Mia gülümsedi ama çok geçmeden gülümsemesi kayboldu.

Alex onu kucaklayıp ayağını yerden kesti ve birkaç saniye boyunca uzun uzun öptü, sonra da onu yere indirdi. Aynı şeyi yapamayacağımı bildiğimden onu çok kıskandım.

Kolunu Alex’in omzuna dolayıp bana baktı. “Ne o, veda öpücüğü yok mu?”

Kahretsin. Çok istiyordum ama ellerimi cebime iyice sokup başımı iki yana salladım. “Geç kalacaksın.”

Öpmeyi reddedince irkildi, çenesi titremeye başlayınca kendimi kaybettim ve onu kendime çekip dudaklarına yapıştım. O da anında kollarını bana doladı ve gömleğimi tutup beni kendine çekti. Onu daha da tutkulu bir şekilde öperken dudaklarından Alex'in nane sakızının tadını alınca inledim. Neyin doğru veya mantıklı olduğuna dair düşüncelerim yok olmuştu, umursadığım tek şey bu ânın devam etmesiydi.

İlk uzaklaşan o oldu. Parmaklarıyla ütülü beyaz gömleğimin en üst düğmesiyle oynuyordu. “En azından bir hafta sonunu birlikte geçirdik.”

Alex yüzünü buruşturdu, sonra ifadesini düzeltti. Derin bir nefes alıp nefesini verdi ve geri çekilirken ikimize de zoraki bir gülümsemeyle baktı. “Napa her zaman kalbimizde olacak.”

Çok klişe bir cümleydi ama aramızdaki gerginliği biraz olsun yumuşatmıştı. İkimiz de biraz geri çekildik, Mia da havaalanının girişine doğru birkaç adım attı ve arkasına bakıp “Napa hep kalbimizde olacak,” dedi.

Bu hafta sonu rüya gibiydi, gerçek dünyadan soyutlanıp sadece birlikte olmaya odaklandığımız bir hafta sonuydu. Mia gözlerimin içine bakarken gözlerindeki acıyı görebiliyordum, benim gözlerimde de aynı duygunun gizlendiğine emindim. Sanki ikimiz de suya batmamak için çaba sarf ediyor, başımızı su üstünde tutmaya çalışıyor ama eninde sonunda boğulacağımızı biliyorduk.

Fısıltıdan biraz daha yüksek bir sesle, “İnince ikinize de mesaj atarım,” dedi.

Tek kelime edemedim; sesimin beni ele vereceğinden, sözlerimdeki çaresizliğin açığa çıkacağından korkuyordum.

Alex araya girip, “Umarım müstehcen bir şeyler de yazarsın,” dedi.

Mia, “İğrençsin,” deyip homurdandı. “Sırf bunu dediğin için indiğimi River’dan duyacaksın.”

Alex alaycı bir şekilde, “Ah, hadi ama,” dedi.

Mia bize son kez hüzünlü bir şekilde baktıktan sonra arkasını dönüp uzaklaştı. El çantasını arkasında sürüklüyordu.

Havaalanına girip ufak bedeni, insan kalabalığının içinde artık görünmez olduğunda bir parçam kopmuş gibi hissettim.

Onun peşinden koşturmak için tüm irademi kullanmam gerekmişti, ben de bu enerjiyi kendime yönlendirip sağımdaki tabelaya bir yumruk attım. Parmak eklemlerim kanamaya başladı ama umurumda değildi. Dikkatimi dağıtabilmek için acı çekmeye ihtiyacım vardı.

Alex omzumdan tutup, “Gel, gidip şişenin dibine vuralım,” dedi.

Mükemmel bir fikirdi.

En yakın bara girip en arkada gizli saklı bir masaya oturduk. Loş ışık ve alkol kokusu yüzümüze bir tokat gibi çarpmıştı. Menüye bakma zahmetine bile girmeden viski sipariş ettim. Alex de dört tekila istedi ve ikimizin de önüne ikişer tane koydu.

Tekilasını bir dikişte içip bardağı masaya vurdu. “Siktir, çok sert.”

Onaylayarak başımı salladım ve viskimden bir yudum aldım. “Berbat.”

Alex arkasına yaslandı ve dalgın dalgın *shot* bardağına bakmaya başladı. “Üstümden tren geçmiş gibi hissediyorum.”

“Aynen,” deyip viskimi bir dikişte bitirdim ve bir tane daha istedim.

Başımıza gelen en güzel şeyi bir kez daha elimizden kaçırmıştık. *Bir kez daha.*

Yirmi İki

MIA

Alex'in *sweatshirt*ünü üzerime geçirdim ve kendimi rahatlatmak için yumuşacık kumaşını avucumun içine aldım. Uç bir tepki verdiğimin farkındaydım; yıllardır görmediğim iki erkekle sadece bir hafta sonu geçirmiştik ama bana bakışlarını, konuştuğumuz şeyleri ve yatakta geçirdiğimiz saatleri düşününce bana bundan daha fazlası varmış gibi gelmişti.

O ikisiyle birlikteyken hep daha fazlası varmış gibi hissediyordum ve her şeyin hem bu kadar uyum içinde olmasını hem de hiç yürümemesini aklım bir türlü almıyordu. En son üniversitede birbirimize girmiştik, şimdi ise gelecekte ne olabileceğini dahi bilmiyordum. Üçlü ilişki mümkün müydü? Onlar bunu kabul eder miydi?

İkisi de bu konuyu hiç açmamışken bunu düşünmeye değer miydi? Üstelik farklı *ülkelerde* yaşarken. Bunu göz ardı etmemek gerekiyordu.

Çenem titreyince yüzümü pencereye döndüm.

Nefesimin buharından buğulanan cam, dışarıyı görmemi engelliyordu. Buğudan kurtulmak için kolumla silmem gerekti ama bu sefer de kolum ıslanmıştı.

Uçuşun bitmesine iki saat vardı, ben de sürenin tamamını ağlayarak geçirecektim çünkü indiğimde sadece işime ve Çocuklar İçin Protez yardım derneğine odaklanmam gerekiyordu. Zaten iznimi, planladığımdan hatta karşılayabileceğimden fazla uzatmıştım ama pişman değildim. Nasıl olabilirdim ki?

Bir el nazikçe omzuma dokununca dönüp yanımdaki yaşlı kadına baktım. Tam anlayamadığım hafif, ritmik aksanıyla, “İyi misin?” diye sordu.

Burnumu çekip gülümsemeye çalıştım. “İyiyim.”

Kadın kaşlarını kaldırdı. “Meraklı gibi görünmek istemem ama iyi görünmüyorsun, tatlım,” dedi. “Çikolata ister misin?”

Folyo kağıdına sarılmış çikolatadan bir parça alıp ağzıma attım. Çikolata dilimin üstünde eriyip ağzıma yayıldığında mırıldadım.

Kadın neşeyle, “Bir parça çikolatanın halledemeyeceği şey yoktur,” dedi. “Bu arada ben Shirley.”

“Mia. Memnun oldum.”

“Ben de, tatlım. Şimdi, seni neyin bu kadar üzdüğünü anlatacak mısın?”

Donakaldım. “Ah, inanın bir şeyim yok.”

“Hadi ama. Bu numaralara kanacak kadar genç değilim.”

Kahretsin. Kapüşonumu başımdan indirip omuz silktim. “Doğrusu nereden başlayacağımı bilmiyorum.”

“Canını en çok yakan neyse oradan başla.”

Sakince bir nefes alıp verdim, canımı yakan şeyler o kadar fazlaydı ki... “Üniversiteden en yakın iki arkadaşına âşık oldum.”

“Hımm, peki nasıl sonuçlandı?” Beni yargılamıyordu, aksine ses tonu hem yatıştırıcı hem de cesaret vericiydi.

Güldüm. “Doğrusu pek iyi gitmedi. Alex beni öpmeye çalıştı, River da ona yumruk attı.”

“Haklı bir gerekçe. Ama şu anda seni rahatsız eden bu değil, yanılıyor muyum?”

Yanaklarımı şişirip ofladım. “Hayır. Hayır, şu an beni üzen bambaşka bir hata. O olayın ardından onları *ghostladım*.”

“*Ghostladın mı?*” Kadın kaşlarını çatı.

“Pardon, yani onlarla konuşmayı ve görüşmeyi kestim. Şimdilerde buna *ghostlamak* deniyor çünkü puf! Birdenbire yok oluveriyorsun.”

“Hoşuma gitti, artık ben de kullanırım. Peki bu mesele neden yeniden patlak verdi? İkisinden birinin evlendiğini falan mı gördün?”

Göğsüm sızladı çünkü o an bunun gerçekten de yaşanabilecek bir şey olduğunu fark ettim. Bu yabancıya iki erkekle aynı anda yattığımı nasıl açıklayacağımı düşünürken güçlüklerle yutkunup gülümsedim. Bunu sahiden yapacak mıydım? “Ortak bir arkadaşımızın düğününe gittim, ikisi de oradaydı.”

Sözümü kesmeden başını salladı.

“Ve... Eee... İkişiyse... Yani ikisiyle de... Şey yaptım.”

“Pardon, anlayamadım?”

“İkişiyse de yattım.”

“Aferin sana, tatlım.” Kadın bana gülümseyerek baktı. “Hep bunu yapmak istemiştin. Aynı anda iki erkek. Gençken bu fırsatı kaçırdım.”

Yanaklarımın giderek daha fazla kızardığını hissediyordum.

Merakla bana yaklaşıp, “İyi miydi?” diye sordu.

Daha fazla kızarmam mümkün müydü, bilmiyordum. “Evet... İyiydi.”

“Öyleyse söylesene, neden ağlıyorsun?”

Ninova

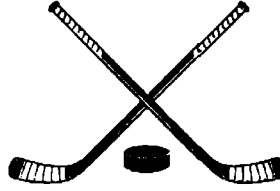
Lanet olsun. Bu konuya geri dönmeyeceğimizi ummuştum. “Sadece hafta sonu için birlikteydik.”

“Daha fazlasını mı istiyorsun?”

Omuz silktim çünkü cevabım evetti... Evet, çok daha fazlasını istiyordum ama bu mümkün değildi. “Karmaşık bir durum. Onlar Boston’da yaşıyor, ben ise Ottawa’dayım.”

Omuz silkip kayıtsızca, “O zaman işleri basitleştir,” dedi.

Basitleştir. Keşke o kadar kolay olsaydı. Her şey bambaşka olsaydı, evren bizim lehimize çalışıyor olsaydı belki de bu kadar karmaşık bir durumun içine düşmezdik...

Apartmanımın loş otoparkına vardığımda gece olmuştu. Her zerrem yorgunluktan kırılırken çantamı sürüyerek asansöre doğru ilerledim ve beşinci katın düğmesine bastım. Bina en az otuz yıllıkta, duvarlara ve zemindeki halılara küf kokusu sinmişti.

Sırtımı çiziklerle dolu ahşap panele yaslayıp gözlerimi kapattım. Evime girip pijamalarımı üzerime geçirdikten sonra yatağıma uzanmayı iple çekiyordum. Telefonum titredi.

Alex: Hu hu?

Alex: MIA, kayıplardasın. Beni oraya gelmek zorunda bırakma.

River: Uçağın neredeyse bir saat önce indi.

Grup sohbeti bildirimleri.

Bir de grup dışı bir mesaj vardı.

Sidney: Alex'e eve geldiğini söyle de bizi rahat bıraksın.

Erkeklerin grubuna girdim.

Eve sağ salım vardım.

Alex: Hani? Seni göremiyorum.

Göğsümdeki sıkışmayı görmezden gelip cevabımı yazdım.

Ha ha...

River: Yolculuk nasıldı?

İyi geçti. Zamanında kalktı, ki bu bir mucize.

River: Şimdi evde misin?

Asansör katıma gelip durdu ve evde olduğumu söyleyen mesajı göndermek üzereyken asansörün kapısı açıldığında Jason'ın kapımın önünde dikildiğini gördüm. Davranışları giderek tuhaflaşıyordu ve buraya gelmesi de kötüye işaretti.

“Burada ne arıyorsun?” Geriye doğru bir adım attım ama asansörün kapısı kapanmıştı.

Duvardan uzaklaşıp duruşunu dikleştirdi. “Hastanedeki programına ulaşmak çocuk oyuncuğu. Bütün bir hafta sonu yokmuşsun.”

“Bundan sana ne?” İçimi bir huzursuzluk kaplamıştı, bu ür-kütücü hisleri deneyimlemek istemiyordum.

“Mesajıma cevap vermedin.”

Şu anda bu konuşmayı yapamayacak kadar yorgundum. “Çünkü konuşacak hiçbir şeyimiz kalmadı.”

“Ne demek kalmadı! Biz birlikte çok iyiyiz, bunu sen de biliyorsun,” diye bağırdı ama cümlelerin sonlarına doğru sesi boğuklaşmıştı. Sarhoştı. Kollarımı göğsümde kavuşturup sarhoş olduğu son seferde bana nasıl davrandığını hatırladım.

İçgüdüsel olarak vücudum kaskatı kesilmiş ve kafamda alarm zilleri çalmaya başlamıştı. Eski sevgililerin öfkeden gözünün döndüğünü hep duyardım ama bu şekilde evime gelmesi gerçekten çok yanılttı.

Sesimi yumuşattım. *Onu sakinleştir.* “İlişkiyi sen bitirmiştin.”

“Evet, çünkü beni görmezden gelemeyeceğini hatırlaman gerektiğini düşündüm.”

Şu anda seni gayet de görmezden geliyorum. İçimde bir öfke parıltısı belirdi ama yalnız olduğumu fark ettiğim için tepkimi kendime sakladım. “Sana, seni görmezden gelmediğimi söylemiştim. Sadece işlerim çok—”

“Doğru, intörlüğün ve şu *hayır* işlerin.” Son kelimeler ağzından tükürükler saçarak çıkmıştı. Yüzümü buruşturdum. Bu adamla ilişki yaşarken aklım neredeydi? Konuşmaya devam etti. “Seninle ilgileneceğimi söylemiştim. O işe ihtiyacın yoktu, ayrıca boş zamanlarının *tamamını* adadığın o yardım derneğinden de bir kuruş bile kazanmıyorsun.”

Kalp atışlarımı sakinleştirmek için yavaşça nefes aldım. “Yardım edebilirdin. Benimle bir etkinliğe gitmek isteseydin belki de kendini eve sıkışıp kalmış gibi hissetmezdin. Yardıma ihtiyacım olduğunu biliyordun.”

“Yardım mı? Sana ne diye yardım edecektim? Sadece birkaç çocuğa yardımının dokunduğu anlamsız bir hayır işi için mi? Bu işte başarılı olacağını düşünüyorsan hayaller aleminde yaşıyorsun. Harcadığın onca zamana bak. Elinde ne var? Hiçbir şey!”

Sözleri canımı yakınca irkildim ve gözlerim yaşardı. “Kes artık! Biz ayrıldık. Neden bana bunu yapıyorsun?”

Bana iyice yaklaştı ve aramızda yarım metre kadar mesafe kalınca durdu. Alaycı bir bakış atıp, “Ne düşünüyorum, biliyor musun? Bence bunu prestij için yapıyorsun. Herkesten üstün olduğunu göstermek için *muhtaç* çocuklara nasıl yardım ettiğini anlatıp durmak istiyorsun,” dedi.

“Muhtaç falan değil!” Öfkem, kendimi koruma içgüdümü alt etmişti. “İnsanların hayatlarını iyileştirebilme imkânım var. Senin *derdin* ne?”

“Hiç, aşkım,” deyince irkildim. Jason’ın ağzından çıkınca bu sözler nedense kulağıma sümük kadar iğrenç gelmişti. Bana doğru bir adım daha attı. “Seni seviyorum. Gel, evimize gidelim.”

“Biz. Ayrıldık.” Çantamın sapını iki elimle sıkıca tuttum, yaklaşırsa suratına indirecektim.

Beni süzmeye başladı ve gözlerini kısıp, “Üstündeki ne?” diye sordu.

“Ne?” Sorusu o kadar beklenmedikti ki başımı eğdim. *Ah, kahretsin.*

“O *sweatshirt* kimin?” Sesi kısık, sert ve öfkeliydi. Kolumu sertçe tutunca acı içinde bir çığlık attım.

“Ö-Önemli bir şey değil.” Korku bedenimi ele geçirirken geri çekilmeye çalıştım ama omzum asansör kapısına çarptı. Kalbim deli gibi atıyordu. Kapana kısılmıştım.

Beni tutup sarsmaya başladı. “Neredeydin ulan? Onun bunun altında mı yatıyordun?”

“Canımı acıtıyorsun,” dedim. Ağzım açık kalmıştı, o ise gözlerini kocaman açmıştı.

“Öyle yaptın, değil mi? Bencil sürtük!” diye bağırdı. “Aptallık ettin. Yönetim kuruluyla konuşmamı istemezsin, değil mi?”

Midem ağzıma gelirken yutkundum. Babası hastanenin yönetim kurulundaydı ve son derece sözü geçen biriydi. Bu kozu daha önce de bana karşı kullanmıştı.

“Şşt, dostum. Çek elini kızın üzerinden.” Kafamı, koridordan gelen erkek sesine doğru çevirdim ve anında derin bir nefes verdim. Mark. Komşumu gördüğüm için ilk kez bu kadar mutlu olmuştum.

Bana bir bakış atıp, “İyi misin?” diye sordu.

Yutkundum. “Evet, iyiyim.”

Mark kaşlarını çatıp Jason’a baktı. “Bu herif sana sıkıntı mı çıkarıyor?”

Evet. “Eski sevgilim. Ve evet, çıkarıyor.”

“Mia.” Jason şoke olmuş gibiydi ve gerçeklikten nasıl bu kadar kopuk olduğunu anlayamıyordum.

Kapıyı itip Jason’ın yanından geçtim ve sırtımı ona dönmeden daireme doğru ilerledim. “Geç oldu. Gitsen iyi olur.”

Dişlerini sıkarak, “Bu konuşma burada bitmedi,” dedi.

“Bence bitti.” Mark bütün cüssesiyle koridora çıktı. Boyu 1.80’den uzundu ve Jason’ın sıska vücudunun iki katı kadardı. O kadar samimi ve dost canlısı biriydi ki gözümde oyuncak ayı-

dan farksızdı ama şu an dövmeleeri ve dev cüssesiyle bir hayli ürkütücü görünüyordu.

Jason da aynı şeyi düşünmüş olacaktı ki ellerini önüne kaldırıp, “Haklısın,” dedi. “Geç oldu, sonra konuşuruz.” Asansörün düğmesine bastı ve kapılar saniyeler içinde açıldı.

“Bir dahaki sefer mesajlarına cevap ver, Mia,” deyip omzunun üzerinden baktı ve asansöre bindi.

Kapı kapanır kapanmaz Mark, “Onunla kendin başa çıkabilecek misin?” diye sordu.

Elimi yüzüme götürdüm. Hayır desem ne olacaktı? “Sadece içmiş. Sonra konuşurum, eminim her şey yoluna girer. Girmezse de bir arkadaşşıma giderim.”

Neden kalmak istediğimi açıklamam gerekirse Jax kesinlikle tutuklanırdı. “İyiyim. Çok teşekkürler. Sadece biraz yorgunum.”

“Bir şeye ihtiyacın olursa kapımı çal.”

“Tamam. Tekrar teşekkür ederim. Gerçekten, bana çok büyük yardımın dokundu.”

Kapıyı arkamdan kapatıp kilitledikten sonra sırtımı kapıya yasladım ve popom yere değene kadar aşağıya kaydım. Crookshanks miyavlayarak bacaklarıma dolandı. Adrenalinim nefesimin düzene girebileceği kadar azalana dek onu okşayıp derin nefesler almaya başladım.

Telefon cebimde durmadan titremeye başladı. Aramayı yanıtladım. River’ın yüzü ekranda belirdi, sonra beni dikkatlice süzüp, “İyi misin?” diye sordu.

Nereden anlamıştı?

“Evet, iyiyim. Neden olmayayım ki?” Cümlemini bitiremeden sesim titredi, gözlerimin arkası yanmaya başlamıştı.

Kaşlarını çattı. “İyi değilsin. Neyin var?”

Endişesi o kadar samimiydi ki oracıkta paramparça olmak üzereydim. Keşke zamanı geri alabilseydim. Keşke yatağa dönerek aralarına kıvrılıp her şeyi unutabilseydim.

“Ne oldu?” Alex kadrja girdi ve bana bakınca gülümsemesi kayboldu. “Mia?” Şakacı Alex'im, hiç olmadığı kadar ciddileşmişti.

“Sorun yok. Benim aptallığım. Hiçbir şey olmadı. Çok bir şey yapmadı.”

River, “Kim çok bir şey yapmadı?” diyerek homurdandı.

“Şey...” İki adam da telefonun ekranından gözlerini üzerime dikmiş, cevabımı bekliyordu. “Eski sevgilim. Şey... Kapıma gelmiş, mesajlarına neden cevap vermediğimi merak etmiş. Biraz... Sarhoştı ve beni korkuttu ama önemli bir şey değil. Dediğim gibi benim hatam. Abarttım.”

“Mia. Bana bak. Önce kapının kilitli olup olmadığını kontrol et.” River'ın sesi net ve buyurgandı. Kalkıp kilidi kontrol ettim.

“Kilitli.”

“Güzel. Şimdi kanepeye otur.” Sesi, ürkmüş bir kediyle konuşuyormuş gibi şefkatliydi.

Kanepenin sert kumaşına gömülüp bacaklarımı kendime çektim. Yanda duran ışığı açıp ekranımdaki adamlara baktım. “Tamam.” Konuyu değiştirmeye çalıştım. “Siz ne yapıyorsunuz?”

River derin bir nefes aldı. “Titriyorsun.”

Ne? Telefonu tutan elime baktım, gerçekten de titriyordu. Onlara zayıf bir gülümsemeyle baktım. “Tamam, biraz korkmuş olabilirim.” Sahte bir kahkaha patlattım ama bana inanmadılar. “Ama yemin ederim ciddi bir şey olmadı. Uzun sürmedi bile. Yolculuk beni yordu, hepsi bu.”

Alex, “Jax'i arayayım mı?” diye sordu.

Ninova

Çok net bir şekilde, “Hayır,” dedim ve boğazımı temizledim. “Şu an ihtiyacım olan son şey bu olayın büyümesi. Sarhoştum. Konuşmaya gelmiş ama saat geç olmuştu. Yalnız olduğum için huzursuz hissettim. Bir şey olmadı, iyiyim.”

Alex yüzümü inceledi, sonra da dudaklarında tehditkâr bir gülümseme belirdi. “Onunla konuşmamı ister misin?”

Bir kahkaha patlattım ve bir an bütün gerginliğimi unuttum. “Senden ödün kopar.”

Alex, “Amaç da bu ya, Kedicik,” deyip göz kırptı.

Kıkırdadım, ona karşı koyamıyordum. “Bir dakika, bir şey olduğunu nereden anladınız?”

“Cevap vermedin.” River, gizli saklı bir şey olup olmadığını anlıyormuş gibi gözlerini üzerime dikti.

“Cevap mı?”

“Telefonuna bak.”

Mesajlarıma bakar bakmaz en az yirmi bildirim gördüm ve paniğe kapıldım. Sidney’ye cevap vermem gerektiğini aklımın bir köşesine yazdım, belli ki benden cevap alamayınca onu aramışlardı. Gelen son mesajda da telefonu açmazsam polisi arayacakları yazıyordu.

Zoraki bir gülümsemeyle, “Herkesi paniğe sürüklemeyi iyi beceriyorsunuz,” dedim.

River, yorumumu duymazdan gelerek, “Orada olamadığımız için çok üzgünüm,” dedi.

Gözlerinin içine bakıp yutkundum. Bunun için ben de üzgündüm. “İnanın bana, iyiyim. Sadece yorgunum.”

Alex, “Kötü hissedersen bizi arayacağına söz ver,” dedi ve bir an sesi o kadar tereddütlü çıkmıştı ki ona ihtiyacım olduğunu söylemek istedim. Ama bunun ne faydası olacaktı?

“Söz. Ama ben iyiyim. Gerçekten. İyi geceler.”

Aynı anda, “İyi geceler,” dediler ve ardından telefonu kapattım. Sidney’ye, Jax’in gelmesine gerek olmadığını söylemeden önce on dakika öylece durdum. Sonunda Crookshanks’i kollarımın arasına alıp odama gittim, yatağa girdim ve kendimi uykunun kollarına bıraktım.

Yirmi Üç ALEX

Tam zamanında eğilip River'in yumruğundan sıyrıldım. Yumruğu kulağımı sıyrıp geçmişti ve geriye doğru çekilmek zorunda kaldım.

Alnımdan akan terler çıplak göğsüme damlıyordu. River'in sonraki yumruk için kapanmasını bekledim. Bruins'in spor salonunu ele geçiren ter kokusu burnuma doldu. Terin tadını boğazımda hissediyordum. Yumrukları engellemeye çalışmaktan kollarım artık bitkin düşmeye başlamıştı. River kaşlarını çatıp dişlerini sıktı. Hızlı davranmazsam buradan çıkamayacaktım.

River tekrar üstüme gelirken, "Bunu en başından niye kabul ettim ki?" diye söylendim. "Doğru ya, şimdi hatırladım. Döndüğümüzden beri patlamaya hazır bir bomba gibisin, ben de takım için fedakârlık yapıyorum."

River yanıma yaklaştı, dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı. "Konuşmaya devam et, cesaretin varsa tabii."

Öfkeyle, “Siktir, onu ben de özlüyorum,” dedim. “Böyle hissedeni tek kişi sen değilsin.”

Gözleri kocaman açıldı ve bir anlık dikkatsizliğinden faydalanarak ona çelme taktım. Sertçe yere düştü. Havaalanına doğru yürüyüp kalabalıkta kaybolurken arkasından baktığımız günden beri ondan bahsetmemek üzerine sessiz bir anlaşma yapmıştık. İdmandayken ondan bahsetmek aşağılık bir hareketti ama Tanrım, bu sabah tam bir canavar gibi davranıyordu.

Üzerine atlayıp ayaklarımı iki yanına koydum ve o kalkamadan uyluğunun üzerine oturdum ve bacaklarımı açıp onu olduğu yere sabitledim. Altımda direniyordu ama omuzlarını tutup onu yere bastırdım. Tıslayarak nefesini verirken yüzümü yüzüne iyice yaklaştırdım. “Sakin olsana, dostum.”

Delici, siyah bakışlarını üzerime dikince içimde bir kıvılcım çıktı, birdenbire nasıl bir pozisyonda olduğumuzu fark ettim. Kalçalarımın onu mindere sabitlerken aletime değen sertliğini hissetmemek imkânsızdı. İçimi bir sıcaklık kaplarken istemeden öne kaydım ve inlememek için kendimi zor tuttum.

Dikkatimin dağılmasından yararlanıp bizi ters çevirdi, altında kaldığımda bakışlarımı yüzüne kaydırđım. Göz bebekleri büyümüşü ve gözlerimin içine bakıyordu. Üzerimdeyken vücudundan yayılan ısıyı hissedebiliyordum, varlığı dikkatimi çekiyordu.

Kalbim deli gibi atmaya, nabzım kulaklarımda çınlamaya başlamıştı.

Ne halt oluyor ulan?

Neden onu itmiyordum?

River’in parmakları omuzlarımı sıktı ve başparmağını boyuna bastırıp, “Siktir, Alex,” dedi. “Buna hazır değilsin.”

Ninova

Üzerimden kalktı ve beni yerde nefes nefese yatarken bırakıp ringin köşesine yürüdü. Az önce olanları anlamlandırmaya çalışıyordum. Göğsüm öylesine sıkışmıştı ki güçlükle nefes alıyordum ve aletimin sertliği canımı yakıyordu. *Sikeyim.*

Tepemde uçan beyaz bir havlu gördüm, göğsüme düştü. Kafamı çevirip River'a baktım. Geniş omuzları gergin gergin titriyordu ve yüzüyle saçlarını havluya sertçe silerken sırtındaki ve kollarındaki her bir kas estetik bir biçimde kasılıyordu. Gözümü ondan ayıramadan güçlükle yutkundum ve dilimi dudaklarımın üzerinde gezdirince ağızma tuzlu bir tat doldu.

Spor salonunun kapısı sertçe açıldı ve yardımcı koçlardan biri içeriye dalıp, "Koç Sutherland sizi görmek istiyor," dedi.

İçimi bir heyecan kapladı. Kaptan olacağıma dair etrafta söylentiler dolaşıyordu ama umutlanmamıştım. Üniversitede bu görevi neden Lucas'a verdiklerini anlayabiliyordum ama o zamanlar kaptan olmayı gerçekten çok istemiştim. Hâlâ istiyordum. Tanrı'ya şükür, Sidney'nin babası bir sezonun ardından başka bir takıma geçmişti. Adam pisliğin tekiydi.

"Kalk. Koç oturup seni beklemez." River elini uzattı. Onu tanıdığımdan beri ilk kez bakışlarını benden kaçırıyordu. Boynu ve yanakları hafifçe kızarmıştı ve bunun sebebi antrenman mıydı yoksa aramızda yaşananlar mıydı, emin değildim.

"Sence güzel haber mi?"

Beni ayağa kaldırınca dudaklarında bir tebessüm belirdi. "Belki de. Buna ihtiyacımız var."

River spor salonundan çıkarken omuzları nihayet gevşemiş, aramızdaki tuhaflık kaybolmuştu ve hiçbir şey olmamış gibiydi. *Aptallık etme, Alex. Hiçbir şey olmadı ki? Vücudun tepki vermesi çok doğal. Anlam çıkarma.*

Harika, şimdi bir de içimde biriken libidomla mücadele etmek zorundaydım. Keşke Mia burada olsaydı da onu duvara dayayıp inlemelerini dinlerken zihnimi boşaltabilseydim.

River, geçmem için kapıyı tutarken, “Acele et,” dedi. Ben de kafamı sallayarak kendime gelmeye çalıştım.

“Tamam dostum, geliyorum.” Koşarak dışarı çıktım ve koçun ofisine doğru ilerlerken üzerime tişörtümü geçirdim.

İçeri girer girmez bir terslik olduğunu fark etmiştim. Takımın sahibi Damon Everette, küçük toplantı masasının bir ucunda kollarını göğsünde kavuşturmuş vaziyette oturuyordu. Sağında da Misty vardı ve gözünü aralarında açık duran dosyaya odaklamıştı.

Siktir. Kaptanlık umuduyla geldiğim odada adamın dik bakışları yüzünden umudum anında kaybolmuştu. Yeğenine bir kez asılmıştım ama kim olduğunu bilmiyordum, yine de adam bunu unutmamakta ısrarcıydı. Kızın *dokunulmaz* listesinde yer aldığını nereden bilebilirdim ki? Üstelik yatmamıştık bile. Adama bunu söylememiştim, onu kızdırmak çok eğlenceliydi ama şimdi yaşanacakların eğlenceli hiçbir yanı yoktu.

“Otur,” dedi. Sesi net, nötr ama buyurgandı.

Hemen Misty’nin karşısına oturdum, River da soluma geçti. Misty’yi kısaca süzdüm. Takımın sosyal medya yöneticisi olarak onu birkaç kez çalışırken görmüştüm ama her defasında seçtiği kıyafetlere hayran kalıyordum. Bugün renkli saçlarını topuz

yapmış, sapsarı bir elbise giymişti. Güneşi andıran elbisesinin aksine yüzü pek de aynı duyguyu vermiyordu.

Koç masanın diğer ucundan, “Alex, seni neden çağırdığımı biliyor musun?” diye sordu. Ses tonuna hiç alışık değildim. Sırtımı sıvazlayıp, “*Otur evlat,*” demesi gerekmiyor muydu?

Yutkundum. “Bilmem, Koç. Yılın oyuncusu olduğum için mi?”

Sözlerim karşısında Damon gözlerini kısıtı. Kahretsin, neden şu çenemi bir türlü kapatamıyordum? Damon parmaklarını önünde birleştirip, “Bu işten paçayı kurtarmak istiyorsan ukala tavırlarını bir kenara bırakmanı öneririm,” dedi.

River’ın yanımda fazlasıyla gerildiğini hissedebiliyordum. Patronla arama girecekmiş gibi öne eğildi. Vücudundan yayılan ısıyı hissedebiliyordum ve tepemde dikilirken dikkatimi çekiyordu. Duygu yoğunluğunu âdeta görebiliyordum.

Misty aradaki gerginliği bozmak için boğazını temizleyince tüm gözler ona döndü. “Sanırım Damon—”

Damon mı? Birbirlerine isimleriyle mi hitap ediyorlardı?

“Bruins’in bu yıl farklı bir yol izleyeceğinden bahsediyor. Eskiden odağımızda maçlar vardı ama sosyal medyadaki gelişmelerle birlikte taraftarlar oyuncularını buz pisti kadar dışında da görmek istiyor.”

“Zaten bir Instagram hesabım var,” dedim.

Damon derin bir nefes aldı ama Misty o bir şey söylemeden devam etti. “Sorun da bu ya. Instagram hesabında çoğunlukla partilerde ve etrafın kızlarla çevriliyken fotoğraflar paylaşıyor-sun. Yeni imajımızda takımın aileye önem vermesini ve toplum odaklı bir tutum sergilemesini önemsiyoruz. Şu an sen bu imaja uymuyorsun.” Bana bir bakış attı ama bakışlarında bir miktar küçümseme gizliydi.

Boynumdan bir sıcaklık yükselmeye başladı. Eleştirilerin odağındaydım ve bu defa haklılardı. Mia yanımda olsun ya da olmasın, artık o yaşam tarzına geri dönmeyecektim. Gerçekten ne istediğimi bu kadar iyi anladıktan sonra olmazdı. Ama anlamadığım bir şey vardı. “River’ı neden çağırdınız?”

Koç, “Bu fikir benden çıktı,” diyerek araya girdi. “Meselenin ne kadar ciddi olduğunu anlamın gerek. Bu yıl biri kadro dışı kalacak ve...” Başını sallayan Damon’a bir bakış attı. Sonra da tokadı yüzüme indirirken yüzünü buruşturup, “Ve seni de tereddüt etmeden çıkarabileceğimizden şüphen olmasın,” diye ekledi.

“Bu da ne demek? Planın ne? River’ı bakıcım mı yapacaksın?”

Damon’ın sesi odada yankılanınca ortam buz kesti. “Başında biri olmadan kendine çekidüzen verebilen biri olduğuna inanmamız için geçerli sebeplerimiz yok. Sen kaybetmek istemediğimiz bir oyuncusun, River ise sorumluluk sahibi olduğunu çoktan kanıtladı. Bu yüzden sorumluluğu ona veriyoruz.”

Sırtımdaki tüm kaslar gerilmişti ve çenemi sıktım. River’ın benden sorumlu olmasını istemiyordum.

Misty bana tebessüm ederek, “Tek neden bu değil,” dedi ve River’a döndü. “River’ın takımın kamuoyu yüzü olma potansiyeli yüksek. Temiz bir imaja sahip olmak başka, arkadaş canlısı ve cana yakın görünmek bambaşka bir şey. Burada diğere yardım eden tek taraf sen değilsin. İkiniz birbirinizi dengeleyorsunuz.”

River sessizliğini bozmadı ama rahatlamış görünüyordu.

“Peki plan nedir?” diye sordum. “Bir plan olmalı.”

“Bir fikrim var, şu an son rötuşları yapıyorum ama ikinizi de memnun edeceğinden eminim.” Misty’nin gülümsemesi samimiydi. Kafamı eğip imasını anlamaya çalıştım. “Damon’a da

bahsettim. Ayrıca Doktor Mia Brooks ve Piper Knight'la uzaktan birkaç görüşme sürdürüyorum. Halledilmesi gereken birkaç nokta kaldı. Sonrasında ayrıntıları görüşmek için bir toplantı ayarlayacağım.”

Söylediklerini dinlerken kalbim boğazımda atmaya başlamıştı ve gülmek için dudağımı ısırdım. Patrona bu projede yer almayı ne kadar istediğimi söylemenin bir anlamı yoktu.

Koç Sutherland avucunu masaya sertçe vurup, “Bu başarı size bağlı,” dedi.

“Anlaşıldı.” Elimi River'in omzuna koydum ve temas ettiğim anda kasları seğirdi. “Gözün arkada kalmasın, Koç.”

Damon, River'a döndü. “Sen ne dersin? Fazla sessizsin.”

River'ın omuzları gerilmişti. “Gereken neyse yapacağız, efendim.”

Araya girip, “O hep sessizdir, endişelenmeyin ben onu rahatlatırım,” dedim. Bu işi elime yüzüme bulaştırmadan bu odadan çıkıp gitmek istiyordum. River'ı sürükledim. Kapı arkamdan kapanır kapanmaz kendimi daha fazla tutamayıp sııttım. Mia'yı tekrar görmemizi sağlayacak olası bir neden ararken Misty bana bu fikri altın tepside sunmuştu.

River ayakkabılarının uçları benimkilere değecek kadar dibime girdi ve gülümsedi. Yüzümü dikkatlice incelerken gözleri neşeyle parlıyordu. Onda adlandıramadığım başka bir şeye daha vardı. İçimi bir sıcaklık kapladı ve kalbim heyecandan üç kat daha hızlı atmaya başladı. O kadar yakınımdaydı ki vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum, nefesindeki nane kokusunu alabiliyordum.

Derin ama alçak bir ses tonuyla, “Onu görmek için sen de kendini benim kadar çaresiz hissediyor musun?” diye sordu.

Yavaşça başımı salladım ve gözlerine bakarak hissettiklerini daha iyi anlayabilmemi sağlayacak bir ipucu aradım.

River'ın dudakları yukarıya kıvrıldı. “Ne yapacağız?”

Yüzüme yaramaz bir gülümseme kondurdum. “Ne gerekiyorsa onu.”

Yirmi Dört RIVER

Nasılsın?

Mia'ya göndereceğim mesajı sildim ve baştan yazdım.

Seni özledim.

Sil.

Yalan söyledim. Bunun sadece bir hafta sonundan ibaret olmasını istememiştim.

Sil.

Sana ihtiyacım var.

Asansörden bir ses gelince kalbim deli gibi atarken titreyerek dışarı çıktım. Midemde de göğsümde de kocaman bir boşluk vardı. Telefonumu cebime attım, bir mesaj daha sahibine ulaşmadan kaybolmuştu.

Öylece çekip gitmesine nasıl izin vermiştim? Mia, boktan bir kariyerden çok daha değerliydi ve Alex olmasaydı şimdi çoktan Ottawa'daydım.

Bir de bugün spor salonunda yaşananlar... Alex'in sertleşmiş aletinin benimkine sürtünmesi aklımdan çıkmıyordu. Kıstığı gözleriyle bana baktığında neredeyse kendimden geçecektim. Akıl sağlığımın sağlam kalan son kısmı da yok olmuştu. Bunun ödeyemeyeceğim bir bedele mal olacağını bildiğimden ondan hemen uzaklaşmıştım.

Alex'in kapısı kapalıydı. Koçla yaptığımız berbat toplantının ardından Lucas'ın yanına gitmişti.

Koridorun karşısındaki dairemin kilidini açıp içeri girdim. Ev dekorasyonum modern ve erkeksiydi. İç mimara minimalist ama karanlık tonlarda bir ev istediğimi söylemiştim. Zorlu bir maçın ardından kendimi konforuna bırakabileceğim bir ev.

Masanın üzerinden yarıya inmiş bourbon şişesini alıp içki bardağına iki parmak kadar doldurduktan sonra oturma odasına geçtim. Güneş ışığı zeminden tavana kadar uzanan pencerelerden içeri sızıp siyah, deri kanepeme yansıyor.

Kendimi kanepeye bıraktım ve içkimden bir yudum alıp ESPN'yi* açtım. Alex'in gülümseyen yüzü hemen ekranda belirdi. Ukalalık ve muziplik arasında kameraların bayıldığı mükemmel bir denge kurmuştu.

Damon Everette'in, Alex'in imajına karışmasına bir türlü anlam veremiyordum. Bu takıntının sebebinin sağlıklı bir imaj

* Entertainment and Sports Programming Network. Amerikan merkezli uluslararası bir spor medya şirketi. -ed.n.

oluşturmaktan çok Alex'in, Everette'in yeğeniyle neredeyse yatar-
masıyla bir ilgisi var gibiydi.

O an odada, masayı devirip bu saçmalıkları hakkındaki ger-
çek fikrimi gizlemek için tüm irademi kullanmam gerekmişti.

Alex'e karşı hep korumacıydım ama Napa'da bir şeyler daha
da yerine oturmuştu ve onu artık sahipleniyordum. Kimsenin
benim olanla uğraşmasına izin vermezdim.

Napa, hep istediğim şeyin tadına bakmamı sağlamıştı: Alex,
Mia ve ben. Hep özlemini çektiğim ama hiç sahip olamadığım
aile. On beşimde AAA liginde hokey oynamak için evden ayrıl-
mak bir rüyanın gerçek olması gibi hissettirmişti ama o zaman-
lar kariyerim uğruna ailemi feda ettiğimin farkında değildim.

O aidiyet hissini bir daha asla yaşayamayacağımın da öyle.
Takım ailenin yerine geçer derlerdi ama her an takas edilme ih-
timalin varken on yıl önce verdiğim kararın yarattığı boşluğu
asla dolduramamıştı.

Ailem beni ara sıra görebileceğini düşünüyordu ama hokeyde
program fazla yoğundu ve bitmek bilmeyen seyahatler aramız-
daki mesafeyi öyle açmıştı ki ayrı kalmak daha kolay olmuştu.

Ama Mia ve Alex'te durum farklıydı. Onların hayatımda ol-
ması için her şeyi yapardım. Toplantıda Alex'i göndermekle teh-
dit etmişlerdi ama o giderse benim de gideceğimden haberleri
yoktu. Onun yanında hokeyin lafı bile olmazdı.

Benim tek gerçek ailem Alex'ti ve şimdi Mia'yı da yanımıza
almak için bir plana ihtiyacım vardı çünkü onsuz hayatım hep
eksik kalacaktı.

Mia hem Alex'i hem de beni tamamlıyordu. Onun da benim
için aynı hisleri beslediğinden şüphem yoktu.

Şimdi biz Boston'da, o Ottawa'dayken bu işin ciddi olduğun-
u kanıtlamak için aradaki mesafeyi nasıl kapatacağımızı bul-
mamız gerekiyordu.

Bunun için ne gerekiyorsa yapacağımızı görmeliydi. Yine de radikal bir adım atmadan önce kızımızın hazır olduğundan emin olmalıydık çünkü o bunu henüz kabul etmese de artık bizimdi.

Yirmi Beş

MIA

“Masada hangi örtü kullanılmaz?”

Carl’ın hayati fonksiyonlarını kontrol ederken ona gülümse-
dim. Aklaşmış saçları ve gür kaşlarıyla yaşlı bir adamdı ve bana
her zamanki baba şakalarından birini yaparken kaşlarını çatmış-
tı. Bu sabah göğüs ağrısı şikâyetiyle hastaneye gelmişti, bazı test-
lerin ardından onu bir gece hastanede gözetim altında tutmaya
karar vermiştik. “Bilmem, hangi?”

“Bitki örtüsü.” Carl göz kırpıp bana gülümsedi. “Ha şöyle!
Hiç gülmeyeceksin diye endişelenmeye başlamıştım,” dedi, sesi
neşeliydi.

Stetoskopum göğsünün üzerindeyken iyice gerildim. Rol
yapma konusunda fena olmadığımı düşünüyordum ve umur-
samaz rolünü iyi oynuyordum. Sadece bir hafta sonu demiştik,
ne göğsümde bir sızı vardı ne de nefes alma güçlüğü. Ancak
anlaşılan bu işte sandığım kadar iyi değildim.

“O da nereden çıktı? Benim yüzüm hep güler.”

Carl'ın kaşları çatıldı, yumuşak bir ses tonuyla, “Gülümsüyorsun ama içten değil,” dedi.

Kahretsin.

“Merak etme. Birkaç şakadan sonra düzelirim,” deyip gözlerimi kaçırdım ve stetoskobun yuvarlak ucunu göğsüne koyup ciğerlerini dinledim. Oldukça iyi durumdalar. İyi haber.

Sırıttı. “Karıma kaşlarımı çok yukarıya doğru çizdiğini söyledim, şaşırmış gibi görünüyordu.”

Kıkırdadım. Çok saçmaydı ama Carl'ın yüzüne bakınca gülümsemem söndü.

Gözleri cam gibiydi, duvara bakıyordu. “Sana benziyordu. Senden birkaç santim daha kısaydı ama Elsie'nin saçları da tıpkı seninki gibiydi.”

Göğsüme bir sızı saplandı ve alçak sesle, “Onu ne zaman kaybettin?” diye sordum.

Burnunu çekip anıları zihninden atar gibi başını iki yana salladı. “Uzun zaman önce. Kanserden. Nasıl olduğunu bilirsin.”

Nasıl olduğunu maalesef biliyordum. Bu, hastanede çok yaygın bir gerçeklikti. “Kaybın için üzgünüm.”

“Bu konuyu kapatalım. Farkında değil misin, ben de yaşıyım. Güzel bir hayatım oldu.”

Başımı salladım. Bu konuyu daha fazla konuşmak istemediği belliydi, ben de yüzüme en güzel gülümsememi kondurup samimi görünmeyi umdum. “Her şey yolunda görünüyor. Bir saat sonra tekrar gelirim, ben yokken başına bela açma.”

Beyaz kaşlarını şakacı bir şekilde kaldırdı. “Bugün buradan çıkma ihtimalim yok mu?”

“İmkânsız.” Bay Neman'ın kapısını kapatırken hâlâ başımı sallıyordum.

Notlarını sisteme girmeyi bitirdiğimde arkamdan birinin ısıklık çaldığını duydum.

Kristie yanıma yaklaşırken, “Öğle yemeğine çıkabilirsin, nöbetini ben devralırım,” dedi. Buğday teni çillerle kaplıydı ve hastalar ne kadar çok olursa olsun, ne kadar az uyursa uyusun neşesinden hiçbir şey kaybetmemesini sağlayan sonsuz bir enerji kaynağı vardı. Etrafta herkes zombi gibi dolaşırken o enerji doluydu.

Normalde pediatri bölümünde çalışıyordum ama nöbetlerimiz sık sık değiştiriliyordu. Asıl hedefim çocuklarla çalışmak olsa da henüz uzmanlık alanımı seçme aşamasında değildim, yani nerede ihtiyaç varsa orada çalışıyordum ama yakında yerimi netleştirmeyi planlıyordum.

Hızlıca soyunma odasına doğru yürürken içeri girmek için kartımı okuttum. Çok geçmeden mor üniformamın üstüne bir *sweatshirt* giyip çantamı aldım ve telefonuma hızlıca baktığımda bilinmeyen bir numaradan birkaç mesaj geldiğini gördüm ama okumadan sildim. Sidney’den de varmak üzere olduğunu söyleyen bir mesaj gelmişti.

Tanımadığım bir hemşire üzerimi giyindiğimi fark edince kapıdan başını uzatıp, “Çıkıyor musun?” diye sordu.

“Uzun bir öğle molası veriyorum.”

“Anlaşıldı. Döndüğünde beni bul. Bakmak isteyeceğini düşündüğüm bir hastam var,” dedi ve gülümseyip kapıyı benim için açık tuttu. Merak etsem de soru sormama fırsat bırakmadan hızla uzaklaştı.

Sidney buluşmak için hastanenin köşesindeki küçük sandviç dükkânını seçmişti. Mekân ekmekleriyle ünlüydü ve taze piş-

Ninova

miş ekşi mayalı ekmeğin tatlı kokusu burnuma gelince ağzımın suyu aktı.

Sidney terastaki bistro masaların birinden bana el sallıyordu. Üzerinde bol, mavi bir hırka vardı ve koyu kahve saçlarını topuz yapmıştı. Yanık teni, Napa'dan döndüğümüzden beri bronzluğunu koruyordu.

Elinde beyaz bir torba vardı. “Her zamankinden aldım. Umarım beğenirsin.”

Hemen yanına oturdum, sonra hemen paketi açıp hindili ve turna yemişli sandviçimden kocaman bir ısırık aldım. “Sen bir meleksin,” diye mırıldandım.

Gülümsedi. “Daha iyi görünüyorsun, sevindim.”

Öyle söyleyince göğsüm sıkıştı ama keskin acıyı görmezden geldim. Napa'dan döndüğümüzden bu yana iki haftadır pek iyi sayılmazdım ama bunu ondan sakladığımı sanıyordum. Anlaşılan saklayamamıştım. “Nasıl anladın?”

“Alabildiğin her vardiyaya gönüllü olduğundan eminim. Buraya gelmen için seni tehdit etmek zorunda kaldım.”

“Bu büyük gaddarlıktı bu arada.” Hokey takımını iş yerime getirip bana tezahürat yaptıracağını söylemişti. Tezahürat! Blöf yaptığına yüzde doksan sekiz emindim ama yüzde iki beni buraya getirmeye yetmişti.

Şefkatli bir ses tonuyla, “Kendini daha iyi *hissediyorsun*, değil mi?” diye sordu.

Elbette en yakın arkadaşıma yalan söylemeyecektim. “En başından üzülmemem gerekirken ‘daha iyi’ doğru bir kelime mi, bilmiyorum.”

Sandviçini karton torbanın üstüne koyup, “Geçmişin seni üzmesi çok doğal,” dedi.

Kaşlarımı birden kaldırdım. “Beni bir hafta sonu geçirmenin iyi bir fikir olduğuna ikna eden sendin.”

Kusursuz kavisli kaşlarından birini kaldırıp, “Pişman mısınız?” diye sordu.

Sandviçimden bir ısırık daha alıp kendime zaman kazandırdım. Pişman mıydım? Güçlü eller ve tutkulu öpücükler zihnime akın etti. “Hayır, çok muhteşemdi. Sadece canımı yakıyor, anlarsın ya... Üçümüz hep yanlış zaman doğru insan kıskacına takıldık.”

Omuzlarımda bir ağırlık hissettim ve artık daha fazlasını yiyemediğim için sandviçimi masaya bıraktım.

Sidney beni şöyle bir süzdükten sonra da konuyu Jax’in Ottawa Senators’a dönmeden önceki iki haftalık planına çevirerek beni rahatlattı. Maritimes’ta balinaları izlemeye gidecek, Cabot Trail’e tırmanacaklardı. Newfoundland adasında buz dağlarını göreceği, New Brunswick’te istiridye toplayacakları, Prens Edward Adası’na gidecekleri için çok heyecanlıydı.

Sidney utangaç bir gülümsemeyle, “Tamam, kulağa çok saçma geliyor ama tam *Yeşilin Kızı Anne* atmosferi var. Çok heyecanlıyım,” dedi. Sonra da kaşlarını çatıp, “Biz yokken sorun çıkmaz, değil mi?” diye sordu.

Parmaklarımı masaya vurup gözlerimi devirdim. “Hayır, Sidney. Ben yetişkinim ve iki hafta boyunca kendime bakabiliirim.”

“Hiç bana laf sokma. İkimiz de beni özleyeceğini biliyoruz,” deyip bana Jax’ten öğrendiğine emin olduğum küstah bir gülümseme attı.

Telefonum çalınca saate baktım. “Kahretsin. Gitmem gerek.” İkimiz de masadan kalktık ve onu kendime çekip sıkıca sarıldım, bırakmadan önce bir saniye daha kucakladım. “Öğle yemeği için teşekkürler, iyi yolculuklar. Benim için endişelenme.”

“Senin için endişelenmediğim bir an bile olmayacak. Bir şeye ihtiyacın olursa arayacağına söz ver.”

Ninova

“Neye ihtiyacım olabilir ki?” diye sordum gülerek.

Ellerini beline koyunca pes edip söz verdim. “Gerekirse her gece seni rahatsız ederim.”

Köşeyi döndüğümde hastanenin her zaman kullandığım arka kapısında Jason yolumu kesince kalbim sıkıştı. Gözlerinin kenarları kırışmıştı ve çenesindeki kaslar seğiriyordu.

“Beni korkuttun,” deyip sakinleşmek için yavaşça nefes alıp vermeye başladım. *Gündüz vaktindeyiz. Etrafta insanlar var. Yaptığı hoş değil ama tehlikede değilim.* “Şu an seninle uğraşacak vaktim yok.”

“Sürtük.” Jason aramızdaki üç metrelik mesafeyi kapatınca geriye doğru birkaç adım attım. “Hafta sonu ne haltlar karıştırıyordun? Fahişelik mi?”

Telefonunu kaldırıp havuz kenarında Sidney ve Jax’ın çekildiği bir fotoğrafı gösterdi. Arka planda Alex bana arkadan sarılmıştı ve River’ın yüzü benimkine çok yakındı. Seçmek için gerçekten dikkatli bakmak gerekiyordu. “Bunu nereden buldun?”

Jason alaycı bir ses tonuyla, “Arkadaşın Instagram’da paylaşmış,” dedi. “Sana benimle kafa bulma demiştim. Beni aptal yerine koyup hayatına devam edebileceğini mi sanıyorsun? Demek zamanın yok, ha? Bunu göreceğiz.”

“Jason, anla artık. Bizim ilişkimiz bitti, ayrıldık. Lütfen peşimi bırak.” Arka kapı açılınca tereddüt etmeden içeri koştum. Hayatında *hayır* cevabıyla karşılaşmamış şımarık bir adamdı ve sonraki adımda ne yapacağına hiç güvenmiyordum.

Eşyalarımı dolabıma hızla tıktırıp birimime geri döndüm.

“Dönmüştün!” Kristie beni görür görmez yüzündeki gülümseme kayboldu. “Ne oldu?”

“Jason her zamanki gibi hayal dünyasında yaşıyor.” Konuyu kapatmak için önemsiz bir şeymiş gibi davrandım ama Kristie peşini bırakmadı.

“Eğer seni rahatsız ediyorsa güvenliği çağırmalıyız,” deyip telefonu aldı, ben de onu sakinleştirmek için kolunu tuttum.

“Bir şey yok, sadece şaşırdım.”

“Kızım, aylardır birlikte çalışıyoruz.” Ellerini beline koyup bana dik dik baktı. “Neler olduğunu anlat.”

Dilimi üst dişlerimin üzerinde gezdirip bu durumdan kurtulmanın bir yolunu aradım ama tek kaşını kaldırıp bakınca vazgeçtim. “Biraz tuhaf davranıyor. Ayrıldığıımızdan beri götün tekine dönüştü. Geçen gece sarhoş sarhoş kapıma dayandı.”

Kristie’nin ağzı açık kalmıştı. “Siktir.”

“Evet. Şimdi de öğle yemeğinden dönmemi bekliyormuş. Sanırım Napa’da başka erkeklerle çekilmiş fotoğraflarımı bulmuş ve çok sinirlenmiş.”

“Hımm, sanırım *başka erkekler* konusunda daha fazla ayrıntıya ihtiyacım olacak ama konumuza dönersek Jason gerçekten de ürkütücü olmaya başlamış. Şikâyet et, hiç değilse güvenlik göz kulak olsun.”

Sözlerimi kafamda ölçüp tarttıktan sonra, “Bu intörnlüğü alman için bağlantılarını kullandığını söylemiştim ya, hatırlıyor musun?” dedim.

“Evet.” Kristie’nin ses tonu biraz daha canlanmıştı.

“İı, babası hastanenin yönetim kurulunda. Yani güvenlik hiçbir şey yapamaz.”

Bunun nadir bir durum olmadığını bilmekten nefret ediyordum. Şu an benimle aynı durumda olan sayısız kadın vardı.

“Bu çok saçma.”

Başımı aşağı yukarı salladım. “Söz konusu günü mahvetmek olunca kimse psikopat bir eski sevgilinin eline su dökemez.”

Yirmi Altı

ALEX

Jax: Siz ikiniz hâlâ somurtuyor musunuz?

Senin istiridye avında olman gerekmiyor muydu?

Jax: O şeylere elimi bile sürmem.

Hadi oradan!

River: Sidney seni gebertir, biz de izleriz.

Lucas: 🙄🙄

Jax: Mia'yla konuştunuz mu?

Ne o, işlere burnunu sokmaya da mı başladın?

River: Bırak bu işin peşini.

Lucas: Dalga mı geçiyorsunuz, oğlum? Hafızanızı mı kaybettiniz? Beni azarladığınız o günlere ne oldu?

River: Piper konusunda aptallık etme dememden mi bahsediyorsun? Gayet haklıydım.

Jax: Aynen, tam bir kâhinsin! Onların birbiri için yaratıldığını görmemek neredeyse imkânsızdı.

İkinizin de kendinizi komik duruma düşürmesi, üniversitenin en sevdiğim kısmıydı.

Lucas: İtiraf edeyim, şimdi de aynı şeyi ikinizin yapması bana çok keyif veriyor.

Bu da ne demek şimdi?

Jax: Piper ve Sidney sizi aynı odaya koyarak size bir fırsat verdi ama siz bunu yine kaçırdınız demek.

Onlara kızmalı mıyım yoksa teşekkür edip öpmeli miyim, emin değilim.

Kesinlikle öpmeliyim.

Jax: Bunu duyduğum iyi oldu. Lucas, sen bunların icabına bakarsın, değil mi?

Lucas: Çoktan yola çıktım bile.

Şaka yapıyorum. Şaka. Tanrım.

River: Sidney, Mia'yla ilgili bilmem gereken bir şey söyledi mi?

Jax: Sid onu konuşturmaya çalıştı, üzgünmüş ama bu konu hakkında konuşmuyormuş.

Lucas: Vay anasını, ne halt ettiniz, oğlum?

Dürüst olmak gerekirse, ona âşığım. Bu yüzden suçun bizde olduğunu sanmıyorum.

Jax: Bunu ona söylemedin, değil mi?

Tabii ki söylemedim.

River bana engel oldu.

River: Mia çok ürkek.

Lucas: Jax, onu size çağırıp bizi de haberdar eder misin?

Jax: Olmaz. İstiridye avındayım, unuttun mu?

Lucas: Bu nasıl arkadaşlık?

Jax: Hadi ama, dostum. Böyle yapma. Beni sevdiğini biliyorum.

Şimdi de cilveleşmeye mi başladık? Bana uyar.

River: Sidney ondan haber alamazsa bana mesaj at.

Lucas: Ne yapacaksın?

Senators'tan bir arkadaşımı arayıp onu kontrol etmesini isteyeceğim.

River: Mia'yı ara... Ara onu, Alex.

Veya... Yanına mı gitsek?

Jax: Bu çok daha eğlenceli olur.

River: Farklı ülkelerde yaşıyoruz.

Jax: Biliyorum ama bir yolunu bulun.

Lucas: Jax haklı, çocuklar. Bizim hatalarımızdan ders çıkarın.

Yani sıçıp batırdığını kabul ediyorsun!

Lucas: Hem de defalarca kez. Ama şimdi yüzüğü kimin taktığına bak.

Jax: Bunu kaç kez daha söyleyeceksin?

Lucas: Sidney henüz evet demediği için beni kıskanıyorsun.

Jax: Siktir git.

Belki istiridye avlayınca fikri değişir.

Jax: İlk müsabakada seni mahvedeceğim.

Lucas: Bol şans, Jaxy. Forvetlerimin peşine düşersen seni mahvederim.

Düşmanlığa gerek yok, beyler. Bu sadece bir oyun.

River: Ne zamandan beri?

Lucas: Neyse, mankafalar. Ben karımın yanına dönüyorum.

Jax, sen de gidip buz dağlarına bakarak eğlenmeye çalış. Siz ikiniz de sonraki konuşmamıza kadar bir çözüm bulmuş olun.

Yirmi Yedi MIA

Gönderen: ik@ottawaregional.on.ca

Konu: Zorunlu Uyum Toplantısı

Sayın Dr. Brooks,

İnsan kaynakları biriminin saat 10.00'da 3028 numaralı odada düzenleyeceği toplantıya katılımınız gerekmektedir. Toplantıda mevcut pozisyonunuzla ilgili konular ele alınacaktır. Lütfen zamanında katılım sağlayın. Herhangi bir sorunuz varsa lütfen bizimle iletişime geçin.

Saygılarımla,

Olivia Masters

İnsan Kaynakları Yöneticisi
Ottawa Bölgesel Hastanesi

Hastane lobisinde durup e-postayı üçüncü defa okurken göğsüm sıkışmıştı. *Gerekmektedir. Zorunlu toplantı.*

Üçüncü kata doğru ilerlerken e-postada yazanların ne anlama geldiğini düşününce midem bulanmaya başlamıştı. Uyum toplantısı neydi ve neden katılımım bekleniyordu?

Koridorda ayaklarımı sürüyerek ilerliyordum, dönüp gitmek istiyordum ama yapamayacağımı da biliyordum. 3028 numaralı oda, başlangıç saatine bir dakika kala karşımda belirdi. Kapıda lacivert, saten bir gömlek ile şık, siyah bir pantolon giyen bir kadın duruyordu. Yüzü ifadesizdi. “Doktor Brooks, lütfen içeri geçip oturun. Ben, hastanenin insan kaynakları birimi yöneticilerinden Olivia Masters.”

Sade bir şekilde döşenmiş odanın köşesinde patronumun silüeti belirdi, benimle göz teması kurmamaya özen gösteriyordu. Ortadaki oval masaya doğru zoraki adımlarla ilerledim ve yüzüm ona dönük olacak şekilde sandalyeye oturdum.

Olivia da kendine bir sandalye çekti ve önündeki kağıtları düzeltip masanın üzerine koyarak kâğıtları hafifçe masaya vurdu.

“Doktor Brooks,” dedi, ses tonu net ve profesyonel çıkıyordu. “Bugün sizi buraya neden çağırdığımızı biliyor musunuz?”

Kalbim boğazımda atarken içim ürpermişti ama şüphenin beni ele geçirmesine izin vermeden bu hissi bastırdım. Jason’ı görmeyeli sadece üç gün olmuştu. Beni bu kadar çabuk kovdurmuş olamazdı, yoksa yanılıyor muydum?

“Hayır, pek sayılmaz.” Sesim fısıltı gibi çıktı.

“Hastanenin intörn programında küçülmeye gidiliyor.” Olivia, yüzümdeki ifadeden etkilenmeden konuşmaya devam etti. “Bugün işten çıkarılacak, kalan maaşınızı ve iki haftalık tazminatınızı alacaksınız.”

Zihnim delice çalışıp neler olduğunu anlamlandırmaya çalışıyordu.

Duyduklarıma inanamıyormuşçasına ona bakıp derin bir nefes aldım. “Ne?” Bir açıklama yapar ya da destek olur umuduyla patronuma döndüm ama yüzünü buruşturup başka yere baktı.

“Beni kovuyor musunuz?”

Olivia’nın sözlerinin ağırlığı mideme bir yumruk gibi indi.

Kadın, duruşunu dikleştirip çenesini kaldırdı. İlk kez birini işten çıkarmadığına emindim. “Kovmak denemez. Sadece kurumdaki yapılandırmada değişikliğe gidiyoruz. Rutin bir prosedür.”

Rutinmiş, ben de yedim. “Kaç kişi işten çıkarılacak?”

Olivia sandalyede arkasına yaslanıp bana sıırttı. “Doktor Brooks, bu duygusallıklarınıza devam ederseniz güvenliği çağır-mak zorunda kalacağım.”

Sakinleşmek için nefes almaya çalışırken nefesimi dişlerimin arasından verdim. “Özür dilerim, kaç intörn işten çıkarılıyor?”

Kadın gözlerimin içine baktı. “Bir.”

Bunun tesadüf olması imkânsızdı. Jason gerçekten bunu yapabiliyor muydu? Bu, yasalara aykırı değil miydi? Kim bilir babasına ne söyleyip beni kovdurmuştu? *Siktir et, bir önemi yok.* “Bunu yapamazsınız. Benim hakkımda yalnızca iyi yorum geldiğini biliyorum. Yanılıyor muyum, Eric?”

Patronum dudaklarını birbirine bastırdı ve bana acıma dolu bir bakış attı.

“Doktor Brooks, siz bizimle çalışmaya başladığınızdan beri hastanede ağrı kesici hırsızlığı vakalarında bir artış gözlemlendi. Birisi sizin bu olaylara karıştığınız şüphesini ortaya attı, bunu sadece işten çıkarılarak atlattığınız için kendinizi şanslı sayın. Şu an tutuklanmıyor olmanızın tek nedeni iç soruşturmalarda bu suça karıştığınıza dair yeterli kanıt bulunamamasıdır. Ancak şunu bilin ki sizi suçlamak için yeterli kanıtımız olsun veya olmasın bize bu durumu bildiren kişi hiçbir şüpheyeye yer bırakma-

dı.” Kadının yüzüne kondurduğu mesleki maskesinden tiksinti dolu bir ifade akıyordu. Belli ki beni suçlamak dışında bir şey yapmayacaktı.

Söyledikleri kafama dank edince şoke oldum. Gerçekten de hırsızlık yaptığımı mı düşünüyorlardı? Neler olduğunu anlamaya çalışırken içimde acı ve utanç karışımı bir his belirdi. Her şey o kadar saçmaydı ki kafam almıyordu. Birinin ihbar ettiğini söylemişti ama bunu kim yapabilirdi ki?

Çok geçmeden bu işin kimin başının altından çıktığını anlamıştım. Elbette lanet olası Jason’dı. Midem aniden bulanmaya başladı ve kusacak gibi oldum. Hastaneden para çalan kendisiydi ve şimdi suçu bana atıyordu. O psikopat, beni hapse bile tıktırabilirdi!

Onu zorlayıp suçunu itiraf etmesini sağlamak istiyordum. Hiç değilse o zaman bu durumla mücadele edebilir, banka hesap dökümlerimi ya da görmeleri gereken tüm bilgilerimi gösterip suçsuzluğumu kanıtlayabilirdim ama beni işten atmak yerine intörn kotasını düşürmelerinin sebebi tam olarak buydu, değil mi? Çünkü şartlar böyle olduğunda karşılık veremezdim. Elimde kanıt yokken onun sözüne karşı benim sözüm olacağını bilmek elimi kolumu bağlıyordu.

Olivia kâğıdı masanın üzerinden kaydırıp, “Lütfen burayı imzalayın,” dedi. İmza atarken ağlamamak için kendimi zor tuttum.

O pisliği geberteceğim.

Otomatik pilotta odadan çıktım, etrafımda olan bitenden bihaberdim. Kapının dışında beni güvenlik üniforması giymiş bir adam bekliyordu, bana ait eşyaların bulunduğu küçük bir karton kutu uzattı.

“Doktor Kristie’den dolabınızı tekrar kontrol etmesini istedim, belki bir şey unutmuşsunuzdur,” deyip bana anlayışlı bir

şekilde gülümsedi ama söylediklerini dinleyemiyordum. Kafam kendi düşüncelerimle meşguldü.

Güvenlik görevlisi binadan geçene kadar bana eşlik etti, tüm gözlerin üzerimde olduğunu hissediyordum. Herkes, neden ayrıldığıma dair varsayımlarda bulunmaya başlamıştı bile ve onca tahminin arasında gerçeğe yakın bir tane bile yorum yoktu.

Başımı eğip gözlerimi yere diktim ve koridordan bu şekilde son defa geçtim. Buraya adım attığım ilk gün içim, heyecanla ve hevesle doluydu ama şimdi duvarlar üzerime üzerime geliyor-muş gibi hissediyordum.

Bu düşünceyi kafamdan hızlıca atıp zihnimi boşalttım. Bu şekilde devam edersem buradan ağlamadan çıkamazdım. Hastanenin ana kapısından çıkıp biraz uzaklaşınca sert güneş ışığı tenime değdiğinde yüzümü buruşturdum.

“Eve gidecek aracınız var mı, Doktor Brooks?” deyince dönüp güvenlik görevlisine baktım. Kapının hemen dibinde duruyordu.

“Arabam var, merak etmeyin,” cümlesi ağzımdan çıkar çıkmaz otomatik kapılar arkamdan kapandı ve gözyaşlarımı güçlükle tuttum. Burada olmazdı. Jason’ın bir yerlerde gizlenip olan biteni izlediğine emindim.

“Şşt.”

Arkamı dönünce Kristie’yi gördüm, uzun bir sütunun arkasına gizlenmişti.

Göz göze geldiğimiz anda ağlamaya başladım.

“Ne oldu?” Beni kollarına alıp sıkıca sardı, ben de eşyalarımın bulunduğu kutuyu yere bıraktım.

“Hastanede hırsızlık yaptığımı sanıyorlar.” Sesim titriyordu.

Kristie, “Bunu kim neresinden uydurmuş lan?” diye çıkışınca dudaklarım seğirdi.

Her şey bu kadar berbat olmasaydı karakteriyle çelişen argo tabirlerini komik bulurdum. Toparlanmak için birkaç derin nefes aldım. “Sanırım Jason yaptı, sonra da suçu bana yıkmaya çalıştı.”

Kristie en sakin, en sabırlı hâliyle “Tamam,” dedi. “Önünde birkaç seçenek var, yönetim kuruluyla bir randevu ayarlayıp olanları anlatabiliriz.”

“Kanıtım olmadan beni dinlemezler. Oraya gidip, ‘Oğlunuz olan eski sevgilim, muhtemelen kendi suçunu bana yıkmaya çalışan bir göt. Lütfen işimi geri verin,’ diyemeyeceğim,” dedim. Ağzımdan çıkanlar yüzüme bir tokat gibi çarpmıştı.

Aman Tanrım. Bu işi asla geri alamayacağım.

Ağlamamak için kendimi tutmaya çalıştım ama başaramadım.

“Dinle beni, Mia. Biraz sorup soruşturacağım, birisi mutlaka bir şey biliyordur. O piç kurusu bu işten paçasını kurtarmayacak. Onu taşaklarından asacağız, sonra da geri geleceksin ve mesaimize kaldığımız yerden devam edeceğiz.”

Bir kahkaha patlattım, sanki omuzlarımdan bir yük kalkmıştı. “Sana çok şey borçluyum.”

Bana yaramaz bir gülümseme atıp, “Bunun için mi?” diye sordu. “Öyleyse değilsin, çok eğlenceli olacak.”

Hastaneden eve dönerken zihnim donmuştu. Gökyüzü masma-viydi, güneş parıl parıl parlıyordu ama her şey gözüme sönük görünüyordu. Otoparka girip arabanın motorunu kapattım ve birkaç dakika öylece oturup eve gitmek için cesaretimi topladım.

Sonunda dairemin kapısını açtığımda Crookshanks bana miyavladı ve onu kucağıma alana kadar bacaklarıma sürtünüp durdu. Kollarımda mırıldanırken içimi korku kapladı.

Kanepeye çöküp yüzümü onun yumuşak tüylerine gömdüm ve o an ne kadar berbat bir durumda olduğumu fark ettim. Ottawa'da intörnlük için başka bir hastane bulmam neredeyse imkânsızdı, ki bulsam bile önceki hastanemle kıyaslanamazdı. Ezici bir çaresizlik hissi bedenimi ele geçirirken kedime sıkıca sarıldım ve birkaç derin nefes alıp telefonuma uzandım.

Sidney'nin numarasını tuşladım, bunu bilmek isteyeceğini düşünüyordum ama donup kaldım. Bu gelişmeyi öğrenirse seyahatini iptal edip dönerdi ve onlara bunu yapamazdım. Bu yüzden konuşmak için can attığım adamlara bir mesaj attım.

Nasılsınız?

Telefonumun ekranına bakarken dakikalar birbiri ardına geçiyordu ve kaygıdan omuzlarımı sıkımdım. Ya cevap vermezlerse? Ya her şey bir hafta sonu içinken onlara mesaj atarak sınırı aşıyorsam?

Ekranda baloncuklar belirince gözümü ekrandan ayırmadan baktım.

Alex: Nerelerdeydin, Kedicik? Seni özledim.

River: Mia, iyi misin?

Burnumu çektim. Her defasında nasıl anlıyordu?

Elbette iyiyim. Sadece sizi bir yoklamak istedim.

Alex: Öyleyse neden iyi değilmişsin gibi geliyor?

River: Neredeyse üç haftadır mesaj atmadı da ondan.

Kahretsin.

Alex: İyi misin, Kedicik? Dayak isteyen birileri var mı?

Bunu yapmasını ne kadar çok istediğimi yazmamak için kendimi zor tuttum. Onları biraz olsun tanıyorsam kavgaya hazır bir hâlde ilk uçağa atlayıp gelirlerdi ama artık üniversitede değildik ve hapse atılma olasılığımız daha yüksekti. Ayrıca bu manşet olmak için hiç de iyi bir haber olmazdı. *İki ünlü NHL oyuncusu, hırsız kız arkadaşları uğruna yerel bir milyarderin oğlunu patakladı.*

Böyle konuşmaya devam ederseniz bir üç hafta daha size mesaj atmayacağım.

Alex: Vay be! Hemen karar verme. Sadece senin için endişelendim. Son zamanlarda Misty'yle konuştun mu? Geçen gün senden bahsetti.

Onu geri aramadığım için kendimi berbat hissediyordum. Kendi sorunlarımla o kadar meşguldüm ki onunla planladığımız gibi çalışamamıştım.

İşlerim çok yoğundu. Onu ararım.

River: Nasıl gidiyor?

Kötü. Berbat. Çok yalnızım.

Yoğun. Senin nasıl?

River: Yoğun.

Bu konuşma hiçbir yere varmıyordu ve onlara neden mesaj attığımı bile bilmiyordum. Hayır, biliyordum. Onlara olup biteni anlatıp kendimi kollarına bırakmak istiyordum. River'dan her şeyi halledeceğini duymak, Alex'in de beni güldürmesini istiyordum. Ama aramızda böyle bir şey yoktu.

Telefonum titreyene kadar birkaç dakikalık bir sessizlik oldu.

Alex: Lütfen bize yabancı gibi davranma. Senden haber almak için beni üç hafta daha habersiz bırakma.

Gözlerim bu defa bambaşka bir nedenden dolayı yanıyordu.

Anlaştık.

River: Söz mü?

Söz.

Yirmi Sekiz

MIA

Telefonum kanepenin yanındaki sehpa da milyonuncu kez titrerken ekranı ters çevirip masanın üstüne bıraktım. Olivia beni o toplantı salonuna çağırıp hayatımın içine ettiğinden beri evimde saklanıyor, sadece dondurma almak için dışarı çıkıyordum.

Arayanın Sidney olduğunu biliyordum, altıncı hissiyle işten kovulduğumu öğrenmişti ve şimdi tatilde bana ulaşamadığı için deliriyordu. Yemin ederim bu kızın Beyoncé'den bile daha fazla bağlantısı vardı.

Telefonu açarsam beni anlayışla kucaklayacağını ve üzerime yeni *fikirler* atacağını biliyordum. Sidney böyle biriydi. Problem çözücüydü. Ama ben öylece yatıp sadece kendime acımak istiyordum. Gerçekten bu, o kadar kötü bir şey miydi?

Kontrol manyağı, pislik eski sevgilim aklıma gelince öfke damarlarıma sızarak bütün vücudumu kapladı. Onun sözlerine güvendiğim için kendime inanamıyordum. *Beni seviyormuş. Peh.* Bu konuda tıp fakültesindeyken aklımın başında olmayı-

şını da suçlayamazdım çünkü o zaman bile içimden bir ses bu adamda bir terslik olduğunu söylüyordu. Mezun olduktan sonra da peşinden Ottawa'ya gelmek bana mantıklı görünmüştü çünkü Sidney ve Jax de burada yaşadığı için daha kolay olacaktı. Hiç değilse öyle olmalıydı. Burada *bir sevgilim, arkadaşlarım ve kariyerim* olacaktı.

Şimdi ise kariyerim falan yoktu çünkü psikopat eski sevgilim, hiç *hayır* cevabı almamış, hayatımı mahveden şımarık bir veletti.

Beni kovdurduğuna inanamıyordum!

Tüm bunlar yetmezmiş gibi Alex ve River'ı da bir saniye bile aklımdan çıkaramıyordum.

Başta bunu cinsel arzudan ibaret görmeye çalışmıştım ama kendime yalan söylemekte hiç başarılı değildim. Onlarlayken her şey yolundaymış gibi hissediyordum ve içimden bir ses onlarla kalmamı, onları asla bırakmamamı söylüyordu.

Ama bu imkânsızdı ve bunu bilmek her şeyi daha da kötüleştiriyordu. Zamanın yüreğimdeki sızıyı dindireceğini söyleyip duruyordum ama aksine her geçen gün yanlarında olmak için iç dünyamda bir mücadele veriyordum. Bu çok berbat bir durumdu çünkü asla onlarla olamayacaktım.

Onlara mesaj atmak sonrasında hayatıma devam edebileceğimden emin olmadığım yeni bir işkenceye dönüşmüştü. Yine de mazoşist kişiliğimi zorlayarak onlarla iletişime geçmemeye çalışıyordum.

Üç gündür üstümden çıkarmadığım ayıcık desenli pijamalarımınla battaniyeyi dizlerimin üzerine çekip üstümü örttüm. *Niye duş alacaktım ki? Kimse beni görmüyordu.* Ağzıma bir kaşık, parça çikolatalı ve kurabiyeli dondurma götürdüm ve şekerin beynimi uyuşturmasına izin verdim. •

Hayır, çözüm falan istemiyordum. En azından bir hafta daha.

İki aylık kirayı ödeyecek kadar param vardı, bu da kendime iş aramak için kolları sıvamadan önce bir müddet somurtmak için yeterliydi. Sadece zenginlerin işsiz kalma lüksü olurdu, geri kalanımız evsiz kalırdı. Aklıma daha da kötü bir düşünce geldi: *Yoksa Jason'ın planı başından beri bu muydu?*

Hastanenin önüne geldiği gün söylediklerini hatırlayınca ensemdeki tüyler diken diken oldu. *“Demek zamanın yok, ha? Bunu göreceğiz.”*

Beni eli kolu bağlı, kendine bağımlı bir hâlde görmeye bayılıyordu. Aniden kendimi fazla güçsüz hissederek donakaldım. Sonra da bunlara daha fazla kafa patlatmak yerine kanepeme biraz daha gömülüp dondurmamdan bir kaşık daha almaya karar verdim.

Telefonum tekrar titredi ama kim olduğuna bakmadan telefonumu *Rahatsız Etme* moduna aldım. Bir kızın işten kovulduktan sonra ağlayıp birkaç dondurma yiyerek aynı anda da cina-yetten paçayı sıyırmak için plan yapmasına imkân yok muydu? Doğrusu kendime acımayı bitirdiğimde kızları da planıma dâhil edecektim. Arkadaşlığı en iyi tanımlayan şey, bir cesedi nasıl saklayacağınıza kafa yormaktı. Son okuduğum mafya kitabı, bunun için en iyi yöntemin aç domuzlar olduğunu ima ediyordu.

Bir elimde dondurma kabı, diğerinde uzaktan kumandayla Netflix'te amaçsızca gezindim. Son bir saatte açtığım hiçbir bölümü otuz saniyeden fazla izleyememiştim.

Crookshanks, odanın diğer ucunda henüz açmadığım karton kutulardan birinin üzerine tünemişti ve turuncu pençelerini yalarken bana bakıyordu. Onu birazcık tanıyorsam yüzünde alaycı bir ifade olduğundan emindim. Bazen bir kediye göre fazla akıllı davranıyordu ama turuncu tüylü poposunu yalamaya başladığında bu düşünce hemen aklımdan uçup gidiyordu.

Kaşığım dondurma kabının dibine çarpınca onu da diğerlerinin yanına, sehpaye bırakıp yenisini almak için kalktım. Mutfığa doğru yarım metrelik mesafeyi yürüdüm ve önceki kiracının lekelediği beyaz dondurucu kapağını açtım. İçinde sadece bir paket bezelye olduğunu görünce inledim.

Kapı sertçe vurulunca kendime geldim ve içimde bir ürperti belirdi.

Jason, “Mia, kapıyı aç,” diye bağırdı. Ses tonu kendinden emindi, başka seçeneğim olmadığını biliyor gibi bir hâli vardı. *Siktir.*

Kollarımı göğsümde kavuşturup, “Git buradan, Jason,” dedim.

“Mia, ikimiz de bu kapıyı eninde sonunda açacağını biliyoruz. İnat etmene gerek yok.”

Bu ne cüret! “Neden açacaktım?”

“Çünkü hastaneye geri dönmek için tek şansının ben olduğumu biliyorsun.” Sesindeki alaycılık karşısında dişlerimi gıcırdattım.

“Senin yüzünden kovulduğumu bilmediğimi mi sanıyorsun?” Kollarımı kendime daha sıkı doladım, nedense güvende olmadığımı hissediyordum.

“Hadi ama,” diye mırıldandığında vücudum titredi. “Böyle yapma. Bana dönmen yeterli, sonra her şey yoluna girecek.” Kapının yanındaki duvarda yumuşak bir gürültü duyunca oraya yaslandığını hemen anladım.

Kuruntulu, kontrolcü, narsist pislik.

“Git buradan.”

“İstemiyormuş gibi davranmayı bırak. *Zor elde edileni* oynaman başlangıçta eğlenceliydi ama artık buna bir son ver,” diye

bağırdı ve kapıyı yumruklamaya başladı. “Şu siktiğimin kapısını aç, yoksa kırarım, Mia.”

Yutkundum ve tırnaklarımı, tenimi morartacak kadar sertçe koluma batırdım. Evime zorla giremezdi, değil mi? Jason’ın, yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleştiği bir dünyada yaşadığından pek emin olamıyordum. Hayatının tamamını babasının parasıyla ne istiyorsa onu elde ederek geçirmişti. Muhtemelen tutuklanmayacağını düşünüyordu, ki paranın dünyayı yönettiği bir gerçektir.

Kapıma şiddetli bir darbe indirdi ve menteşeler sarsıldı. Aynı şeyi bir kez daha yapınca donup kalmamak için kendimi zorlamam gerekti.

Derin bir nefes alıp sesimdeki titremeyi gizlemeye çalışarak, “Tamam, kapıyı açacağım ama bir dakika bekle,” dedim.

“Acele et, ulan,” diye bağırdı ama az da olsa sakinleşmiş gibiydi.

Ama ben sakinleşmemiştim. Hemen telefonu alıp 911’i aradım. Ceza alıp almaması umurumda bile değildi, sadece kapımdan gitmesini istiyordum.

Numarayı tuşlarken tanıdık bir ses duydum. “Ondan uzak dur, ulan.”

River. River buradaydı.

Yirmi Dokuz RIVER

Mia'nın kapısını yumruklayan kendini beğenmiş pisliği görür görmez kan beynime sıçradı. Bu herifin Mia'nın şu sikik eski sevgilisi olduğuna şüphem yoktu.

Sadece burada ne işi olduğunu anlamamıştım. Sidney bu sabah arayıp Mia'yı kontrol etmemiz gerektiğini, günlerdir telefonlarını açmadığını söylemişti. Mia benim mesajlarıma da cevap vermeyince midemde beliren huzursuzlukla mücadele etmek zorunda kalmıştım.

Jax ve Sidney, Maritimes tatillerinde mahsur kalmış durumdalar ve en erken yarın gece uçağa binebileceklerdi. Ben de bir an bile düşünmeden arkadaşımı aramış ve bana olan borcunu ödemesi için özel jetini ödünç almayı teklif etmiştim.

Bir buçuk saatlik uçuş esnasında kaygı içimi yiyip bitirmişti ama hiçbir şey beni, bu timsah gözyaşları döken aşağılık herifi görünce hissedeceğim öfkeye hazırlamamıştı. Her zaman ilk ha-

rekete geçen kişi olarak Alex, adamı çoktan duvara yapıştırmış, oksijensizlikten yüzünü kıpkırmızı hâle sokmuştu.

Adi herif sırtarak onunla alay etti. “Yapsana, yiyorsa yap. Seni tek lafımla hapse tıktırırım, senin gibi yakışıklı birisi oraları hiç sevmez.” Alex’i tepeden tırnağıa süzüp yüzü duvara bastırılmış hâldeyken bile pişkin pişkin sırtıyordu. “Belki de sever.”

Alex adamı kendine doğıru çekti sonra da duvara arpdı. Aşağılık herif çarpmanın etkisiyle homurdandı ve başını öne düşdü. Bu defa şeytani gülümseme Alex’in yüzünde belirmişti.

“Burada anlattığın şeyi kanıtlayacak kimse yok. Gördüğüm kadarıyla buraya geldiğinde zaten dayak yemiştin. Değıl mi, River?”

Alex’in ses tonundaki gaddarlık karşısında omurgamdan bir ürperti geçti. Bu adamı öldürmesine engel olmak istemiyordum, sadece bu işi kendim halletme dürtümü bastırmam yeterliydi.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp parmaklarımı aşağılık herifin saçlarına geçirdim ve başının arkasını duvara çarparak iğrenç bir ses çıkardım.

“Mia’yı, kimsenin umursamadığını düşünerek ne kadar büyük bir hata yaptığını bilmiyorsun. O bizim için çok önemli ve bunun ne demek olduğunu çok yakında öğreneceksin.” Başını bir kez daha duvara vurmaya hazırlanıyordum ki bir ses duyuldu.

“Dur!” Mia panik içinde aramıza girmeye çalıştı. “Dur. Jason polise gider. İkiniz de saldırı suçlamasıyla baş edemezsiniz.”

Demek adı Jason’dı.

Alex gözünü aşağılık heriften ayırmıyordu. “Pek emin değılim, bence buna değıer.”

“Lütfen.” Mia yalvarır gibi konuşunca adamın yakasını bıraktım. Mia’nın o ses tonunu bir daha duymak istemiyordum. Korkuyla karışık ürkek sesi...

Alex, Jason'ı bir kez daha sertçe çekip yukarı kaldırdı, sonra da hızla bıraktı.

Jason yakasını düzelterip olanlardan etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyordu ama bunu yaparak sadece ellerinin ne kadar titrediğini belli etti. “Bekleyin ve görü—”

“Babanın olanları duymasını mı?” Yüzüme zalim bir gülümseme yayıldı. “Bağlantıları olan tek kişi sen değilsin.”

Mia yanıma sokulunca kolumu omzuna attım ve parmaklarımı kollarında aşağı yukarı gezdirdim. Bana biraz daha sokulunca rahatladığını hissedebiliyordum.

“Benimle böyle konuşmasına izin mi vereceksin?” diye bağırdı Jason.

Alex, “Kapa lan çeneni,” deyip öne atıldı ama aşağılık herif elinden kıl payı kurtuldu.

Mia'nın vücudu kaskatı kesilmişti, sonra benden uzaklaşıp ona doğru bir adım attı. Çenesini kaldırdı ve gözlerinde onu dikkatlice izlememi sağlayan bir parıltı belirdi. Omuzlarını geri atmış, başını dikleştirmişti ve çok sert görünüyordu. Sonra da adama, *Siktir git*, der gibi bakıp sıırttı. Hayatımda bundan daha seksi bir şey görmemişim.

“Bana bak, Jason. Baban şu anda yanında değil ve bu ikisi seni pataklamak istiyor gibi görünüyor. O yüzden dürüst olacağım, seninle yeniden birlikte olmayı istediğimi düşünüyorsan hayal görüyorsun. Başından beri büyük bir hataydın ve beni terk ederek bana en güzel hediyeı verdin. Bir daha ne evime uğra ne de beni ara. Hatta beni aklımdan bile geçirme çünkü ben seni geçirmeyeceğim.”

Adamın yüzü kızardı, neredeyse mora dönmüştü. Mia'ya bakış şeklinden hoşlanmamıştım. Yalnız kalır kalmaz ona ağzının payını verecekmiş gibiydi ama bu asla olmayacaktı.

“Bu yaptığından pişman olacaksın, Mia.” Eski sevgilisi asansöre girmek için etrafımızdan dolaştı ve Mia’ya ulaşacak mesafeye geldi ama Alex karşısına dikildi.

“Geri çekilsen iyi edersin,” deyip ona öfke dolu bir bakış attı, göğsü bu adamı dövme arzusuyla inip kalkıyordu.

Aşağılık herif güçlkle yutkundu ve geriye doğru sendeledi, sonra da acil çıkış merdiveninden kaçtı.

Jason giderken arkasından baktım ve birkaç derin nefesle sakinleşmeye çalıştım ama Mia’ya dönüp güçlkle nefes aldığını görünce öfkem yerini endişeye bırakmıştı.

Onu kendime döndürdüğümde yüzünden okunan korku karşısında midem düğümlendi. Hemen aramızdaki mesafeyi kapatıp onu göğsüme yaslardım ve başımı omzuna gömdüm. Aldığım her nefeste lavanta kokusu burnuma dolarken vücudu öyle şiddetli titriyordu ki benim bedenimi de titretiyordu. Onu daha sıkı sarıp, “Geçti, Mia,” dedim.

“Biliyorum. Aptalca davrandığımın farkındayım ama... Kapıyı kırıp içeri gireceğini sandım. Korktum...” Yüzünü göğsüme bastırıp, “Onu başımdan atamazdım,” diye mırıldandı.

Alex, “Biz yanındayız, Kedicik,” deyip arkasına geçti ve alnını başının tepesine dayadı. Alex’in de titrediğini görebiliyordum, elimi pazılarına koyup başparmağımla kolunda daireler çizdim.

“İyi misin?”

Alex’le göz göze geldik ve göz kapaklarını yavaşça indirmeden önce hafifçe başını salladı.

Mia elleriyle gömleğimi sıkıca tutuyordu, çenesini kaldırıp aklından geçen tek şey biz olana dek onu öpmek istiyordum ama yapmadım. Şu an ne noktada olduğumuzu bilmiyordum.

O hafta sonu karar verdiğimiz her şey, o uçağa bindiği an sona ermişti.

Bu yüzden şakağına bir öpücük kondurup duvara yaslandım ve bir elimi belinden ayırmadan diğeriyle gözündeki yaşları sil-dim. “Şikâyet etmelisin.”

Mia alaycı bir kahkaha attı. “Ne işe yarayacak ki? Babası her-kesi parmağında oynatıyor. O kadar zengin olunca her istediğini yaparsın tabii.”

Alex burnunu saçlarına sürüp derin bir nefes aldı. “Ne kadar zenginlikten söz ediyoruz?”

“Şöyle söyleyeyim, Oprah kendisine hayran. Pharmacorp’un CEO’su.”

Alex, “Vay anasını,” dedi.

“Maalesef.” Kahkaha atarken omuzları titredi. “Böylelerini seçmekte üstüme yok.”

Alex elinden tutup Mia’yı kendine çevirdi ve şapşal bir gü-lümsemeyle ona baktı. “Evet ama bence bu konuda giderek ge-lişiyorsun.”

“Be-ben...” Mia kekeleyince bu hâli içimi cız ettirmişti.

“Madem ihbar etmeyeceksin, burada kalmaya devam ede-mezsın.”

Mia elini ensesine götürdü. “Sidney’de kalabilirim. Yedek anahtarı bende... Bir dakika!”

Geri çekilip ikimizi tepeden tırnağa süzdü, kaşları neredeyse saç çizgisine değecekti. “Siz burada ne arıyorsunuz?”

Bu kadar geç fark etmesinden ne kadar korktuğu belli olu-yordu. “Sidney aradı, telefonlarını açmadığını söyledi. Gerisi tamamen şans eseri.”

“İntörnlüğün için üzgünüm, Kedicik. Bunun için ne kadar çok çabaladığını biliyorum.”

Mia burnunu çekip eski sevgilisinin kaçtığı tarafa öfke dolu bir bakış attı. Sidney, işini o aşağılık herif yüzünden kaybettiğini söylemişti ve bu onu öldürmek istemem için bir başka sebepti.

“Tam zamanında geldiğimiz için şanslıyız.” Bu işin farklı sonuçlanabileceğini bildiğimden omurgamdan bir ürperti geçti. “Bu yüzden seni Boston’a götürmemiz gerek.”

Mia alaycı bir kahkaha attı “Komiksin.”

Ama biz sessiz kalınca ciddi olduğumuzu anlayıp donup kaldı. Onun da aynı fikirde olduğundan emindim, bu yüzden Alex’e sormama gerek yoktu.

“Öylece kalkıp Boston’a *gelemem*.”

“Nedenmiş?”

“İşim va—” Yüzünü buruşturup derin bir nefes aldı. “Yani hemen toparlanıp taşınamam.”

“Tabii ki yapabilirsin, Kedicik. Hem Piper ve Misty de orada.”

Böyle söyleyince biraz neşelenmişti. Misty daha önce Çocuklar İçin Protez derneği için birlikte çalışabileceklerini söylemişti.

Başparmağımla yanağını okşadım. “Kafanı dağıtmak iyi gelir. Yeni bir başlangıç.”

Dudaklarını oynatarak sessizce *yeni bir başlangıç* dedi ama tereddüt ediyor gibiydi.

Kaburgalarımın altında çaresizliğe çok benzer bir sancı hissettim. “Sonsuza kadar kalmak zorunda değilsin. Toparlanana kadar kal.”

Kaşlarını çattı. “Taşınacak kadar param yok.”

Alex, hafifçe Mia’nın omzunu sıktı. “O kısmı dert etme, evi boş olan birini tanıyoruz. Hiç kullanmıyor.”

“Hayır, olmaz.”

Alex gülümsedi. “Mia, adam multimilyoner. Emin ol sorun değil.”

Olasılıkları kafasında değerlendirirken zihninin çarklarının döndüğünü görebiliyordum. “Sadece işlerimi yoluna koyana kadar. Sonra Ottawa’ya döneceğim.”

Alex onu havaya kaldırıp döndürünce nihayet yüzü güldü. Onları izlerken boğazım düğümlenmişti. Alex, onu güldürmenin bir yolunu hep buluyordu.

Onu yere indirince nefes nefese kalmış bir hâlde, “Ne zaman gidiyoruz?” diye sordu Mia.

“Bu gece,” dedim.

“Bu geceye bilet bulmak için fazla geç değil mi?”

Alex başını yana eğip ona gülümsedi. “Neyse ki özel jetimiz var.”

Mia’nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve şaşkınlıktan ağzını kapatamadı.

Alex hemen, “Merak etme, ödünç aldık,” diye ekleyince rahatladı. Maddi olanaklarımızdan etkilenmeyen tek kişi olabilirdi, zaten ondan da başka bir şey beklemezdim.

Eve girdiğimizde dikkatimi çeken ilk şey dairenin ne kadar küçük olduğuydu. Stüdyo bir daireydi ve salonla yatak odasını ayıran tek şey ahşap bir paravandı.

Burada yaşadığı için huzursuz olmuştum, bunu ona söylersem onun, böyle sahiplenici saçmalıklardan hoşlanmayacağından emindim. İçeriye görünce tıpkı benim gibi hiç memnun olmayan Alex’e baktım. Ona çok daha fazlasını verebilecekken Mia’nın burada yaşaması ikimizin de hoşuna gitmemişi.

Son birkaç yıldır hayatında olmayabilirdik ama bu hiçbir şeyi değiştirmezdi.

Alex'in ayaklarına dolanan kocaman, turuncu bir kedi mi-yavlamaya başladı. Alex onu almak için eğilince Mia derin bir nefes aldı.

"Sakın! Seni tırmala..." Ağzını kapattı ama kedi Alex'in kollarında mırıldanıp yüzünü çenesine sürtünce ağzı açık kaldı.

"Yok artık." Başını eğip, "Normalde benim dışımda ona yaklaşan herkesi tırmalamaya çalışır," dedi.

Alex ona sırtarak, "Kedin beni sevdi," dedi.

Mia gözlerini devirdi. "Fazla havaya girme."

Alex, "Fazla söze gerek yok. Senin kediciğ bana bayılıyor," deyip sırtıttı.

Mia'nın yüzü kıpkırmızı olunca kahkahalara boğuldum.

Alex kediye kucakından indirdi ama kedi bundan pek memnun görünmüyordu. Ellerini çırpıp, "Tamam, hadi toparlanalım," dedi.

"Evet, ama küçük bir sorunumuz var."

Kaşlarımı kaldırdım. "Neymiş o?"

Daireye bakındı. "Bunların hepsini burada bırakamam."

"Ay sonuna kadar kirani ödedin mi?"

"Evet ama nasıl olacak? Faturalarım da var. Yeni bir iş aramam lazım. Hiçbir şey yokmuş gibi kalkıp gidemem."

"Nedenmiş?" diye sordum.

"*Neden* mi? Bu benim *hayatım*."

"Öyle mi? Seni terk ettiğinden beri o aşağılık eski sevgilin hayatında pek bir şey bırakmamış gibi görünüyor."

Bana bakakaldı ama karşı çıkmadı.

Başımı eğdim. "Ottawa'da başka bir hastane bulma şansın ne kadar?"

"Sıfır, tamam mı? Mutlu oldun mu? Acınası hâlimden tahrik mi oluyorsun?"

“Sen acınası falan değilsin, hiç de öyle olmadın,” diyerek ona çıkıştım. “Ayrıca bu durumun beni mutlu eden hiçbir yanı yok. Ne istediğini söyle, gerisini biz hallederiz.”

Gözleri doldu. “Sadece zamana ihtiyacım var... İşleri rayına oturtmak için.”

“Biz sana yardım ederiz, Kedicik.” Alex yanımıza gelip Mia’nın kulağının arkasına attığı saçları okşadı. “Gelip bizimle kal. Gereken eşyaları toplayalım, daireni boşaltmak için biraz bekle. Kim bilir, belki o zamana kadar yeni bir yer bulursun.” Alex ona utangaç bir gülümsemeyle bakınca Mia’nın ifadesi yumuşadı. “Ama bırak, o zamana kadar seninle ilgilenelim.”

Birbirimize baktık, sonra duruşunu dikleştirip, “Anlaştık,” dedi. “Ama sadece kafamı toplayana kadar.”

“Anlaştık.” Göğsümü ele geçiren sevinci belli etmemeye çalışarak başımı salladım. “Şimdi bize o aşağılık herif hakkındaki her şeyi anlat. En baştan başla ve hiçbir detayı atlama.”

Eşyalarını toplayıp uçağa binmemiz iki saatten az sürdü. Söylediğine göre eski sevgilisiyle yaşadığı evden taşındığından beri eşyalarının çoğunu hiç açmamıştı.

Eşyalarını toplarken Jason hakkındaki sorularımızı yanıtladı.

Nerede tanıştınız? *Tıp fakültesinde.*

Ne kadar süre birlikte oldunuz? *Bir yıl.*

Bu herif hep böyle psikopat mıydı? *Büyük olasılıkla.*

Detayları öğrendikçe öfkemiz artıyordu. Başlangıçta ona ne kadar tatlı davrandığını, yaptığı her şeyle ilgileniyormuş gibi yaptığını anlattı. Onu âdeta ilgiye boğmuştu.

Manipölasyonda öyle ustaydı ki birlikte oldukları süre boyunca Mia'nın öz güvenini yavaş yavaş yok etmişti. Ona kendini değersiz hissettirmek için çabalamıştı, böylece yaptıklarını kontrol edebilecekti. Sevdiği bir şeyi yaptığında ona kendini bencilmiş gibi hissettiriyordu.

Öfke bedenimi ele geçirirken dişlerimi sıkarak nefes aldım.

Onun gibiler ne yaptığını çok iyi bilir, her türlü yöntemle başvurur ve partnerlerinin öz güvenlerini yavaş yavaş yerle bir ederlerdi. Ama o aşağılık herif Mia'dan ayrılarak her şeyi mahvetmiş, ona geri döneceğini sanmıştı. Hâlbuki Mia ayrılığı fırsat bilip aralarına bir duvar örmüştü.

Alex, benim sormaya cesaret edemediğim soruyu, yani Jason'm ona fiziksel şiddet uygulayıp uygulamadığını olabildiğince nazikçe sordu. Mia, sarhoş olduğu bir gün kolunu biraz sertçe tutup sarstığını utana sıkıla anlattı ama bunun dışında çoğunlukla sözlü şiddete maruz kaldığından bahsetti.

Alex küfürler savurdu, öfkeden kıpkırmızı olmuştu. Her bir hücrem o piçi gebertmek için can atıyordu.

Kendime hâkim oldum, bunu düşünmekten vazgeçmeliydim yoksa aklımı kaçıracaktım.

Mia'nın, Alex'e sokulmuş hâlini izleyerek dikkatimi dağıtmayı denedim. Havaalanına vardığımızda Mia çok yorgundu, uçak kalkmadan önce uykuya dalmasına şaşırmadım. Alex kolunu omzuna dolayınca Mia, onun göğsünde uyuyakaldı.

Crookshanks pençelerini bacaklarıma geçirdi ve keskin tırnaklarıyla koyu gri pantolonumda delik açtı.

“Şşşt, orada dur bakalım. Bu pantolon ne kadar, haberin var mı?” Turuncu tüy yumağını kaldırıp kollarımın arasına aldım. Hemen kafasını bana sürtmeye başladı, bu hareketi Mia'ya ben-

ziyordu. Yumuşacık bedeniyle karnımı kapladı. “O kadar da kötü değilsin, ha?”

Kedi ne dediğimi anlamış gibi miyavladıktan sonra gözlerini kapattı.

Mia uykusunda mırıldanırken Alex farkında olmadan onu kendine çekti. İkisini birlikte görmek içimi ısıtıyordu. Dünyada en çok ihtiyacım olan iki insan onlardı ve neyse ki şimdilik birlikteydik.

Otuz MIA

Burnuma deri ve sedir kokusu doldu. Yüzümü yastığa gömdüm, vücudum rahat yatakta iyice gevşerken mırıldandım... River.

Yatakta kımıldayıp yorganıma uzandım ve donup kaldım. Kendi yastık kılıflarım sıradan bir mağazadan alınmıştı ve dokuması o kadar kalitesizdi ki sert bir kumaşı vardı ama vücuduma temas eden çarşaflar ipek gibi yumuşacıktı.

Hâlâ sersem bir hâldeyken River'ın dün gece beni odasına götürdüğü anları anımsadım. Arkadaşının dairesinde kalacaktım ama her şey ayarlanana kadar onun yatağında yatmam için ısrar etmişti. Kim bilir kimin dairesiydi? Kira ödemeyeceğimi söylemişlerdi ama bir şeyler ödemek zorundaydım.

Dün gece yaptığım şey bana fazla mantıklı görünmüştü ama bu sabah uyandığımda zihnimin içinde bir kasırga kopuyordu. Jason'ın evime geldiğini ve kendi hırsızlığını benim üstüme yıkmak istediğinden şüphelendiğimi anlatınca beni uçağa bindir-

mek için bu kadar aceleci davranmasalardı onu bulacaklarına emindim.

Her şey o kadar hızlı olup bitmişti ki aklım olanlara yetişemiyordu.

Vazgeçip bir iç çektim. Göz kapaklarımı araladım ve perdelerden süzülen ışığa karşı gözümü kırıştırdım.

River'm odası tam da tahmin ettiğim gibiydi. Gri ve koyu lacivert ipek nevresimleri vardı. Her detay muntazamdı, hiçbir dağınıklık yoktu ama lüks kumaş seçimleri odaya sıcak bir hava katıyordu. Bir şekilde hem minimalist çizgilerden kaynaklanan bir soğukluğu, hem de saten kumaşların verdiği, evimdeymişim gibi hissettiren bir rahatlığı vardı. River'ın tarzı buydu.

Yana dönüp ayaklarımı yatağın kenarından sallandırdım. Duvara yaslanmış uzun bir aynadan kendime baktım. Tanrım. Elim, başımın tepesinde dağınık bir topuz yaptığım, ıslak görünecek kadar yağlı saçlarıma gitti. En son ne zaman duş aldığımı hatırlamıyor olmam hiç iyiye işaret değildi.

Hiç değilse lavanta rengi düğmeleri olan uzun kollu bir üst ile şorttan oluşan şirin bir pijama takımı giyiyordum. Alex'in valizimi karıştırıp giyeceğim kıyafeti seçmesi ilginç bir deneyim olmuştu. Askılı, diz üstü geceliklerimden birini vereceğini düşünmüştüm ama bu pijama takımını uzatması hoş bir sürpriz olmuştu.

Kapı hafifçe tıklatıldı.

Boğuk bir sesle, "Girin," dedim ve birinin komodinin üzerine bıraktığı sudan bir yudum aldım. Dilime değdiği an serinliğini fark ettim, belli ki kısa süre önce konmuştu. Uyurken etrafımda olmaları hakkında ne hissedeceğimi bilmiyordum ama hoşuma gitmediğini söyleyemezdim.

“Şşt, Kedicik. İçeride birileri hareket etmiş gibi geldi.” Alex kapının kenarına yaslanıp başını sert ahşaba yasladı ve beni süzdü. Şu an iğrenç olduğumu düşünse hakkıydı ama bakışları yumuşadı ve yüzünde bir tebessüm oluştu. “Bu uyku sersemi hâlin çok sevimli görünüyor.”

Oysa karşımda duran adam sevimlilikten son derece uzaktı, bacaklarını saran bir kot pantolon ve göğüs kısmının hafifçe gerildiği beyaz bir tişört giymişti ve lanet olsun, çok yakışıklıydı.

Yutkununca bakışları yoğunlaştı. Bir an Napa’ya, ben adını haykırırken beni mahvettiği anlara döndüm.

River da yanına gelip kapıda durdu. “Günaydın Mia. Kahvaltı hazır olmak üzere. Duş al da birlikte kahvaltı yapalım.”

River’ın bu yapmacık, neredeyse resmî ses tonu karşısında vücudum gerildi. Dün geceki alçak, yatıştırıcı tonundan eser yoktu.

Aramıza resmen somut bir sınır çizmişti ve birden kafam allak bullak oldu.

Alex de benimle aynı şeyi düşünmüş olacak ki kaşlarını kaldırdı.

Soru işaretlerini kafamdan atıp ayağa kalktım. “Tamam, eşyalarımı bulmam gerek.”

“Makyaj çantası banyoya koyduk, valizin de pencerenin yanındaki sandalyede.” River yerini işaret edip odadan çıktı.

Göğsüm sıkıştı. Elbette aramızın Napa’daki gibi olacağını düşünmemiştim. Hem bunu gerçekten istiyor muydum ki? Bana hissettirdikleri duygulara kapılmak istemediğimi söylersem kendimi kandırmış olurum ama hem Jason meselesi, hem yardım derneğim için sponsor bulmamın verdiği baskı hem de işten atılmam... Belki de River aramıza mesafe koymakta haklıydı ama bu düşünceler içimdeki sızıyı dindirmiyordu.

İşleri yoluna koymak, ne istediğimi anlayabilmek için zamana ihtiyacım vardı. Onlar da devam etmek istiyorsa tabii... Sonuçta birbirimize sadece bir hafta sonu için söz vermiştik.

Havluyu başıma sıkıca sardım. Kendime acımakla geçen günlerin ardından temiz hissetmek iyi gelmişti. Hayata karşı bakış açını değiştirmek için eski sevgilinin kapına dayanması ve açmazsan kırmakla tehdit etmesi gibisi yoktu. Ürperdim ve banyodan çıkıp yeni demlenmiş kahvenin hoş kokusunu takip ederek mutfığa gittim.

Yatak odası gibi dairenin diğer bölümleri de son derece şıktı ancak bu kısımlarda daha koyu renkler tercih edilmişti ve mekâna karanlık bir hava katarak içerinin soğuk atmosferini dengeliyordu.

Sağ duvarı boylu boyunca kaplayan pencerelerden içeri süzülen ışık, mutfakta sırtları bana dönük hâlde kahvaltı hazırlayan iki adamın üzerine düşüyordu.

River'ın vücudunu saran dar kesim gömleğine hayran hayran baktım. Tavayı çevirirken ince kumaşın altındaki kasları hareket edince boğazım düğümlendi.

Alex bana bilmiş bilmiş sırıtarak, "Neyse ki boğulmamışsın," dedi. "Şimdi daha iyi misin?"

Salyalarımı akıtarak arkadaşına bakarken yakalandığım için yanaklarım kızardı. "Şey... Evet, iyiyim."

Alex'in bakışları taytımın üzerinde dolaştı ve bana ödünç verdiği *sweatshirt*ü giydiğimi fark edince dudaklarını ısırdı. Şimdi

onu geri vermenin tam zamanıydı ama buna pek niyetim yoktu. Gözlerinin kararmasına ve tezgâha yaslanmasına bakılırsa onu giymemden memnun olduğunu anlamak zor değildi.

“Kahvaltın hazır.” River tezgâhın üzerinden bir tabak uzattı, ben de mutfak adasının etrafındaki taburelerden birine oturdum. Tabâğa bakınca ağzım sulandı. Fesleğen ve erimiş beyaz peynirin çıtır çıtır olmuş pastırmayla karışan kokusunu içime çektim.

Bakışlarım ikisi arasında gidip geldi. “Hepsi dolabında var mıydı?”

“Riv bu sabah markete gitti. Yeni evin için de birkaç şey alalım dedik.”

İçimi bir sıcaklık kapladı ve ne kadar düşünceli olduklarını çok düşünmeden kahvaltımdan ilk lokmayı aldım. Dilime değdiği an inledim, River arkasına yaslanıp dirseklerini tezgâha dayadı ve bana karanlık bakışlarla baktı.

Alex sıırttı. “Böyle sesler çıkarmaya devam edersen bundan sonra tüm yemeklerini ben yaparım.”

Başımı yana eğdim. “Sahi, senin burada ne işin var?”

Alex elini göğsüne koydu. “Kalbimi kırdın, kadın! Taşınmamıza yardım ediyorum.”

Mantıklı...

“Bir dakika? *Taşınmamız* derken ne demek istedin?”

“Ben buraya taşınıyorum, sen de koridorun karşısındaki daireye taşınıyorsun.”

Çatal tabağıma düştü. “Arkadaşın olduğunu söylemiştin.”

Alex başparmağıyla kendini işaret etti. “Söz konusu arkadaş.”

“Bunu yapamazsın. Sizi birlikte yaşamak zorunda bırakmam, başka bir çözüm bulurum,” deyip ayağa kalktım ama River benden hızlı davrandı ve ellerini tezgâhın üstüne koydu.

“Yapabiliriz, yapıyoruz da. Dün gece o aşağılık herifin yaptıklarından sonra seni rastgele bir daireye yerleştireceğimizi mi sanıyorsun?”

“Beni burada bulamaz.”

River’ın ifadesi ciddileşti. “Emin misin? Her üç kadından birinin yakınları tarafından öldürüldüğünü biliyor muydun? Hem de her gün. Şımarık herifin teki olabilir, psikopat sayılamayabilir ama bu riski almak istiyor musun gerçekten? Ben istemiyorum.”

Korku bedenimi ele geçirdi ve gözlerim yanmaya başladı, daha önce hiç böyle bir durumda kalacağımı düşünmemiştim ve bu kadar çaresiz hissetmekten nefret ediyordum.

Alex, “Onu ihbar etmek için hâlâ geç değil,” diyerek araya girdi.

Bunun ne kadar anlamsız olacağını bildiğimden başımı iki yana salladım. Babasının nüfuzunu saymazsak bile bu tür şeyler asla çok geç olana kadar ciddiye alınmıyordu. “Yani buraya gelip evine taşınmam senin için gerçekten sorun değil mi?”

“Kedicik, tabii ki sorun değil. Dürüst olmam gerekirse senin birimizin yanına taşınmanı düşünmüştüm ama kendine ait bir yerde daha rahat edeceğini düşündük. Haksız mıyız?”

Biraz hayal kırıklığına uğrasam da mantıklı yanımla kafamı toparlayabilmek için kararlı olmam gerektiğini biliyordu. “Yan dairede miyim?”

River dolu tabağıma baktı. “Kahvaltını bitir de seni oraya götürelim.”

Yemeğimden bir lokma daha aldım ama bir terslik olduğunu fark etmem uzun sürmedi. “Siz yemiyor musunuz?”

“Birkaç saat önce yedik. Uyumak istersin diye seni uyandırmadık.”

Benim için birlikte kahvaltı hazırladıklarını düşünmemeye çalıştım. Sonuçta her ne kadar koruyucu tavırları olsa da River bana karşı hâlâ soğuktu.

Kahvemden uzun bir yudum aldıktan sonra herkesin görmezden geldiği konuyu açtım. “Peki aramızda ne olacak?” Sesim titremiştii ve nasıl bir cevap duymak istediğimden emin değildim, iki seçenek de beni çok korkutuyordu.

Alex elini sırtımda gezdirince rahatlardım. “Hiçbir şey olmak zorunda değil. Aramızdaki ilişkinin nasıl olacağını ya da olmayacağını yavaş yavaş keşfederiz. Aceleye gerek yok, bir yere kaçmıyoruz.”

Uzun zamandır içimde tuttuklarım bir anda serbest kalmış gibi derin bir nefes aldım. Duyana kadar buna ne kadar ihtiyacım olduğunu bilmiyordum.

Alex başımın üstüne bir öpücük kondurdu. “Gel de yeni evini gör. Sabahtan beri uğraşıyoruz.”

Otuz Bir RIVER

Elimi saçlarımın arasından geçirdim ve dairemin kapısı arkamdan kapanır kapanmaz saçlarımı sertçe çektim. Son yarım saatimizi Mia'nın yerleşmesine yardım ederek geçirmiştik ve her saniyesi benim için tam bir işkenceydi.

Uyandığı andan itibaren üçümüzün birlikte olmasını gerektiren tüm nedenleri sıralamak istemiştım ama onu emin olmadığı bir şeye zorlayan göt bir herif gibi davranmanın şu an onun, en son ihtiyaç duyduğu şey olduğunun farkındaydım. Eski sevgiliyle yaşananlardan sonra olmazdı.

Boston'a taşınması zaten büyük bir şeydi ama onu orada tek başına bırakma fikri kabul edilebilir değildi. Bu konuda bir şeyler yapabileceğimi bilirken onu öylece bırakamazdım.

Ona kararını vermesi için alan tanımam gerektiğini bilsem de bundan mutlu değildim. Kendimi tutmak için o kadar çaba sarf etmişim ki kaslarım ağrıyordu.

Onu yatağa yatırıp art arda orgazm etmemek için bütün irademe başvurmam gerekmişti.

Ama benim ona olduğum kadar o da bana bağımlı hâle gele-
ne dek bekleyecektim.

Otuz İki

MIA

Alex kapıda dikilirken, “Yerleşmişe benziyorsun,” dedi. Çok yakınımdaydı ama ellerini cebine sokmuştu ve bana temas etmiyordu.

“Bunu yapmak zorunda olmadığını biliyorsun.”

“Kedicik, doğru cevap, ‘*Teşekkür ederim,*’ olmalıydı. Belki biraz da hayranlıkla süslü bir cevap da olabilirdi. Mesela, *Bunun karşılığını sana nasıl ödeyebilirim?* gibi.”

Bir kahkaha patlattım, o da bana muzip bir gülümsemeye baktı. Son yirmi dört saat çok zordu ama o eğlenceli, şakacı ve de seksi hâlimden bir gram kaybetmemişti. Gülmemeliydim. İşten kovulduktan, bir erkeğin saldırısına uğramaktan korktuktan ve hayatımı geride bırakıp buraya taşındıktan sonra olmazdı.

Ama elimden başka türlü sü gelmiyordu, gülmekten yanaklarım acıyordu. Alex böyle biriydi, sanki süper bir gücü vardı.

“Bir daha bir erkeğin evine taşınırsam bu dediğini aklımda bulunduracağım.”

İnleyerek bana doğru yaklaştı ve gözlerimin içine bakıp “Komik değil, Kedicik,” dedi.

Beni yakalamaya çalışınca kıvrak hareketlerle ondan uzaklaştım ve otuz iki diş sıırttım. “Seni kızdırmak her zaman çok kolay.”

“Belki de artık kızmayı bırakırım. Belki...”

Omurgamdan bir ürperti geçti. “Belki de ne?”

Alex tavana bakıp birkaç derin nefes aldı, sonra da öfkeyle iç çekip, “Lanet olası River,” dedi. Ensesini ovuşturup söyleyeceği şeye inanamıyormuşçasına başını iki yana salladı. “Hiç. Başka zaman konuşuruz.”

Kaşlarımı kaldırdım. Kendi duygularımdan emin olmadığım için ısrar edemiyordum ve sanırım o da cümlesini bu yüzden tamamlamamıştı.

“Tamam o zaman. Teşekkürler.”

Gülümseyince gamzeleri ortaya çıktı. “Seninle olmak benim için bir zevk, Kedicik.”

Vücuduma bir sıcaklık basmıştı ve içimde ona yaklaşmak için bir dürtü hissettim. Bir numaralı yeteneği hokey, iki numaralı yeteneği de beni güldürmekse, üçüncüsü kesinlikle en basit cümleleri bile müstehcen bir edayla söylemekti.

Bir çocuk sever gibi elini başımın üstüne koyup ânın büyü-sünü bozdu. Kapıdan çıkarken arkasını dönüp, “Görüşürüz. Ha bu arada, komşuların çok seksiymiş diyorlar,” diye seslendi.

“Çok klişe.”

“Ama buna bayılıyorsun.” Göz kırıp kapıyı arkasından kapattı,

Ben de yeni evimin koridorunda tek başıma kaldım. Keşfetmeye başlamadan önce ayakkabılarımı çıkardım. İkisinden

başka bir şey düşünemez olduğumdan, buranın ne kadar büyük olduğunu fark etmemiştim.

Düzen River'in evine benziyordu ama doğu değil, batı cephesiydi ve evin havası tamamen farklıydı.

River net hatlar ve nötr renklerin baskın olduğu modern bir dekorasyon seçmişken Alex'in evi rahatlığın ve konforun birleşimi idi. Duvarlar sıcak ahşap dolaplarla ve kitapların dizildiği gömme raflarla doluydu. Odanın tam ortasında neredeyse duvarın tamamını kaplayan devasa bir L koltuk vardı ve lüks minderleri beni üzerine davet ediyordu. Duvarlarda hoparlörlerle donatılmış, dev bir düz ekran TV asılıydı ve Xbox kumandası dikkatsizce yere atılmıştı. Alex ve River'in hâlâ üniversitedeki gibi video oyunlarına düşkün olduğunu düşününce yüzümde bir tebessüm belirdi.

Evin içine Hindistan cevizi gibi tatlı ve bir de tuzlu bir aroma yayılmıştı, olanları sindirmek için kendimi deri koltuğun cazibesine bıraktım.

Alex Grayson'ın evinde kalacaktım, o da River Davis'le yan dairede yaşayacaktı.

İçimden olanların saçmalığına gülmek geliyordu.

Ahşap kapı sertçe çalınınca kafamı girişe çevirdim. Kapı çalınmaya devam edince kalbim deli gibi atmaya başladı ve olduğum yerde donakaldım, kaskatı kesilmiştim.

Piper, "Mia Brooks. Hemen kapıyı aç!" diye bağırınca rahatladım. Kapıya doğru sendeleyerek ilerledim ve kapıyı açtığımda Piper'ı ellerini yumruk yapmış hâlde ve öfkeden kızarmış suratıyla karşımda buldum. Beni hızlıca kendine çekip, "İyi misin?" diye fısıldadı. "Bunu nasıl yapar? Neden bize bir şey söylemedin?" Benden uzaklaşırken gözlerinden alev fışkırıyordu. Dişlerini sıkıp, "Onu geberteceğim," diye bağırdı.

“Sıraya gir.” Arkasından Sidney’nin sesi duyuldu.

Piper telefonunu kaldırdı, Sidney ekrandan bana öldürücü bakışlar atınca dudağımı ısırdım. Eve geç kalmış, ergen evladını azarlayan endişeli bir anne gibi görünüyordu. Birkaç kez derin nefes aldıktan sonra “İyi misin?” diye sordu.

“Evet, iyiyim.”

“Hiç *iyiyim* saçmalıklarına sığınma!” diye bağırdı. “Eski sevgilin seni önce işten kovdurmuş, sonra da zorla evine girmeye çalışmış!”

“Abartma. Sadece kapıyı yumrukladı.” Olayı önemsiz göstermeye çalışıyordum.

“Peki içeri zorla gireceğinden korktun mu?” Gözlerimin içine bakarak cevabımı bekliyordu. “Yani durum gayet berbat. Bu konuda üzülmen çok normal, Mia. Biz yanındayız.”

Göğsümde bir baraj duvarı yıkılmış gibi oldu; aşırı tepki verdiğimi, kötü bir şey olmadığını düşünerek duygularımı bastırıyordum ama sözleri, hissettiğim korkunun ağırlığının omuzlarıma çökmesine sebep olmuştu.

Gözlerim yanarken burnumu çektim. “İşlerin bu noktaya geleceğini düşünmemiştim. Sana söylemeliydim, belki o zaman—”

Sidney’nin sesi kısıktı ve ciddiye. “Bana bak, Mia. Kulağını aç ve beni iyi dinle. Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Bana davranışlarının bu kadar aşırıya kaçtığını söylemeni ister miydim? Evet ama bunun için kendini suçlama. Şimdi bize ne olduğunu anlat.”

“Tamam ama önce bir içkiye ihtiyacım var.” Mutfğa girip buzdolabını açtım ama şaşkınlıktan dilim tutuldu. River dolabı taze meyve sebzeler, öğle yemeği için et ve atıştırmalıklarla doldurmuştu. Renk renk ve çeşit çeşit domatesler, lahana yaprakla-

rının arasına serpiştirilmiş kabaklar, minik havuçların arasındaki et dilimleri ve en sevdiğim peynirler bir köşeye özenle yerleştirilmişti. Bunları almak için dışarı çıktığını düşününce içimi bir sıcaklık kapladı. Süt paketini kenara itip parmaklarım soğuk, metal kutulara değince gülümsedim.

Piper'ın yanındaki sandalyeye kurulup ona bir şişe elma şarabı uzattım. Telefonu sehpayı koymuştu, böylece ikimiz de Sidney'yi görebiliyorduk. Sidney tek kaşını kaldırıp bana baktı. Ben de olan biteni anlatmaya başladım. Napa'dan döndüğümde Jason'ın kapımda beni bekliyor olduğundan, hastanede karşıma çıktığından, işten kovulmama sebep olduğundan ve en son dün gece evime geldiğinden bahsederken gözleri büyüdü.

Sidney, gayet ciddi bir ifadeyle, "Öyleyse bu herifin ölmesi gerektiği konusunda anlaştık, değil mi?" diye sordu.

Şarap boğazıma kaçtı. "Sen politikacısın, böyle konuşamazsın."

Piper araya girip, "Yakalanmadığın sürece sorun yok, ayrıca bunu yapabilecek kadar çok gerçek suç filmi izledim," dedi.

Aynı şeyi hiç düşünmedim desem yalan olurdu. Onun üzerimde kurduğu kontrolü ben de ona karşı kullanmak istiyordum ama elimden gelen tek şey ondan uzak durmaktı.

"Evet... Aslında... Ağrı kesicileri çaldığı için hapse girse hiç fena olmazdı," deyip içkimden uzun bir yudum aldım.

"Gerçekten onun yaptığını mı düşünüyorsun? Zaten çok parası yok mu?" diye sordu Piper.

Elma şarabımı bırakıp şakaklarımı ovuşturdum. Onun hakkında bildiğimi sandığım birçok şey artık hiç mantıklı gelmiyordu. "Bence beni, yaptıklarını örtbas etmek için günah keçisi ilan etti."

Sidney ekrana iyice yaklaşıp, "O zaman bunu kanıtlamamız gerek," dedi.

Avucumu yüzümde gezdirdim. “Söylemesi kolay.”

Sidney, ikna edici bir tonda, “Sadece içeriden birine ihtiyacımız var,” diyerek ısrar etti.

Aklıma Kristie’nin yüz ifadesi gelince sıırttım. “Aslında biri var. Benimle aynı bölümde çalışan bir doktor ve ona güveniyorum.”

Sidney sıırttı. “Güzel, çünkü bir ipucu yakaladığımızda bu tür işleri araştırabilecek birini tanıyorum.”

Piper’la kaşlarımızı kaldırıp ona baktık. “O da ne demek? Mafya gibi konuştun.”

“Sence rakiplerimizin kirli çamaşırlarını nasıl ortaya çıkarıyoruz? Siyasette herkesin bir adamı vardır.”

Bir kahkaha patlattım, bu konuyu onlarla konuşmak bana çok iyi gelmişti. Bunu ona daha önce söylemem gerektiğini biliyordum ama çok berbat bir durumdu.

Gözümünden süzülen bir yaş gizlemeye çalışarak yüzümü eğdim. “Her şeyi mahvetti.”

Sidney’nin gözleri parladı. “Bir yolunu buluruz. Jax’le yarın geliyoruz.”

Kafamı iki yana salladım. “Seyahatinizi yarıda kesmenize gerek yok.”

Piper gülerek Sidney’ye “Burada olmamanıza gerçekten şaşırdım,” dedi.

“Maritime’tan kalkan seferler bu kadar saçma saatlerde olmasaydı çoktan oradaydım. Yarın oğlanları dışarı yollayıp bir plan yaparız. O aşağılık herifi mahvedecek bir planla her şey çok daha iyi olacak.”

Gülümseyip içkimi kaldırdım. “Öyleyse şerefe.”

Otuz Üç

MIA

Gökyüzü koyu turuncu, kırmızı arası bir renge bürünmüş, güneş batmaya başlamıştı. Piper evden çıkmadan bana endişeli bir bakış attı. Bakmadığımı sandığı bir anda ona bakınca Sidney'nin gözetleme görevini ona devrettiğini hemen anladım.

Böyle arkadaşlara sahip olacak kadar şanslı olmayı nasıl başarmıştım, bilmiyordum ama onlar sayesinde kendimi toparlamam zor olmuyordu.

Kapıyı arkasından kapatana kadar iyiydim, sonra aniden kendimi tedirgin hissettim.

Derin bir nefes alıp dolapların olduğu bölüme yürüdüm, raftan uzun bir kadeh ve Napa'dan tanıdık gelen beyaz şarap şişesini alıp kadehi ağzına kadar doldurdum. Yarısını bir yudumda içip boğazımın arkasında hissettiğim acı tadı alınca kadehimi tazeledim.

Hayatım tam bir enkaza dönmüştü ve Piper da gidince zihnim hızla en kötü senaryoları sıralayıp beni paniğe sürüklemeye

başladı. *İntörnlük için bir hastane bulamayacağım. Nereye gidersem gideyim Jason beni bulacak ve hayatımı kontrol etmek için hastalıklı oyunlarını oynayacak. Peşimi bırakacağını düşünecek kadar saf değilim. Aslında beni umursadığı falan yok, sadece istediğini yapmadığım için kızgın ve bana gücün kendinde olduğunu kanıtlamanın bir yolunu bulacak.*

En kötüsü de gücü gerçekten elinde tutmasıydı. İşsiz ve dehşete kapılmış durumdaydım ve bu, tam olarak onun istediği bir şeydi ama savunmacı iki NHL oyuncusunun imdadıma yetişeceğini hesaba katmamıştı. Burada oturup hiçbir şey olmamış gibi davranmayacaktım. Onlar canavarı korkutup beni büyülü bir kaleye taşımışlardı.

Elbette bunun için minnettardım, bir kez olsun bağımsızlık ihtiyacımı bir kenara bırakıp kendimi güvende hissedecektim çünkü onlar yanımdayken tam da böyle hissediyordum. Sanki bana hiçbir şey dokunamazdı, buna izin vermezlerdi.

Midemde bir huzursuzluk belirince bu hissi bastırdım. Kendimi toparlayıp biraz rahatlamam gerekiyordu.

Ottawa'daki dairemin tamamından sadece birazcık küçük olan yatak odasına girip banyoya doğru yürüdüm.

Carrara mermeriyle kaplı duvarın pürüzsüz yüzeyine dokunup serinliğini hissederken ışığın gri-siyah karışımı mermerden yansıyarak içindeki karamel rengini vurgulayışını seyrettim. Ortama sıcaklık katan koyu ahşap çerçeveli aynaları olan çift lavabo burayı daha da güzelleştiriyordu. Nihayet bu muhteşem banyonun yıldız parçası, zeminden tavana kadar uzanan pencereden dışarıyı gören küvetti. Kimse beni göremezdi ama ben doyasıya bu manzarayı seyredebilirdim. Burada her şey *House & Home* dergisinden fırlamış gibiydi.

Musluğu çevirip suyun ısınmasını bekledim, sonra küvetin tıkcacını taktım. Sağdaki duvara görmülü rafta birkaç şişe diziliyordu; inceleyip içlerinden şampuan, saç kremi ve duş jeli seçtim. Elim, vücut yağı yazan şişenin üzerinde kaldı ve kalın, nasırlı ellerin kaslarımı yoğurduğunu hayal ettim. Sırtımdan bir ürperti geçince küçük şişeyi yerine geri koyup rafın altındaki küçük sepetten aromalı banyo toplarından birini aldım.

Dolmak üzere olan küvete daldım ve şeker kokulu baloncukların köpürmesini izledim. Derin bir nefes alıp mırıldanırken tişörtümü başımdan çıkarıp diğer kıyafetlerimi taş zemine bir yığın hâlinde bıraktım. Küvet o kadar büyüktü ki kenarına oturup bacaklarımı içine sokmak zorunda kaldım. Ayak parmaklarım suya değince inledim ama bacaklarımı biraz daha daldırdım. Sıcacık su kaslarımı yakıp ağrımı dindirsin istiyordum.

Tamamen suyun içine girdiğimde sıcaklığına alışmıştım ve sırtım porselene değince irkildim. Paranın mutluluğu satın alamayacağını kim söylüyorsa aptalın tekiydi. Her nefeste daha da rahatlardım ama çok geçmeden aklım, düşünmemek için çabaladığım o iki adama kaymıştı. Bu sabah yatakta River'ın kokusuyla uyandığımda buradan başka hiçbir yerde olmak istemediğimi düşünmüştüm ama sonra benimle o tuhaf, resmî tavırlarıyla konuşmuştu ve mideme bir sızı saplanmıştı.

Aramıza bir duvar örmüş gibi davranıyordu ve kahvaltı masasına oturana kadar hiçbir şey ele vermemişti. Çatalımı bıraktığımda tabağımdakileri yemeye başlayana kadar kaşlarını çatıp bana bakmış, beni süzerken bakışları kararmıştı ve yanakları hafif kızarınca karşısında eriyekmiş gibi hissetmiştim.

Gözlerimi kapatıp ikisinin de beni okşadığını, ellerini her santimime temas etmezlerse öleceklermiş gibi bir açgözlülükle vücudumda gezdirdiklerini hayal ettim. İkisinin arasına sıkıştı-

ğımı düşünerek parmaklarımı karnımın üzerinde gezdirip yavaşça bacaklarımın arasına kadar indirdim.

Kendimi bacak aramdaki elin Alex'e ait olduğuna inandıracak kadar kandırmak üzereydim, iki parmağı içime girip beni işkence eder gibi yavaşça okşarken inledim. Nefes almakta zorlanırken meme uçlarım sertleşti; dudaklarıyla meme uçlarımı kavradıklarını, kalçalarım titreyene dek dişleriyle meme uçlarımı ısındıklarını hayal ettim.

Avuç içimi klitorisime bastırıp River'ın yaptığı gibi elime sürtünürken ufak bir çığlık attım. Kalçalarımı öne kaydırırken elimi Alex'in saçlarının arasına gömdüğümü, onun da meme ucumu ısındığını hayal ederken etrafıma su sıçrattım. Alex ve River'ın dudaklarının birleştiği görüntüyle orgazm bedenimin tamamını ele geçirdi ve ikisi aynı anda inledi.

Gözümün önündeki görüntünün kaybolması ve nefes alışverişlerimin düzene girmesi birkaç saniye aldı. Bu da nereden çıkmıştı?

Telefonum rafta titrerken kalbim duracakmış gibi oldu. Havlumu alıp ellerimi yavaşça sildim ve telefonun kilidini açtım.

Alex: N'aber, Kedicik?

Yanaklarım alev alev yanarken birkaç kez derin nefes almak zorunda kaldım. Az önce olanları bilmiyordu. En yakın arkadaşıyla öpüştüğünü hayal ettiğimi bilmiyordu. Şimdi mesaj atması sadece bir tesadüftü.

Tanrı'ya şükür ne hayal ettiğimi söylemek zorunda değildim yoksa sesim çıkmazdı.

River: İyi misin? Bir şeye ihtiyacın var mı?

Alex: İyi misin, yoksa İYİ mi?

Her şey yolunda.

Dinleniyorum.

River: Bugün neler yaptın?

Piper geldi. Muhtemelen Sidney göndermiştir.

River: İyi.

Gözlerimi devirdim.

Alex: Gelmemizi ister misin?

Gerilip bacaklarımı birbirine sürttüm çünkü doğruyu söylemek gerekirse vücudum bu fikirden hoşlanmıştı ama hazır olmadığımı biliyordum, inledim.

Olmaz. Banyodan yeni çıktım, yatacağım.

Alex: Tanrım, Mia. Böyle şeyler söyleme.
Beni öldürmek mi istiyorsun?

İçimde bir huzursuzluk olsa da güldüm.

Kendine hâkim ol, yoksa seninle konuşmam.

River: Canilik etme, Mia. Biliyorsun, elinde değil.

Kahretsin. Ateşle oynuyordum ama birden pervasız birine dönüştüm.

Peki ya sen? Senin elinde mi?

Uzun bir süre cevabın gelmesini bekledim.

River: Söz konusu sensen değil.

River: İyi geceler, Mia. Tatlı rüyalar.

Çığlık atıp sıcacık suyun içine daldım ve nefesimi tutarak suyun her zerreme nüfuz etmesine izin verdim ve heyecandan kabaran duygularımın tadını çıkardım. Alex ve River'ın bana davranış biçimleri asla doyamayacağım bir bağımlılık gibiydi. Aramızda çok daha derin bir bağ vardı ama bunu itiraf etmeye henüz hazır değildim. Sonuçta her şey, her an tekrar yok olabilirdi.

Mezuniyetten sonra onlardan ayrılmak benim için çok zordu. Kendime en doğrusunun bu olduğunu kaç kez söylersem söyleyeyim yine de elim telefona uzanıyordu.

Duygularımı uyuşturmak için kendimi okula ve işime vermiş, onları çok derinlere gömmüştüm ama burada, bu kadar yakınlarında olmak her şeyi görmezden gelmeyi imkânsız kılıyordu. Tüm bahanelerimi geçersiz kılıyorlardı ve tıp fakültesine başladığım günden bu yana ilk kez intörnlüğe dönmek istemiyordum. Onları tekrar terk edersem hayatta kalamayacağımı biliyordum. İkisi, o zaman da benim bir parçamdı ve o günden bu yana hiçbir şey değişmemişti.

Otuz Dört

ALEX

“İki tane daha. Kımıldayın.” Koçun sesi buzun üzerinde yankılandı.

Otuzuncu turumu atarken biriken laktik asit baldırlarımı yakıyordu. Derin nefesler alıp vererek vücudumun hiperventilasyona verdiği tepkiyle savaşıyordum. Keskin bir hareketle ağın arkasındaki köşeyi döndüm.

Yürümeye başladığımdan beri hokey oynadığım için yaz sezonundan sonra kışa geçişin daha kolay olacağını düşünebilirdiniz ama gerçekler maalesef tam tersiydi. Sezon bittiğinde River’la genellikle direnç değil kas odaklı antrenman yapıyorduk ve sürekli kardiyo yapmadan, güçlenmek için çalışıyorduk.

Bu sayede yıllardır birinci sırada kalabilsek de ilk birkaç haftamız çok zor geçiyordu.

Bacaklarım ağırlaştı ve istemeden hızım yavaşladı. River hemen arkamda, kıcımlı kaldırmam için bana bağıırıp duruyordu. Toplum içinde pek konuşkan biri olmasa da buz pistinde de ya-

takta da bana ne yapacağımı söylemekten çekinmiyordu. Mia'ya nasıl dokunacağımı buyurduğu anlar gözümün önüne gelince az kalsın ayağım takılıp düşecektim.

“Senin derdin ne oğlum?” River yanıma geldi.

Sensin, göt.

Nefes nefese kalmış bir hâlde, “Siktir git başımdan,” dedim.

Lucas solumdan hızla geçerken, “Birbirinize *beni becer* bakışı atmayı bırakın da kışınızı kaldırın,” deyince inledim.

Göz göze geldiğimiz an River bakışlarını kaçırdı ama gizli gizli beni izlediğini hissedebiliyordum. Önüne bakıyordu ama boynundaki kızarıklık dikkatimden kaçmamıştı. Aletim zonklayınca birkaç adım geri çekildim. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

Bir düdük sesi duyuldu. “Bugünlük bu kadar, çocuklar. Doğruca duşa!”

Siktir. Dizlerimin üzerine çöküp derin nefesler almaya başladım ve patenlerimle banka doğru kaydım. Sonra bunun bedelini fena ödeyecektim. Acaba Mia'yı bacaklarımı ovmaya ikna edebilir miydim? İnledim.

Eldivenli bir el kaskımın arkasına çarptı ve yeni transferlerimizden biri bana önünden çekilmemi işaret etti. “Uyuma, oğlum.”

Kahretsin. Ahşap duvarların arasındaki kapıdan geçip kordondan soyunma odamıza doğru ilerledim.

Ama karşıma genç bir muhabir dikildi.

“Alex, selam. Birkaç sorum var, vaktin var mı? Sezonun ilk röportajlarını yapmam lazım.”

Diğer oyuncuların çoktan kaybolduğunu görünce içimden inledim. Hayır, röportaj yapmayı hiç mi hiç istemiyordum ama bunun koçu memnun edeceğini biliyordum, bu yüzden gülümsedim. “Tabii. Ne sormak istiyorsun?”

Muhabir standart sorularla başladı. *Yazım nasıl geçti? Bacaklarım nasıl? Bu yıl kupayı kazanma şansımız var mı?* Sorular kolaydı ama aniden kişisel bir yere evrildi. “Son zamanlarda artık kimse seni gece hayatında görmüyor. Söylentiler yayıldı, yoksa *meşhur Alex Grayson* sonunda bir ilişkiye mi başladı?”

Midemde bir sancı hissettim çünkü “Evet!” diye bağırmak istiyordum. *Evet, bir ilişkiye başladım çünkü bir kıza sırılsıklam âşığım ve eskiye dönme niyetim yok.* Ama hiçbirini söyleyemedim çünkü ona ait olduğumdan emin olsam da söz konusu kız benim değildi.

River yanıma yaklaşıp benim yerime sözü aldı. “Gözlerden uzak yeni sezona hazırlanıyoruz. Bu işler nasıldır bilirsin.”

Muhabir, istediği cevabı alamadığı için hayal kırıklığına uğramış gibiydi ama ben gözümü Riv'den alamıyordum. Soruları her zaman ben yanıtlardım ama şimdi beni korumak için araya girmişti. Göğsüm sıkıştı ve o koridora doğru yürürken sırtından gözlerimi alamadım.

“Haftaya maçta bol şans.” Gazetecinin hâlâ konuştuğunu fark edince ona döndüm.

“Teşekkürler. İyi günler.” Soyunma odasına doğru yürürken arkama bakmadım.

Bruins, antrenmanlarını Warrior Ice Arena'da yapıyordu ve burası gerçekten harikaydı. Çoğunluk öyle olduğunu düşünse de antrenmanları maç pistlerinde yapmaz, zamanımızın yüzde doksanını antrenman tesisinde geçirirdik. Burada birden fazla pist vardı, bu sayede farklı gruplara ayrılabilirdik.

Dolabıma doğru ilerleyip sert, ahşap banka oturdum. Kaskımı çıkarıp şişedeki suyu kafamdan aşağı boşalttım ve buz gibi su beni serinletirken inledim.

Lucas odanın diğer köşesinden güldü. “Pistte çok yorgun bir hâlin vardı.”

“Nasıl bu kadar hızlı olabiliyorsun? Sen savunma hattındasın, ulan,” diye bağırdım ona.

“İleri giderken de geri giderken de senden daha hızlıyım işte, dostum.” Lucas bantları top hâline getirip mükemmel bir açıyla çöp kutusuna attı. “Kendini hırpalama. Benden daha hızlı olmanı bekleyen yok.”

“Zırvalamayı kesmezsen seni kız arkadaşına şikâyet ederim, o da benim yerime kışını tekmeler.” Ona göz kırptım ve kafama doğru fırlattığı bant topundan kıl payı kurtuldum.

“Öyleyse sana iyi şanslar,” dedi Lucas. “Bu arada sizin kız nasıl? Yoksa hâlâ *sizinki* değilmiş gibi mi davranıyorsunuz?” diye sordu, bakışları River’la benim aramda gidip geliyordu.

River’in yanımda gerildiğini fark ettim ve üst bacağına dokunup onu sakinleştirdim. En mantıklımız olsa da söz konusu Mia olunca mantıklı düşünme yetisini kaybediyordu. Aralarındaki gerginlik artarken oda ürkütücü bir sessizliğe büründü.

River, “İkimizle de değil. Tanrı aşkına, aşağılık sevgilisi birkaç gün önce evine zorla girmeye çalıştı!” diye bağırınca Lucas ellerini kaldırdı.

“Haklısın. Siktir, özür dilerim, dostum. Onunla ben de çok iyi anlaşıyorum, Piper da çok seviyor, bunu sen de biliyorsun. O daha iyi mi?”

River, “Evet,” diyerek kısa kesti. “Biz ona göz kulak oluruz.”

Lucas ayağa kalkıp bize doğru yürüdü ve sesini sadecè bizim duyabileceğimiz kadar bize yaklaştı. “Seninle böyle konuşuyorum çünkü ben Piper’a göt gibi davranırken sen bana tam da aynı şeyi göstermeye çalışmıştın. O kız sizin için biçilmiş kaftan. İkiniz için de. Sakın bu işi elinize yüzünüze bulaştırmayın.”

Başımı dolabıma yasladım. Her şey çok basitmiş gibi konuşuyordu.

Üzerimde kalanları da çıkarıp duşa girmek için eşyalarımı uzandım.

“Hiç duşa girme. Bir saat spor yapacağız.”

River’a döndüm. “Koçun öyle bir şey dediğini duymadım!”

Kilitli dolabını kapatıp kollarını göğsünde kavuşturdu. “Çünkü o demedi, ben diyorum.”

“Siktir, dostum. Sezon başlamak üzere, artık biraz dinlenmemiz gerekiyor.”

“Toplan.” Peşinden gideceğimden emin bir hâlde arkasını dönüp kapıdan çıktı.

İnledim ve o pisliği haklı çıkararak eşyalarımı topladım. Bu beni mahvedecekti.

Ter damlaları çıplak göğsümden aşağı süzülüyordu, ağırlıkları başımın üstünde kaldırırken sırtım deri *benche* yapıştı.

“Beş. Kaldı üç.” River’ın sesi, sinirlerimi geren bir gürültü gibiydi. Arkamda duruyordu ve bana o kadar yakındı ki şortunun kumaşı *benchin* kenarına değiyordu. Her nefeste keskin tuz kokusunu alıyordum. Bana yardım ediyordu, ellerini elimin altına koymuştu ve seti tamamlayamazsam ağırlığı kaldırmaya hazırdı.

Uzaktan metalin çarpma sesi duyuldu ama şu an dünyam, kendi küçük dünyamızın içindeymişiz gibi sessizdi. Egzersiz yaparken daima vücuduma odaklanır, her hareketi en ince ayrıntısına kadar yapmaya çalışırdım ama bu defa başkaydı. Âdeta

dünya durmuştu ve birbirimizden birkaç santim uzakta bir tek River'la ben kalmıştık.

Kollarım bir santim düşünce hemen parmak uçlarını eklemelerime değdirdi, kolumun arkasına elektrik şoku gibi bir his yayıldı. Yutkundum. Kalbim deli gibi atarken ritmi kulaklarımda cınlıyordu ve River'ın terden su gibi olmuş saçlarına değil, çelik tavana odaklanmak için çaba sarf ettim. Bakışlarımı birazcık geri kaydırsam karın kaslarını ve göbeğinin ortasından aşağıya uzanan siyah tüyleri görebilirdim. Gözüm dürtüsel olarak ona kayıyor, ince kumaşın altındaki sertliği fark ediyordum. Odağım giderek azaldı ve kollarım düştü. Yutkunarak kendimi topladım. Yavaşça kollarımı başımın üstüne paralel hâle getirip ağırlığı indirdim, sonra da kolumu kaldırdım.

“Güzel. Altı.”

River'ın sesi dikkatimi çekse de umursamıyormuş gibi yapıp kollarımdaki yoğun yanma hissini bastırdım. Egzersiz, hassasiyet ve kontrol gerektiriyordu. Bu yüzden her şeyi mahvetmeden önce kafamı toplamalıydim.

River yüreklendirici bir şekilde, “Yedi. Aferin. Son bir,” deyince boynumdan bir ürperti geçti. Kahretsin, neden bu kadar hoşuma gidiyordu?

Kollarım deli gibi yansa da bir kez daha ağırlığı indirdim. Kaslarım seğirdi ve ağırlığı tekrar kaldırmaya çalışırken kollarım titredi. Yanma hissi çok geçmeden yırtılma hissine dönüşünce gerginleştim ve sırtım *benchin* üzerinde kavislendi. *Siktir*.

Cildimi yakacak kadar sıcak elleriyle, kollarımı dirseklerimin hemen üstünden kavradı. “Tuttum.”

Kollarımı destekleyip acıyı anında dindirdi ama zihnimden geçen tek şey oydu. Her bir hücrem âdeta dokunuşuna odaklanmıştı. Nasırlı parmakları tenimi sıyırıp geçerken kendimi karşı-

sında savunmasız hissetmişim. Terden sıırılsıklamdım ve elleri üzerimde kayıyor, dirseklerimi desteklemek için tutuşunu değıştirirken ağzımda lezzetli ve kötü bir his yaratıyordu.

Ağırlığı kendi eline alınca onunla göz göze geldik. Aşağıya baktı ve kolay olması gereken bir tekrarı tamamlayamadığım için bana sert bir bakış atacağını düşünürken beni izlediğini fark ettim. Dudakları hafif aralanmıştı ve sık nefeslerde göğsü inip kalkıyordu. Siyah gözleri üzerimde gezinip aradığını bulmaya çalışıyordu. Dudaklarının üstünde ter damlaları birikmişti, dilini çıkarıp onları yaladığında inledim.

Birden yüzü ifadesizleşti ve beni kaldırmak için pozisyonunu değıştirdi. “Özür dilerim. Seni fazla zorladım.”

“Önemli değil.” *Benchin* yanından bir havlu alıp yüzümdeki teri sildim. Kalbim hâlâ deli gibi atarken birkaç sakın nefes aldım ve yüzümü silerken tepkimi gizlemeye çalıştım.

“Kolun nasıl? Zedelenme var mı? İstersen çıkarken buz alalım.” River saçmalıyordu, yüzüne bakmak için havluyu önümden çektim.

Neden beni fazla umursuyor gibi geliyordu? Sanki sonuçtan o sorumluymuş, olanlar onun suçuymuş gibi davranıyordu. Ağırlık kaldırırken herkes kaslarını yırtıyordu ama bunun onunla bir ilgisi yoktu. Öyleyse neden iyi olup olmadığımı bu kadar önemsiyordu ve bu, benim neden bu kadar hoşuma gidiyordu?

Otuz Beş

MIA

Astrocorp'tan sponsorum Gerard, hattın diğer ucundan, "Boston'da keyifli vakit geçirmene sevindim," dedi. Telefonumu kulağıma dayamış, binanın lobisinde, üç metrelik oval bir alanda volta atıyordum. Ayakkabılarımın lastik tabanı, her adımda parlak mermer zeminde gıcırdıyordu.

Gerard'ın beklenmedik telefonu geldiğinde Piper'ın kliniğine gitmek üzereydim. Gerard, Çocuklar İçin Protez'e fon bulma konusunda son gelişmeleri öğrenmek istemişti ama ben şehrin ne kadar muhteşem olduğundan bahsederek daha fazla soru sormasını engelliyordum.

"Evet, burası harika. Bir ara mutlaka gelmelisin," dedim, konuşmada bir soruya sebep olabilecek boşlukları doldurmak için sesim fazla yüksek çıkıyordu. Ona yeni bir şey olmadığını belli etmeden bu lanet olası telefonu kapatmalıyım.

“Aslında bu hafta orada olacağım. Yöneticime bir toplantı ayarlamasını söyleyeceğim. Yeni gelişmeleri öğrenmek için sabırsızlanıyorum.”

Ne? “Ah... Tabii, anlaştık.”

“Böylece senin de işleri toparlayacak birkaç günün olur. Yakında görüşürüz.” Ve telefonu kapattı, bu adamın vedalara karşı takıntısı olduğuna yemin edebilirdim.

Doğrusu son konuşmamızdan bu yana hiçbir hazırlık yapmamıştım ve birdenbire boşa geçen onca zaman mideme bir bıçak gibi saplandı. Derin bir nefes alıp nefesimi kontrol etmeye çalıştım. Bir şey yapmalıydım... Onunla buluşamazdım... Gerard'ı oyalayacak bir yol bulana kadar... Gerçek bir planım olana dek onunla görüşemezdik.

Piper: Geliyor musun?

Avuç içlerimi yüzümde gezdirip korkuyu üzerimden atmaya çalıştım. Şu anda bunu düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Evet. ☺ Yoldayım.

Piper, beni Boston şehir merkezinde araba kullanmanın pek mümkün olmadığı konusunda hızlıca bilgilendirdi. Hem trafik

çok yoğundu hem de park yeri bulmak imkânsızdı. Neyse ki kliniği evimden... Yani River'inkinden... Aman, Alex'in evinden, her neyse işte... Oradan sadece on beş dakikalık bir yürüme mesafesindeydi.

Buzlu suyla doldurduğum termosumdan uzun bir yudum aldım. Sonbahar mevsiminin başındaydık ve rüzgâr serindi ama gökyüzündeki güneş hâlâ ısıtıyordu.

Telefonumdaki harita uygulamasındaki yönü takip ettim ve köşeyi döner dönmez kliniği görünce durdum. Pembe renk tuğla duvarların tamamı koyu yeşil ve mor renkli büyük çiçek desenleriyle süslenmişti ve kliniğin dışarıdan görünüşü göz alıcı ve sıcaktı. Ameliyat sonrası zor geçen ilk birkaç ayda çocuklar için mükemmel bir yerdi. Yan taraftaki rafta birkaç bisiklet diziliydi. Bazıları da uzuvlarını kaybetmiş kişilere özel olarak tasarlanmıştı.

Cam ön kapı açılınca bir zil sesi duyuldu ve karşımda güller yüzü, omuzlarına dökülen sapsarı saçlarıyla Piper belirdi. Üzerinde yeşil bir üniforma ile pembe Crocs terlikleri vardı. “Nerede kaldın? Az kalsın çocuklardan birine yazacaktım.”

Ağzım açık kalmıştı. “Böyle bir şey yapamazsın.”

“Tabii ki yaparım. Birkaç *gün* önce olanları unuttun mu?”

“Buraya yürüyerek geleceğimi öğrendiklerinde kopardıkları yaygarayı bir görseydin.” Bu sabah antrenmana gitmeden önce uğrayıp para israfı değilmiş gibi Uber’e binmem için ısrar etmişlerdi. Onları kapıdan kovmadan önce antrenmanı asmak için fısıldaştıklarını duymuştum. İkisi de fazla korumacı birer şapşaldı. Ne yalan söyleyeyim, benim için bu kadar telaşlanmaları sevimliydi. Neyse ki yürümeme engel olmak gibi bir aptallığa kalkışmamışlardı. Deneselerdi onları öldürürdüm, büyük olasılıkla bunu bildiklerinden hiçbir şey yapmamışlardı.

Piper güldü. “İkisinden birinin sana çoktan iTag takmamasına şaşırdım.”

“Saçmalama.”

“Emin misin?”

Kahretsin. “Onlarla konuşacağım.”

Piper başını salladı. “Konuşsan iyi edersin. Bir alternatif olarak *Telefonumu Bul* uygulamasını öneriyorum.”

Başımı eğdim. “Yoksa Lucas seni takip mi ediyor?”

Omuz silkti. “Hoşuma gitmediğini söyleyemem.”

“Hiç şaşırmadım.” İçimde kıpırdanan ufak heyecanı görmezden gelip gözlerimi devirdim ve bir kişinin dünyasının merkezinde olduğunu bilmenin nasıl bir his olduğunu merak ettim. “Tamam, bu kadar sohbet yeter. Bana kliniği gezdir.”

Piper ellerini çırpıp gülümsedi. “Tanrım, buraya bayılacaksınız.” Beni parlak, beyaz bir masanın yer aldığı aydınlık resepsiyon bölümüne götürdü. Masada güleç, genç bir kız oturuyordu. Ona el salladım.

“Burası resepsiyon. Çocukları çok bekletmemeye çalışıyoruz ama her ihtimale karşı oynayacak oyunlar ve oyuncaklar koyduk. Bazen de çocuklar daha sessiz bir ortama ihtiyaç duyabilir, bu yüzden köşede kulaklıkların ve içine gömülebilecekleri puf-
ların olduğu duyusal bir alan yarattık.”

“Çok mantıklı.” İçeriye incelerken başımı salladım. Olmak istediğim her şeyle öyle iç içeydi ki.

Piper gülümseyip arka taraftaki cam kapıyı açtı. “Şimdi en güzel kısma geldik.”

İçeri girdiğimde ağzım açık kalmıştı. Hastaneden ve sıradan rehabilitasyon merkezlerinin steril atmosferlerinden farklı olarak burası tamamen çocuklar düşünülerek tasarlanmıştı. Dış cephe

duvarları gibi burası da rengârenkti ama iç mekânda, çiçek yerine arka duvarı boydan boya kaplayan dev bir gökkuşağı vardı.

Kirişler ve ekipmanlar da parlak renklerde seçilmişti. Gülümsemeden edemedim. “Burası harika.”

“Piper. Ottawa’dan gelen arkadaşın mı?” Kıvrıcık saçları sırtına kadar uzanan, parlak, fuşya rengi üniformasıyla siyahi bir kadın yanımıza geldi.

“Evet, Doktor Jones. Bu Doktor Mia Brooks, size bahsettiğim kişi. Kliniği görmek hoşuna gider diye düşündüm.”

“Piper bana yardım derneğinden bahsetti. Yardımcı olabileceğim bir şey varsa lütfen haberim olsun.” Kadının ses tonu yumuşak ve dostane çıkıyordu, bakışları samimiydi. Çocuklarla çalışmayı seçmesine hiç şaşırılmamıştım çünkü çok tatlı bir enerjisi vardı.

Omuz silkip meseleyi kısa kestim. “Elimden geleni yapıyorum.”

“Piper’ın anlattığına göre şimdiden harika bir iş çıkarmışsın.”

Hain arkadaşıma ters bir bakış attım. Finansal açıdan ne kadar zor durumda olduğumu biliyordu bu yüzden *harika* bir iş çıkardığımı söyleyemezdim. “Hâlâ üzerinde çalışmam gereken birkaç konu var ama umutluyum.”

Umutlu muhtemelen doğru kelime değildi ama en azından henüz pes etmemiştim.

“İntörnlük nasıl gidiyor? Seçmeli derslerinden anladığım kadarıyla pediatri alanında uzmanlaşmayı hedefliyorsun, değil mi?”

Gözümden akmak üzere olan yaşları engellemek için mücadele ettim ve sertçe yutkunup dişlerimi sıktım. “Evet, hedefim pediatri ancak ne yazık ki çalıştığım hastane kadroda küçültmeye gitti bu yüzden artık çalışmıyorum.”

“Öyle mi?” Doktor Jones, Piper’a tek kaşını kaldırarak baktı ve arkadaşım ona coşkuyla başını salladı. “Hastanede boş yerim yok ama bir yer açılana kadar burada çalışman beni çok memnun eder.”

Bir anda dünyam canlandı ve neredeyse sevinçten kahkaha atacaktım. “Gerçekten mi?”

Kadının yüzündeki gülümseme genişledi ve kusursuz, beyaz dişleri ortaya çıktı. “Gerçekten. H-1 B vizesi” için gerekli evrakları hemen getirebilirim. Doktor sıkıntısı olduğundan işlemler hızlandırıldı. Haftaya başlayabilir misin?”

“Evet!” diye haykırdım, ardından sesimi alçaltıp, “Yani, şey, tabii ki çok isterim,” dedim.

“Anlaştık. Piper, arkadaşına kliniği gezdir.”

Piper beni arka odaya götürdü, on dört yaşlarında bir çocuk koşu bandında yürüyordu ve üst bacağına kadar uzanan protezinin üstüne farklı resimler çizilmişti.

Çocuk beni görünce sırtıttı. “Çok havalı, değil mi? Özel tasarımı. *All One Piece* ve *Demon Slayer*.”

Nasıl cevap vereceğimi bilemeden, “*Demon Slayer*,” diye mırıldandım.

Piper araya girip, “Robbie, bu Doktor Brooks. Yeni geldi,” dedi ve protezi işaret etti. “Robbie protezin uyup uymadığını kontrol etmemiz için geldi. Tasarımların hepsi de anime. Şu an çok moda, bilmiyor muydun?”

“Hep modaydı. *One Piece*, animelerin öncülerindendir. Bir başyapıt sayılır.” Robbie sadece gençlerde rastlanan o *daima haklıyım* edasıyla hemen cevap verdi. Protezini uzun zamandır kullandığı rahat adımlarından belli oluyordu.

Öyle ilgili görünüyordu ki, “Bir bakayım,” demeden edemedim.

“Siktir, cidden mi?” Robbie, gözlerini üzerime dikmişti ve Piper’in üslubunu düzeltmesini duymazdan geldi.

Omuz silktrim. “Evet ama umarım dediğin kadar iyidir yoksa bir konuşma yapmamız gerekecek.”

* Çalışma vizesi. -ed.n.

“Merak etme, çok iyi.”

Piper, “Bacağı nasıl, Robbie?” diye sordu.

Robbie koşu bandını durdurup geri çekildi ve bacağına salladı. “Yumru iyi, protez de çok iyi oturdu.”

Piper eğilip protezin bacağına bağlandığı yeri kontrol etti. “Doktor Brooks’a kendinden bahsetsene?” Normalde hastanelerde doktorlar hastaya söz vermeden onun tüm hayat hikâyesini bana özet geçerdi ama Piper’ın, Robbie’yi bu sohbetin bir parçası hâline getiren ince davranışı hoşuma gitmişti. Burada çalışırken bu ince davranışları göz önünde bulunduracaktım. Vay be! Sahiden de burada çalışacaktım.

“Altı yaşındayken bana araba çarptı, bacağıma kesmek zorunda kaldılar. Hikâyenin devamı acımasız bir deneyimden ibaret.”

Topuklarımın üzerinde geriye sallandım, beni test ettiğinden emindim. “Anladım... Bana kendinden bahsetsene. Kaç yaşındasın? Kaçınıcı sınıfa gidiyorsun? Spor yapıyor musun?”

“Sence spor yapıyor gibi görünüyor muyum?”

Başımı eğip onu tepeden tırnağa süzdüm. Evet ampute olmuştu ama vücudu fazlasıyla kaslıydı. “Evet... Öyle görünüyorsun.”

Gülerek cevap verdi. “Akıllı çıktın, Doktor Brooks. Kürek çekiyorum. Başka sporları da denedim ama bu dalda oldukça başarılıyım.”

Piper ayağa kalkmak için doğrulup gözlerini devirdi. “Oldukça iyi derken, takımının ulusal zafer kazandığından bahsediyor.”

Ağzımdan, “Yuh!” lafı çıkıverdi.

“Doktorun ağzı bozuk.” Robbie bana Jax’i andıran bir şekilde göz kırptı, hiç komik değildi. “Merak etme, benden sır çıkmaz. Neyse, zaman doldu. Gidebilir miyim, Piper?”

Ona adıyla seslenince birden doktor olarak hitap edilmek için ne kadar zaman harcadığının bir önemi kalmamıştı ve bu ünvan kulağa çok resmî gelmişti.

“Her şey yolunda. Bir hafta sonra gel, tekrar kontrol edelim.”

“Bir dahaki sefere bana Mia de,” dedim.

“Tabii, doktor.”

O gittikten sonra Piper omzuma vurup, “Robbie kimseyi sevmez ama sen ilk günden onu büyüledin,” dedi.

İçimde bir sıcaklık hissettim. “Hiç değilse bir konuda iyi olmam gerekiyordu. Hadi, şimdi turu bitirelim.”

Otuz Altı

MIA

Piper beni klinikle evin ortasında bir yerlerde bulunan ufak bir bara götürdü. Sidney ve Misty'yle bu güzel haberi kutlamak için ani bir buluşma ayarlamıştık.

Piper onu ziyarete gelmemi istediğinde ne kadar düşünürsem düşüneyim orada kendime bir iş bulacağım aklıma gelmezdi. Ona baktım. Lucas'la konuşup son gelişmeleri anlatıyordu. Köşeyi döndüğümüzde saçları rüzgârda savruldu ve soğuk hava karşısında içim ürperdi.

Rüzgâr sesini engellemek için eliyle telefonu kapatıp, “Anlaştık, seni seviyorum,” dedi. Sonra duraksayıp devam etti. “Tamam, işim bitince mesaj atarım.” Duraksadı. Yanakları kızardı ve gözlerini kırıştırmaya başladı. “Lucas Knight, bunun bedelini sana sonra ödeteceğim.”

Telefonu kapatmadan önce Lucas'ın kahkahaları kulağıma geldi.

Sonunda üstündeki büyük, kırmızı tabelada Lucky's yazan eski, tuğla binanın önünde durduk. Pencereler siyah çerçeveliydi ve kare bölmelere ayrılmıştı. İçeri bakınca kırmızı, deri koltukları ve ahşap masalarıyla eski dönemlere ait bir atmosferi olduğunu görebiliyordum.

İçeriye patates kızartması ve Guinness'in acı kokusu sinmişti, burnum sızlamıştı.

Köşedeki oturma kabinlerinden birinde hepsi özel dikim kıyafetler içinde ve saçları kusursuzca şekillendirilmiş birkaç adam oturuyordu. River'in çakmalarına benziyorlardı. River tertemiz Oxford tarzı ayakkabılar ve yün pantolonlar için yaratılmışken bu adamların kıyafetleri kostümü andırıyordu.

Aklıma River'in simsiyah gözlerinin üzerine dökülen saç tutamları gelince bu düşüncüyü hemen kafamdan attım. Kendimi bu yola sokmamalıydım yoksa bütün gece onu düşünürdüm.

"Mia, Piper!" Sidney barın diğer ucundaki masadan kalkıp bize el salladı. Misty de yanına oturmuş, mozzarella çubuklarına benzer bir şeyi ısıırıyordu. Bana kocaman bir gülümsemeyle baktı, omuz hizasındaki saçlarını ikiye ayırıp mor topuzlar yapmıştı ve çok sevimli görünüyordu.

"Gelmenize gerek yoktu," deyip Sidney'ye sıkıca sarıldım. Burada olduğumu öğrenir öğrenmez ilk Boston uçağına atlayıp gelmişti.

Kaşlarını kaldırıp, "Bana söylemeliydin," dedi.

Yanına oturdum. "Tatilini mahvetmek istemedim."

"Dalga mı geçiyorsun? Buz dağları bir yere kaçmazdı."

Misty araya girip, "Aslına bakarsan her yıl yüz milyar ton buz kaybediyormuşuz," dedi.

Gülerek Sidney'ye doğru tek kaşımı kaldırdım. "Gördün mü? Buz dağlarını görmek için son fırsatını mahvetmemek için gayet makul bir sebepmiş."

Gözlerini kısıp bana baktı, sonra da gözlerini devirdi. "Neyse ne. İşten atıldığını söylemeliydin."

Burnumu kırıştırdım. "Biliyorum ama ne diyeceğimi bilemedim. Eski sevgilinin seni işten kovdurduğunu nasıl söylersin ki?"

"Sidney, Piper. O aşağılık eski sevgilim, ağlaya ağlaya babasına gitmiş ve beni kovdurmuş,' diyecektin." Piper araya girdi. "İşte bu kadar basit."

Güldüm. "Bir dahakine aklımda olsun."

"Of, hayır. Bir daha böyle bir şey yaşanmayacak. Alex ve River'ın ona hiçbir şey yapmamasına şaşırdım." Sidney sinsi sinsi gülümsedi.

Omuzlarım çöktü. "Onlara kalsa yaparlardı."

Misty araya girip, "Hadi ama, Mia. Bence de yapmalılardı. Hiç değilse bir kolunu veya parmağını falan kırmaları gerekirdi," dedi.

Kahkahalara boğuldum. "Bunu da aklımın bir köşesine yazdım."

"Doktor arkadaşından haber var mı?" diye sordu Sidney.

"Henüz bir şey yok ama bir ipucu bulmuş olabileceğini yazmış."

Sidney sırıttı. "O pisliği suçüstü yapmak için sabırsızlanıyorum."

Misty uzun bira bardağından bir yudum alıp, "Tamam, bu iş halloldu. Şimdi anlat bakalım," dedi.

"Neyi anlatayım?" Ne sorduğunu biliyordum ama Napa'da olanları onlara anlatmayacaktım.

“Yapma ama, hepiniz hokey yıldızlarıyla birliktesiniz. Bana ayrıntıları anlatmazsanız kendimi nasıl avutabilirim?”

“Sen de onlarla çalışmıyor musun? İçlerinden birini kapsana.” *Alex ve River dışında tabii.*

Başım abartılı bir şekilde öne eğdi. “Orada çalıştığım için onlarla birlikte olamam, kurallar katı.”

“Tüh.”

“Maalesef, bu yüzden dökül bakalım.”

“Anlatacak bir şey yok. Hafta sonu takıldık, sonra da ben Ottawa’ya döndüm.”

Sidney, “Ama şimdi birlikte yaşıyorsunuz, o ne olacak?” diye sorunca Misty bir çığlık attı.

“Sakin ol. Birlikte yaşadığımız falan yok.”

Piper burnunu kırıştırdı. “Mia, Alex’in dairesinde kalıyor. Birlikte yaşıyorlar denemez. Beş metrelik bir koridor evlerini ayırıyor.”

“Yani Alex’le mi yaşıyorsun?” Misty kaşlarını kaldırdı.

“Hayır. Alex, River’ın yanına taşındı.”

“Ah o duvarda bir sinek olabilsem...” diye mırıldandı.

“Ne demek istiyorsun?”

“Tatlım, seni rahat bıraktılsa birbirleriyle uğraşıyorlardır.”

Kendime hâkim olup kıskanmamaya çalıştım. İçimde sıcacık, neşeli bir kıpırtı belirdi. Düşüncelerimin arasında kaybolmuşken Piper araya girdi.

“Ne yapmayı planlıyorsun?”

Her şeyi istediğimi ama bunun nasıl bir sonucu olacağından korktuğumu nasıl anlatabilirdim? Dünyam kısa bir süre önce başıma yıkılmıştı ve şu an herhangi bir şeyle nasıl başa çıkabileceğimi bilmiyordum. Bu iki oğlana âşık olmaya tehlikeli bir şekilde fazla yakındım, hâlâ olmamışsam tabii.

“İşler karmaşık. Arkadaşız.”

“Sadece arkadaş mı? Aranızda hiçbir şey yok mu?” diye sordu Sidney.

Dudağımı ısırdım. “Sadece arkadaş.”

“Bu suç sayılmalı. Bir erkeğin bana öyle bakması için neler vermezdim, ki sende iki tane var.” Misty dudaklarını büzdü.

“Öyle mi, nasıl bakıyorlarmış?” diye sordum.

Misty kaşlarını anlamlı bir şekilde oynatarak, “Seni yemek istermiş gibi bakmaları yok mu...” dedi.

Yanaklarım kızarmıştı çünkü o bakışları ezbere biliyordum. Boğazımı temizleyip içkimden bir yudum alırken hepsi kıkırdadı.

Garson içeceklerimizi getirdi. Piper kadehini kaldırıp, “Yeter, Misty. Kızı rahat bırak,” dedi. “Buraya kutlama yapmaya geldik!”

Patronunun bana ne kadar sıcak davrandığını, benim de patronuna ne kadar ısındığımı bildiğinden bana bir staj yeri bulma ihtimalinin çok yüksek olduğunu söyledi.

“Uçma!” dedim.

“Umutlanmaman normal. Zor günler geçirdiğinin farkındayım ama her şey çok iyi olacak.”

“Çocuklar İçin Protez işleri nasıl gidiyor? Bir şey çıktı mı?” diye sordu Sidney.

İnleyerek başımı masaya gömdüm. “Hayır. Gerard bu sabah aradı. Boston’daymış ve planlarımı konuşmak için *buluşmak* istedi. Fikirlerimin gerçeğe dönüşmesi tamamen şansa bağlı. Ne diye viral içerik üretebileceğimi düşündüm ki?”

Misty öne eğildi, gözleri parlıyordu. “Fikirlerinden bahset.”

O kadar heyecanlı görünüyordu ki aklıma gelen her şeyi ona anlattım.

“Bunun işe yaramasının tek yolunun bir trend başlatmak olduğundan yüzde doksan dokuz eminim. Bu da bir şimşegi şişeye hapsetmekten farksız, bu yüzden son birkaç aydır para kazandırmış tüm başarılı trendleri ve bunu nasıl başardıklarını araştırdım,” deyince üçü de heyecanla başım salladı. Yutkundum. “Görünüşe göre birkaç önemli unsur var: Ucuz ve kolay taklit edilebilir olmalı, insanları gururlandırmalı ve çok komik olmalı! Bir de devam etmelerini sağlayacak bir yol sunmalı, yoksa trend olsa bile bir gün sonra unutulur.”

“Vay canına.” Sidney *nachos*undan bir ısırık alıp, “Sanırım aklında bir şey var,” dedi ve kenardan akan peyniri yakalamayı başardı.

“Onu nereden çıkardın?”

“Çünkü senin aklında her zaman bir şeyler vardır. Anlat bakalım, belki sana bir kez olsun yardımım dokunur.”

Güldüm. “Yardım etmene izin veriyorum.”

Ciddi bir ifadeyle, “Ne zaman?” diye sordu.

Burnumu kırıştırdım. “Bir meydan okuma başlatmayı planlıyorum. İnsanların arkadaşlarına yapmaya cesaret edebilecekleri rahatsız edici bir şey. Ama aynı zamanda da komik olmalı ki bunu yapmayı göze alsınlar.” Dudaklarımı ısırdım, sonra da yüzümü buruşturdum. “İnsanlar kafalarından aşağı bir kova buzlu su dökmek için birbirine meydan okuyabilir diye düşündüm. ‘Şu kadar para bağışlayacağım, sonra da başımdan aşağı su dökeceğim,’ gibi bir örnek verebiliriz. Sonra da arkadaşlarına meydan okurlar.” Gözlerimi kapattım. “Saçma, değil mi?”

Misty sırttı. “Hayır, Mia, saçma falan değil. Harika bir fikir ve bunu nasıl yapacağımızı çok iyi biliyorum.”

Lucas beni evimin önüne kadar bıraktı, ben de sert rüzgârdan kaçmak için doğruca binaya girdim. Biz kızlarla otururken hava biraz daha soğumuştı ve giydiğim kıyafetler artık soğuğu kesmeye yetmiyordu.

Cilalı mermer zemine adımımı atarken ayağım takıldı ve sendeledim ama güçlü eller beni anında yakaladı. Tam bir çılgık atacakken durdum.

Alex, “Benim, Kedicik. Seni korkutmak istememiştim,” diyip arkamdan bana sarıldı ve alnını omzuma dayadı.

“Beni mi bekliyordun?”

“Lucas siz çıkmadan önce aradı, sonrası için sana eşlik etmemin daha iyi olacağını düşünmüş.”

“Sonrası için mi?” diye sordum, şaşırmıştım.

Gülümseyince sıcacık nefesini boynumda hissettim ve sırtımdan bir ürperti geçti. “Sen tüm eğlencemizi mahvetmeden önce bırak da aşırı korumacı olalım.”

Gözlerimi devirdim ama biraz başım dönüyordu. Belki de sandığımdan daha sarhoştum. “Tamam ama sevimli bir yanı kalmayınca duracaksınız.”

Alex burnunu boynuma sürtüp kulağıma eğildi. “Sevimli mi dedin? Demek iki hokey oyuncusunun gece gündüz seni düşünmesi hoşuna gidiyor. Çünkü, Kedicik, gerçekten de düşünüyoruz.”

Sırtımı ona tekrar dayadım, bunları duymak hoşuma gitmişti. Kafamda dönen düşünceleri görmezden gelmeye çalışsam da

etrafım bulanıklaşmıştı. Kollarında ona doğru dönüp gülümsemdim. “Bugün iş buldum.”

Gülümsedi. “Duydum. Seninle gurur duyuyorum ama görünüşe göre bensiz kutlamışsın.”

“Geciktin.” Aslında alay etmek istemiştım ama o kadar yakınımdaydı ki nefesim kesilmişti. “Beni yukarı çıkar.”

Alex’in bakışları karardı. “Emin misin?”

“Eminim.”

Parmaklarımızı birbirine kenetleyip apartman görevlisine iyi geceler diledi ve beni asansöre yönlendirdi. Kapı kapanır kapanmaz beni döndürüp sırtımı aynaya dayadı ve yüzünü saçlarıma gömdü. Baktığım her yerde yansımamızı görüyordum ve şimdiye dek gördüğüm en mükemmel manzaraydı. Onu öpmeden kapı açıldı. Homurdanıp derin bir nefes verdi. “Bir an bile rahat yok.”

“Gel,” deyip onu daireme doğru çektim ve üzerime eğildiğinde dudağımı ısırdım.

Başını öne eğdi. Dudaklarını önce şakaklarıma, oradan da yanaklarıma ve çenemin üzerine getirdi. “Siktir, seni özledim.”

İçimi bir sıcaklık kaplamıştı ve hisler bacak aramda yoğunlaşıyordu. “Ben de seni özledim.”

Boynuma gömülüp homurdandı. Parmaklarını saçlarıma geçirip başımı geriye çekti ve aç bakışlarını üzerime dikti. “Fazla mükemmelsin, Kedicik.”

Gülümsedim, sonra da kıkırdamaya başladım ve yanaklarım acıyana kadar kahkaha attım.

“Siktir. Sarhoş musun sen? Tanrı aşkına, lütfen bana sarhoş olmadığını söyle.”

Ona gülümseyip başımı yana eğdim ve başparmağımla işaret parmağımla birbirine yaklaştırdım. “Birazcık, ama çok değil. Seni öpecek kadar aklım yerinde.”

İnleyip alnını alnıma dayadı. “Önceki hayatımda kime ne kötülük ettim de şimdi bunu yaşıyorum? Ayılıp bana yalvarana kadar sana dokunmayacağım.”

Alaycı bir kahkaha patlattım. “Yalvarana kadar mı?”

“Hatırlamıyor musun? Gayet güzel yalvarmıştın,” diye mırıldanınca bacak aramın ıslandığını hissettim.

“Siktir.”

Dudaklarını dudaklarımda gezdirdi ve onu durdurma riskine girmek istemediğimden hareketsiz kaldım, o da nefesini verip başını çenemin üstüne koymakla yetindi.

“Sonumu getireceksin, bunu biliyorsun, değil mi?”

Otuz Yedi RIVER

Misty arkamızdan, “Şşt, bekleyin!” diye seslendi.

Alex’le arkamızı dönünce zıplayarak bize doğru gelen peri kızına baktık.

Alex başını kaldırıp, “N’aber?” dedi.

“Dün gece Mia’yıldık.”

Siktir, dün geceyi hatırlatmasını hiç istemiyordum. Koridorda Alex ve Mia’nın sesini duymuştum, sırtını kapıya dayadığını görünce elimi pantolonumun içine sokup aletime uzanmıştım ama Alex, onu öpmeden kapıyı açınca elimi hemen çıkarmak zorunda kalmıştım. Ona ne olduğunu sormuştum ama kendini kanepeye bırakıp yüzüne bir yastık gömmüş ve bağırmaya başlamıştı.

“O kadar mı kötüydü?” diye sormuştum, o da sadece inle-mişti.

“Hem de ne biçim!”

“Dünyadan River’a!” Misty yüzüme karşı elini sallayınca kendime geldim.

“Bir şeye mi ihtiyacın var?”

Alex’le ikisi başını eğdi, dudaklarında bir tebessüm belirmişti. “Nereye bu kadar dalıp gittiğini öğrenmek için elimden geleni yapardım ama beni dikkatlice dinleyin çünkü söyleyeceklerim sizin kız hakkında.”

Ona iyice yaklaşıp konuşmaya devam etmesini bekledim. Kimileri bu hâlimi korkutucu buluyordu ama bu kız hiçbir şeyden etkilenmiyor gibiydi.

“Mia’nın yardım derneğine yardım etmeyi düşünüyor musunuz?” diye sordu.

Alex, bunu sorduğuna inanamıyormuş gibi kaşlarını kaldırdı. “Evet, bilmiyor olabilirsin ama tabii ki edeceğiz.”

“Elbette *edeceksiniz*, biliyorum. Benim sorduğum gerçek bir yardım edip etmeyeceğiniz. Resmî olarak.”

“Tabii ki,” dedi Alex.

“Tamamdır!” Kız ellerini çırpı. “Mia, gerçekten harika bir plan yaptı. Sadece biraz desteğe ihtiyacı var, siz de ona destek olabilirsiniz.”

Mia henüz bilmiyor olabilirdi ama ne istese yapardım. Ona asla hayır diyemezdim. “Ne yapacağından onun haberi var mı?”

“Kısmen. Bu konuda bazı fikirlerim olduğunu söyledim ama henüz üzerinde çalışıyorum, anlarsın ya.” Misty dakikada bin kelime söylüyordu ve her kelimedede sesi giderek yükseliyordu.

Alex başını sallayıp ona gülümsedi. “Tamam o zaman. Bize de söyle, kızımızın neye ihtiyacı var?”

“Yardım derneği için tanıdık bir yüze ihtiyacı var. Buzlu su meydan okuması gibi çılgın bir fikri var, bunun için de sosyal medyada popüler birine ihtiyacı var. Üstüne üstlük bu tam da Damon’ın aradığı şey.”

“Buzlu su mu? Kafanı buzlu suya sokmak gibi mi?”

“Onun gibi bir şey.”

“Lucas buna bayılır,” deyip sırıttı Alex.

Misty kaşlarını kaldırdı. “O gülümseme de neyin nesi?”

“Ne?” Alex’in hiç de masum bir yanı yoktu.

“Her neyse. Yardım edecek misiniz?”

“Ederiz,” deyip ona ciddi bir bakış attım. “Alex’le bunu kendi kendimize yapabiliriz ama takımı bu işe karıştırmak için Damon Everette’in izni olmalı.”

“Farkındayım.” Misty kaşlarını çattı, yüzünde ilk defa memnuniyetsiz bir ifade vardı. “Merak etme. Onun icabına ben bakarım.”

Alex’in Audi R8’inin yan koltuğuna bindim. Eşyalarımızı burada bırakabildiğimiz için şanslıydık çünkü arabaya sığmazlardı. Alex’in arabası şık, simsiyah ve çok hızlıydı. Biraz tehlike, Alex’in daima hoşlandığı bir şey olmuştu.

Alex başını koltuğa yasladı. “Sence iyi midir?”

“Mia mı?” diye sorup gerildim. “Dün gece başka bir şey oldu mu?”

“Hayır. Dürüst olmak gerekirse sarhoşken bile bu kadar seksi görünmesi haksızlık. Hiç değilse gözlerini şaşlı falan yapsaydı.”

Gülmemek için kendimi zor tuttum. “O aşağılık herifin onu alt etmesine izin vermez ama bu onun iyi olduğunu göstermiyor. Her şey yolundaymış gibi davranıyor ama olmadığı belli.”

“Onu öldüremeyeceğimizden emin misin?”

Dişlerimi sıktım, hayatımda ilk kez tanınan bir hokey oyuncusu olduğum için pişmandım. “Eminim.”

Homurdandı. “Peki ne yapacağız?”

“Kızımızla ilgileneceğiz. İşe akşam yemeğinden başlayalım.”

Mia'nın kapısını tıklattım. “Kim o?” diyen cılız sesini duyunca göğsüm sıkıştı.

“Biziz, güzelim.”

Bir hışırtı sesinin ardından kapı açıldı. Mia'nın ne kadar güzel görüldüğünden haberi yok gibiydi. Üzerinde ördek desenleri olan çok kısa bir şort ve incecik, beyaz bir tişört giymişti.

Ağzımın açık kaldığını fark edince çenemi hemen kapattım ve yolda uğrayıp aldığımız Çin yemeği paketini kaldırdım. “Aç mısınız?”

Saçlarını bir kalemle toplamıştı, birkaç tutam yüzüne dökülüyordu ve dağınık bir hâldeydi. Batmak üzere olan güneş arkasından vurup ona ilahi bir görünüm kazandırıyor ve bu imaj ona çok yakışmıştı.

“Bana yemek mi aldınız?” diye sordu.

Etrafa bakınca yerde rengârenk yapışkan notlar olduğunu gördüm, her yer fosforlu ve tükenmez kalemle doluydu. Bir

süredir çılgın bir bilim insanının laboratuvarında çalışıyormuş gibi görünüyordu.

“En son ne zaman yemek yedin?”

Gözlerini kaçırdı. “Şey... Yedim işte.”

Parmaklarımla nazikçe çenesini tuttum ve başını kaldırıp gözlerime bakmasını sağladım. “Bana yalan söyleme, Mia.”

“Tamam, birkaç saat önce biraz peynir yedim. Ama iyiyim.”

Alex yanımdan geçip kolunu Mia’nın beline doladı ve onu kendine çekti. “Kedicik, lütfen bizimle yemek yer misin?” Alex üzgün bakışını atınca Mia pes etti.

“Tamam ama sonra gideceksiniz. Neredeyse çözmek üzereyim.”

“Neyi, güzelim?” Yemeği tabaklara koyup oturma odasına götürdüm. Tabaklardan birini ona, birini de Alex’e verip kendiminkini almak için mutfığa döndüm.

“Çocuklar İçin Protez’in ana sponsoru bu hafta buraya geliyor ve yardım derneği için yaptığım planları gözden geçirmek istiyor.” Yemeğinden bir lokma alıp inledi. Karşılarında otururken kendimi tutmak zorunda kaldım.

Tabağının yarısını bitirince, “Sana nasıl yardımcı olabiliriz?” diye sordum.

“Gerçekten yardım etmek istiyor musunuz?”

Bunu nasıl sorardı? “Daima isterim.”

Uzun bir nefes verdi ve omuzları biraz gevşedi. Yanına gidip onu kucaklamak istiyordum ama şu an ondan istediğimiz şey bu değildi, bu yüzden yerimden kıınıldamadım. Şu an onu desteklememize ihtiyacı vardı.

Yapışkan kâğıtlara bakıp birkaç kez konuşacak gibi oldu ama sonunda bize utangaç bir gülümseme atıp, “Nereden başlayacağımı tam olarak bilmiyorum,” dedi.

Alex omzuyla omzuna dokunup ayağa kalkmadan önce ta-bağını eline aldı. “Misty bugün bize, aklındakinden biraz bah-setti. Buzlu su işi. Güzel fikir.”

Yapışkan notları işaret edip, “Neden bize ne üzerinde çalıştı-ğını anlatmıyorsun?” diye sordum.

Otuz Sekiz

MIA

İkisi de bana hevesli gözlerle bakıyor, yaptığım şeye sahiden de ilgi duyuyordu. Jason daha önce bu işlerle hiç ilgilenmemişti ama onlar, yardım etmek istemelerini büyük bir mesele değilmiş gibi yansıtıyorlardı. Gözlerimin arkasındaki hafif yanma hissini görmezden geldim. Eğer dikkatimi verirsem ağlamaya başlayabilirdim, bu da fazlasıyla utanç verici olurdu.

“Sahiden mi?” diye sordum. Oturma odasına geçtik. Alex yanıma oturdu, River da yerde bağdaş kurdu ve notlarımı karıştırmaya başladı.

Alex başını kucağıma koyup bana gülümsedi. “Sahiden, Kedicik, sahiden.” Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına itti. “O akıllı beynin neyle meşgul, hepsini anlat.”

“Tamam... Hımmmm... Şimdi... Misty size konsepti anlatmıştı, asıl bundan nasıl para kazanabileceğimi bulmam gerekiyor. Bir şeyi trend hâline getirmekle insanların zaten zor şartlarda kazandıkları paraları bağışlamasını sağlamak bambaşka şeyler.”

“Peki aklımda ne var?” Alex çenemi okşayınca kendimi titrememek için zor tuttum.

“Bu konuda iyi hissetmelerini sağlayacakları, yaptıkları bağışla övünebilecekleri bir ortam oluşturacağım. İnsanlar iyi bir şey yaptıklarında bunu göstermeyi severler.”

River elinde tuttuğu kâğıtlardan kafasını kaldırdı. “Peki bunu nasıl yapacaksın?”

“Birincisi meydan okumanın ta kendisi olacak. Bir başkasına meydan okumadan önce ne kadar bağış yaptığını açıklayacaksın. Övünme hakkı da var tabii ama bundan daha fazlasını amaçlıyorum, bu yüzden de...” Elimle kâğıtları işaret ettim. “Tam olarak bu noktadayız. Farklı kademeler sunabileceğimi düşündüm. Örneğin bir miktar bağış yaparsan bir protez sponsoru ya da başka bir miktarda bağış yaparsan belirli bir yaş grubundaki bir çocuğa sponsor olabilirsin gibi. Bilmiyorum, böyle bir fikrim var.”

“Çok zekisin, Kedicik.”

Omuz silktim ama yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum. “Yeni bir şey keşfettiğim yok, sadece üzerinde biraz değişiklik yapmaya çalışıyorum.”

River öne eğilip dirseklerini dizlerine dayadı ve kollarını bacaklarının arasından sarkıttı. Sonra da en sevdiğim şeyi yaparak gömleğinin kollarını kıvırdı ve güçlkle nefes almama sebep oldu.

“Mia, sen hem çok akıllı, hem eşsiz, hem de son derece kararlı birisin. Bundan bir an bile şüphen olmasın. Şimdiye dek zaten birçok şey başardın, sadece son bir hamle kaldı. Bu noktada hepimiz sana destek olmak için buradayız ama bunu sen başardın, unutma.”

Bu sefer gözlerimin yanmasına engel olamadım ve gözyaşlarımı sildim. “Ya işe yaramazsa?”

“O zaman da başka bir şey *deneriz*.” River bu cümleyi o kadar basit bir şeymiş gibi kendinden emin bir şekilde söylemişti ki ona inanmaktan başka çarem yoktu. Sanki omuzlarımdan büyük bir yük kalkmıştı.

“Bu kadar mı yani?”

“Bu kadar, Kedicik. Şimdi söyle bakalım, hangi yapışkan notla başlayalım?”

Derin bir nefes aldım. “Şu anda en büyük sorunum, bir internet sitesi tasarlayacak birini tutmak için paramın olmaması ve bunların işe yaraması için bir internet sitesine ihtiyaç duymam. *Kickstarter*’ı kullanmayı düşünüyordum ama inceleyip pek uygun olmadığını gördüm. Maalesef izlediğim birkaç YouTube videosu da kod yazma konusunda mucizevi bir etki yaratmadı.”

River sarı yapışkan not kâğıdını aldı. “Ben hallederim.”

“Nasıl halledeceksin?” diye sordum.

“Sen orasına karışma, ben halledeceğim. Başka ne lazım?”

Birkaç saniye sessizce oturdum, bu yükün bir kısmını üstümden alacak birine ne kadar ihtiyacım olduğunu ancak şimdi idrak edebiliyordum. Bana “nasıl” ile başlayan bir dizi soru sormadan sihirli bir değnekle işleri halledecek biri... River’ın elinde bir peri değneği tutup sorunlarımı tek dokunuşla yok ettiğini hayal edince gülümsedim.

Alex saçlarımı parmağına dolamaya başladı. “Başka ne lazım?”

“Misty bir etkinlik düzenlememe yardım edecek ama bana bir sunucu lazım. Kamera karşısında konuşmaktan çekinmeyen, karizmatik biri.”

“Kedicik, doğrudan sorabilirdin. Beni tarif etmek için uğraşmana gerek yoktu.”

Ağzım açık kalmıştı. *Ne öz güven ama.* “Bence bu kadar kendini beğenmişlik sana bile fazla.”

“Daha önce kendini beğenmişliğimden şikâyet ettiğini hatırlamıyorum.”

“Düşündüm de, daha büyük—” Beni gıdıklayınca titredim. “Dur. Dur!”

“Sözünü geri alana kadar durmayacağım.”

Kahkahalar koparken nefes nefese kaldım. “Sözümü geri alıyorum!”

İşkencesine devam ederken kanepede üzerime çullanmıştı. Dudakları dudaklarıma o kadar yakındı ki her nefesini hissedebiliyordum. Sonra yere uzanıp pembe kâğıdı aldı ve yerine oturdu. “Bu da benim.”

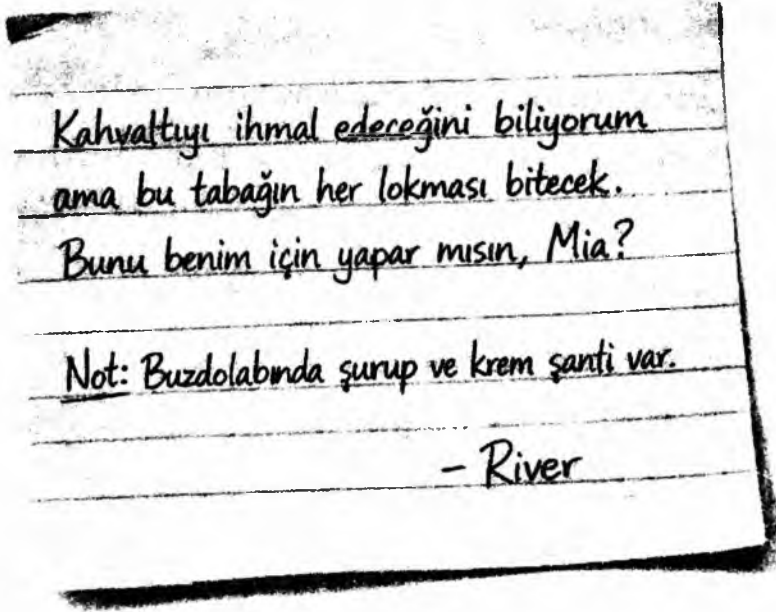
Yüzüstü dönüp ağızımdan akan salyaları temizledim ve gözlerimi açtım. Odamda, yorganımın altında yatıyordum. Güçlü kolların beni kaldırıp alnıma nazik bir öpücük kondurduğu anları belli belirsiz hatırlıyordum. O ânı yeniden yaşamak için gözlerimi kapattım ama nafileydi, hatırlayamadığım bir rüya olarak kalmıştı.

Telefonumu alıp birkaç dakika sosyal medyada gezindim, sonra da yataktan kalkıp güne başlamak için kendimi zorladım.

Güneş, gölgeleri silip süpüren parıltısıyla dairenin içini aydınlatıyordu. Saat dokuza geliyordu ve Gerard’la buluşmamıza hâlâ beş saat vardı ama ben şimdiden gerilmeye başlamıştım.

Tezgâhta üzeri alüminyum folyo ile kaplı bir tabak duruyordu, burnuma tatlı bir koku geldi. Folyoyu yavaşça açınca tabakta duran yaban mersinli pankekler gözüme çarptı.

Yanında da bir not vardı.

Karnımda keleklerin uçtuğunu hissediyordum ve öksürmeye başladım. Pankek ağzımı sulandırmasına rağmen boğazım aniden kurumuştı. Bu adam bana ne yapıyordu böyle?

Mutfak adasının etrafından dolaşp çift kapaklı dolabı açtım. İçinde şurup ve krem şantiden başka kavun ve çilek de vardı. River'in karnımı doyurma konusunda takıntılı olduğu bir gerçektir.

Pankeklerin üzerine birkaç çilek koyup akça ağaç şurubu döktüm ve ilk lokmayı aldığımda inledim.

Bir ısırık daha alırken gözlerim geriye düştü ve bu sabah onları bu pankekleri hazırlarken hayal ettim. Beni uyandırmamak için kahvaltıyı River'da hazırladıklarını bilmek bu davranışlarını daha da tatlı kılıyordu.

Göğsüm sımsıcak olurken derin bir nefes aldım. Onlara ne kadar ihtiyacım olduğunu anlamak, aramızdaki her ne ise deneyip görmemiz gerektiğinden emin olmak için bir saniye bile beklememe gerek yoktu. Denememe ihtimali çok zor olduğundan korkmaktan vazgeçmiştim. Bu toplantıyı atlattıktan sonra onlara fikrimi söyleyecektim. Elimde patlayabilirdi ama önemi yoktu. Onlar buna değerdı. İlgilerini birkaç dakika üzerimde hissetmek için bile bu riski göze alırdım.

Çünkü ne kadar inkâr etmek istersem isteyeyim onlara âşıktım.

Otuz Dokuz ALEX

Jax: Sidney'den, Mia'nın yardım derneğine destek vereceğinizi duydum.

Eksik bilgi. Hepimiz destek vereceğiz.

Lucas: Öyle mi? Bana ne düşünüyor?

Cevap vermeme bile gerek yok. Piper sana çoktan anlatmıştır. Gerekli tüm cesareti karından alıyorsun.

Lucas: Hanımcı olduğumu mu söylüyorsun yani?

Jax: Hangimiz değiliz ki?

Lucas: Sadece emin olmak istedim.

River: Anlaşma açık: Mia ne derse onu yapıyoruz. Dün çok stresliydi.

Jax: Hı hı, hanımcı olan biziz.

River: Mia'nın kölesi olmak için neler vermezdim.

Okurken bile kızardım.

Jax: Ne demek istediğini anladım ama dostum o görüntü...

River: Kızımı hayal etmeyi kes, Jax. Yoksa Sidney'ye söylerim.

Jax: Kendine gel. Ben sadece seni ve Alex'i hayal ettim.

İçtiğim su az kalsın boğazıma kaçacaktı.

Lucas: Telefonumdan sadece iki saniye gözümü ayırdım, konuştuğunuz şeye bak.

Jax: Akşam yemeğinde buluşalım mı?

River: Bu gece olmaz. Mia'nın Astrocorp ile toplantısı var, onu biz götüreceğiz.

Lucas: Onun bundan haberi var mı?

Az sonra öğrenecek. Görüşürüz, çocuklar.

Odamdan çıkmadan üstüme siyah, kapüşonlu bir *sweatshirt* geçirdim ve beyaz, Adidas spor ayakkabılarımı giydim. River beni kapıda bekliyordu ama onu görünce adımlarımı yavaşlattım. Üzerinde siyah bir gömlek ve siyah bir pantolon vardı, bu hâliyle hokey oyuncusundan çok mafyaya benziyordu ve görünüşü beni çok etkilemişti. Geniş omuzları yüzünden gömleğinin kumaşı gerilmişti ve manşetlerini açıp gömleğinin kollarını kıvrırken kaslarının hareket ettiğini görebiliyordum. Kalın damarlı kollarını ortaya çıkardı. Aletim pantolonumun içinde şişerken kollarına, âdeta porno izliyormuşum gibi tepki verdiğimi görmezden gelmeye çalışarak yutkundum.

Kısa antrenmanımızdan bu yana merakım *daha da* artmış durumdaydı. Keşfetmek istediğim şeyler vardı ama sırf bunun için arkadaşlığımızı mahvetmek istemiyordum.

Bakışlarım yüzüne kaydığında çoktan delici, siyah gözlerini üstüme dikmişti. Her nefeste göğsü daha da hızlı inip kalkıyor, boynu kızarıyordu.

O bir anlık kırılganlık çok geçmeden kayboldu ve yerini aramızdaki atmosferi titreten bir hâkimiyete bıraktı.

Siktir. Bana bakışları aletimi sertleştirmişti ve *boxer*ım ıslanmıştı. Ona kendimden emin bir gülümseme atmaya çalıştım ama elini kaldırıp başparmağını alt dudağına götürünce daha fazla rol yapamadım. Omurgamdan bir titreme geçti ve yutkunarak kurumuş ağzımı ıslattım.

“Hazır mısın?” River’ın sesi kısıktı ama bir yandan da gürlüyor gibiydi.

Boğuk bir sesle, “Ne?” diye sordum.

“Mia’yı almaya diyorum?” Gözlerinde bilmiş bir parıltı vardı ama sersemliğimi yüzüme vurmadı.

Ninova

“Evet, hadi gidip kızımızı alalım.” Boğazımı temizleyip onun yanından geçerek kapıdan çıktım ve koridorda ilerlemeye başladım.

Akıllı bir kız olduğundan, Mia kapıyı açmadan önce gelenin *kim olduğunu* sordu. Kapıyı açıp bize sıcacık gülümsedi. Saçlarını gelişigüzel bir topuz yaparak boynunun pürüzsüz tenini ortaya çıkarmıştı. Bakışlarımı aşağı kaydırınca vücut hatlarını saran ve dizlerinin üstüne kadar inen şık, lacivert elbisesini gördüm. Uzun, kaslı bacaklarına bakarken ağzım sulandı ve bakışlarım siyah, rugan topuklularında takılı kaldı. Her ayrıntısını içime çekerken nabzım hızlanmıştı. Her şeyiyle mükemmeldi ve tek düşünebildiğim hepsini paramparça etmekte.

“Merhaba.” Mia’nın yanakları kızardı ve dudağımın kenarını ısırdı. “Kahvaltı için teşekkürler.”

Uzanıp kalçasından tuttum ve onu kendime doğru çektim. “Senin için her şeyi yaparım, Kedicik. Gitmeye hazır mısın?”

Benden uzaklaşıp başını yana eğdi ve saçlarını çattı. “Çıkmak üzereydim, Astrocorp’un finansman toplantısı var.”

Tezgâhın üzerine uzanıp kâsedden bir elma kaptım ve ısırđım. Dişlerim meyvenin kırmızı kabuğuna saplanırken bakışları üstümdeydi. Yutkunup ona göz kırptım. “Biliyoruz, seni götürmeye geldik.”

“Ah, Uber çağırırım. Önemli değil.” Ellerini önünde ovuşturması ve omuzlarındaki gerginlik, sözleriyle çelişiyordu. Dudakları, ısırılmaktan kızarmıştı ve ürkek bir hayvan gibi dengesiz hareketleri vardı. Gerginliğini uzaktan bile hissedebiliyordum.

River’a, *Bir şey yap*, dercesine bir bakış attım ama çoktan yanına yaklaşmıştı.

Onun dibinde dururken Mia başını geriye eğmek zorunda kalmıştı. River parmaklarını Mia’nın yanağından boynuna doğ-

ru kaydırırken kız zorlukla yutkundu. “Kendin de gidebilirsin, farkındayım ama seni götürmek istiyoruz.”

River, iki dakika önce beni nasıl sersemlettiyse Mia üstünde de aynı etkiyi bırakmıştı. Mia başını yavaşça sallayıp, “Tamam,” dedi.

River elini ensesine koyunca Mia âdeta eridi. Ben onu güldürmekte başarılıydım ama River’ın daha özel bir etkisi vardı. Seni hâkimiyeti altına aldığını, seninle ilgilendiğini hissettirmeye bayılıyordu.

İnsana kendini güvende hissettiriyor.

Bruins’in ilk maçında ödüm kopmuştu. Arkada çöp tenekesine eğilmiş hâlde kusarken hemen yanıma gelip şu anda Mia’nın ensesini tuttuğu gibi o zaman da benimkini öyle tutmuş ve beni ayağa kaldırmıştı. Kontrolü ona bırakıp sahada harika iş çıkarcığımızı, arkamı kollayacağını söylediğinde ona koşulsuz güvenmiştim. Tam da beklediğim gibi bana muhteşem bir pas atıp ilk maçımda gol atmamı sağlamıştı. Bu neredeyse duyulmamış bir şeydi, deli gibi manşetler atıldı ve herkes benim yeni Crosby olduğumu söyleyip durmuştu ama ben gerçeği biliyordum. Bunu o başarmıştı ve başarmaya da devam edecekti.

“İyi misin Alex?” diye sordu Mia. “Dalgın gibisin.” Ceketini çoktan almıştı, River da giymesine yardım ediyordu.

Düşüncelerimden sıyrılıp yanlarına gittim ve dudaklarım alnına değecek kadar ona yaklaştım. “Harikayım, hadi gidip o sponsorluğu alalım.”

Güçlkle nefes aldı ve alt dudağını ısırıp, “Sonra ne olacak?” diye fısıldadı.

Ensesini avuçlayıp bana dönene kadar kafasını çevirdim. “Sonra kutlama yapacağız.”

Kırk MIA

Gerard sandalyesinde öne doğru eğilip düşünceli bir ifadeyle ellerini birleştirdi. Koyu granit zeminden, çerçeveli resimlerle kaplı duvarlardan, bonsai ağacından ve Gerard'ın ak saçlarını aydınlatan, boydan boya uzanan pencerelerden görünen muhteşem liman manzarasının gösterişinden gözümü alamıyordum. Üçlü bir takım elbise giymişti ama bu hâli güçten çok nezaket dolu bir enerji yayıyordu.

“Sence bu işe yarar mı?” diye sordu.

Konuşurken endişemin azaldığını hissediyordum ve yapabileceklerime güvenerek aklımdakileri detaylı bir şekilde anlattım. Not aldığı zamanlar dışında göz temasını kesmeden her kelimeyi dikkatle dinledi.

Dünden bugüne içimde bir şeyler değişmişti ve artık bu projenin başarılı olacağından emindim, bu sayede de kendimi tereddütsüz bir biçimde ifade edebiliyordum. “Evet, efendim.

Her şeyi ayarladım ama bir aya daha ihtiyacım var, sonrasında istedikleriniz olacak.”

Gerard bu cesur söylemlerime şaşırmış olacak ki kaşlarını kaldırdı. “Sana ek süre tanımayacağımı söylemiştim.”

Boğazımda golf topu büyüklüğünde bir yumru oluşmuştu, yutkunmaya çalışırken kaslarım kaskatı kesildi. “Biliyorum, neden böyle söylediğinizi de biliyorum ama Bruins’in halkla ilişkiler müdürü hazırlıklar için zaman gerektiğini söyledi. Birkaç oyuncudan çoktan onay geldi.”

Dün geceki konuşmamız aklıma gelince içimi bir heyecan kapladı. Ben aklımdakilerden bahsederken gözlerini bir an olsun üzerimden ayırmamışlardı. Onların bu samimi ilgisi beni rahatlatmış, içimdeki şüphenin ve korkunun her bir zerresini yok etmişti. Jason’da alışkın olduğumun tam tersiydi. En iyi ruh hâlindeyken bile ne yaptığımı önemsemez, en kötü zamanlarında ise sadece cesaretimi kırmak için uğraşırdı. Alex ve River’ın bana duydukları güven, alışık olduğum bir tutum olmadığından neredeyse nefesim kesilecekti.

Bana olan ilgilerinin yanı sıra her şeyi başarabileceğime ve olmak istediğim kişi olabileceğime dair sarsılmaz inançları da bakışlarının ardında gizliydi. Beni engellemeye veya bir kalıba sokmaya çalışmaktan ziyade her çabamda bana destek olmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Göğsüme bir sıcaklık dalgası yayıldı çünkü bu ikisi, giderek hayatımın vazgeçilmez bir parçası hâline geliyordu.

Gerard ellerini masaya koyup ayağa kalktı. “Tamam, Doktor Brooks. Sana bir ay daha veriyorum.” Tek kaşını kaldırdı. “Sakın boşa harcama.”

İçimde biriken heyecanı engelleyemiyordum, asansörden çıkıp lobide ilerlerken coşkuym yüzümden okunuyordu. Alex ve

River sohbet ediyordu ama aniden başlarını kaldırıp bana baktılar. Alex yüzüne bir gülümseme kondurdu ve yanağındaki gamzeler belirginleşti ama asıl dikkatimi çeken River'ın sırıtışıydı.

Onlara çarpana kadar üzerlerine doğru koştum ve ikisini de dünyanın en tuhaf kucaklamasıyla sardım. Nefes nefese kalmış bir hâlde, “Başardım. Bana fazladan süre verdi, o da fikrimi beğendi!” dedim.

Alex başımın üstüne bir öpücük kondurdu. “Tabii ki beğenecek, Kedicik. Fikrin harika! İnanılmaz!”

Buluşmanın heyecanı, onların baş döndüren kokularına karışınca aniden vücudumdaki tüm adrenalin sıcacık ve can yakan bir hâl almıştı. Alex kollarını arkamdan bana dolayınca başımı onun omzuna yaslayıp River'a baktım.

River, çenemi avuçları arasına alıp uzun parmaklarını boynuma doladı ve başparmağıyla elmacık kemiklerimi okşadı. Sonra da dudaklarıma bir öpücük kondurdu. “Seninle gurur duyuyorum, güzelim. Başaracağını biliyordum. Şimdi seni eve götürüp ne kadar iyi olduğunu sana da gösterelim.”

Bir an nefes alamadım. Alex'in kahkahaları vücudumu sarsıyordu. River kulağıma eğildi. “Seni eve götürüp seninle ne kadar gurur duyduğumuzu seni becerirken göstermek istiyorum. Ne dersin, güzelim? Birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi göstermemize izin var mı?”

İçim alev alırken etraftaki tüm sesler âdeta kesilmişti. Tek gördüğüm, duyduğum ve hissettiğim ikisiydi ve onların bana sunduğu her şeyi çaresizce arzuluyordum. “Evet, lütfen.”

Kırk Bir MIA

Sırtım asansörün duvarına değene kadar Alex yavaş yavaş üzerime geldi. Kısık gözleriyle beni süzerken dilini çarpık dişlerinin üzerinde gezdirdi. Beni güldüren o şakacı adam gitmiş, yerine buzun üstünde sergilediği gücü gösteren adam gelmişti.

“Seni öpmek için can atıyorum, Kedicik. Seni bu aynaya son sıkıştırdığım günden bu yana hiçbir zaman tam anlamıyla sertliğim geçmedi.” Yaklaştıkça nefesindeki nane kokusunu daha net alabiliyordum, dizlerini bacak arama dayadı. “İstediğin bu mu?” Dudaklarını tüy kadar hafif bir şekilde dudaklarıma değdirdi ve vücudumda bir kıvılcım çaktırdı.

Titrek bir sesle, “Anlaşmamız böyle değildi,” dedim ve diğer duvara yaslanıp Alex’in kalçalarını avuçlamasını izleyen River’a baktım.

Simsiyah bakışlarıyla göz göze geldik. “Artık anlaşma falan yok güzelim, sadece biz varız.”

Alex burnunu benimkine sürttü, başlarımızı birbirine yasladık. “Söylesene, Kedicik. Seni öpmemi istiyor musun?”

Ayak parmaklarımın ucunda yükselip iki elimle gömleğinin yakasını kavradım ve aramızdaki mesafeyi kapattım. Homurdanıp beni öperken uyluklarını bana yaklaştırdı ve bedenimde bir güç patlaması hissettim.

Alex beni âdeta yiyip bitiriyordu ve ciğerlerim oksijensizlikten yanana kadar geri çekilmedi. Ellerini arkama uzatıp fermuarı indirdi ve elbise omuzlarımdan kayarken inledi. Sıcacık dudaklarını çıplak tenimde gezdirmeye başladı ve üzerime ıslak öpücükler kondururken, “*Siktir*, harikasın, Kedicik,” diye mırıldandı. Dilini köprücük kemiğimin çukuruna daldırdı ve başımı aynaya doğru eğdi. “*Siktir, çok özlemişim, çok iyi*” gibi anlaşılması güç şeyler söylerken tenimi gıdıklayan nefesiyle tüylerim diken diken olmuştu.

Alex sol elini eteğimin altına soktu ve bacaklarımı okşarken elini yavaş yavaş yukarı kaydırды. Tırnaklarını bacaklarımda yukarı aşağı gezdirirken dokunuşunun verdiği sıcaklık bedenimde iyice yoğunlaştı ve inleyip ona doğru eğildim. Mırıldanıp dantelli külotumu parmak eklemleriyle okşamaya başladı.

Boşta kalan eliyle çenemi sıkıca kavrayıp River’a çevirdi. “Ona bak, Kedicik. Bizim yanımızda ne kadar çaresiz olduğunu göster.”

Yutkunup başımı River’a çevirdim. Beklediğimden daha yakınıımızdaydı, eğilip dudaklarıma bir öpücük kondurduğunda bedenlerimiz neredeyse birbirine değecekti.

River’ın öpücükleri açgözlü olduğu kadar baştan da çıkarıcıydı. Dudakları, bana söylenmeyi bekleyen binlerce edepsiz kelimeyle doluydu ve ben buna çoktan hazırdım. Gömleğinin önünü sıkıca kavrayıp onu kendime çektim.

Alex kulağımın hemen altını ısırp morartırken ben River'a uzanıp pantolonunu indirmeye çalıştım. Birdenbire ikisini de hissetmek için bir saniye bile bekleyecek gücüm kalmamıştı.

İçimde hissetmek için.

Ben onların adlarını haykırana kadar, onlara seve seve vereceğim her zerremi ele geçirmelerini istiyordum.

Ama fazla giyiniktik. Alex gülümseyip bileğimi tuttu ve başımın üzerine kaldırdı. "Bunu söylemek canımı çok acıtıyor ama asansörde kızımızla sevişirken yakalanamayacak kadar ünlüyüz."

Çenemi ısırp benden uzaklaştı. O geri çekilince tenime değen soğuk hava karşısında ürperdim.

River asansörün düğmesine basınca asansör titredi. Asansörü ne zaman durdurduklarını bile fark etmemiştim. River, kolunu belime dolayıp sırtımı göğsüne doğru çekti ve dudaklarını omzuma dayadı. Sıcacık nefesi incecik ipek kumaştan tenime nüfuz ediyordu.

Dikkatimi ikisine de vermeye çalışırken gözlerimi kapattım. Az önce kendimi durdurmak için bir fırsatım olduysa bile artık yoktu. Bir zil sesi duyuldu, ardından kapı açıldı.

River kulağımın hemen altına bir öpücük kondurdu. "Sana mı, bize mi?"

Kapıyı bizim için açık tutan Alex'e bakıp, "Size," dedim.

River hâlimden memnun bir şekilde mırıldandı.

Alex beni kaldırıp çok hafifmişim gibi omzuna atınca tek kelime edemedim.

Beni dairelerine taşıdı ama beklediğimin aksine doğruca yatak odasına geçmedi, yemek odasına yöneldi. Kolunu bacağımın arkasına dolayıp beni yavaş yavaş göğsüne kaydırды, tenine değen her zerrem canlanmıştı ve nihayet ayaklarımın üzerine bastım.

Ona uzandım ama elimi tutup avucumun içine bir öpücük kondurarak, “Bir saniye, Kedicik,” dedi.

Hoşnutsuz bir ses tonuyla homurdanınca gülümsedi. Sonra River’ın yanına gitti.

İçimdeki huzursuzluğu görmezden gelerek ellerimi yanıma indirdim. Buraya geldiğimizde başıma tam olarak ne geleceğini bilmiyordum, kendimi tamamen kaptıracağımdan emindim ama aramıza böyle mesafe girmesini beklememiştim. Ağırılığımı diğer ayağıma verip bir saniye daha sessiz sessiz beklemeye tahammülüm kalmadığından, “Ne yapıyorsunuz?” diye sordum.

River boğuk bir ses tonuyla, “Elbiseni çıkar, Mia. Seni görelim,” deyince midemde ve bacak aramda bir karıncalanma oldu.

Bir saniye önce zihnimi ele geçiren şüpheler yok olmuştu ve arkama uzanıp fermuarımı sonuna kadar indirdim. Acele etmeden kumaşı omuzlarımdan kaydırdım ve tenim yavaş yavaş açığa çıkarken her zerremi gözleriyle yiyip bitirmelerini seyrettim. Dikkatlerinin üzerimde olduğunu bilmek baş döndürücü bir güçtü ve bunun her damlasını kullandım. River yumruklarını sıktı ve lacivert kumaş göğsüme takılıp daha fazla aşağı inmediğinde alt dudağını ısırdı.

Alex, “Beni öldüreceksin, Kedicik,” diye inleyince muzipçe gülümsedim. Ne yaptığımın farkındaydım.

“İstediğiniz bu mu?” Kumaşı nazikçe çekince elbise belime kadar indi ve lacivert, dantel sütyenimi açığa çıkardı. Sütyenimin askıları kaburgalarımın üzerinde çapraz ipler gibi uzanıyordu. River’ın sendelemesine bakılırsa manzarayı *gerçekten* beğenmişti.

Her nefeste göğüsleri hızla inip kalkıyordu ve ikisinin de sertleşen aletlerini görebiliyordum. Aletlerinin elimdeki, *ağzımdaki* hissiyatını anımsayıp yutkundum.

Elbisemi iyice aşağı çekip yere düşmesine izin verdim. Külotum da sütyenimle takım, üzerinde çapraz şeritler olan şeffaf bir kumaştı. Gözleri uyluklarıma kadar çıkan çoraplarıma indiğinde sııttım.

Alex inleyerek yumruğunu ısırdı ve gözlerimin içine bakıp, “Seni hiç hak etmiyorum, Kedicik ama umurumda değil. Yine de seni istiyorum,” dedi.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp dizlerinin üzerine çökünce inledim. “Haftalardır burayı yalamayı hayal ediyorum.”

Burnunu bacak arama gömüp dilini külotumun üzerinden klitorisimde gezdirdi. Bacaklarım titreyince beni uyluklarımdan tuttu ve dilini hassas bölgemde gezdirirken beni masanın üzerine kaldırdı.

Kollarıma yaslanıp geriye doğru yattım, bacaklarım masanın kenarından sarkıyordu. Alex arzu dolu bakışlarla bana baktı. Parmağını iç çamaşırımın askısından geçirip kalça kemiğime bir öpücük kondurdu. “Özür dilerim ama söz, yenisini alacağım.”

Ben ne olduğunu bile anlamadan külotumu yırttı ve düşünmememe fırsat kalmadan dilini içime daldırdı. “Siktir, Kedicik. Seni tekrar tadabileceğime ihtimal vermiyordum... Çok... Çok güzel.”

“Tanrım... A-Aman... Tanrım...” diye haykırdım.

Dilini klitorisimin etrafında döndürüp bir kez daha içime soktu. Elim boşluğa uzatınca River hemen yanıma geldi.

Parmaklarım çıplak tenine değince hemen gözlerimi açtım. River soyunmuş, üstünde bir tek siyah *boxer* kalmıştı ve manzaram mükemmeldi. Mermer bir heykeli andırıyordu, yıllarca hokey oynamak ve spor yapmak ona kesinlikle yaramıştı.

River, dudakları dudaklarıma değecek kadar bana yaklaşıp, “Gördüklerin hoşuna gitti mi, Mia?” diye sordu.

Alex yerini değiştirip beni aşağıdan yukarı doğru yalamaya başlayınca masada doęrulдум. “Evet.”

River, sıkı topuzumdan çıkan bir tutam saçıımı kulağımın arkasına itti. “Sana söylediklerimizi yapacak mısın?”

Sorduğu şeyde farklı bir ima vardı, öncekinden çok daha farklıydı. Yepyeni bir oyundu bu. Alex durunca vücudum kaybettiği hazzın yasıyla titredi.

“Yapacağım.”

Dudakları tekrar klitorisime değince kıcımdan aşağı akan bir ıslaklık hissettim. Deli gibi ıslanmıştım.

River başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirip ağzıma soktu. Anında parmağını emmeye başladım ve dilimi parmağının damarlı yüzeyinde gezdirirken tadı ağzımı kapladı.

River, “Mükemmel, Mia. Aynen böyle devam et,” deyip Alex’in klitorisimi emdiği ritimle parmağını ağzımın derinliklerine itmeye başladı. Parmağını ağzımdan çekince onu yeniden tutabilmek için hareketlendim. Çenemi açıp parmağını alt dişlerimin üzerinde gezdirdi. “Ağzının dolu olmasına bayılıyorsun, değil mi?”

Konuşmaya cesaret edemedен başımı salladım.

River geri çekilip Alex’in parıldayan gözlerine baktı. Vücudumu hareket ettirmeden, başım masanın kenarına gelecek şekilde beni düzeltmek için Alex’le aralarında sessiz bir anlaşma yaptılar. Ağzım kurumıştu ama River *boxerını* indirip sert aletini avuçladığında ağzım sulandı. Tanrım. Aletinin bu denli büyük olduğunu yanlış hatırladığımı zannediyordum.

Öne eğilip aletinin ucunu dudaklarıma değdirdi. “Aç.”

Emrine hemen itaat ettim, o da aletini dişlerimin arasına sokup beni ödüllendirdi. Aletinden sızan ıslaklık dilime değince inledim ve bacaklarımla Alex’in kafasını iyice sıkıştırdım.

Alex bacaklarımı açarken, “Kızımız buna bayıldı,” dedi.

Onu onaylayamadan River aletini boğazımın derinliklerine itince boğulacak gibi oldum. Kendini yavaşça geri çekti ama çok geçmeden daha da derine daldı. Kahretsin. Hızla yutkunup aleti boğazıma kayarken inledim. Aletini ağzımdan çıkarıp gözüm-den akan yaşları sildi. “Harikasın, güzelim. Şimdi o güzel ağzını becereceğim.”

Vücudum kaskatı kesilince Alex kıkırdadı. Bacak aramı yalamaktan vazgeçti ve buna alışmak için zamana ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi klitorisimi yavaş ama sabit bir ritimle okşamaya başladı.

River’ın kapkara gözlerine baktım. Ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum ama elimden geldiğince onların olmak, her zerremi onlara adamak istiyordum.

Başımı sallayınca dudaklarında yavaş yavaş hâlden memnun bir gülümseme belirdi.

“Aferin benim kızıma.”

Aletini dudaklarıma sürttü ve bu defa ilk seferde tamamını ağzıma aldım. İnleyip elini saçlarımdan arasına geçirdi ve tokalarımı çıkardı. Yavaşça ağzımda ileri geri gitmeye başlamıştı. Nefes nefese kalmış bir hâlde beni cesaretlendiren sözler mırıldanıyordu. “İşte böyle, tam orası, aynen öyle, hepsini al ağzına. Tanrım, evet işte böyle.” Dilimi aletin ucunda gezdirip o boğazımın derinlerine ilerlerken inledim.

Alex’in parmaklarının yerini dili almıştı, parmaklarını aşağı kaydırıp ikisini içime soktu. River’ın aleti ağzımdayken inledim ve boğulacak gibi oldum. Kalçalarım titrerken elimi Alex’in saçlarının arasından geçirip onu sertçe kendime çektim. İnleyip içime bir parmağını daha soktu ve beni daha da genişletti, ki bu

imkânsıza yakındı. River ağzımda ileri geri hareket ederken Alex parmaklarıyla beni beceriyordu.

Bacak aramda bir sancı hissettim, içime her girdiğinde zonk-luyordu ve dokunuşları yüzünden kıvranıyor, daha fazlasını istiyordum. Alex dişlerini klitorisimde gezdirip parmaklarını makas gibi açıp kapatarak iç duvarlarımı uyardı. River, dişleri-mi sıkmadan aletini çektiğinde orgazmın hazzıyla kıvranmaya başlamıştım.

Vücudum hareketsiz bir hâlde yavaşça kendime gelirken has-sas tenimi okşayan dokunuşlarının tadını çıkardım. Parmakları bacaklarımdan göğüslerime, oradan da göğüslerimin arasına kayd.

River'a baktım. Aletini avucunun içine almış, yavaş yavaş kendini okşuyordu.

Kaşlarımı çattım. "Sen gelmedin."

Güldü, sesi beni heyecanlandırmıştı. "Bitirdiğimizi nereden çıkardın?"

Alex bacaklarımı açarak dikkatimi kendine çekti. Çıplaktı ama onu net göremiyordum çünkü üzerime eğilip beni öpmeye başlamıştı. Dilini dilime dolarken göğsündeki iniltiyi tenimde hissettim.

Gözlerimi açıp ona baktım, yanakları kızarmıştı. Ağzımda hâlâ River'ın tadı vardı ve Alex'in bakışlarını fark edince dilimi ağzına daldırdım. Uyluğunu bana doğru bastırıp sert aletini kasıklarına sürttü ve dilimi emmeye başladı.

Geri çekilip endişeyle kaşlarını çattı. Kafamı sallayıp alt du-dağını ısırdım ve ona gülümsedim. River'la aralarında her ne oluyorsa destekliyordum.

Alex de bana gülümseyip, "Hazır mısın?" diye sordu.

Neye? Cevap umurumda değildi. Akıllarındaki her neyse muhteşem olacağını biliyordum. “Evet.”

Kıkırdayıp kalçalarımı kavradı ve beni masanın üstünde yüzüstü çevirdi. Kıçım havada kalmıştı ve ayaklarım masanın ucundan sarkıyordu. Ayak parmaklarımın ucunda dengede kalmaya çalışırken Alex kalçalarımı avuçlayıp beni sabit tuttu. Yavaşça içime girmeden önce ıslak aletini yuvarlak hareketlerle bana sürttü. Aletinin kalınlığına alışmaya çalışırken gözlerim geriye kayd. Sırtımı okşayıp onaylayarak mırıldandı. “Siktir, Kedicik. Harikasın, daracıksın.”

River görüş alanımdan çıktığında ona bakmaya çalıştım ama Alex başımı sertçe masaya sabitledi. “Sabret, Kedicik. Hoşuna gidecek.”

Gözlerimi kapattım, heyecandan içim kıpır kıpırdı. Alex acı içinde inledi. “Siktir, böyle devam edersen daha fazla dayanamayacağım.”

Yavaş, sabit ritmi beni delirtiyordu. Alex beni sabit tutarak kendi ritmimi bulmamı engelliyor, bana sevgiyle işkence ediyordu. İçime giriyor, bir vuruş, iki vuruş, üç vuruşun ardından içimden çıkıyordu. Daha fazlasına ihtiyacım vardı hem de hemen *şimdi*.

Geriye doğru gidip içimden çıkardığı aletini takip etmeye çalıştım.

Kıçıma bir tokat indirince tiz bir çığlık attım, bacak aramda acı verici bir karıncalanma hissi belirmişti. Sessizce inlerken vücudumdaki sinirler bir bir gerildi.

River masaya yaklaşırken, “Hoşuna gitti mi, Mia? Şaplak yemeyi seviyor musun?” diye sordu.

“E-Evet.” Daha önce sadece birkaç kez yapılmıştı ama hoşuma gittiği kesindi. Kalçalarımı biraz daha geriye kaydırsam Alex bir şaplak daha atar mı diye düşünmedim desem yalan olurdu.

Alex gülümseyip öne eğildiğinde sırtımda göğsünün ağırlığını hissettim ve kalçasıyla beni masaya sabitledi. Omuzlarımın arasına bir öpücük kondurdu, sonra üzerimden kalktı ama kıpırdamama izin vermiyordu.

River, yüzümdeki ıslak bir saç telini geriye çekip bana doğru eğilirken, “Mia?” dedi. Başım masaya dayanmış hâlde olsa da boyumu zorlamadan ona bakabildim. Göz göze geldiğimizde nefesim kesilecek gibi oldu çünkü simsiyah bakışları şehvet doluydu.

“Sana bir şey getirdim. Bunun hayalim olduğunu itiraf etmiyorum, seni hazır buraya yatırmışken bunu yapabileceğimiz için çok mutluyum,” derken elinde küçük, çelik bir nesne tutuyordu. Yumurta boyutlarındaydı ama bir ucu daha sivriydi, diğer tarafında ise yuvarlak bir kristal vardı.

Elindekinin ne olduğunu anlayınca gözlerim fal taşı gibi açıldı. “Siktir, elindeki anal tıkaç mı?”

Çelik nesneyi döndürdü, kocaman ellerinde küçücük görünüyordu. “Daha önce kullandın mı?”

Boğazım düğümlenirken başımı iki yana salladım.

Nesneyi sırtımda gezdirince soğuk metali omurgamda hissettiğimde içim ürperdi. “Bana güveniyor musun?”

Bunu gerçekten yapacak mıydım? Endişeden, hatta korkudan göğsüm sıkışmıştı. Tırnaklarımı avuç içime bastırıp River’ın gözlerine bakmaya çalıştım. Sakin ve anlayışlıydı. Bundan sonra neler olacağı bana bağlıydı. “Ya hoşuma gitmezse?”

Alex avuç içleriyle kalçamın yanında küçük daireler çiziyordu. “O zaman bırakırız. Sadece senin istediklerin olacak, anlaştık mı?”

Yutkundum. “Tamam.”

River şakağıma bir öpücük kondurup kulağıma, “Aferin güzelim. Mükemmel olacak,” diye fısıldadı.

Bu sözler içimi titretirken aniden istediği her şeyi yapmak istedim. Geri çekilince görüş açımdan bir kez daha kayboldu ama bunun bir önemi yoktu çünkü tüm odağım, River'in oyuncağı sırtımdan aşağı doğru kaydırmasındaydı. Kuyruk sokumuma varıp duraksayınca kasıldım. Tıkacı oraya koyup düşürmemem için beni sabit tuttu. Eğer en korkunç işkence yöntemlerine dair bir kitap yazılmışsa, bunun da içinde yer aldığından emindim.

Alex'in elleri kalçalarımın yanlarını yoğuruyor gibiydi, kaslarım yavaş yavaş gevşemişti. Vücudumdaki gerginlik kaybolunca ellerini çekip inledi. "Siktir, Kedicik. Çok güzelsin."

Önlerinde bu şekilde boylu boyunca uzanıyor olmanın verdiği endişe, sözleriyle bir nebze de olsa hafiflemişti.

Oyuncağı sırtımdan aldılar, boşluğu River'in öpücükleri doldurdu. "Şimdi başlıyoruz, rahatsız olduğunda durmamı söyle. Gergin hissedebilirsin ama canın yanmamalı."

Başımı sallayıp alnımı masaya dayadım, kollarımı dürtüsel olarak iki yanıma indirdim. Kıcıma akan sıcak sıvının etkisiyle dudaklarım aralandı, ardından River'in dokunuşunu hissettim. Kuyruk sokumumdan girişime kadar parmağını gezdirip popomu ayırdı ve Alex'in aletinin içimde olduğu yeri daireler çizerek okşamaya başladı. Çok geçmeden parmağını çekince Alex acı çekiyormuş gibi inledi ama yerinden kıpırdamadı. River bizi etkisi altına alırken ikimiz de donakalmıştık. Hareketlerinin yavaşlığı beni yatıştırıyordu, sırtımdaki kaslar yavaş yavaş gevşemeye başlamıştı ve sonunda âdeta masada erimiştim.

Parmaklarının ucuyla deliğimde daireler çizerken ben kendimi ona doğru itene dek içeri girmedi. "Kahretsin. Kahretsin."

River mırıldanarak bir parmağını boğumlarına kadar içime soktu. Alışmam için biraz bekledi, birkaç kez içime girip çıktıktan sonra bir parmağını daha ekleyip tekrar içime soktu. Baskı

hissi arttıkça inledim. Neredeyse dayanılmaz bir histi ve bu oyuncağı nasıl içime alacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Aleti hâlâ içimdeyken Alex kımıldamıyordu. River, nefesimi verene kadar beni yavaşça okşamaya devam etti.

“Harika, çok iyi gidiyorsun, güzelim.” River parmaklarını içimden çıkardı ve deliğimde dilini hissedince huzursuz inlemelerim kesildi. Sertçe titredim, kalça kemiklerimi morarttığım-dan emindim.

River mırıldanmakla yetinip aynı şeyi bir kez daha yaptı. Bunun verdiği hissiyat karşısında gözlerimi geriye yuvarladım.

“İyi mi, Kedicik?” Alex başparmaklarıyla cildimi okşayıp popomun yanaklarını iyice ayırdı.

Dışlerimi sıkarak, “Hayal bile edemezsin,” dedim.

Alex uyluklarını öne itip inledi. Oyuncağın çelik ucunu deliğime bastırmadan önce bunu denemek isteyip istemediğimi düşünmek için birkaç saniyem vardı. Çenem kilitlendi ve az sonra olacaklara karşı kendimi sıktım.

“Kendini kasma, güzelim. Nefes al.”

Derin bir nefes aldım ve soğuk çelik, deliğime değdiğinde gözlerimi geriye yuvarladım. İlerledikçe yarattığı baskı artıyordu.

“İşte böyle, güzelim. Çok iyi gidiyorsun.” River’ın yüreklen-dirici sözleri ve giderek artan baskı hissi beni başka bir orgaz-mın eşiğine sürüklemişti. Oyuncak içime tamamen girdiğinde River kıcıma hafifçe vurup inledi. “Muhteşemsin. Kıcında benim oyuncağım varken Alex’in aletini içine alıyorsun. Yakında ikimizi de aynı anda alabileceksin.”

Vajinam sertçe kasılınca Alex inledi. İçimde hareket etmeye başlayınca baskı hissi iki katına çıkmıştı. Yoğunlaşan hissiyat karşısında vücudum titredi, klitorisimde dayanılmaz bir sızı

oluşurken tüm kaslarım gerildi ve orgazma yaklaşırken nefes alış verişlerim sıklaştı.

Alex içimden çıkınca bir çığlık attım, orgazmımı elimden almıştı. Gülüp sırtıma bir öpücük kondurdu, sonra beni ters çevirip tekrar içime girdi. Her darbede baskı hissi artarken sırtımı masadan kaldırdım.

River, Alex'in temposuna uyum sağlayarak beni öpmeye başladı ve parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi. Sanırım hayatımda ilk defa bedenimle bu kadar uyum içinde ve canlı hissediyordum. River geri çekildi ama ona doğru davranınca bir kahkaha atıp alt dudağımı ısırıldı. Sonra çenemin kenarını ve boynumu yalayarak yavaş yavaş aşağı indi ve tenimde izler bırakarak meme ucuma kadar indi.

Kırk İki ALEX

Siktir. Mia'nın kasları aletimi sıkıca kavrayınca gözlerim geriye yuvarlandı. Oyuncak yüzünden girişı daha da daralmıştı ve orgazmımı engellemek için dişlerimi sıktım. Onu bir kez daha getirmeden önce boşalamazdım.

Bakışlarımı River'ın, Mia'nın göğsündeki hareketine diktim. Dilini pespembe meme ucunun etrafında döndürürken kalçası yandan benimkine çarpıyordu. Dudaklarından akan salyaların, Mia'nın solgun tenine düşüşünü seyrederken tenim alev almış gibi hissediyordum.

Mia aletimin etrafında titremeye başlayınca inledim. River'ın ateşli bakışları benimkilerle buluştu.

Mia'yı daha sert emmeye başlayınca yanakları çöktü ve boğazım düğümlendi, gözlerimizi birbirimizden ayırmıyorduk. Tüm hislerim aletime hücum ediyordu ve ileri geri hareketlerim düzensizleşmeye başlamıştı. Dudaklarımdan anlamsız kelimeler dökülüyordu. "Siktir, daracıksın, harika."

River geri çekildi; dilini hâlâ Mia'nın meme ucunun etrafında döndürüyor, salyalarıyla izini bırakıyordu. Aniden dilinin değdiği yeri yalamak için çılgın bir arzuya kapıldım ve kendime hâkim olamadan ona yaklaştım ve aynı meme ucunu yalamaya başladım. Mia biraz kasılmıştı ve neredeyse acı verecek kadar sert bir şekilde saçlarımı kavrayıp beni sabit tuttu.

Olanların hiçbirini durdurmaya çalışmıyordu.

Nefesim sıcaktı ve vücudumdaki tüm sinirler alev almış gibiydi. River, dilini meme ucunda gezdirmeye devam etse de yerinden kımıldamamıştı. Dilimle diline dokununca ona bakmaya cesaret edemedim. İnledi, bütün vücudu kaskatı kesilirken kıpırdamadı. Sanki sonraki hamlemi bekliyordu. Dili yumuşacık ve ıslaktı ama bu kadarla yetinmek istemiyordum. Bu defa daha uzun bir süre boyunca dilimi dilinin üzerinde gezdirdiğimde River bütün kontrolünü kaybetti.

Başımı geriye çekip dudaklarımı dudaklarına bastırduğunda gözlerim geriye kaydı. *Siktir*. Uyluklarımı Mia'ya doğru hareket ettirdim, orgazma yaklaştığını ve aletimin etrafını sıkıca sardığını hissedebiliyordum. Testislerim feci sertleşmişti ve her hamlede aletim sızlıyordu. Hazzın doruğuna çok yaklaştım.

River'ın dili ağzımda gezindi ve dudaklarımdan uzaklaşmadan önce derinlere daldı, o sırada Mia'dan bir çığlık koptu. Orgazma o kadar yakındım ki titremeye başlamıştım. River, aletimi emiyormuş gibi dilimi emmeye başlamıştı ve dünya bir anda aydınlandı. Öyle şiddetli bir orgazm yaşıyordum ki gözlerim geriye yuvarlandı. River saçımı bıraktığında titremelerin etkisiyle sarsılırken başımı Mia'nın göğsüne düşürdüm. Az önce hayatımın en iyi orgazmını yaşamıştım.

River'a baktım, bana şüpheli bir bakış atıyordu ama yanakları kızarmıştı. Onu ilk defa bu kadar savunmasız görüyordum

ve gülüp dudağımı ısırdım, ne kadar zevk aldığımı görmesini istiyordum.

Bir anda bakışları karardı ve dudaklarında sinsî bir gülümseme belirdi. Başımı belaya sokmuştum ama hoşuma gidiyordu.

Aletimi yavaşça Mia'nın içinden çıkardığımda fazla hassas ucu bacaklarıma sertçe çarptı. Dengede durmak için ellerimi Mia'nın iki yanına dayamak zorunda kaldım. Yeşil gözleri kendinden geçmişti ve yüzünde dalgın bir gülümseme vardı.

Dirseklerinin üzerinde bana doğru doğrulurken dudaklarına şehvetli bir öpücük kondurdum. "İyi misin? İyi hissediyor musun?"

Yüzünde ısıltı ısıltı bir gülümseme belirdi. "Dalga mı geçiyorsun? Bu zirveye çıkmak gibi bir şeydi çünkü bunun ötesine geçmen imkânsız."

River gülüp Mia'nın saçlarını yüzünden çekti. "Çok tatlısın, güzelim. Çok." Şakağına bir öpücük kondurdu ve ben bir adım geri çekilip ona yer açtım.

River bana bakıp, "Benim odama," dedi.

Hiç düşünmeden, "Tamam, patron," dedim ama bakışları kararıp yutkundığında boğazındaki yumru aletimi titretti. *Buna bayıldı.* Ona muzip muzip sırtınca yanakları kızardı. Bu savunmasız hâlini sevmiştim.

River, Mia'yı kollarına aldı ve Mia yüzünü onun göğsüne yasladı. Hokey oynadığım için diğer erkeklerin yanında çıplak dolaşmaya alışkındım ama gözlerimi River'ın sert aletinden alamıyordum. Kalın, damarlı aletin ucu kıpkırmızıydı. Işık, aletinden akan sıvıyı aydınlatınca alt dudağımı yaladım. *Siktir.* Kafamı sallayıp bunu düşünmemeye çalıştım.

Mia, tüm güzelliğiyle yatakta uzanmıştı. Göğüsleri ve boynu hafifçe kızarmıştı ve saçları başının etrafına bir hale gibi yayılmıştı. Tam bir melekti.

River, Mia'nın bacaklarının arasına geçip ayak bileklerini tuttu ve dizlerini yukarı itip ayaklarını kıcının hizasına getirdi. Şimdi anal tıkaçın şeklini ve orgazmımdan geriye kalanları görebiliyordum.

"Onu temizlemeliyiz," deyip banyoya yöneldim.

Ama River, tuhaf bir ses tonuyla, "Öyle yapacağım," dedi ve peşimden gelmek yerine bacaklarının arasında eğilip Mia'nın bacaklarını omuzlarına dayadı ve Mia'yı aşağıdan yukarıya yalamaya başladı.

"Çok hassasım." Mia bir çığlık atıp yataktan fırlayacak gibi oldu ama River uyluklarını sıkıca tutup onu yatağa sabitledi. Gözünü bacak arasından ayırmadan, "Bana güven, Mia," dedi. "Hassas davranacağım."

Mia bir anlığına ona baktı, sonra kendini yatağa bıraktı. River hâinden memnun bir şekilde mırıldandı ve daha aşağıya ulaşabilmek için onu hafifçe kaldırdı. Hayatının en iyi orgazmını yaşayan birine göre yeniden fazlasıyla sertleşmiş aletim, onun bacak arasından benim döllerimi yaladığını ve her santimini temizlediğini görünce taş gibi olmuştu. River uyluklarını öne doğru hareket ettirip temas ararken sürtünmeyi reddedip kendini geride tutuyordu.

Mia'nın bacakları titredi ve kıpırdandı. River onu iyice yükseltirken Mia neredeyse kırılgan bir şekilde hareket ediyordu. Çok geçmeden Mia saçlarını kavrayıp onu sertçe klitorisine bastırdı ve yüzünü aşağıda tuttu. River'ın nefes alabildiğinden bile emin değildim ama umursamadığımı biliyordum.

Avuç içimi aletimin üzerinde gezdirip okşadım ve ucunu sıkıp Mia'nın çaresiz çığlıklarını duyunca hareketimi hızlandırdım. River onu hazzın doruğuna yaklaştırmıştı, sesi anlaşılmaz bir hâl almıştı.

River başını geri çekince Mia doğruldu, gözleri öfkeden parlıyordu.

“Ne. Halt. Ediyorsun. River.” Her kelimesinin ardından güçlkle nefes aldı ve onu öldürmeyi düşünüyor gibi görünüyordu.

River ise buna karşılık, ona sıcacık bir bakış atıp onu göğsüne çekti. Mia’yı sabit tutmak için kolunu beline dolaması gerekti. Mia, boynuna gömölüp tehditler mırıldanıyordu ve *ışkençe* gibi bir kelime söylerken homurdanırken sırttı.

River son derece basit ve dürüst bir hâlde, “Bir kez daha gelirsen bugünlük işin biter ama benim seninle ilgili planlarım henüz bitmedi,” dedi. Olup bitenlerin tümü River’in oyunuydu. Acaba roller tersine dönse bununla nasıl başa çıkardı? Bu düşünce karşısında heyecanlandığım için aletim elimde seğirdi. Bu hareket River’in dikkatini çekmişti, bana dönüp, “Sırtüstü uzan,” dedi.

Hızla yatağa uzandım ve başım yastığa denk gelene kadar yukarı doğru kaydım. River Mia’yı tüy kadar hafifmiş gibi zahmet-sizce kaldırdı ve nazikçe bana doğru getirdi. Mia inleyerek ağzını açtı ve başını geriye düşürüp yavaşça aletimin üzerine oturdu.

Merkezi, aletimin etrafını sarar sarmaz uyluklarımı yukarı doğru ittim. “Daracıksın, Kedicik.”

Mia mırıldanıp kalçasını oynatarak beni tamamen içine aldı.

River, “Alex’in üzerine yat, güzelim,” deyip elini Mia’nın sırtına koydu ve göğsü göğsüme değene kadar Mia’yı nazikçe bana doğru ittirdi.

Oyuncağı kıcından çıkardığı an bir sonraki hamlesinin ne olacağını biliyordum, neredeyse boşalacaktım. Kendimi tutmak için dişlerimi sıkıp burnumdan nefes almaya başladım. Elindeki kayganlaştırıcıyı Mia’nın kıcına damlattı.

“Bu ne?” Mia bana doğru yönelince onu sakinleştirmek için elimi vücudunda aşağı yukarı gezdirdim.

“Hoşuna gidecek, Kedicik. Bana güven.”

River’ın içine girdiği ânı anlamıştım çünkü Mia kollarımda kaskatı kesildi.

River eğilip az önce benim yaptığım gibi omurgasına bir öpücük kondurdu. “Bize güven, güzelim.” Mia biraz gevşeyince River yavaş yavaş, her defasında biraz daha derine girerek içine girmeye başladı. River aletiyle onu genişletirken içinde olduğum boşluk iyice daralıyordu, ki buna hiç ihtimal vermiyordum.

River gözlerimin içine bakıp, “İyi misin?” diye sordu.

Evet anlamında başımı salladım çünkü iyi demek az kalırdı.

River biraz eğilip dudaklarını Mia’nın omzuna yaklaştırdı ve “İşte böyle, güzelim. Nefes al. Çok iyisin,” diye fısıldadı.

Mia parmaklarını saçlarımdan arasından geçirdi ve vücudu hareket ederken bana tutundu. River içine tamamen girdiğinde üçümüz de terden sıırılsıklam olmuştuk.

Nefes nefese kalmıştım, zevk beni öyle bir sersemletmişti ki kendimi kaybetmek üzereydim.

Sonra River geri çekilip tekrar ileri doğru bir hamle yaptığında üçümüz de aynı anda inledik. Bir saniye önce yoğun gelen hissiyat, şimdikiyle kıyaslandığında hiçbir şeydi.

Her darbesinde aleti benimkine sürtüyordu. “*Siktir.*”

River, “Çok iyi hissettiriyorsun,” dedi ama Mia’ya değil, bana bakıyordu. Bacaklarım, hatta bütün vücudum titremeye başlamıştı. Şu an tamamen onun merhametine kalmış vaziyetteydim.

River aletini neredeyse tamamen çıkarıp yeniden Mia’nın içine soktu.

Her şeyi hissediyordum. Mia’nın kasılmalarını. River’ın ikimizi birden beceriyormuş gibi uyluklarını öne itişini.

Uyluklarımı yukarı kaldırıp River’ın ritmine uyum sağladım, Mia inlerken aletimin etrafında bir nabız gibi atıyordu.

Ellerini tuttuğumda parmaklarımızı başımın iki yanında birbirine kenetledi, ben de tutkulu bir öpücükle dudaklarına yapıştım.

River öne eğilip ikimizin bileğini de eliyle sardı, ritmi düzensizleşmişti. Dişlerini Mia'nın omzuna geçirirken kontrolü kaybordu.

Mia orgazm olurken titredi, ikimizin aletini de öyle sert sıkıyordu ki ikimiz de içine boşalana kadar bizi kendine doğru çekti.

Orgazmın etkisiyle yatağa yığıldık, River yavaşça Mia'nın içinden çıktı ve Mia'yı üzerimden kaldırıp ortamıza yatırdı. Birkaç dakika boyunca hepimiz hareketsizce yattık, sonra River öne eğilip Mia'nın omzundaki ısırık izine bir öpücük kondurdu ve yataktan çıktı.

Elinde iki ıslak havlu ile çıkageldi, birini bana atarken diğeriyle Mia'yı nazikçe temizlemeye başladı ama hassasiyetine özen göstermeyi ihmal etmiyordu.

Havluları çamaşır sepetine attıktan sonra yatağa çıkıp üzerimize yorganı çekti.

Mia yüzünü göğsüme gömdü, River da ona arkadan sarıldı.

“Sabah... Gidiyoruz.” Mia o kadar yorulmuştu ki esnemeleri kelimelerini yarıda kesiyordu, sonunda cümlesini bitiremeden uyuyakaldı.

Saçlarını okşamaya başladım ve tamamen uyuduğundan emin olunca gözlerini çoktan bana dikmiş River'a baktım.

Yutkundum. Kendimi hiç bu kadar savunmasız hissetmemiştim. “Sence öpüşmemizi sorun eder mi?”

Gözleri donuklaştı ve sanki bir perde indirmiş gibi yüzünden ne hissettiğini anlayamıyordum. “Sen sorun etmiyor musun?”

Dudaklarımı yaladım. *Siktir et.* “Etmiyorum. Hoşuma gitti.”

River'ın dudaklarında yavaş yavaş, çekici bir gülümseme belirdi ve gözlerindeki donukluk yerini duygu yoğunluğuna bıraktı. Elini yanağıma uzattı ama hazır olmadığım için geri çekildim. Bir saniye beni izledikten sonra bir nefes verdi. "Mia sorun etmez, şaşırmadığına eminim."

Şaşıp kaldığımı düşünürsek sözleri bana komik gelmişti. Acaba o kadar da şaşırmamış mıydım? Belki de bu hisler bunca zamandır içimdeydi. "Öyle mi diyorsun?"

River başını sallayınca kendinden emin tavrı beni hemen sakinleştirmişti. "Mia hep böyleydi, bizim için yaratılmış. Değişen bir şey olmadı. Sorun bizdik."

Kırk Üç MIA

Şakaklarıma dokunan yumuşacık dudaklar beni uykumdan uyandırdı. Yavaş yavaş gözlerimi açtığımda River'ın yatağın kenarında oturup çocuksu bir gülümsemeyle başını eğmiş hâlde bana baktığını gördüm. Yüzü artık daha çok gülüyordu ve her defasında içimi bir sıcaklık kaplıyordu.

“Günaydın,” deyip dudaklarımın köşesini ısırdım.

River'ın saçları dağınıktı, birazını geriye doğru itse de birkaç tutam gözlerinin kenarlarına dökülmüştü. “Günaydın, güzelim.” Saçımın bir tutamını alıp kulağımın arkasına attığında tenim dokunuşunun etkisiyle canlandı. “Bize kahvaltı hazırlayacağım.”

Yatakta doğrulmaya çalıştım ama Alex kolunu belime sıkıca dolayıp boynuma, “Beş dakika daha,” diye fısıldadı.

Tam bir kahkaha patlatacaktım ki omzuma bir öpücük kondurup dilini tenimde gezdirince duraksadım.

“Hımmm... Tadı güzelmiş, Kedicik.”

Birden kaskatı kesildim. “Kahretsin! Crookshanks!”

“Merak etme, dün gece baktım. Her şey yolunda,” dedi River ve yataktan kalkıp kapıya yöneldi.

Alex kulağımın üstüne küçük öpücükler kondururken, “Gördün mü?” dedi. “Tek istediği... Seninle ilgilenmek.”

Boynuma daha iyi erişebilmesi için başımı eğip, “Seninle de,” dedim.

Alex arkamda donakaldı ve ancak birkaç saniye sonra tekrar konuşabildi. “River’ı öptüm.”

“Biliyorum, ben de oradaydım. Ee?”

Bu pozisyondan yüzünü göremesem de ses tonundaki tereddüdü hissedebiliyordum. “O öpücük beni boşalttı.”

“Peki bu bana neden bu kadar çekici geliyor?” diye mırıldanıp ona doğru döndüm. Çıplak göğsü hemen gözüme çarptı.

“Çekici mi? Şşt, Kedicik. Bana bak.”

Bakışlarımı yüzüne kaydırdım. Hâlâ o kadar kararsız bir hâli vardı ki içim cız etmişti. “Pardon.”

Alex gözlerimin içine baktı. “Yani kızmadın mı?”

“Kızmak mı? Neden kızayım ki?” River’ın dilini Alex’in ağzında gezdirdiği an gözümün önünden gitmiyordu. O an her şey olması gerektiği gibi, kaderimizde bu varmış gibi hissettirmişti.

“Peki kıskandın mı?”

Donup kaldım, ciğerlerim âdeta buz kesmişti. “Neden? Bensiz mi takılmak istiyorsunuz?” Derin bir nefes alıp bir sonraki cümleyi söylemek için gücümü topladım. “Sizi yalnız bırakabilirim.”

Kaşları havaya kalktı. “Hayır, tabii ki hayır.”

“Pislik. Beni böyle korkutma—”

Sözümü kesip beni öyle uzun öptü ki parmaklarımı saçlarına doladım. “Bu işte üçümüz birlikteyiz, tamam mı?”

“Tamam.” Sesim kısık çıkmıştı. “Bence biraz eğlen sen fena olmaz. Yeni şeyler keşfet, belki içinde bir kıvılcım çakar.”

Alex başını salladı, sonra da parmağını burnumun üzerinden kaydırıp, “River, bunu sorun etmeyeceğini söyledi,” dedi.

“Öyle mi?”

“Zaten bildiğini söyledi.”

“Onun sana nasıl baktığını görebiliyorum.”

Gözleri kocaman açıldı. “Bu da ne demek?”

“Yorum yok, bunu kendi aranızda çözmelisiniz.”

Alex şakacı bir şekilde homurdanıp beni göğsüne çekti ve tutkuyla öptü. İkimiz de nefes nefese kalınca dudaklarımı bıraktı. “Yani aramız iyi mi?”

“Asıl sen iyi misin?” diye sordum. “River’ın seni arzuladığını bilmekten tahrik oluyor musun?”

“Evet.”

“O zaman iyiyiz.”

Alex başını salladı, gözlerini tavana dikmişti ve aklından geçenleri neredeyse okuyabiliyordum.

Başparmağımı çenesinden aşağı doğru kaydırıp başını bana doğru eğdim.

“Bu gerçek, aranızda bir şey *olması* gerektiği anlamına gelmiyor, bunu unutma. Belki de sadece fikri hoşuna gitmiştir. Kalbinin sesini dinle. Kendi hızında ilerle. Ne olursa olsun zorlama yok. Kararsız olman normal. Kimse seni bir şeye zorlamayacak. River’a güven. O, hislerini çözmene yardımcı olur.”

Alex burnunu burnuma dayayıp, “Teşekkür ederim,” dedi.

“Ne için?”

“Her şey için.”

Kırk Dört

MIA

Klinikteki ilk vardiyam için hazırlanırken heyecandan içim içime sığmıyordu. Son yirmi dört saat fazla olaylı geçmişti. Önce Gerard fikrimi çok beğenmişti, sonra da... İtiraf ederken boynumdan yanaklarıma kadar kızarsam da hayatımın en iyi seksini yaşamıştım. Aklıma geldiğinde bile ıslanıyordum.

Yatağa oturup çoraplarımı giydim ve çocukların beğeneceğini düşünerek parlak yeşil üniformamı üzerime geçirdim. Elbette stajımı tamamlayıp doktorluk yapmak istiyordum ama klinikte işe başlayacağım için de en az staj kadar heyecanlıydim. Nihayetinde bu da bir çeşit eğitimdi.

Telefonum çalınca sehpayaya uzandım ve ekranda Gerard'ın adını görünce şaşırdım.

Telefonu hemen açıp, "Günaydın," dedim.

"Günaydın." Sesi ciddiye, gerilmiştim. Acaba fikrini mi değiştirmişti? Yoksa sponsorluğu iptal mi edecekti? "Mia, güvenlik tarafından bir detay yakalanmış."

Neyden bahsettiğini anlamadığımdan kaşlarımı çattım. Otelden ayrıldıktan sonra bir saçmalık yapmamıştım...Çok geçmeden ne yaptığımı hatırlayınca donup kaldım.

“Alex Grayson ve River Davis’e benzeyen iki kişiyle bir video kaydın var. İkisi de Bruins’te oynadığı için bu durumun beni endişelendirdiğini söylemeliyim.”

Aniden öfke bedenimi ele geçirmişti. “Sana karşı dürüst olacağım, Gerard. Bunun neden bir sorun olduğunu pek anlayamadım.”

Gerard, bir çocuğa önemli bir şey açıklayacakmış gibi derin bir nefes alınca dişlerimi sıktım. Onunla tartışacak durumda değildim.

“Çocuklara yönelik bir yardım derneği kuruyorsan, böyle bir şeyin parçası olmak için tamamen dürüst olmalısın. Çocuklar İçin Protez ile ilgilenen biriyle çıkmak hiç profesyonelce değil. Projenin başrolünü bu iki oyuncuya verdin, medyada içlerinden biriyle sevgili olman çıkar çatışması olarak görülecektir.” Boğazını temizledi, şimdi sesi daha anlayışlı geliyordu. “Bunu duymak istemediğini biliyorum ama Astrocorp’un sponsorluğunun devam etmesini istiyorsan oyuncularla arkadaşlık kurmama kuralında ısrarcı olacağız. Her şey tamamen profesyonel olmalı. Anladın mı?”

Gözlerimden yaşlar süzülürken güçlkle yutkundum. “Anladım, dert değil.”

Bunu söylemek bile göğsüme bıçak saplanıyormuş gibi hissettirmişti.

“Sana güveniyorum, Mia.”

“Elbette güvenebilirsiniz. Bunun ne kadar önemli olduğunun farkındayım. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım.” Sesimdeki titremeyi zar zor bastırdım. Görüntülü aramadığı için minnet-tardım yoksa gözlerimden süzülen yaşlara tanık olurdu.

“Güzel. O zaman başarılarına tanık olmak için sabırsızlanıyorum,” deyip telefonu kapattı.

Pantolonumu sıkıca kavramış bir hâlde yatağın üzerinde donakaldım. Bunu yapamazdım.

“Kedicik, hazır mısın?” Alex odaya girer girmez suratım asıldı ve gözyaşlarımı tutamadım.

“Aman Tanrım. Neyin var?” Alex önümde diz çöktü ve yüzümü ellerinin arasına alıp yanaklarımı okşamaya başladı. Bu beni o kadar rahatlatmıştı ki hıçkırarak ağlamaya başladım. Bundan nasıl vazgeçebilirdim?

Alex beni sakinleştirmeye çalışırken, “River, buraya gel!” diye bağırdı. “Her şey düzelecek. Ne olduğunu söyle, halledelim. Lütfen, Mia. Beni korkutma.”

Alex arkama oturdu ve River onun yerine geçip önümde diz çöktü. Nasırlı parmaklarıyla çenemi kavradı ve ona bakmam için başımı yukarı kaldırdı. “Bana bak, güzelim.”

Gömleğinin ikinci düğmesine baktım. Gözyaşlarımın etkisiyle görüşüm bulanıklaşmıştı.

River sertçe, “Mia. Bana. Bak,” deyince bakışlarım gözlerine kilitlendi. Yüzümü incelerken suratında endişeli bir ifade belirmişti. Kaşlarını çatıp, “Ne oldu?” diye sordu.

Dudaklarım titredi. Ne olduğunu söylemek de sonrasında yüzlerini görmek de istemiyordum. Gerçekliğimizin bu olmasından nefret ediyordum.

İçimdeki hayal kırıklığı baş göstermeye başlamıştı. “Gerard aradı. Güvenlik bizi lobide öpüşürken görmüş, yani Astrocorp ilişkimizi öğrenmiş...” Henüz bunun bir ilişki olduğuna karar vermemiştik ama ben şimdiden her şeyi kaybediyordum. Derin bir nefes alıp konuşmaya devam ettim. “Oyuncularla bir araya gelmemi yasakladı, yoksa sponsorluğu kesecekmiş.”

Alex arkadan belime sarıldı ve boğuk bir nefes aldı.

Yutkunurken River'in âdemelması aşağı yukarı hareket etti ve birkaç kez dişlerini sıkıp sonunda, "Ayrılmak mı istiyorsun?" diye sordu.

Sesinde keder gizliydi ama bunu saklamada ustaydı. Her zaman beni korurdu, şu anda bile bunu yapıyordu.

Dürüst davranarak, "Hayır, istemiyorum," deyince Alex'in nefesini enseme hissettim. Başını omzuma yasladı.

"Tanrı'ya şükür," deyip enseme bir öpücük kondurdu.

River bile gülümsüyordu.

"Bu sorunun nasıl çözüleceğini bilmiyorum," dedim.

River, saçımın bir tutamını kulağımın arkasına atıp, "Önemli olan tek şey senin bunu istemen. Gerisini hallederiz," dedi. "Astrocorp ilişkimizi onaylamıyorsa bilmesine gerek yok. Sen bizimle olmak istiyor musun?"

Çaresiz hissetmekten, hayatımın kontrolünün başkalarında olduğunu düşünmekten yorulmuştum. Ama River ve Alex başkaydı, kararı hep bana bırakıyorlardı. "Yani bu aramızda bir sır olarak kalabilir mi? Sizin için sorun değil mi?"

Alex dudaklarını boynumda gezdirirken kulağıma, "Ah, memnuniyetle senin küçük, kirli sırrın olurum, Kedicik," diye fısıldadı.

River, dudaklarını dudaklarıma değdirmeden önce, "Siktir, bu çok seksi," dedi. Dudaklarımı hemen aralayınca beni tutkuyula öpmeye başladı, kalbim deli gibi atarken dudaklarımdan bir inilti yükseldi.

Geri çekilip alt dudağımyı ısırdı, sonra dudaklarımı yavaşça öpüp acımı dindirdi. "Astrocorp'u siktir et, sen bizimsin."

Sözleri karşısında titredim. Şimdiye kadar konuştuklarımızı kıyasla fazla sahipleniciydi ve onların da benimle aynı şeyleri hissettiğini bilmek içimi sıcacık yapmıştı.

Pek yakında tüm riski göze alıp onlara hayatımda ihtiyaç duyduğum tek şey olduklarını söyleyecektim.

Telefonumun alarmı çaldı. “Tanrım, geç kalacağım.”

Bugün klinikte ilk günüm olduğunu unutmuştum. Piper beni öldürecekti.

River başını iki yana salladı. “Araba çoktan geldi. Ne zaman bana inanacaksın acaba? Biz her zaman yanındayız.”

Mesainin başlamasına otuz saniye kala kliniğe yetişmiştim. Bu sabah olanlardan dolayı kalbim hâlâ deli gibi atıyordu.

Piper arka kapıdan girdi, beni görünce yüzündeki geniş gülümseme kayboldu. “Neyin var?”

“O kadar mı kötü görünüyorum?”

“Fenasın. Dökül bakalım.”

“Gerard’ı tanıyor musun? Alex, River ve beni öpüşürken görmüş ve anlaşılan Astrocorp’ta yakınlık kurmama kuralı varmış.”

Piper ellerini beline koyup, “Eminim yeni çıkmıştır,” dedi.

“Aynen öyle.”

Bana imalı bir akış attı. “Demek onlarla fazla yakınsın, ha?”

Gizlemeye çalışmadan başımı salladım.

“Peki ne yapacaksın?”

“Çocuklar bunu sır olarak saklamak istiyor.”

“Peki sen ne yapmak istiyorsun?”

“Onlardan ayrılmak istemiyorum ama Çocuklar İçin Protez’i de bırakamam.”

“O zaman sorun ne? Oğlanlar bunu gizli tutmanı mı istemiyor?”

“Hayır.”

Piper omuz silkti. “O zaman her şey hallolmuş gibi görünüyor ama bir gün hepsi ortaya çıkacak.” Gülümsedi. “Umarım o zaman onların sponsorluğuna ihtiyacın kalmaz.”

Gülümsedim çünkü benim planım da tam olarak buydu.

Kırk Beş **ALEX**

Eve ne zaman geliyorsun?

Kedicik: Yarım saat sonra.

Harika, yemek sipariş edeceğiz.

Kedicik: *Nugget* ve patates kızartması söyleyebilir misiniz?

Senin için mi? Elbette. Birazdan görüşürüz.
Seni şimdiden özledim.

Ekranda baloncuklar bir belirip bir kaybolurken telefonu avucumun içinde iyice sıktım. Dün gecedan sonra ilişkimizin ne durumda olduğunu tam olarak bilmiyordum ama sınırları

zorlamam gerekiyordu çünkü ona karşı olan hislerimin yarısını bile bana karşı hissediyorsa yarın onunla evlenirdim.

Kedicik: Ben de seni özledim. Birazdan görüşürüz.

Dudaklarımın kenarını ısırıp mesajının etkisi göğsümde yankılanırken telefonuma gülümsedim.

River oturma odasının diğer ucundan, “Neye gülümsüyorsun öyle?” diye sordu, onu görünce boğazım düğümlendi. Tanrım, kahretsin. Duştan yeni çıkmıştı, geriye attığı saçlarından vücuduna su damlıyordu. Suyun omuz kemiklerinden aşağı akmasını izledim ve damlalar meme ucuna ulaştığında inlememek için kendimi zor tuttum. Siktir.

O küçük su damlası ne yaptığını çok iyi biliyormuşçasına River’ın karın kaslarından aşağı doğru inmeye devam etti ve kalçalarına sarılmış havlunun altında kayboldu.

Aletim pantolonumun altında sertleşip canımı acıtmaya başlamıştı. Bu çekici hâli beni mahvetmişti, bunu yıllardır nasıl görmezden gelmişim? Tek bir öpücükle dünyam altüst olmuştu. Şimdi benim için önemli olan tek şey ikisi gibi görünüyordu. Dilimle alt dudağımı ıslatarak başka bir damlanın peşine düştüm.

River alçak ve boğuk bir sesle, “Beğendin mi?” diye sordu.

Boğuk bir sesle, “Evet,” dedim.

River inleyip bana bir adım yaklaştı.

Kafamda alarm zilleri çalarken paniğe kapıldım. Burada ne halt ettiğimi bile bilmiyordum. Ya aramızda bir şey olursa ve her şeyi mahvedersek? Bir adım geri çekildim. River donakaldı ve başka yere baktı. Çenesindeki bir kas seğirirken havluyu tuttuğu yerdeki parmak eklemleri beyazlamıştı.

“Mia’ya akşam yemeğinde ne istediğini sordun mu?” Sesi son derece ifadesizdi ve nedense buna sinirlenmiştim. Ben bu kadar dağılmış hâldeyken o nasıl bu kadar sakin olabilirdi?

Bu darbenin onu öldüreceğini bildiğimden sııttım. “*Nugget* ve patates kızartması istiyor.”

“Sevimli olduğu için şanslı.”

“Hem de çok sevimli.”

“Neyse, duşa girsen iyi olur, antrenmandan sonra kötü kokuyorsun, ben Uber Eats’ten siparişleri veririm.” River böyle söylese de yüzünde kokumdan tiksindiğini belli eden hiçbir ifade yoktu. Yanından geçerken parmaklarım eline değince titredi. Beni arzuladığından emin olunca tavsiyesine uyup banyoya girdim.

Odamın kendi duşu vardı ama onunkini kullanmayı tercih ederek kapıyı aralık bıraktım. Madem bugün sınırları zorlamaya karar vermiştim, sonuna kadar gidecektim. Duştan yeni çıktığı için su zaten ılıktı, içerisi hızla buharla doldu.

Giysilerimi çıkarıp fayansların üzerine attım ve kendimi sıcak suyun altına bıraktım. Başımı suyun altına soktum, iki elimi duvara dayadım ve suyun omuzlarımdan akmasına izin verdim. Kafamı toparlamak ve ne istediğimi anlamak için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Gözlerimi kapatınca dün gece aklıma geldi.

River’in aletini Mia’nın ağzına sokması ve Mia’nın ağzını açıp onu beklemesi. Yanakları içe çökmüş hâlde River’in aletini boğazının derinliklerine alırken Mia çok güzel görünüyordu. Mia arzuyla inlerken River’in aletinin ağzında kayboluşundan gözü mü alamamıştım.

Ağzım sulandı ve aletim çoktan sertleşmişti. Ucunu sıkıp duş jeline uzandım ve kayganlaştırmak için avucuma döktüm. Sedir kokusu burnuma dolarken aletimi sıkıca kavradım.

River dilini Mia'nın meme ucunda döndürüp sertleşen ucuna salyalarını akıtıyordu.

“River,” diye homurdandım ve aletimi iyice sıkıp sonrasında olanları hayal ederek kendime dokunmaya başladım.

Âdeta gözüm dönmüştü ve delice onu yalamak istiyordum. Dilim, Mia'nın ıslak memesine dokunduğunda bir anda vücudum canlanmıştı. Başta tereddütlüydü ama çok geçmeden aramızdaki baraj kapağı açılmıştı ve parmaklarını saçlarıma gömüp dilini ağızıma daldırmıştı.

Yanımdaymış gibi onun kokusunu içime çekerek aletimi sertçe okşadım ve her geri gelişimde aletimin ucunu sıkıp aşağı ittim.

Uyluklarımla River'in belirlediği ritme uyum sağlayarak Mia'yı becermeye başlamıştım. O an dünyamda her şey değişmişti, sanki eksik parçam yerine oturmuştu. River dilimi aletimmış gibi emerken Mia'nın içine boşalmıştım.

“Siktir... River,” diye haykırdım ve içimden fışkıran spermler duşun duvarına sıçradı. Sırtımı duvara dayayıp yere çöktüm ve derin bir nefes aldım. Emin olduğum tek şey bunu tekrar yapmak istediğimdi.

Vücudumu ve saçımı yıkadıktan sonra duştan çıkmak için birkaç dakika kalp atışlarımla sakinleşmesini bekledim. Orgazmın etkisiyle başım dönüyordu ama o kadar ateşliydi ki bundan utanmayacaktım.

Kalçama bir havlu sarıp duştan çıktığımda River'in beni beklediğini gördüm. Kocaman olmuş göz bebeklerinde yoğun bir şehvet gizliydi. Belli ki boşaldığımı ve adını haykırdığımı duymuştu. Dudakları dudaklarıma değdiğinde zihnim donup kaldı. Bu, sıcacık ama buyurgan bir öpücüktü. Dudaklarımı aralayıp dilimi ağızına soktum. Göğsünden bir hırıltı koptu ve parmakla-

rı saçımı canımı yakacak kadar sert çekerken haz dalgaları doğrudan aletime akın etti.

Ellerimi saçlarına gömdüm, daha yakınında olmak isteyerek dilimi ağzına daldırdım. Boğazımdan bir mırıltı yükseldi, tadı brendiyi andırıyordu ve etkisi doğruca beynime işledi. *Siktir*.

River sırtımı duvara çarparak aramızdaki mesafeyi iyice kapattı. Havlumu belimden kayınca çıplak tenlerimiz birbirine değdiğinde vücudum alev aldı.

River gömleğinin düğmelerini iliklememişti. Gömleğini omuzlarından aşağı çektim ve parmaklarımı çıplak göğsünde gezdirdim. Aletim pantolonunun sert kumaşına baskı yapınca onun da sertleştiğini fark ettim. Uyluklarımı ona doğru bastırınca inleyerek boynumu ısırdı.

“Siktir, Alex.” Çenemi ısırınca göğsüm titredi ve vücudumdaki titreme sertleşmiş aletime doğru inerken ıslandım.

Kalçalarımı sıkıca tutup beni duvara sabitledi ve hiç acımadan aletini benimkine sürtmeye başladı. Siktir, bu hareketiyle bile beni boşaltabilirdi. Uyluklarım onun ritmine karşı mücadele edip sürtünmek için can atıyordu. River köprücük kemiğimi sertçe ısırıp yavaş yavaş aşağı indi.

Dişlerimi sıkarak, “*Becer beni,*” dedim.

Nefesi göğsüme çarparken kıkırdadı. “Öyle yapmayı planlıyorum.”

“Tanrım, beni öldüreceksin.”

İnledikten sonra ağzını meme ucuma götürdü. Testislerim karıncalanıp gerilince başımı duvara çarptım. Tıpkı Mia’ya yaptığı gibi dilini meme ucumun etrafında döndürüp dişleriyle hafifçe ısırınca nefes almakta zorlandım.

River, “Hoşuna gitti mi?” diye sorunca nefes alıp vermekle yetindim.

“Tekrardan evet.”

River sırttı ve bu defa meme ucumu daha sert sıktı. İnledim. Ona dokunmak istiyordum, hem de hemen. Aramızdaki mesafeyi kapatıp elimle aletini kavradım ama geri çekildi.

Vücudumdaki tüm kaslar gerilmişti, panik bedenimi ele geçirirken önümde dizlerinin üstüne çöktü.

Kırk Altı RIVER

Alex'in aleti, dudaklarımın hemen dibinde sallanıyordu. Ucundan akan sıvıyı görünce ağızım sulandı. Başımı kaldırıp ona baktım. "İyi misin?"

Sırtını duvara yaslamıştı ve ellerini yumruk yapmıştı, göğsü hızla inip kalkıyordu.

Boğuk bir sesle "E-Eve... Evet," dedi. Ben de hiç tereddüt etmeden dilimi aletin ucunda gezdirip tuzlu, keskin tadını aldım.

Alex, "Siktir," deyince aleti seğirdi. Hareketsiz kalmak için ne kadar zorlandığını görebiliyordum ve buna göz yumamazdım.

Dudaklarımı aletine götürdüm ve ağızımda hareket edene kadar onu emmeye başladım, sonra da sıvısını yuttum. Alex acı içinde inleyerek uyluklarını oynatıyordu, ben de yavaşça geri çekildim ve aletin altındaki damarı okşayıp aletini tekrar ağızıma aldım.

Eli tereddütle saçlarımın arasında gezinirken aletini tutkuyla emmeye devam ediyordum ve avucumla testislerine dokundum.

"Siktir... River." Alex sırtını duvardan ayırdı ve eliyle saçımı kavrayıp aletini daha derine itmeye başladı, ucu boğazıma değiyordu.

Kapı açılınca geri çekilmeye çalıştı ama onu bırakmadım. Gözümün ucuyla bakınca Mia'nın duvara yaslandığını gördüm, şehvet dolu bakışlarla bize sırtıyordu. Kızımızın bunu seveceğini biliyordum.

Alex, gergin bir ses tonuyla, "Mia, buraya gel," dedi.

Mia, "Hayır. İzlemek istiyorum," deyip elini pantolonundan içeri kaydırды.

Siktir, çok seksiydi. Dilimi Alex'in aletinin etrafında dolaştırıp emdim ve dikkatini tekrar ait olduğu yere çektim. *Kendime.*

Aletim temas arzusuyla yanıp tutuşurken pantolonumu indirdim ve elimi aletime atıp ağzımla aynı anda hareket ettirmeye başladım. Alex başımı sabit tutup saçlarımı çekerken ağzımı kontrolsüz bir şekilde becermeye başlamıştı. İnleyip aletini ağzıma alırken boşalmak için çabalıyor, her darbede daha da çaresizleşiyordu.

Her vuruşta kendimi daha da sert okşuyordum ve yaklaşan orgazmın etkisiyle testislerim sertleşmişti. Onun da benimle boşalmasını istiyordum.

Hâlâ testislerini okşarken orta parmağımı geriye uzatıp kıkırna bastırdım.

Vücudu sarsılmaya başlamıştı, bacakları titriyordu ve destek almak için omzuma tutundu. "*Siktir, siktir, siktir.*"

Göğsüm titrerken inledim, aletim acı verici şekilde sertleşmişti. Dilimle aletinin etrafında daireler çizerken ufak bir baskı uyguladım ve aletini boğazımın en derinine gönderdim. Ritmi bozuldu ve homurdanıp aleti nabız gibi atarken ağzıma boşaldı, bana verdiklerini hevesle yutarken orgazm beni ele geçirdi.

Aletini ağzımdan çıkarmadan yumuşayana kadar temizledim. Ardından aleti dilimin dokunuşu karşısında seğirmeye başladı.

"Siktir, *River.*" Dehşete düşmüş bir hâlde bana bakıyordu. Gözlerimi ondan ayırmadan kalça kemiğine bir öpücük kon-

durdum, sonra yavaşça kalkıp karın kaslarını öptüm ve meme ucunu yaladım. Tadı tuzlu ve arzu uyandırıcıydı, kafamı allak bullak etmişti.

Tamamen doğruldum, böylece yüz yüze gelebildik ve gözlerine baktım. Bu kadar yakınımdayken gözlerinin sıcak kah-verengi rengini ve ortasındaki altın çerçeveyi görebiliyordum, içleri parlıyor gibiydi. Başparmağımı sol elmacık kemiğindeki üç çilin üstünde gezdirdim. Alex sertçe yutkunup yanağını elime yaslayınca içim sıcacık oldu. Başparmağımı çenesinde gezdirdikten sonra çenesine bastırıp ağzını açmasını istediğimde gözlerini kapattı.

“Bana bak.”

Gözleri parladı ve göz bebekleri büyüdü.

Dilimi ağzına sokup dilini okşayarak kendi tadını almasını sağladım. Öpücükleri sertleştirdi ve beni çılgınca öperken parmaklarımı saçlarına geçirdim, başını geriye çekince dişlerimiz çarpıştı. Kalçalarımı kavrayıp beni kendine çekti ve inledi.

Alnımı indirip burnumu burnuna sürttüm ve tatlı Hindistan cevizi kokusunu içime çektim. Her nefes alışında dudaklarımız birbirine değiyordu. Boynunu avuçlayıp yüzünü nazikçe ellerimin arasına aldım ve başparmaklarımla şakaklarını okşadım.

“Bırak da seninle ilgileneyim.”

Dokunuşum karşısında titredi, henüz bana cevap vermeye hazır değildi.

Göğsüm sıkışmıştı. Her nabız atışında yüreğim, bunun onun için yeni bir deneyimden daha fazlası olmasını diliyordu.

Dudaklarımı aşağı kaydırıp onu yavaş, nazikçe öpüp geri çekildim. Öne eğilip dudaklarımın peşine düşünce gülümsedim.

“Aferin oğluma.”

Kırk Yedi

MIA

Kaburgalarımın altında kalbim pır pır ediyordu. Heyecan ve hayranlık karışımı bir beklentiyle birbirlerine bakarlarken River başparmağıyla Alex'in yanağını okşadı.

Karşı duvara yaslanıp kendi orgazmımın hazzıyla gözlerimi hafifçe kapatıp hayranlıkla onları seyrettim. Şimdi her şey yerine oturmuş gibi bir his vardı içimde.

Kapı çalınca karşımdaki savunmasız sahneden koptum ve onları rahatsız etmemek için aceleyle kapıyı açmaya gittim.

Kuryeden yiyecek paketlerini aldım, ödeme ve bahşış önden halledildiği için memnundum. Eskiden de fazla param yoktu ama şimdi gerçekten kıt kanaat geçiniyordum. Ottawa'daki dairemi ne yapacağıma karar vermem gerekecekti. Yani bu, buradan taşınacağım anlamına geliyordu. Bu düşünce midemi bulandırmıştı. Bu süreci biraz daha uzatmak o kadar da kötü sayılmazdı, değil mi?

Paketleri yırttım ve karton kutuları çıkarıp tezgâhın üzerine koydum. River arkadan yaklaşıp bana sarıldı ve şakağıma bir öpücük kondurdu. “Seni sevmesem bu şeyleri asla evime sokmazdım.”

Aniden heyecanlandım. “*Nugget*’a bayılmaz mısın yani?”

“Ben sana bayılırım.” Çeneme bir öpücük kondurup kendi yemeğini aldı. O da Alex de iki köfteli hamburger ve büyük boy patates kızartması sipariş etmişti.

Alex hamburgerinden kocaman bir ısırık alıp, “Teşekkürler, Kedicik,” diye mırıldandı. Yüzü hâlâ pespembeydi, öyle tatlı görünüyordu ki gülümsemeden edemedim. Oldukça hareketli bir akşam geçirmişti.

“Bir şey yapmadım ki.”

Hamburgerini kaldırdı. “Riv yıllardır bana bunlardan yedirmiyor. Kahretsin, iyi ki varsın. Belki sonunda kurallarını biraz esnetir.”

River, oturma odasına doğru yürüyüp kanepeye uzanırken omzunun üzerinden, “Senin için her şeyi yaparım, güzelim,” diye seslendi. Uzun bacaklarını sehpaye uzatıp kanallarda hokey maçı aradı. Alex’le ikimizin ona hayran hayran baktığından bihaberdi.

Alex gözlerini bana dikip gülümsedi. “Buraya gel.”

Zaman kaybetmeden ona sokuldum ve ensesindeki saçlarla oynamaya başladım.

Gözlerimin içine baktı. “İyi miyiz?”

Parmak uçlarımda yükselip dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum. “İyi demek az kalır.”

Alnını alnıma yaslayıp, “Siktir,” dedi ve derin bir nefes aldı. “Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun?”

“Geçmiş performansımıza bakarsan tamamen kusurlu bir insan olduğumu söyleyebilirim. Ciddiyim, iki yakamı zor bir araya getiriyorum. Mükemmel olan hiçbir yanımda yok.”

Homurdandı. “Kendine olan güvenini kırdığı için o Jason’ı geberteceğim. Hayatımın geri kalanında onun ne kadar yanıldığını sana kanıtlamak için çabalayacağım.”

“Bu konuda tartışmanın anlamsız olduğunu düşünüyorum.”

“Kesinlikle öyle, Kedicik.” Alnıma bir öpücük kondurdu.

River koltuktan, “Kristie’nin casusluk işi nasıl gidiyor?” diye seslendi.

“İyi gidiyor, Sidney’nin adamına birkaç kanıt gönderdi ama hâlâ haber bekliyoruz.”

“Sonuçlanmasını iple çekiyorum.” Alex heyecanla ellerini ovuşturdu, sonra benim *nugget*larımdan birini kapıp River’ın peşinden oturma odasına gitti ve yanına oturdu.

Ben de sandalyelerden birine oturmak için masadan kalktım ama Alex beni kucağına çekip parmaklarını dalgın dalgın bacaklarımda gezdirmeye başladı. İkisi de televizyona dalmıştı ve üçümüzün birlikte vakit geçirmesi huzur vericiydi. Ne seks ne de gerginlik, sadece birbirimizin yanında duruyorduk. *Nugget*lardan birini ağzıma attım. Bu duruma çok kolay alışabilirdim.

Oyuncular buzun üzerinde uçar gibi kayarken oyun aniden durdu. “Ne oldu?”

River, ne olduğunu anlayabilirmişim gibi, “*Icing*,”* demekle yetindi. Sonra yavaşça bana dönüp, “*Icing*in ne demek olduğunu biliyor musun, güzelim?” diye sordu.

“Bilmeli miyim?”

Alex gülerken göğsü titredi. “Bu düpedüz rezillik.”

İkisi de sonraki yirmi dakika boyunca bana neler olduğunu açıkladı. Elbette ilk kez hokey maçı izlemiyordum ama ilk defa bu oyunu öğrenmek için heyecan duyuyordum.

* Hokeyde pakın bir kırmızı, bir mavi çizgiyl hiçbir oyuncuya değmeden geçmesiyle oluşan kural ihlali. -ed.n.

“Peki siz hangi pozisyonda oynuyorsunuz?”

Bunu bilmiyor olmam Alex'i güldürmüştü. Aslında tam olarak bilmiyor sayılmazdım ama açıklamalarını istiyordum. “İkimiz de forvetiz. Ben orta saha, Riv ise sağ kanat.”

“Yani tüm sayıları ikiniz mi alıyorsunuz?”

“Aynen öyle, Kedicik. Tüm sayıları biz alıyoruz.”

Zamanın farkına varamadan maç devre arasına girmişti. Dört *uzman* televizyonda konuşurken River sesi kapattı. “Mankafalar.”

Görünüşe göre ikisi de Jax'in fikirlerine katılıyordu. Çöpümü atmak için Alex'in kucağından kalkmaya çalıştım ama beni sıkıca tuttu.

River çöprü elimden alıp, “Ben hallederim,” dedi.

“Teşekkürler.” Tartışmayı bırakıp Alex'in kucağına kuruldum ve kendimi onların huzurlu ellerine bıraktım.

“Yarın maçımıza geleceksin, değil mi?” diye sordu Alex, ben de kucağında dönüp ona baktım.

“Gelmemi istiyor musun?”

Kaşlarını kaldırdı. “Seni her maça zorla götürebilseydim emin ol ki götürürdüm.”

“Tamam.” Omuz silktim.

“Sana formalarımın birini vereceğim.”

“Hayatta olmaz.” River yanıma oturdu, öncekinden daha yakındı. “Bu saçmalığı tartışmaya başlarsak sonu gelmez. Sana Brooks yazan bir forma alırım. Başım belaya girmeyecek olsa ben de giyerdim.”

Gözlerimi devirdim. “Benim soyadımın yazılı olduğu formayı giyerdin, ha? Hadi oradan. Siz erkeklerin soy ismine ne kadar düşkün olduğunu gayet iyi bilirim.”

River çenesini sıktı. “Bunu sorman bile beni sinirlendirdi.”

Alex araya girip sohbeti bozdu. “Asıl, henüz doktorculuk oynamadığımız gerçeğinden bahsedebilir miyiz? Bu bana kaçırılmış bir fırsat gibi geliyor.”

Gülerek iç çektim. “Ben senin bildiğin doktorlardan değilim.”

“Sorun değil, memnuniyetle rol yaparım.” Böyle deyince içimi bir heyecan kapladı, bunun ne anlama gelebileceğini düşünürken Alex güldü ve gamzeleri ortaya çıktı.

Konuyu değiştirecek bir şey aradım. “Tamam, ikiniz de büyük hokey yıldızlarısınız, peki hedefleriniz neler? Gelecek için planlarınız var mı?”

Alex’in altımda hafifçe kasıldığını hissedebiliyordum, onu tam olarak görebilmek için geri çekildim.

“Kaptan olmak istiyorum.”

“Harika. Sence bu yıl ihtimal var mı?”

Başını yana eğip, “İşleri batırmazsam, evet,” dedi Alex.

“Batırmayacaksın. Batırsan bile ailene bir şey kanıtlaman gerekmiyor,” diye homurdandı River.

Başımı bir River’a bir Alex’e çevirdim. “*Kanıtlamak* derken?”

Alex derin bir nefes verdi. “Evet, yetişkin bir adamım ve bu çok aptalca ama bu son adım. Onları etkilemek için başka ne yapabilirim?”

“Bir dakika, yani ailen bunca başarından *henüz* etkilenmedi mi?”

Bana yaklaşp başını omzuma yasladı, bu yüzden yüzünü göremiyordum ve bu hiç hoşuma gitmiyordu.

“Yani, biraz ama asla kardeşimle gurur duydukları kadar değil.” Alex o kadar sessizdi ki kulağımın bu kadar yakınında olmasaydı ne söylediğini anlayamazdım.

Ailesinin bu cüretkârlığı karşısında öfkeden kaskatı kesilmiştim.

“Okuldayken maçlarına gelmediklerini biliyordum ama dinle, Alex. Eğer sana hayranlık duymuyorlarsa bu onların aptallığı.

Sen zekisin, şefkatlisin. İnsanları anlamak, tanımak için zaman ayırıyorsun. Sadece bir hokey oyuncusu değilsin. Doktoranın ne manası var? Sadece insanın bir alanda uzmanlaştığını gösteriyor. Eğer sırf bu yüzden senden daha iyi olduklarını düşünüyorlarsa, bu ancak onların ne kadar aptal olduğunu gösterir.”

“Biliyorum.”

Çenesini tutup yüzünü kendime çevirdim. “Ciddiyim, Alex. Sana kendini yetersiz hissettirmelerine izin verme. Ben ikinizle de gurur duyuyorum.”

Cebimdeki telefonum titredi, Sidney’nin eve döndüğünü haber vermek için aradığını düşünerek telefonu elime aldım. Ekranda bilinmeyen numara yazdığını görünce ürperdim. Kapatmama fırsat kalmadan Alex telefonu elimden aldı.

“Üzgünüm, Mia şu anda telefona bakamıyor. Ben sevgilisiyim. Mesajınızı bana iletin.” Alex telefonu masaya bıraktı. “Kapattı.”

“Sevgilisisin, ha?” diye sordum.

“Evet.” Beni kendine döndürüp bacaklarımı iki yanına attı. “Bu yıl tek hedefim var.”

“Nedir?”

“Sensin.”

Kırk Sekiz

ALEX

Buzun üzerinde kayarken kalabalığın uğultusu zihnimi ele geçirmişti, kalbim oyunun ritmine uyup deli gibi atıyordu. Etrafta elektrik akımına benzer bir enerji vardı ve bu enerjinin damarlarımdan akıp beni öne ittiğini hissedebiliyordum. Patenlerimin altındaki pürüzsüz buz zemin ve soğuk beni canlandırmıştı. Başlama vakti gelmişti.

River sağımda yerini alıp bana kararlı bir şekilde başını salladı. Arkamı kolladığını biliyordum.

Tribünde bizi izleyen kızımıza göz ucuyla baktım. Riv'in ona aldığı formayı giymişti, biraz büyük gelmişti ama bu hâliyle bile üzerinde iyi duruyordu. Takımın siyah-sarı renkleri ona çok yakışıyordu ama formasız çok daha güzeldi. Bize el sallarken yüzü ıslı ıslıldı, ben de ona gülümsemeden edemedim. Onun burada olmasına bayılıyordum.

Pak yere düştüğü an oyuna odaklandım. Rakip çetindi ama River yanımdaydı ve onlarla mücadeleye hazırdık. Pak bir uçtan

diğerine kayarken bana her geldiğinde bir sayı almakta kararlıydım. Sertçe kayarak rakibi atlatıp savunma hattını geçmeye, mükemmel bir oyun çıkarmaya çalışıyordum.

Dakikalar ilerledikçe arenanın enerjisinin yoğunlaştığını hissedebiliyordum. Maçın bitmesine saniyeler kalmıştı ve sonuç berabereydi. Seyirciler gol için can atıyordu, biz de onlara istediklerini vermekte kararlıydık. Mia'ya göz ucuyla bir kez daha baktım, gözlerini bana kilitlediğini görünce daha da hırslanmışım.

Nihayet o an gelmişti. River buzun diğer ucundan bana bağırdı ve muhteşem bir pas attı. Pasını yakalayıp buzun üzerinde bir roket gibi hızla ilerledim. Savunmayı aştığımda seyircinin beklenti dolu bakışlarını, herkesin nefesini tuttuğunu hissedebiliyordum. Golle önümdeki tek engel kaleciydi ve onun beni durdurmasına izin vermeyecektim.

Her kayışta yüzüme çarpan rüzgârı ve patenlerimin altındaki buzu hissediyordum. Kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyordu ve yoluma devam ediyordum.

Kaleci bana karşı koymak için önüme çıktı ama önce sola sonra sağa doğru bir hareket yaptım, ardından kaleci bana doğru uzanırken pakı yanından geçirip ağlara gönderdim.

Arenada kulakları sağır eden bir uğultu koptu, ses etrafımı saf bir coşku dalgası gibi sardı. Mia'nın gözlerine kilitlendim, gülümseyordu. Üzerime bir ağırlık çökmeden saniyeler önce gözleri fal taşı gibi açıldı, sonra River beni aniden havaya kaldırdı.

Bana sırtıtp "Aferin, bebeğim," dedi.

Bana seslenme biçimi doğrudan aletime hücum ederken güçlkle yutkundum. "Teşekkürler, patron."

"Siktir, ikinizi de eve götürmek için sabırsızlanıyorum." River'ın sesi boğuktu, beni yere indirmeden önce birkaç sani-

ye daha bekledi. Sonra da kaskımın arkasını tutup, “Çıkmadan önce koç seninle konuşmak istiyor, hadi, bitirelim şu işi,” dedi.

Kaskımı çıkarıp Mia’ya baktım. “Evde görüşürüz,” dedim dudaklarımı oynatarak.

Mia başını aşağı yukarı salladı ve Piper’in arkasından koridordan çıktı, onun burada olduğunu bile fark etmemiştim. Kahretsin, çoktan mahvolmuştum.

Telefonum, ahşap bankın üzerinde dururken ekranı aydınlandı. Ceketimi giyince telefonu elime aldım.

Jax: İyi iş çıkardınız çocuklar.

Lucas: Birimiz daha iyiydi.

Lucas, Piper’la buluşmak için aceleyle giyinip çoktan soyunma odasından çıkmıştı.

Keşke onun yarısı kadar güzel olabilseydin.

River’a baktım, başını iki yana sallamakla yetindi, sohbete katılmak istemiyordu.

Jax: Pistte dalgındın, Alex. Yoksa dev ekranda Mia’yı mı gördün?

Bilmem, ekrana bakmıyordum. Önümde odaklanmam gereken bir oyun vardı. Buna konsantrasyon deniyor, sen de denesen iyi edersin.

Lucas: Seni kaç kez ona bakarken yakaladım.

Jax: Sanki sen aynısını yapmıyorsun. Koçun üçünüzü de kenara almaması bir mucize.

Koç demişken bugün toplantımız var.

Jax: Bol şans. Sakın takımdan şutlanma.

Sikeyim seni, Jax.

Jax: Belki sonra.

River: Uzatma, siktir git.

Ensemde bir sıcaklık hissettim ve kafamı kaldırdım. River gözlerimin içine bakarken güçlükle yutkundum. Bakışlarında bir yoğunluk, bir farklılık vardı. Keskindi. Başımı yana eğdim. Yoksa beni kıskanıyor muydu?

Koçun ofisine girip karşımızda Damon Everette'i görünce donup kaldık. Koç önce bize, sonra da patrona bakıp, "Sizi yalnız bırakayım," dedi.

Bütün vücudum gerildi, bu sohbetin iyi bir yere varmayacağı belliydi. River elini belime koyup beni nazikçe odaya doğru itti. Damon bizi görmese de rahatladığımı söylenemezdi.

“Sana belaya bulaşma demiştim, Grayson.” Damon bana öfkeli bakışlar atarken ona saldırmamak için kendimi tutmaya çalıştım.

“Ben de öyle yaptım, efendim.”

“Dernek kuran kıza salça olarak mı? Bu iş ortaya çıkınca ne olacak sanıyorsun?”

Öfkeden gözüm dönmüştü, tenim alev alıyordu ama River kontrolünü benden önce kaybetmişti.

“Kim olduğun umurumda bile değil. Bir daha Mia hakkında böyle zırvalamaya devam edersen seni mahvederim.”

Damon bir bana bir River’a baktı. Bir şey fark etmiş gibi başını eğdi, omuzları çökmüştü. “Bu iş kızın kariyerini mahvedecek.”

Siktir. Beni bıçaklasa canım daha az yanardı.

River, buz gibi bir ses tonuyla, “Sen karışma, orasını biz hallederiz,” dedi.

Damon dilini dişlerinin üzerinde gezdirip, “Halletseniz iyi olur. Takımımındaki oyuncuların başkalarının hayatıyla oynamasına asla göz yumamam,” dedi.

“Merak etme, o kız bizimle,” deyip odadan fırladı, ben de peşinden gittim. Siktir, çok hoşuma gitmişti. Benimle değil, *bizimle* demişti.

Oradan çıkar çıkmaz River beni başka bir odaya tıktı. Gözlerini üzerime dikti. “Bu kariyerini mahvedebilir. Emin misin?”

“Gayet eminim.”

“Doğru cevap.” Dudakları dudaklarıma değdiği an tüm boktan düşüncelerimi alıp götürmüştü.

Kırk Dokuz RIVER

“Çocuklar İçin Protez, bize böyle bir fırsat sunduğunda nasıl hayır dilebilirdik ki?” Alex, muhabirle konuşurken güneş, sarı saçlarını iyice parlatıyordu. Hava, Boston’da bir sonbahar günü için şaşırtıcı derecede sıcaktı, Lucas’ın arka bahçesindeki çimler hâlâ yemyeşildi.

Alex, yüzüne basına özgü o meşhur gülümsemesini kondurmuştu ve bir Kanadalı olarak tipik bir Amerikalı gibi görünmeyi başarıyordu. Konuştukları konu göz önüne alındığında muhabir fazla ilgili görünüyordu ama neyse ki Mia çok heyecanlıydı ve bunu fark etmemişti.

O büyük gün gelip çatmıştı, biz de onu desteklemek için elimizden geleni yapacaktık. Dün gece yürüyen bir stres topu gibiydi. Kedisi bile yanına yaklaşmamıştı.

Gecenin başarılı olması için gerekenlerin listesini okurken ondan etrafa yayılan gerginliği neredeyse hissedebiliyordum.

Haftalardır hazırlıklar için koşturuyordu ve ben etkinliğin beklediğinden daha iyi geçeceğini biliyordum. Ama bunu ona söyleyemezdim. Bu konuda kendine bu kadar az güvenmesi tuhaftı, gören de planı olmadığını sanırdı.

Hâlbuki saatlerce volta atmaktan halıda oval bir iz bile bırakmıştı. Nihayet Alex onu kucağına alıp kanepeye yatırdığında biraz olsun sakinleşebilmişti. Alex kocaman elleriyle sırtını ovarken ben de ayak tabanlarına masaj yapmıştım.

Sonra da stresten bitkin düşüp aramızda uyuyakalmıştı.

Muhabir, Mia'ya dönüp, "Bu hayır işine başlamaya neden karar verdiniz?" diye sordu.

Mia diğer soruları cevaplarken Alex başını ona doğru eğdi. Sadece en yakınlarımız ondaki değişimi fark edebiliyordu, Mia'ya bakarken gülümsemesi hem yumuşuyor hem de daha içten bir hâl alıyordu.

Mia ise bunların hiçbirinin farkında değildi. Ellerini arkasında öyle sıkı birleştirmişti ki avuç içleri kızarmıştı ve alt dudaklarını ısırıp duruyordu.

Yüzünü kırmızı-siyah renge boyamış, üzerine de beyaz örümcek ağı çizmiş bir çocuk, Lucas'ın arka bahçesinde bana doğru koştu; birkaç metre arkasında da yüzünde gökkuşağı maskeleri olan iki kız vardı. Alt bacağındaki protez onu yavaşlatmamıştı, bana çarpmadan önce zar zor kenara çekilebildim.

Gülümseyerek verandadan iki beyaz kova aldım ve düzeneğin kurulduğu yere taşıdım. Koyduğumuz birkaç sandalyenin hemen önünde bir kamera duruyordu. Birkaç metre ötede de buz kutuları ve havlular vardı. Sabah ilk iş buraya gelmiştik ve şu an Mia'nın yüzündeki gülümsemeden anladığım kadarıyla buna değmişti.

Mia, *Center Ice* meydan okumasının herkes için erişilebilir olmasını istediğinden süslü dekorasyonlardan vazgeçip Lucas'ın arka bahçesinde basit bir düzenek kurmayı tercih etmişti. Bu etkinliğin planlanmasında da harika bir iş çıkarmıştı ve işin en ilginç kısmı da bunun farkında değilmiş gibi görünmesiydi. Dış etkenlere o kadar odaklanmıştı ki durup kendi başarılarını görmeye zaman ayırmıyordu.

Tüm takım destek olmak için buradaydı, eşler ve çocuklar da geldiğinden şu an bahçede tam bir kaos ortamı hâkimdi.

Hiç çocuğum olsun istememiştim ama bu onları sevmediğim anlamına gelmiyordu. Mia'nın röportajını bitirdiği tarafa baktım, ona istediği her şeyi verirdim.

"Gözünü alamıyorsun." Lucas yere birkaç buz torbası koydu ve birini açtı. Bana anlamlı bakışlar atıyordu.

Alex'in Mia'yı bize doğru getirdiği yerden başımı kaldırmadan, "Sakıncası mı var?" diye sordum. İkisine olan takıntımı fark etmeleri umurumda değildi. Mia'nın yoluna taş koymayacak olsaydı ona olan aşkımlı herkese ilan ederdim.

"Hayır, sadece bu konuda ne zaman harekete geçeceğini merak ediyorum." Lucas, buzları kovaya boşaltıp her yere su sıçrattı.

"Çoktan harekete geçtim, sadece gizliyoruz."

Lucas derin bir nefes aldı. "Sence bu ne kadar sürecek?"

Gözümü Mia'dan ayırıp bir kaşımı kaldırdım. "Ona ne kadar lazımsa o kadar."

"Peki mesele ne? Mia işlerin ciddiye binmesini istemiyor mu?" Lucas'ın ses tonu anlayışlıydı. Piper'a çok kötü davranmış, sonra da onu geri kazanmak için çok çabalamıştı.

"Sponsoru onu, takımdan biriyle yakınlaştığı ortaya çıkarsa bağışı kesmekle tehdit etti." Konuşurken dişlerimi sıkıyor, bo-

ğazımdaki hırıltıyı bastırmaya çalışıyordum. Gerard'ın kendi sebeplerini anlayabiliyordum ama bundan hiç memnun değildim. “Yakın olmakla ve yanlış bir izlenim yaratmakla ilgili bir mesele.”

“Göt herif!” Lucas biraz fazla yüksek sesle konuşunca etrafımızdakilere dönüp özür dilercesine gülümsedi. “Kusura bakmayın.”

Boynumu eğip çıtlattım. “Ben de aynı fikirdeyim ama bu iş Mia için çok önemli, yani bizim için de öyle.”

“Evet ama bu sır ne kadar süre saklanacak?”

“Ne kadar gerekiyorsa o kadar,” diye cevap verdim.

Gizli veya açık bir ilişki fark etmezdi, önemli olan yanımızda olmasıydı.

Bana döndü. “Siktir, fena vurulmuşsun.”

“Aksini söylemedim.”

Mia ve Alex bize doğru yaklaştı. Mia yerinde duramıyordu, gerginliğini yüzünden anlayabiliyordum. Onu kollarıma alıp ihtiyaç duyduğu güveni verememek beni öldürüyordu. Yumruğumu sıkıp bacak kaslarımı kasarak kendimi olduğum yere sabitledim.

Lucas bana beyaz dişlerini sergileyen bir gülümseme attı. “Hadi, gidelim.”

Mia'ya yaklaştım. “Her şey harika görünüyor.”

Bana döndü, ısırıldığı için dudaklarını kızartmış ve kanatmıştı. Dudaklarını dilimle yatıştırmak için can atıyordum. *Siktir et*, diye bağırıp onu oracıkta öpmek istiyordum ama bunun onun için ne kadar önemli olduğunu bildiğimden kendimi tuttum. Bu etkinliği mahvedemezdim.

Az önce koyduğumuz kovaları ve sandalyeleri işaret ederek, “Tüm bunlar için teşekkürler, hepsini tek başına taşımana gerek yoktu,” dedi.

Kafamı sallayıp ona gereğinden fazla yaklaştım ve gözlerimin içine baktım. “Benim yanımda özverili davranmana gerek yok. Talepkâr ol. Gözünü açtığında senin için her şeyi halletmiş olduğumdan emin olmanı istiyorum. Bana güvenebileceğinden de öyle.”

Dişlerinin arasından bir nefes aldı, sonra da başını sallayıp gülümsedi. “Tamam, şimdi gidip ıslan.”

İlk gönüllü Alex’ti. Kameranın önüne geçip bir eliyle arkasına uzandı ve beyaz tişörtünü çıkartıp gülümsedi. Dik durup kaslı vücudunu sergilediğinde ağzım sulanmıştı. Muhabirin bakışları karardı, yüzünde, *Beni becer*, der gibi bir ifade gizliydi.

Mia kaskatı kesilip inledi, bu hâlini görünce gülümsemeden edemedim. Ona dokunmamaya özen göstererek omzuna eğildim.

“Çok tatlısın, güzelim.”

Gerildi. “Sanki senin de için gitmedi de.”

“Giderdi,” diye itiraf ettim. “Onun sana kafayı ne kadar taktığını bilmeseydim tabii.”

Bana döndü. “*Bize*. Kendini saymayı unutma.”

İçim burkuldu ve boynumdan yukarıya doğru bir sıcaklık yayıldığını hissettim. “Orada neler olduğundan haberim yok.”

“Neyse ki ben gayet iyi görebiliyorum.” Tekrar önündeki manzaraya odaklandı.

Alex yeşil, plastik bir sandalyede oturuyordu, Lucas da arkasında buz dolu bir kovayla duruyordu. Hepimiz bu görevi Mia’nın üstlenmesi gerektiğini düşünmüştük ama o, oyuncuların kamerada olmasının daha etkili olacağı konusunda ısrar etmişti. Ben de bunu onunla tartışmamıştım çünkü ön planda olmanın onu rahatsız ettiğini anlayabiliyordum. Yapışkan

kâğıtlardan birine bunu yazmıştı, Alex de onun yerine bu görevi seve seve üstlenmişti.

Sanki spot ışıklarının altında olmak için doğmuştu. Kameraya bakıp, “Merhaba, ben Alex Grayson,” dedi. “Boston Bruins’in forvet oyuncusuyum ve Çocuklar İçin Protez derneğine elli bin dolar bağışlıyorum.”

Mia’nın yanımda nefesini tuttuğunu fark edebiliyordum.

Cümlesi biter bitmez Lucas buzlu suyu Alex’in kafasına döktü. Alex yerinden sıçrayıp utanç verici bir çığlık atınca herkes gülmeye başladı. Ama çok geçmeden Alex, yeniden eski performansına geri döndü. “River Davis’i, *Center Ice* meydan okumasına davet ediyorum.”

Mia bana tereddütle baktı, ne yapsam ikna olurdu bilmiyordum.

Üzerimde her zamanki şortum ve tişörtüm vardı, yani bu etkinliğe pek de uygun değildim ama Alex’in gurur duyacağı bir hareketle tek elimle tişörtümü çıkardım ve Alex’in söylediklerini tekrarladım. “Ben Boston Bruins’in forveti River Davis, *Center Ice* meydan okumasına yüz bin dolar bağışlıyorum.”

Mia sendeledi, Alex buz gibi suyu kafamdan aşağı dökerken güldüm. Buz banyosunun kötü olduğunu zannederdim ama beklediğimden daha da betardi, sandalyeden fırladım ve nehirde çıkmış bir köpek gibi sallanmaya başladım. Misty’nin beni geberteceğini bildiğimden küfürlerimi kendime sakladım. “Jax Ryder’ı *Center Ice* meydan okumasına katılmaya davet ediyorum.”

“Kestik. Beş saniye sonra devam.” Muhabir bize el sallayarak, Jax ve Sidney için gerekli ayarlamaların yapıldığını haber verdi.

Sidney buraya gelmek istiyordu ama Mia, Kanada'da kalması için ısrarcı davranmıştı. Böylece uluslararası bir tanıtım yapılacaktı.

Havlumu başıma sürtüp kurulandım.

Mia, dişlerinin arasından, "Delirdin mi sen!" diyerek bana çıkıştı.

"Pek sanmıyorum."

"Yüz bin dolar! *Yüz bin dolar!*" Yüzüme bakıp gülümsedi ama tam olarak ne hissedeceğine karar verememiş olacak ki kollarını önünde kavuşturdu.

"Mia, diğer oyuncularını caydıracağını düşünmesem bir milyon bağışlardım. Ayrıca bunu yapmayı hâlâ planlıyorum."

Mia'nın ağzı açık kalmıştı, başını iki yana sallamaya başladı. "Ama—"

"Aması falan yok, güzelim. Alex'i de aynı şeyi yapmaması için ikna etmek istersen sana bol şanslar."

Haber ekibi, Ottawa'ya bağlanabilmek için sistemi kurdu ve çok geçmeden Jax'in gülümseyen yüzü ekranda belirdi. Dağınık saçları ve belirginleşen gamzeleri yüklü bir meblağ bağışlayacağı'nın müjdecisiydi. Sidney arkadan gülümseyerek onu izliyordu.

Buz dolu kovayı başından dökme görevini seve seve üstlenmişti, o da saçlarını sallayıp Sidney'yi ıslattı. Sonra da onu belinden tutup kendine çekti ve tüm samimiyetiyle kameraya dönüp bir diğer Bruins oyuncusuna meydan okudu.

Muhabir etkileyici bir ıslık çalıp, "Canlı yayın," diye bağırdı.

Alex, Mia'nın arkasına yaklaşıp onu kucağına aldığı anda Mia bir çığlık attı. "Sıra sende."

"Dur, olmaz." Mia onun elinden kurtulmak için çabaladı. Herkes onları izliyordu ve uzun süredir arkadaş olduğumuz için şanslıydık. "Sizin bağışladığınız kadar bağışlayamam!"

Alex sandalyeye doğru giderken, “Yüz bin bağışla,” dedi.

Mia sertçe, “Yüz binim yok. Bırak beni,” dedi.

Alex emre itaat edip onu indirdi. “Yüz bin dolar bağışla dedim, Kedicik.” Mia’ya Cheshire kedisi gibi sııttı. “Hayır işi yapıyoruz, unuttun mu?”

Mia tartışmak için ağzını açtı ama geri sayıma başlayan muhabir yüzünden hiçbir şey söyleyemedi. Bize yalvaran gözlerle bakıyordu ama omuz silktim, artık her şey için çok geçti.

Muhabir mikrofonu ona uzatınca Mia güçlkle yutkundu. “Ben Çocuklar İçin Protez derneğinin kurucusu Doktor Mia Brooks.” Bize bir bakış attı. “Ve... *Center Ice* meydan okuması için...” Duraksayıp derin bir nefes aldı. “Yüz bin dolar bağışlıyorum.”

Piper, Mia’nın başından aşağıya buzlu suyu döktü. Üzerinde soluk yeşil bir elbise vardı, şimdi ise vücuduna yapışmış, tüm kıvrımlarını ortaya çıkarmıştı. Bu manzara karşısında aletim anında sertleşmişti. Bu manzaradan etkilenen tek kişi ben değildim, takımdan birkaç oyuncu da onu tutkulu bakışlarla seyrediyordu. Giderek artan kıskançlığımı bastırmak için nefes almaya çalıştım. Bu kız beni öldürecekti.

Mia da Lucas’a meydan okudu ve kameranın karşısından uzaklaşırken Misty ona bir havlu attı. Mia da havluyu omzuna sarınca omuzlarımdaki gerginlik biraz olsun azalmıştı. Sandalyelerin diğer tarafında durup oyuncuların birbiri ardına bağış yapıp meydan okumasını seyretmeye başladı.

Etkinliğin bitmesine kırk dakika vardı ama ben çoktan kızımla aramızdaki mesafeyi kapatmaya başlamıştım, Alex de hemen arkamdaydı.

Misty ona sıkıca sarıldı ve elindeki tahtayı kaldırdı. “Az önce tam iki milyon dolar topladın.” Her kelimedede sesi giderek yükseliyordu, sonunda zıplamaya başladı.

Mia'nın gözlerinin köşelerinde yaşlar belirmişti ve Piper, benim de çok yapmak istediğim ama ilişkimizi sır gibi sakladığımız için yapamadığım şeyi yaparak ona sarıldı.

Hayatımda hiç kimseyi o anki kadar kıskanmamıştım.

Elli ALEX

Eve döndüğümüzde Mia heyecandan titriyordu. Koridorun asansöre kadar olan bölümünde çıplak ayaklarıyla dans ederek gidip geliyordu, meydan okuma sırasında ayakkabıları sıırıslık-lam olmuştu. Piper da ona yedek kıyafetini vermişti, ona kendi kıyafetlerimi giydiremediğim için öfkeliydim.

River siyah kapüşonlumu alıp kendi giydiğinde içimdeki ilkel parça harekete geçmişti. Onu herkesin içinde benim kıyafetlerimin içinde görmek, aletimi taş gibi yapmıştı. Yakasını kaldırıp kokumu almaya çalıştığını fark edince onu duvara yapıştırıp benim olduğunu herkese göstermemek için tüm irademi kullanmam gerekmişti.

Oyun oynamaktan bıkmıştım; bu cinsel yönelimime dair bir keşif falan değildi, bu benim *gerçeğimdi*.

River hemen odasına yöneldi, muhtemelen üstünü değiştirecekti.

Mia mutfakta bana sarılıp parmak uçlarına yükselerek beni öpene dek River'ın arkasından baktım. Öpücüğü daha tutkulu hâle getirmek için hiç zaman kaybetmeden onu kalçalarından tutup kendime çektim.

Geriye doğru birkaç adım atıp gülümsedi. "Teşekkür ederim."

Kaşlarımı çattım. "Ne için?"

"Bağışlar için, yardımın için, her zamanki çekiciliğini kullanıp herkesi bu meydan okumaya katılmaya ikna ettiğin için."

Başımı salladım. "Bunun için bana teşekkür etme."

"Tabii ki edeceğim."

"Önce kendine teşekkür etmen gerek."

Mia oflayıp gözlerini devirdi.

"Ciddiyim, Mia. Kendini takdir et."

Gözünü arkamdaki duvara dikti. "Tabii ki ben de bir şeyler yaptım. Hem de bir sürü şey."

"Bu çok zavallı bir cümle, güzelim," diyerek araya girdi River.

Arkadan uzanıp başını Mia'nın boynuna gömdü ve kulağını ısırdı. Mia kollarımda titredi. Aniden etrafımızı saran hava yoğunlaşmıştı, sanki kalın bir örtü bizi sarıp sarmalamıştı. River gözlerimin içine bakıp dilini Mia'nın çenesine doğru kaydırды.

"Siktir." Öne eğilip River'ın dilini ağızıma aldım ve inleyince gururlandım. Mia, çıkardığımız seslere karşılık olarak kalçalarını öne doğru hareket ettirdi, ben de dizimi bacak arasına sıkıştırıp sürtünmesi için ona olanak sağladım.

Şimdi öpücüğü River devralmıştı, elini saçlarımdan arasına gömüp dudaklarımı keşfederken beni olduğum yere sabitledi.

Alt dudağını ısırdığımda bana daha önce onda hiç görmediğim sinsi bir gülümsemeyle baktı, bu manzara karşısında çoktan semsert olmuş aletime iyice kan hücum etti. Mia'ya doğru bir

hamle yaptım, bacağıma sürtünerek aramızda kıvranmaya devam ediyordu.

Mia, “Daha fazlasını istiyorum,” diyerek yalvaran bir ses tonuyla konuşunca kontrolümü yitirdim. Onu kucaklayıp omzuma attım ve River’ı beklemeden onu odasına götürüp yatağa bıraktım. Mia yatağa oturdu ve ben elbisesini çıkarırken kollarını yukarı kaldırdı. İç çamaşırı giymediğini görünce homurdandım.

“Tanrım, Kedicik. İçinde bir şey olmadığını daha önceden bilmediğim için şanslısın yoksa herkes sırrımızı öğrenirdi çünkü seni Lucas’ın verandasında altına alırdım.” Üzerimdekileri çıkarmaya başladım ve çıplak vücuduma arzu dolu bakışlar atarken üst dudağını yaladı.

Omuzlarından tutup onu yatağa yatırdım ve üzerine çıktım, sonra da dizlerimi iki yana açıp göğüslerinin üstüne oturdum. Nefes alış verişlerini aletimde hissedebiliyordum.

“Bunu benden sakladığın için şimdi o güzel ağzını becermem gerekecek.” Meme ucunu sıktım, sırtını kamburlaştırmaya çalıştı ama elimle onu yatağa sabitledim.

River da pantolonunu çıkarıp Mia’nın bacaklarının iç kısmına öpücükler kondurmaya başladı. Mia hareket etmeye çalışıyordu ama altımda hiçbir yere kıvıldayamıyordu. Sırıttım.

River, onun klitorisini dudaklarının arasına alana kadar bekledim, sonra da öne eğildim ve bir elimle yatağın başlığını, diğeriyle de onun ensesini tutup beni bekleyen ağzına girdim.

Gözlerini geriye yuvarlayıp dudakları aletimin etrafını sararken inledi.

“Hoşuna gitti mi, Kedicik?”

Yapabildiği kadarıyla başını salladı.

Saçlarını daha sıkı tutup biraz geri çekildim, sonra sertçe tekrar ağzına girdim. Boğazına kadar ilerlerken öğürdü, aynısını

tekrarlamadan önce nefes alması için geri çekildim. Mia, iyi bir kız olup aletime birkaç saniye içinde alıştı ve nihayet onu gerçek anlamda becermeye başladım. Islak ağzı aletimin etrafını sararken dilini ucunda gezdirip aletimi boğazının derinliklerine aldı. Kontrolümü yitirip hareketlerimi sertleştirdim. Gözünden yaşlar akarken kendime hâkim olabilmek için bacaklarımı sıktım.

“Siktir, Kedicik, özür dilerim.”

Başını, *Önemli değil*, dercesine salladı, ardından tırnaklarını kışıma geçirip kalçamı kendisine doğru çekerek aletimi boğazının derinliklerine soktu.

River arkamda inlemeye başladı. “Siktir, resmen fişkırtıyor. Aynısını tekrar yap.”

Kalçamı sertçe öne doğru ittim, her darbemi ağzına aldı. “Isır.”

Gözlerini kocaman açtı, saçlarını daha sıkı tuttum. “Isır dedim.”

Acı, şiddetli bir hazza dönüşürken dişlerimin arasından, “Siktir,” diye tısladım ve ağzını doldurdum, sonra da aletimi hafifçe çekerek sıvının çenesinden akmasını sağladım. Gözlerini kapatmıştı ama ağzı açıktı, River onu hazzın doruğuna çıkarırken altımda titriyordu.

Dizlerimi iyice kaldırıp ağırlığımı üzerinden aldım ve başım yatağın başlığına dayadım.

Orgazm sonrası mutluluktan başım dönüyordu, düşmemek için tüm gücümü kullanmam gerekmişti.

Sıcacık, nasırlı bir el omurgamdan yukarı kayınca tüylerim diken diken oldu. Nefesimi düzenlemeye çalışırken River iki eliyle sırtımı okşadı. Gözlerimi kapatıp kendimi kalça kemiklerimde gezinen ve kalçalarımın bacaklarımla birleştiği yeri kavrayan ellerine bıraktım.

“Hazır mısın?” diye sordu.

Neye hazır mıyım? River beni daha sıkı tuttu ve sertçe geriye, dizlerimin üstüne çekti. Mia’nın karnına eğilmiş, kıcım havada bir vaziyette kalakaldım ama River elini üstümden çekmeyince kalp atışlarım düzensizleşti. Kendimi tam anlamıyla savunmasız hissediyordum. Ağırılığımı yana kaydırıp diğer tarafa dönmek üzereyken River kıcıma sert bir şaplak atıp beni durdurdu.

Siktir, kıcım yanıyordu. Mia’nın yumuşacık karnına yüzümü gömüp kaskatı kesildim. O da saçlarımla oynamaya başladı. River, avucuyla kıcımda yumuşak daireler çizerek acımı yatıştırdı ama kafamı gömdüğüm yerden kaldırmak birkaç saniyemi aldı.

Mia o hissi çok iyi bildiğinden bana muzip muzip sırıttı, arkamı dönüp River’a baktım. Hayatında hiç bu kadar tahrik olmamış gibi kıcıma hayran hayran baktığını görünce sinirlerim yatışmaya başladı.

Onunla bunu yapabilirim. Yapmak istiyorum.

“Var mısın?” diye sordu River.

Başımı sallayarak onayladım. River yüzümü incelemeye başladı ama doğruyu söylediğimi anlaması uzun sürmedi.

Başımı Mia’nın karnına doğru itti. “Buna bayılacaksın, be-beğim.”

Bu takma adı duyunca omurgam karıncalandı ve dilini deliğime değdirdiğinde neredeyse yataktan düşecektim. “Sikeyim, River.”

Bana böyle seslendiğinden omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı ve diliyle deliğimin etrafında daireler çizerken yüzümü Mia’nın karnına gömmüş hâlde inleyerek parmaklarımı yatağa geçirdim. İnanılmaz bir histi. Varlığından bile haberdar olmadığım sinir uçlarım, bacağımın arkasındaki kaslar karıncalanıyordu. Sanki günahı ve zevkten mest olmayı aynı anda deneyimliyordum.

Daha fazlasını isteyip kalçamı geriye kaydırıncaya kadar deliğimi yavaş yavaş yalamaya devam etti. Sonunda dişlerini kıcıma batırdı ve geri çekilmeden önce homurdanmaya başladı. Acı içinde inledim.

“Mia, buraya gel,” deyince Mia bana sırtıtarak ona doğru ilerledi.

Mia, küçük elini kıcıma koydu ve tırnaklarıyla hassas deriyi okşamaya başladı. Biraz utanmış biraz da kendinden geçmiş bir hâlde güçlkle nefes alırken River, “Dilini bükme,” dedi.

Mia deliğimi yalamaya başladığında çarşafı sıkıca tuttum. “*Siktir*, Kedicik, bu—” Aynı şeyi bir kez daha yaptı. “*Çok... Çok... İyi* hissettiriyor.”

Mia, River’ın talimatlarına harfi harfine uyup beni dilinin ucuyla kendimden geçirirken ağzımı kapatamadım. Bizimle bir kukla gibi oynuyordu ve aletimden zevk suları fişkırmaya başlamıştı.

Mia başını kaldırdığında tenime serin hava temas etti ama çok geçmeden River’m elleri kıcımı kavradığında dişlerimi sıktım.

Üzerimde durduğunu hissedebiliyordum, kıcıma tükürdüğünde sıcak sıvı kıcımın arasından akmaya başladı. “*Siktir*, River. *Siktir*.”

Testislerimi avuçlayıp sertçe çekiştirmeye başladı, sonra da tükürüğüyle ıslattığı kıcımın arasında parmaklarını aşağı yukarı gezdirmeye başladı.

Deliğimin etrafında parmağıyla daireler çizerken içime girmesini arzulamaktan vücudum titriyordu. Parmağını sertçe bastırınca kasıldım.

River deliğimin etrafını okşamaya devam ederken, “Nefes al,” dedi.

Mia parmaklarını vücudumun yanından yukarı doğru kaydır-
dı ve saçlarımı okşadı. River'ın yanındaydı ama başımı kaldı-
rıp ona bakmadım. Derin ama titrek bir nefes aldım.

“Güzel, işte böyle.”

River parmağını içime sokunca gözlerimi geriye yuvarladım.
Fazla derine girmeden parmağını içime sokup çıkarmaya başladı.

“Biraz daha,” deyip kalçamı geriye ittim. “River, *lütfe*.”

River elini tamamen çekince yüzüm yatağa gömülmüş vazı-
yette homurdandım. *Hay sikeyim*.

Yerimden kalkmaya çalıştım ama elini omuzlarımın arasına
sıkıca bastırıp beni olduğum yere sabitledi. Plastik bir tık sesinin
ardından kıcımin arasına kayganlaştırıcı damlattı.

River avucunu kıcıma sürttü, hâlâ attığı tokadın etkisiyle
tenim hassastı ve morardığına emindim. “Kayganlaştırıcısız
olmaz.”

Alnımı eğip kollarımı başımın iki yanına koydum ve başımı
sallamaya başladım.

Bir parmağını kıcıma doğru kaydır-
dı, sonra parmak eklemi-
ne kadar içime soktu.

Vücuduma giren bu yabancı madde karşısında dişlerimi sık-
tım, ben alışana kadar River parmağını hareket ettirmedi. Biraz
daha gevşeyince River parmağını yavaşça ileri geri oynatmaya
başladı. Artık o kadar da yabancı hissettirmiyordu. Bu his iyi
geliyordu, hem de çok.

Kalçalarımı hareket ettirerek parmağını daha fazla içime al-
dım ama River bir kez daha parmağını geri çekti. Onu geberte-
cektim.

Bu defa iki parmağını deliğime dokundurdu ve içime girer-
ken ağzım açık kaldı. Bu iki katı genişliğe alışmak için vücudu-
mun zamana ihtiyacı vardı.

“River?”

“Endişelenme.”

Konuşamadan başımı salladım.

Parmaklarını içimde oynattı ve omurgamdan yukarı doğru yükselen bir noktayı okşamaya başladı. Bir çığlık attım, River o noktaya bastırıldığında çığlığım iniltiye dönüştü.

“İşte burası.” Prostatıma yavaş yavaş masaj yapmaya başladı, bu şimdiye dek deneyimlediğim her şeyden çok daha yoğunlu. Olduğum yerde donup kalmıştım.

River, “Mia, elini buraya koy,” deyince narin parmakları, River’inkilerin hemen altına dokundu. River elini çekince Mia parmaklarını içime soktu.

Parmakları çok inceydi, ben ise baskıyı daha yoğun hissetmeyi arzuluyordum. Kalçamı geriye itince River güldü ve kıcıma bir şaplak daha atıp sızlayan aletimi hazza boğdu.

Onu yakalamaya çalıştım ama “Dokunursan bu iş biter,” diye kükredi.

Hayal kırıklığı içinde bir nefes aldım, ona bağırmamak için kendime zor hâkim olmuşum. Az kalsın patlayacaktım. *Burada can çekişiyorum ulan.*

Başımın yanındaki çarşafı sıkıca kavradım ve mümkün olduğunca sabit kaldım.

River kıpkırmızı olan kıcımı nazikçe okşadı, sonra elini Mia’nın eline götürüp onun parmağının üstüne bastırdı. Baskının verdiği gerginlikle kıcım yanmaya başladı ve her zerre kasıldı. Parmağını oynatırken göğsüm sıkışmıştı ve nefes almakta zorlanıyordum.

River ona, “Tam burası. Hissediyor musun?” diye sordu. Mia prostatıma dokunduğu an kalçamı ona doğru ittim.

Ben orada yokmuşum gibi River, “İşte böyle,” dedi. Onları görebilmek için başımı çevirdim. River, arkadan Mia’ya sarılmıştı, Mia da dizlerimin arasında, yatağın kenarında duruyordu.

Mia parmaklarını içime sokarken River da Mia’nın meme ucunu sıkmaya başladı. Aletimin sertliği canımı acıtmaya başlamıştı ve yatak, aletimden akan sıvılarla sırlıklam olmuştu.

“Buldun mu?” River’ın sesi alçaktı ama bir gök gürültüsü kadar keskindi.

“Evet,” diye fısıldadı Mia.

River bir anlığına yanımdan uzaklaştı, sonra Mia’nın yanına gelip sırtımda ve bacaklarımın arasında yumuşak bir şey gezdirdi. Elindekinin dildo olduğunu anlamam birkaç saniyemi aldı.

Mia geri çekilince River oyuncağın başıyla deliğime baskı uyguladı ama içine sokmadı.

Bu kadar büyük bir şeyin yaptığı baskıya alıştıkça omurgamdan bir titreme geçti.

River yanıma geldi, böylece onu görebiliyordum. Elinde dildo denemeyecek bir oyuncak tutuyordu. Mavi, yuvarlak ama düşündüğümünden daha ince bir şeydi. Aşağı doğru bir kıvrımı vardı ve onun tam olarak nereye temas edeceğini bildiğimden ağzım sulanmıştı.

“İster misin?” diye sordu River, ses tonu hemen şimdi durabileceğimizi, onun için bir sorun olmayacağını ima ediyordu. Bilerek kontrolü bana verdiğinin farkına varınca içim sıcacık oldu.

“Çok gerginim,” diyebildim zar zor.

Bakışları gözlerimi delip geçiyordu, fazla ciddiydi. “Dur dediğin an biter. İstemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin.”

“Nasıl hissettirecek?”

Mia, “Baskı hissedeceksin ama acıtmamalı,” diye cevapladı, kısa süre önce benzer bir şey yaşamıştı.

“Tamam.”

“Tamamdan daha fazlasına ihtiyacım var, bebeğim.” River’ın o lanet sesleniş tarzı testislerimi iyice germiştı.

“Evet, lütfen.”

Dudaklarından bir inilti dökölürken oyuncağın deliğime baskı yaptığını hissettim.

Gerilme hissi yaksa da daha çok bir acı ve Mia’nın da dediğı gibi içimi kaplayan bir baskı hissettim. River oyuncağı yavaşça içime sokup çıkarırken çok geçmeden onun ritminde hareket etmeye başladım ve daha fazlasını içime aldım.

River arkamdan, “Yapabilecek misin, güzelim?” diye sordu ve Mia’yla yer değıştirdiler. River benim yanıma geldi, oyuncağı Mia’ya vermişti ve tam da o an oyuncağın prostatıma temas etmesiyle kendimden geçtim.

River saçımın arkasını tutup çekti. “Kalk.”

Buyurgan tavrı karşısında avuç içlerimden destek alarak kendimi kaldırdım ve oyuncak içimde daha da derine kayarken inledim. Mia, oyuncak içimdeyken durup River’ın işaretini bekledi.

River yatakta dizlerinin üzerine çöktü, kocaman aleti yüzümün birkaç santim uzağındaydı.

Ucunu dudaklarıma değıdirip, “Bu ağız benim, bebeğim,” diye mırıldandı.

Öylesine zevke susamıştım ki ağzımı hemen açtım, o da aletini ileri itince tadı ağzıma yayıldı. Yanaklarımı içime çekip onu sertçe emdim ve öğürme refleksi hissedene kadar boğazımın derinliklerine aldım. İnleyerek dilimi aletin altındaki damarlı uçta gezdirdim ve aletin dudaklarımin arasındaki ağırlığının tadını çıkardım.

Mia oyuncağı içime sokup çıkarmaya başladığında onu neredeyse ısıracaktım, ikisi de beni iki taraftan beceriyordu. Çaresizdim, siktiğimin cenneti ve cehennemi bir aradaydı.

“Ağzına bayıldım, bebeğim.”

Övgüsüyle daha da hırslandım ve onu iyice derine aldım.

O geri çekildikçe ben peşine düşüyordum.

“Lanet olsun, beni fena baştan çıkarıyorsun,” dedim.

Kısık, imalı bir ses tonuyla, “Daha hiçbir şey görmedin,” dedi.

Sonra arkamda kayboldu ve oyuncak içimden çıktı. İkisi de bana dokunmuyorken kendimi bomboş, çaresiz hissediyordum. O hoş baskı hissini yeniden deneyimlemek için her şeyi yapardım.

Mia yatak başlığına doğru ilerleyip bacaklarını bana doğru açarak oturdu, sıırıslıklam olmuş bacak arasını görebiliyordum. Siktir, ağzımı sulandırıyor.

“İzlemek istiyorum.” Sırıtarak parmaklarını karnından aşağı kaydırarak bacak arasına götürdü, dokunuşunun etkisiyle sırtı kamburlaştı.

Gözlerimi geriye yuvarlayıp inledim, birinin bana dokunmasına ihtiyaç duyuyordum. Mia’ya ateşli bakışlar atan River’a dönüp, “Ne yapacaksan lütfen hemen yap,” diye homurdandım.

River kalçalarımı kavrayıp beni sırtüstü çevirdiği an nefesim kesildi. Beni yatağın üzerinde kaydırды, Mia’nın dizleri birkaç santimetre kadar uzağımdaydı. River dudaklarıma gömölüp dilini ağzımın içine daldırdı.

Beni damgalıyormuş, üzerimde lanet. olasıca bir hak iddia ediyormuş gibiydi.

Alnını alnıma dayadı, nefes alış verişleri hızlanırken uyluklarını öne doğru hareket ettirdi ve aletin başı deliğime temas ettiğinde gözlerim kocaman açıldı.

River’ın bu kadar yumuşak davranmasına alışkın değildim, bir saniye önceki dominantlığından eser kalmamıştı. Yüzümü incelerken fazlasıyla savunmasız ve açık görünüyordu. Doğrulup dudak-

larına bir öpücük kondurdum ve ağzının her köşesini keşfetmek için onu acele etmeden öpmeye başladım. Sonra geri çekildim ve dudaklarının üstüne nefesimi verip, “İstiyorum,” dedim.

River, “Siktir,” diyerek inledi ve başını boynumla omzumun arasına gömdü. Vücudu tir tir titrerken bu kadar yavaştan almak için kendini ne kadar zorladığını anlayabiliyordum. “Yavaş olacağım.”

“Becer beni.”

Mia inleyince River başını kaldırdı, yüzünde utangaç bir gülümseme vardı. Göğsüm sıkışmıştı, gülümsediğinde çok güzel oluyordu. Ellerimi başımın yanına sabitledi, sonra da parmaklarımızı birbirine kenetleyip içime girerken beni daha sıkı tuttu.

Simsiyah gözlerini benimkilerden ayırmadan nazıkçe içime girdi. Oyuncaktan çok daha büyüktü ve baskı nefes almamı zorlaştırıyordu. Daha derine ilerledi, sonra geri çekilip tekrar içime girdi.

O kadar gerilmiştim ki ciğerlerim yanıyordu.

River kulağıma eğilip, “İşte böyle, nefes al, bebeğim,” diye fısıldadı. “Çok iyi gidiyorsun. Çok az kaldı.”

Derin bir nefes aldım. Kaslarım gevşeyince tamamen içime girdi. Temasında kaybolmuş, tüm hassasiyetimle ona teslim olmuş durumdaydım. Göğüslerimiz birbirine sürtünürken parmaklarımız birbirine kenetlenmişti ve içime girip çıkarken yumuşacık nefesi kulağıma çarpıyordu. Aletim aramızda sıkışmışken bu sürtünme hissinden fazlasını arıyordum.

Boğuk bir sesle, “River,” dedim.

“Bana bırak,” deyip ön kollarının üzerine kalktı ve uyluklarını hafifçe eğip pozisyonunda ufak bir değişiklik yaptı.

İçimin en hassas noktasına ulaşip beni daha sert becermeye başlayınca göğsümden bir inilti koptu. “Çok iyi... Siktir... Riv. Aşırı iyi.”

Yüzünü yüzüme yaklaştırdı ve sırlıslıkla olmuş simsiyah saçları yüzüne dökülürken bana gülümsedi. “Çenenin düşük olmasına hep bayılmışımdır.” Cümlesini öyle bir itişle bitirmişti ki aleti içimi tamamen doldurmuştu.

Mia yatakta aşağı kaymaya başladı, bizi izlerken bakışları şehvetliydi. River çenesini tutup onu öpmeye başladı, bir yandan da beni sertçe beceriyordu.

Ardında acı bir boşluk bırakarak içimden çıktı ve yatağın ayak ucunda dikildi. Parmaklarını baldırlarıma geçirip beni yatağın üzerinde kaydırды ve aletini kıcıma değdirdi. Birkaç kez deliğimin etrafında daireler çizdikten sonra tekrar içime girdi ve hareket etmeden kaldı. Bu pozisyonda aletini tam anlamıyla hissediyordum ve içimin her santimetresini dolduruyordu.

“Onun üstüne çık, güzelim.”

Mia sırtarak üzerime tırmandı, saçları yüzüne dökülüyordu. Bacaklarını bacaklarımın üzerine atıp geriye yaslandı ve aletimi tek hamlede içine aldı. O an gözüm karardı ve River kıcımı doldururken Mia, aletimi sımsıkı sarıyordu. Dişlerimi sıkıp inledim.

Öyle yoğun hisler içindeydim ki her şey hem çok fazla hem de çok yetersiz hissettiriyordu. River, Mia’nın saçlarını eline dolayıp onu kendine çekti ve sırtını göğsüne yasladı. Başını onun omzuna dayamışken Mia harika görünüyordu. O benim üstümde gidip gelirken River parmaklarıyla onun meme uçlarını sıkıp çekiştiriyordu.

“Siktir, Kedicik. Boşalacağım.”

“Ben de çok yakınım,” diyerek inledi Mia, âdeta bana yalvarıyordu. Aletimi içine daha da alırken tırnaklarını karnıma batırdı.

River’ın ritmi bozuldu ve hırıltılı nefes alış verişleri odada yankılandı. Elini Mia’nın bacaklarının arasına kaydırды, par-

maklarını aletimin etrafında hissedebiliyordum. Tüm ıslaklığı parmaklarına toplayıp elini Mia'nın klitorisine kaydırdı.

"E-Evet. Siktir, evet!" Mia üstümde daha hızlı, daha kontROLSÜZ bir şekilde zıplarken River beni sertçe beceriyordu. Parmaklarımı Mia'nın kalçalarına geçirdim ve River'ın beni orgazma taşımasına izin verirken onu sıkıca tuttum. Sonunda derimde bir karıncalanma başladı, vücudum boşalmam için âdeta yalvarıyordu.

River, Mia'nın omzunu ısırdı. Parmaklarını klitorisinden çekmemişti ve orgazm olduğunda aletimi saran duvarlarının bir nabız gibi attığını hissedebiliyordum. River kolunu beline dolayıp Mia'yı sabit tuttu, ben de onu sertçe becermeye başladım.

River, "Aletim içindeyken boşal," diye emredip kalçasını sertçe ileri geri hareket ettirmeye başladı, giderek daha da sertleşiyordu. Sonunda kalçası titremeye başladı ve sıcak sıvı içimi kaplarken Mia'nın içine boşaldım ama testislerim acıyordu. Mia üzerime yığılırken derin, boğuk nefesler almaya başladım ve River içimden çıkarken titredim.

River'ın bakışları üzerimizde gezinirken dudaklarını dişlerinin arasına almıştı ve yanakları hâlinden memnun bir biçimde kızarmıştı. Göz göze geldiğimizde göz kapaklarını indirdi. "Bizi çok fena parçaladın, bebeğim."

İçim ürperirken güçlükle yutkundum. Tanrım.

River banyoya giderken Mia'yı sağ tarafıma, göğsüme yatırdım.

River elinde ıslak bir havluyla geri geldi ve Mia'nın bacak arasını nazikçe sildi. Sonra bir bez daha alıp aynısını benim için yaptı. Bu hareketi çok samimi ve yakın hissettirmişti.

Arkadan bana sarılıp bir kolunu başımın altına koydu, diğer eliyle de Mia'nın kalçasını okşamaya başladı, sonra da boynuma yumuşacık bir öpücük kondurdu.

Gözlerimi kapadım, her şey bir anda yaşanırken kalbim deli gibi atıyordu.

İkisine de âşıktım ve bu dünya bana bir iyilik yapmak istiyorsa, eğer benim bu dünyaya bir faydam dokunmuşsa ve tüm değerlendirmelerin sonunda onları hak ettiğime karar verilirse tek umudum onların da beni sevmesiydi çünkü sadece ikisine ihtiyacım vardı.

Elli Bir MIA

Önümdeki kırmızı sandalyede oturan Ethan’a, “Peki nasıl hissediyorsun?” diye sordum. Bacağını sağa sola çevirip yeni protezini inceledi. Bu seferki gri renkteydi, karbon fiber gibi tasarlanmıştı ve artık ona küçük gelen koyu kırmızı *Örümcek Adam* desenli protezinin yerine bunu kullanacaktı.

Yeni ayağını yere koyup üzerine bastı.

“Fena değil.”

“Biraz etrafta yürü, gerekirse ayarlama yaparız,” dedim. Yardım etmeyi teklif etmemiştim çünkü Ethan her zaman bağımsız olmayı tercih ediyordu.

Ayağa kalkıp odada dolaşmaya başladı, sonra biraz koşturdu ve bana dönüp, “İyi iş çıkarmışsın, doktor,” dedi.

Kocaman gülümseyerek ona baktım. “Elbette. Daha azını mı beklemiştin?”

“Başta bazı şüphelerim vardı. Bandı ters tuttuğunu hatırlıyor musun?” Son birkaç haftadır protezin ayarlamaları ve bazı temel

fiziksel testler için kliniğe geliyordu. Bu süreçte yakınlaşmıştık. Bana sürekli ancak bir gencin yapabileceği şakalar yapıyordu.

Bu küçük serseriye bağlanmaya başlamıştım.

“Demek öyle... İstersen şuraya otur, Doktor Jones seni bir muayene etsin.”

Ethan başını sertçe sallayıp odanın diğer tarafına yürüdü. Düzgün adım atabiliyordu, protezi doğru ayarlayabildiğim için kendi kendimi tebrik ettim.

Piper koşarak yanıma geldi, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ve Ethan’ı seyrediyordu. “İyi görünüyor. Buraya çok yakıştın!”

Limon yeşili üniforması ve atkuyruğu yaptığı sarı saçlarıyla çok sevimli görünüyordu.

Aniden gururlandım. Bu, geçmişte yaptığım her şeyden çok daha önemliydi. Staj için yeni bir hastane bulana kadar pediatri bölümüne en yakın seçenek buydu. Ne zaman intörnlüğe dönebilirdim, bilmiyordum.

Piper, “Çocuklar nasıl?” diye sorunca dün akşamdan görüntüler zihnime akın etti, yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım, hatta düşünmemiştim bile ama içimden bir ses River’ın beni istediği her şeye ikna edebileceğini söylüyordu. Gerçi hoşuma da gitmişti. Muhtemelen hayatımın en ateşli gecesini geçirmiştım.

Piper gülünce kendime geldim. “O kadar mı iyiler?”

Her şeyin yüzümden okunduğunu bildiğimden yalan söylemeye tenezzül etmedim. “Hayal bile edemezsin.”

“İkisiyle de mi?”

“Evet.”

Ellerini çırparak bir çığlık attı. “Biliyordum!”

“Uzun zamandır beklenen bir şeydi.”

“Yani... Artık işler ciddiye bindi mi?”

Kalbim sıkışmıştı, sanki göğsümde kelebekler uçuşuyormuş gibi hissediyordum. Aramızdakinin nereye varacağını tam bilmediğimden içimde hem endişe hem de heyecan karışımı bir şeyler vardı. “Umarım öyledir, henüz adını koymadık.”

Omzunu omzuma vurup, “O oğlanların sana nasıl baktığını görüyorum. Seni el üstünde tutacaklar,” dedi ve kaşlarını çatarak ekledi. “Ayrıca bunu hak ediyorsun, Mia.”

Doktor Jones bize doğru geldi. “Umarım bölmüyorumdur.”

Az kalsın kendi tükürüğümde boğulacaktım. “Hayır, önemli bir şey değildi.”

Bana inanmadığını belli edercesine kaşlarını kaldırdı. “Ofisimde seninle konuşmak istiyorum. Biraz vaktin var mı?”

Saatime baktım, daha çok içimdeki paniği yatıştırmaya çalışıyordum. Bugün son hastam Ethan’dı. “Tamamen boşum.”

“Harika.”

Onu takip ederken arkamı dönüp Piper’a baktım, gülümsüyordu. Bana her iki elinin başparmağını da kaldırıp, *her şey yolunda* işareti yaptı. Kendinden bu kadar emin olmasına sevinmiştim, en son görüşmeye çağırıldığımda işler pek iyi gitmemişti.

Doktor Jones’un ofisi pastel mor renkteydi ve içinde yumuşacık koltuklar ve beyaz bir masa bulunuyordu. Masanın arkasına geçip bir dosya çıkardı.

Karşısına otururken güçlkle yutkundum ve avuç içlerimi onun göremeyeceği şekilde pantolonuma sildim.

“Burayı seviyor musun?” diye sordu.

Başımı salladım. “Hem de çok.”

“İyi uyum sağlamış görünüyorsun.”

Ninova

Kalp atışlarım hızlanmıştı, beni cesaretlendiriyor muydu yoksa nazikçe ret mi ediyordu emin değildim. Sinirlerim iyice gerilmişti ve aniden, “Doktor Jones, bir hatam olduysa lütfen söyleyin, düzeltirim,” deyiverdim.

Gülümseyip başını iki yana salladı. “Seni buraya kovmak için çağırmadım. Bana bağlı bir intörn doktor pozisyonu açıldı, seni ekibime katmak istiyorum.”

Ağzım açık kalmıştı ve söylediklerini doğru duyduğumdan emin olmak için ağzından çıkanları tekrar tekrar düşündüm. “Benimle çalışmak mı istiyorsunuz?” Parmağımı kendime doğrulttum. “İntörn doktorunuz olmamı mı istiyorsunuz?”

Gülümsedi. “Evet, Mia. Seninle çalışmayı çok isterim.”

Heyecanımı zorlukla bastırarak ellerimi birbirine kenetledim. Staj bulmuştum, hem de Boston’da.

Çok uzun bir süre sessiz kaldığımı fark edince, “Aman Tanrım!” dedim. “Çok teşekkür ederim.”

“Hastane seni vardiyaların hakkında bilgilendirecek ama umarım bu klinikte de çalışmaya devam edersin.”

Aksini hiç düşünmemiştim. “Elbette edeceğim.”

“Hastanede bir bağış gecesi düzenlenecek, senin de katılmanı bekliyorum.”

Nedense bunu duyduktan sonra her şey kulağıma daha gerçek gelmeye başlamıştı. İçimi büyük bir heyecan kaplarken ona sarılmamak için kendimi zor tuttum. Bu kadın az önce hayatımı güzelleştirmişti ve bu çok normalmiş gibi orada öylece duruyordu.

Tüm duygularımı tek cümleye sığdırmaya çalışarak, “Bunun benim için anlamı çok büyük,” dedim.

“Bunu hak ettin. Hadi, şimdi evine git. Vardiyan bitti.” Kapıyı işaret ederek beni uğurladı.

Ninova

Odasından çıktıktan sonra beş adım bile atmadan Piper karşıma dikildi ve beni kucaklayıp ayaklarımı yerden kesti.

Gözlerim fal taşı gibi açılmış hâlde ona baktım. “Haberin var mıydı?”

“Ben de bugün öğrendim.”

“Bu sırrı nasıl saklayabildin?”

“Tanrım, beni çok zorladı ama neyse ki öğrendin.” Gülümsedi. “Hastane buldun!”

Gerçekler bir anda kafama dank etti. “Hastane buldum!”

“Bu sen misin?” Resepsiyonistimiz telefon ekranını bana tutunca ağzım açık kaldı. Telefonu elinden alıp yüzüme yaklaştırdım. Gördüklerime inanamıyordum. Ekranda Lucas’ın Alex’in üstüne buzlu su döktüğü ânın bir fotoğrafı vardı ve üstünde de *Center Ice meydan okuması adlı viral trend, ülkeyi kasıp kavuruyor, yazıyordu.*

Telefonu ona verip kendi telefonumu çıkardım ve önüme ilk çıkan sosyal medya uygulamasına girip #centericemeydanokuması *hashtagini* arattım ve birbirine meydan okuyan kişilerin paylaşımlarını tek tek inceledim.

River’in hazırladığı internet sitesini açar açmaz nefesimi tuttum. Gördüğüm manzara karşısında gözlerim yaşarmıştı, bağış sayacı devamlı artıyordu.

Şu âna dek bir milyon dolardan fazla para toplanmıştı. Başım dönerken görüşüm bulanıklaşmaya başladı. İşe yarayacaktı.

Elli İki RIVER

Alex: Ballı piç.

İstersen sen de bize katılabilirsin.

Alex: Kulağa cazip geliyor.

Alex: Ama bence bunu yalnız yapmanız daha iyi.

Alex: Beni bağlama pratiğini sonra yaparsın.

Siktir. Alex'in eli kolu bağlı hâlde benim kontrolümde olduğunu düşününce inlememek için kendimi zor tuttum. Elimi indirip sertleşen aletimi düzelttim.

Sana bunun bedelini ödöreceğim.

Alex: Sabırsızlıkla bekliyorum. ٢

Telefonumu yün pantolonumun arka cebine koydum, bu geceki etkinlik için tepeden tırnağa siyah giyinmiştim. Yavaş bir nefes alıp vererek bu düşünceleri kafamdan attım. Şu an tahrik olmak için uygun bir yerde değildim.

PlayfulMotion kliniğinin kapısını itip içeri girdiğimde resepsiyondaki kadın, parmaklarını klavyeden kaldırmadan, “Nasıl yardımcı olabilirim?” diye sordu.

Kol düğmelerimi düzelterip, “Doktor Mia Brooks’u almaya geldim,” dedim.

Kadın başını kaldırıp bana gülümsedi. “Sen River olmalısın, şu kapıdan gir, tatlım.”

Kapıyı itip kliniği incelemeye başladım. Duvarlar parlak bir renge boyanmıştı ve her yer çocuklar için süslenmişti.

Çok geçmeden Mia’nın sırtını gördüm, beş yaşında gibi görünen bir kızın önünde diz çökmüştü. Küçük kıza kol protezine benzer bir şey takarken kız ona gülümsüyordu. Onları izlerken donup kaldım, çocukla konuşurken yüzü ışıldıyordu.

Ne dediğini anlayamıyordum ama bir şekilde kızı güldürmeyi başarmıştı.

İçine gömüldüğü dev bir pufta oturan bir çocuk aniden bana, “Ona çıkma teklifi mi edeceksin?” diye sordu. Sonra da bana yandan bir bakış atıp, “Yoksa korkuyor musun?” dedi.

Ona bakınca beni yargıladığı hissine kapıldım. “Öyle de denebilir.”

“Neden bu kadar korkuyorsun ki? Bacağı kesilecek olan benim.”

Çocuğa öylece bakakaldım, ağzımdan tek kelime bile çıkmadı.

Çocuk aniden kahkahalara boğuldu ve bacağını kaldırıp, “Şaka yaptım, çoktan kesildi,” dedi.

Mia bir kahkaha patlatıp, “Ethan, onu sıkıştırma,” dedi.

“Yapma ama doktor. Onu denemeden seni götürmesine izin veremezdim.”

Mia gülümsedi. “Testi geçti mi?”

“Göreceğiz.”

Sert jüri.

“Eşyalarımı alayım.” Mia arka odaya yöneldi ve beni Ethan’la baş başa bıraktı.

Ethan kaşlarını kaldırmış, bana bakıyordu.

“Onu sevdiğimi söylesem bu seni rahatlatır mı?”

Sırıttı. “Kim sevmez ki?”

Mia odaya döndüğünde kıvrımlarını zarifçe saran ve diz üstüne kadar inen koyu mor elbisesinin görüntüsü karşısında donakaldım. Elbisesinin ipeksi kumaşı her adımında dalgalanıyordu ve hayranlıkla nefesimi tuttuğumu ancak sonradan fark ettim. Saçlarını açmıştı ve sarı bukleleri omuzlarından aşağı dökülüyordu. Bana yaklaşırken kalbim deli gibi atmaya başladı.

Onu gördüğüm an kulaklarımda bir uğultu başlamıştı, âdeta zaman durmuştu.

Kliniğin önünde olmaması gereken Range Rover’ıma doğru yürümeye başladık. Arabaya geldiğimizde onun kapısını açtım ve arabaya bindiğinde yanağına bir öpücük kondurup emniyet kemerini taktım.

Gözlerini devirdi ama kendime engel olamıyordum. Ona hizmet etmeden duramıyordum.

Yanına oturduğumda Mia bana gülümsedi. Heyecandan neredeyse titriyordu, ben de ona gülümsedim. “Bu gece mutlu görünüyorsun.”

Yüzündeki gülümseme genişleyince göğsüm sıkıştı. Kahretsin, öyle muhteşemdi ki.

Ellerini önünde kavuşturup sıkınca uzanıp elini tuttum. “Anlat bana.”

“Doktor Jones bana hastanede intörnlük teklif etti!” Mia’nın sesi, cümlenin sonuna yaklaştıkça öyle bir yükselmişti ki neredeyse çığlık atacaktı.

O an duygular bedenimi esir almıştı. Gurur, coşku, heyecan, hepsi bir anda üzerime akın etti. Bu işi ondan daha fazla hak eden kimse yoktu. “Tebrikler, güzelim.”

“Hem de bir intörnlükten çok daha fazlası. Onun altında, yani pediatri bölümünde çalışacağım. Aman Tanrım, inanamıyorum.”

Dakikada bin kelime söylüyordu ve ona yetişebilmek için tüm dikkatimi ona vermem gerekiyordu. Mutluluğu bulaşıcıydı, çok geçmeden gülümsemekten yanaklarım acımaya başlamıştı. Kızım mutluydu, bu da beni mutlu ediyordu. Elimi ensesine koyup başparmağımla yanağını okşadım. “Harikasın Mia. Seninle gurur duyuyorum.”

Gözleri yaşardı ama yüzündeki gülümseme kaybolmamıştı. “Bunun gerçek olduğuna inanamıyorum.”

“Senden bir an bile şüphe etmedim.” Yalan söylemiyordum, gerçekten de kendine yeni bir staj bulacağından emindim. Mia bu iş için yaratılmıştı. Şu an âdeta parlıyordu ama buradan gitmeyeceğini bilmek, hissettiklerimin yanında sönük kalıyordu. Boston’da kendine bir staj bulmuştu. *Boston’da*.

Onu kendime çekip ciğerlerim oksijene muhtaç kalana kadar dudaklarından ayrılmadım. *Yanıma taşın*. Bu iki kelime dilimin ucunda dolanıyordu ama bu ânı bozmak istemediğim için sustum. Bu mutluluğunu koruyabilmek için elimden gelen her şeyi yapardım.

Yanakları kıpkırmızı oldu ve geri çekildiğimde göğsü hızla inip kalkıyordu. “Ee, nereye gidiyoruz?”

Bir an düşünemez oldum, sonra bu geceki planlarım aklıma geldi. “Shibari sınavım var, partner gerekiyor.”

Gözleri fal taşı gibi açıldı. “Şu insanları bağladıkları şey mi?”
“Evet, güzelim, *seni* bağlayacağım.”

Eski tuğla bina, çevresiyle o kadar uyumluydu ki içinde neler olup bittiğini kimse anlayamazdı. Arabayı binanın önüne çektim. Tek ipucu, içerinin görünmesini engellemek için tüm pencerelere takılan koyu renkli camlardı.

SUV’u park edip Mia’ya döndüm. Dişlerini alt dudağına geçirmişti, parmağımla dudaklarını nazikçe okşayarak onu bu acıdan kurtardım.

“İçeri girmek zorunda değiliz.”

Hareketleri tereddütlü, hatta ürkekti. “Sorun değil, gitmek istiyorum.”

Yaklaşıp elbisesinin yukarı kayarak açıkta bıraktığı dizini okşadım. “Eğer rahatsız olursan hemen çıkarız. Bana söyleyebilirsin.”

Mia başını aşağı yukarı salladı ama başka bir yere bakıyordu.

Onu sınırlarının ötesine geçirmek istiyordum ama bunu zorla yapmayacaktım. “Güzelim, bana bak.”

Bakışlarını bana çevirince göğsüm titredi. Sözümü hep dinliyordu.

Onu tutup kucağıma çekmemek için parmaklarımı birbirine kenetledim. “İstersen bunun için bir kelime belirleyelim.”

Şaşırdı. “Gerek var mı?”

“Evet.” Tartışmaya yer yoktu. “Yeşil devam, sarı yavaşla, kırmızı dur. Şimdi tekrar et.”

Kaşlarını çattı, bir an vazgeçeceğini sandım. Öyleyse çok yazık olacaktı çünkü bunu netleştirmeden ileri gidemezdik. Uyarıcı bir ses tonuyla, “Mia,” dedim.

Gözlerinde beni sinirlendirdiğinin farkındaymış gibi küçük bir parıltı belirdi. “Yeşil devam, sarı yavaşla, kırmızı dur.”

Başparmağımı çenesinden aşağıya doğru kaydırıp parmaklarımı boynunun arkasına doladım. “Rahatsız olursan bu kelimeleri kullanacağına söz ver.”

“Söz.”

Dudaklarına derin bir öpücük kondurdum, sonra da yüzüne dökülen bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırıp, “Sen çok uslu bir kızsın,” diye fısıldadım.

Arka kapının zilini çaldım. Mia’nın eli sıcacıktı ve Violet kapıyı açana kadar elini güven veren bir şekilde tuttum.

Violet, “Bay Davis, sizi görmek ne güzel,” deyip elini uzattı. Ellilerinin sonundaydı ve yaşı onu daha da asil gösteriyordu. Siyah saçlarını güzel bir topuz yapmış, dudaklarına koyu kırmızı bir ruj sürmüştü ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla benden sadece birkaç santim kısaydı.

“Görüşmeyeli o kadar da uzun zaman olmadı.” Mia’nın elini bırakmadan boşta kalan elimle kadınla nazikçe tokalaştım. Mia dişlerini sıkmış, yaşlı kadına kısıp gözlerle bakıyordu. Başparmağımla kolunu okşadım.

“Birkaç hafta oldu,” dedi kadın ve önümüzden giderek bize yolu gösterdi.

Kadın arkasını döner dönmez Mia kaskatı kesildi ve elini çekmeye çalıştı. Onu kendime doğru çekip kulağına, “Kıskanman çok sevimli ama buna gerek yok. Kadın eğitmen. Hepsi bu,” diye fısıldadım.

Mia’nın gerginliği biraz azalmıştı ve yüzünü göğsüme gömerek, “Derdim ne benim?” diye mırıldandı.

Şakağına bir öpücük kondurdum. “Sorun değil, hoşuma gidiyor.”

Karanlık koridorda yürümeye başladık. Duvarlar neredeyse siyaha çalan koyu bir kahveye boyanmıştı. Mia geçtiğimiz her yeri detaylıca inceledi, sonunda gözleri fal taşı gibi açılmış bir hâlde, “Burası seks kulübü mü?” diye sordu.

Gülümsedim. “Hayır, sadece dersler yapılıyor.”

Sessiz kaldı ve şaşkın şaşkın peşimden gelmeye devam etti. Eğitim odasına girdiğimizde nefesini tuttu, odayı onun gözünden görmeye çalışıyordum.

Tavana kalın iplerle asılmış kancalar vardı, siyah duvarların ortasında kırmızı renkleriyle göz boyuyorlardı. Loş ışıkta birbirimizi zar zor görebiliyorduk. Karanlıkta gözlerini kırptırıp alt dudağını ısırdı, gördüklerini anlamaya çalışıyordu.

“Ben Violet, sen de Doktor Brooks olmalısın.” Kadın elini uzatınca Mia gönülsüzce benim elimi bırakıp onun elini sıktı.

Sonra da başını yana eğip, “Adımı nereden biliyorsunuz?” diye sordu.

Violet, nazikçe gülümseyip “Bay Davis, burada yıllarca eğitim aldıktan sonra sınıfa ilk partnerini getireceğini söylediğinde onu soru yağmuruna tuttuğumu itiraf etmeliyim,” dedi.

Mia da gülümseyip göz ucuyla bana baktı. “İlk partner.”

“Tek partner.”

Elli Üç MIA

Sözleri zihnimi ele geçirirken göğsümde bir sıcaklık hissettim ve buraya başka birini getirmemiş olması beni rahatlatmıştı.

Odadaki ışık loştu ama yine de içeriyi görebiliyordum. Önümde duran ayna, arkadakiyle birleşerek neredeyse panoramik bir görüntü oluştururken içimi bir heyecan dalgası kapladı. Tedirgin hissetmeme rağmen bu ânın bir parçası olmak beni derinden heyecanlandırıyor, biraz da korkutuyordu.

Bu an *gerçekten* yaşıyordum.

River parmağıyla yanağımı okşayıp gülümsedi. “Yanımdayım.”

O böyle söyleyince hemen rahatladım, omuzlarımdaki gerginlik bir anda uçup gitmişti çünkü bu adamın bana iyi baka-
cağından hiç şüphem yoktu. Bu deneyimi benim için sorunsuz
kılacağına güvenebilirdim.

Başımı sallayıp, “Biliyorum,” dedim.

Dudakları muzip bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Alex’in bilek-
lerine birkaç düğüm atmış olabilirim.”

Bir kahkaha patlattım. “Nasıl yani, anlamadı mı?”

Omuz silkti. “Hazır değildi.”

Kaşlarımı kaldırıp, “Ama şimdi hazır, değil mi?” diye sordum.

River başını salladı, yanakları kızarmıştı ve kısık sesle, “Evet, hazır,” dedi.

Etrafıma bakınca Violet’in üç metre ötede siyah bir sandalyeye oturduğunu gördüm. Bir anda avuç içlerim terlemeye başlamıştı. “Şimdi ne olacak?”

Kadın River’ı işaret edip, “Bay Davis bir yıldan uzun süredir Shibari eğitimi alıyor,” dedi. “Bu eğitim için tasarlanmış mankenlerin üzerinde çeşitli bağlama teknikleri üzerinde çalıştı. İlk kez canlı bir partner üzerinde pratik yapacağından güvenlik kontrolü amacıyla benim de burada olmamı istedi. River size yardımcı olacak, ben yokmuşum gibi davranın.”

Güçlkle nefes alıp River’a doğru birkaç adım atarken kaslarım heyecandan tir tir titriyordu. Zaman durmuş gibiydi, göz göze geldiğimizde etraftaki tüm sesler kayboldu.

“Devam etmek istiyor musun?” diye sordu ama tavırları o kadar rahattı ki şimdi bu kapıdan çıkıp gitsek onun için sorun olmayacağından emindim ama aklımdan geçen son şey gitmekti. Bu adamın beni kontrolü altına almasının nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordum.

Boğuk bir sesle, “Kalmak istiyorum,” dedim, o da bana milyonlarca mana içeren karanlık bir gülümseme attı. Karnımın alt kısmında bir sıcaklık hissettim ve artan acıyı dindirmek için uyluklarımı birbirine sürttüm.

“Harika, güzelim.” River’ın ses tonu emir verir gibi çıkınca omurgamdan bir ürperti geçti. “Hangi renk?”

Vücudum heyecanla titredi. “Yeşil.”

“Aferin kızıma,” deyip arkama geçti ve saçlarımı boynumun kenarından sarkıttı. Parmaklarıyla başımı okşarken hafifçe inle-

dim. Yavaş, özenli hareketlerle parmaklarını saçlarımla arasından geçirip dolaşıklığı çözmeye başladı.

Aynadan bana bakan yoğun, karanlık bakışlarından gözümü alamayıp, “Çok güzel,” dedim. Parmak uçlarını kulaklarımla arkasındaki hassas noktaya dokundurduğunda tenim karıncalandı. İri vücuduyla tam arkamda belirince kalp atışlarımla hızlandığını hissettim. Tüm dikkatimi ona verdiğimden emin olmak istercesine yanıma yaklaşp saçlarımla avucunun içine aldı ve boynumun arkasına nazikçe bir öpücük kondurdu.

Sakin bir ses tonuyla, “Devam etmem için saçlarını toplamlısın,” dedi.

İş yerinde taktığım tokayı aradım ama belli ki yanıma almamıştım. Kahretsin. Tam söylemek için ağzımı açmıştım ki cebinden küçük bir lastik toka çıkarınca ağzım açık kaldı.

Saçımı düzgünce birkaç parçaya ayırdı ve balıksırtı örmeye başladı. Kalbim öyle hızlı atıyordu ki yerinden çıkacak sandım. Saçımın diğer bölümünü tutarken tırnağı enseme değince ürperdim. Kulağıma yaklaşp, “Saçının iplere dolanmasını önlemek için örüyorum,” diye fısıldadı.

Sesi öyle rahattı ki aynaya hızlıca bakıp gözlerini kıstığını ve hızlı nefesler alıp verdiğini görünce şaşırdım.

Bu tavrı öyle samimiydi ki göğsüm sıkıştı.

“Saç örmeyi nereden öğrendin?”

Bana içimi ısıtan bir gülümsemeyle baktı. “YouTube’tan.”

Alex’in saçlarını ördüğünü hayal edince bir kahkaha patlattım. Saçımı sertçe çekti ve keskin bir nefes alıp dikkatimi tekrar River’a çevirdim.

River saçımın ucunu lastik tokayla tutturduktan sonra enseme avuçlayıp hafifçe sıktı. Parmaklarını omzumdan köprücük kemiğime, oradan da daha aşağıya kaydırırken dönüp bana bak-

tı ve baskısını sabit tuttu. “Bu teknikte üç ip kullanıyoruz, biraz baskı hissedeceksin ama canın yanmamalı.”

Köşede bir hareketlilik olunca Violet dikkatimi çekti, varlığım tamamen unutmıştım. Sertçe yutkundum, parmaklarımı elbisemin eteğine doladım. Tenim âdeta uğulduyordu ve bu his ilk defa bu gece rahatsız hissettiriyordu.

River sıkıttığım avucumu açıp elime dokundu. “Ellerini arkada birleştirip diğer dirseğini kavra.” Ses tonu fazla buyurgandı, içim sıcacık olurken hemen söylediğini yaptım.

“Çıplak olmak zorunda mıyım?”

“Bu seferlik değilsin,” derken sesinde geleceğe dair vaatler gizliydi.

Dudaklarımı ıslattım ve elimi arkama götürüp, “Tamam,” dedim.

River yakında duran bir masadan üç ip aldı, üçü de burulmuş kırmızı liften yapılmıştı ve yaklaşık bir buçuk santim kalınlığında görünüyordu. İpin ucunu yavaşça boynuma indirdi ve elbisemin yaka kısmında gezdirdi. Yumuşacık kumaş tenimde gezindiği yerde karıncalanma hissi yaratıyor, nefes almamı güçleştiriyordu. Sert, kaba bir malzeme olacağını zannettiğim ip, hassas tenime değdiği an neredeyse baştan çıkarıcı bir etki yaratmıştı.

River, “Hangi renk?” diye sordu.

Bu defa biraz fazla heyecanlanarak, “Yeşil!” deyince onu güldürdüm.

“Güzel.” Arkama dolanıp beni aynadaki yansımayla yüz yüze getirdikten sonra bana doğru uzanıp ipi omuzlarımın birkaç santim altına getirdi ve ikiye katlayarak iki kat hâlinde göğsüme düzgünce yerleştirdi. İpi düzgünce düzeltirken sert parmakları boynumun çıplak tenine temas etti, ardından da ipe arkadan bir düğüm attı.

“Aynaya bak ve benim için ne güzel durduğunu gör.” River, ipin sıkılığını kontrol etmek için parmağını alttan geçirince bu nezaketi içimi ısıttı. İp sıkıydı ama nefes almamı engellemiyordu.

Aynaya baksam da gözlerimi ondan ayıramıyordum. River, tepeden tırnağa siyah takımıyla şeytanın ta kendisi gibiydi. Saçları önüne düşüp bakışlarını gizledi, ben de saç tellerini yüzünden çekmek için kıpırdandım ama beni bağlarken kollarındaki hareket eden kasları izlemek ağzımı sulandırmıştı.

Bir sonraki adımda dirseklerimin hemen üstüne aynı renkte, kırmızı bir ip bağladı. Bu ip diğerinden biraz daha sıkıydı ve kollarımı geriye çekti. Düğümü beni sabit tutarken cildimde hafif bir sızı hissettim ve o an vücudumun kontrolünü kaybettiğimi anladım. Kollarım bağlanmış hâlde hareketsizdim ve tamamen onun merhametine kaldığım için içimi bir heyecan kaplamıştı.

River etrafımda dolaşmaya başladı, parmaklarını kalçalarım da gezdirdikten sonra da çenemi kaldırıp dudaklarımın üzerinden başka bir ip geçirerek ağzımı açmaya zorladı ve ipi boynuma indirdi. Dokunuşu karşısında kaslarım canlanmış ve tüylerim diken diken olmuştu. İpi kollarımın ve göğsümün etrafına farklı bir desenle doladı ve önden bağlayarak mükemmel bir koşum takımına benzetti.

Geriye doğru bir adım attı ve beni görünce gözlerini kocaman açıp homurdandı. “Bağlıyken çok seksisin.”

Bu övgüsü bacak aramın ıslanmasına neden olmuştu.

“Çok ulusun benim mükemmel kızım.” Eline parlak siyah bir kanca alıp göğsüme sardığı iplere geçirdi ve daha kalın bir ipi kancaya geçirip tavana astı. Hafifçe çektikten sonra makara sistemiyle beni parmak uçlarıma kaldırıp indirdi.

İçimi bir heyecan kaplamıştı ama beni ikinci kez kaldırmadı, eğitmene dönüp onu çağırdı. “Hazır.”

Violet acele etmeden her düğümü tek tek kontrol etti, sonra da parmağını altından geçirip sıkılığına baktı. Sonunda geri çekilip gülümseyerek, “Mükemmel,” dedi.

River avucunu yanağımda gezdirdi. “Evet, *öyle*.”

Violet, “Öyleyse çıkarken kapıyı kilitlemeyi unutma,” dedi ve odadan çıkıp bizi yalnız bıraktı.

Kapının birkaç saniye önce kapandığı yere dönüp, “Nereye gidiyor?” diye sordum.

River şimdi daha yakınımıdaydı, nefesini dudaklarımda hissedebiliyordum. “Bu geceliğine burayı kiraladım.”

Bedenim aniden alev almıştı ve şaşır kaldım. “Vay canına, bu sana ne kadara mal oldu?”

Ağzının köşesinde sinsi bir gülümseme belirdi. “İyi bir miktara.”

Tavana bağlı ipi zahmetsizce çekip vücudumu kaldırdı, sadece ayak parmaklarım yere değiyordu. Aniden hafifleyince heyecandan titredim.

Rahatsız olurum sanmıştım ama vücudumda iplerle oluşturduğu karmaşık desen ağırlık merkezimi dağıtıp baskı noktalarını hafifletmişti ve kendimi ona bırakmamı sağlamıştı.

River ipleri ikinci defa kontrol ederken yüz ifadesi ciddiydi, sonra bana döndü.

Karnımda başlayan sıcaklık oradan uzuvlarıma yayılarak kalbimi ele geçirirken bana dokunmasını arzuluyordum, hem de hemen. “Yeşil, tamamen yeşil.”

Bacak aram sıırıslam olurken hiç acele etmeden dudaklarını benimkilere değdirdi. O kadar yavaştı ki tüm kontrolü ele geçirmişti.

“Lütfen, River,” diye yalvardığımda gözleri parladı.

“Yalvarmana bayılıyorum. Tekrar et.”

“Lütfen,” diye inleyince karşımda mırıldandı.

“Aferin, kızıma.” Dizlerinin üzerine çöküp nasırlı ellerini uyluklarımın dışında yukarı doğru gezdirip elbisemi sıyırdı. Burnunu klitorisime gömüp incecik kumaşımın üstünden derin bir nefes aldıktan sonra da mırıldandı.

Elbisemin etek kısmını alttaki ipin kenarına sıkıştırırken şehvetli bakışlarını bana yöneltmişti ve belden aşağıyı soydu. Sadece siyah dantelli külotumla kalakalmıştım.

“*Siktir, güzelim,*” diye homurdandı ve yavaşça kontrolünü kaybederken her zerremi titretti. Ona karşı çıksam da beni duymazdan gelerek çamaşırımı yırttı ve dilini klitorisimin üzerinde gezdirip etrafında daireler çizmeye başladı. “Tadına bayılıyorum.”

Ellerini uyluklarımdan yukarı kaydırıp sağ bacağıma nazikçe kaldırdı ve omzuna attı. Dilini yavaş yavaş içime sokup çıkarmaya, her santimimi keşfetmeye devam ederken klitorisimin etrafında daireler çiziyor ve hafifçe dilini içime sokarak beni tahrik ediyordu. Her dokunuşunda titriyordum ve sonunda hassaslaşan sinir uçlarımla çok daha fazlası için yalvarmaya başladım. “Gelmek üzereyim.”

River parmağını içime soktu, hemen etrafını sardım ama yetmiyordu. “Daha fazlası gerek... River. Lütfen...”

Bu defa iki parmağını birden içime sokup parmaklarını makas gibi açtı ve hassas noktama temas etti. Dişlerimin arasından nefesimi verirken parmağını içime her itişinde hazzım şiddetlendi ve ağzımdan çaresiz yalvarışlara benzer tutarsız sesler döküldü.

Klitorisimi ısırduğunda tenimde kıvılcımlar çaktı ve hissiyatımı körükledi. Acı ve zevk karışımı duygularla doruğa giderek yaklaşıyordum.

Kendimi daha fazla sabit tutamayarak sarktım ve başım öne düştü.

River hemen ayağa kalkıp beni ayaklarımın üzerine indirdi ve kontrollü hareketlerle ipleri çözmeye başladı. Son ipi de çözdüğünde ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdirerek kan dolaşımının geri gelmesini sağladı. “Çok iyiydi, güzelim.”

Titremeye başladığımda bir eliyle sırtımı tutup beni destekledi ve alnını alnıma dayadı. Göğsü inip kalkarken düzensiz nefeslerinin arasından, “Nasılsın?” diye fısıldadı.

Sersem bir gülümsemeyle, “Harika,” diye fısıldadım.

Geri çekilip gülümsedi. “Teşekkür ederim.”

“Ne için?”

Hâlâ izlerin olduğu boynumu ve omuzlarımı öpüp, “Bunun için,” dedi.

Ellerim serbest kaldığında göğsüne dokunup onu kendime çektim. “Beni bağlayıp aklımı başımdan alacak bir orgazm yaşatmak istediğinde söylemen yeter.”

River derin bir nefes alıp başparmağını omzumda gezdirmeye başladı. “Henüz bitmedi.”

Kaşlarımı kaldırdım. “Öyle mi?”

“Daha yeni başladık.”

Elbisemi yavaşça yukarı çekti ve açığa çıkan her santimimde gezinen bakışları daha da yoğunlaştı. Ellerini sütyenimin kopçasına götürüp tek harekette açtı ve sağ meme ucumu ağzına alıp emmeye başladı. Bu hissin tadını çıkarırken vücudumu ona doğru eğdim ve mırıltıları göğüs kafesimde yankılanırken inledim.

“Siktir,” deyip homurdandı, sesi karanlık çıkıyordu. “Daha fazla sabredemeyeceğim.” Yüzümü incelemeye başladı. “Seni hemen becermem gerek.”

“Yeşil. Her şey kabulüm.” Sözler dudaklarımdan dökülürken beni duvara doğru itmeye başladı. Gömleğini hızla çıkarmaya çalışırken düğmeleri koptu. Pantolonunu aşağı indirip çırılçıp-

lak kalır kalmaz çoktan bacaklarımı beline dolamış, aletini vücuduma bastırmıştı.

Tek hamlede içime girdi, vücudum ona uyum sağlamaya çalışırken hissettiğim yanma karşısında nefes almaya çalıştım. Elini saçlarımın arasına gömüp örgümü gevşetti ve başımı geriye çekerek boynumu morartacak öpücükler kondurmaya başladı. Aletini acımasızca içime soksa da bugün kontrolcü, baskın hâinden eser yoktu; kendini tamamen kaybetmişti. Ben de tırnaklarımı omuzlarına geçirip onu cesaretlendirdim.

“Siktir.” River başını boynuma gömüp inledi ve boşalabilmek için daha hızlı hareket etmeye başladı.

Uzanıp parmağımı omurgasından aşağı, kıcının çizgisine kadar sürükledim. Homurdandıktan sonra içimi sıcak sıvısıyla doldurdu.

Beni sabit tutup sıcacık nefesini boynuma üflerken kendine gelmeye çalıştı. Boynumda bıraktığı izlere tek tek öpücük kondurarak yavaşça beni duvardan yere indirdi.

River başparmaklarını çenemde gezdirip şakaklarıma yaklaştı ve parmaklarını enseme doladı. “Sen başıma gelen en güzel şeysin.”

İçim ve dudaklarımdan kaçmak isteyen iki kelime olduğunu fark ettim ama River çoktan geri çekilmişti ve aramızda bir rüzgâr esti.

Kendime yalan söyleyemeyecektim. İkisine de âşıktım.

Elli Dört ALEX

Lucas: Aşk kuşları n'apıyor bakalım?

Siktir git.

Jax: Demek ki ciddiler, yoksa çenesi durmazdı.

Sidney ve Piper nasıl? İnsan içinde sevişmeye devam mı?

Jax: Seni geberteceğim.

Lucas: Önce ben.

River: Cevap vermek istemediğin şeyi başkasına da sorma.

Jax: Neler olduğunu anladık, sadece işlerin ne kadar ciddileştiğini merak ettik.

Gayet ciddi.

Soyunma odası ter, enerji içeceği ve yıkanmamış ekipmanların kokusuyla doluydu. River’la ikimizin dolabını ayıran ahşap bölmeye kafamı yasladım.

Dün gece eve geldiklerinde kızımız hâlâ sıırılsıklamdı ve hiç acele etmeden onu temizlemiştim. Kahretsin, bu ikisinin bana yaptığı şey, suç sayılmalıydı.

Koç, canımıza okuduğu bir antrenman yapmaya karar verene dek her şey yolundaydı. Ön bacak kaslarımın seğirmesine bakılırsa benden ne kadar nefret ettiklerini anlamak zor değildi. Saçımdan ter damlarken gözlerimin köşeleri yanıyordu ama hareket edecek gücüm yoktu.

Onları yatağa atabildiğim an lanet olası bir şekerlemeye mecbur bırakacaktım. *Erkeklerin dinlenmesi gerekiyor.*

River yanıma gelip, “Al,” deyince tek gözümü açtım. Nemli bir havlu ve bir şişe su uzatıyordu. Çok tatlıydı.

Gözlerimi gözlerinden ayırmadan suyun yarısını içtim ve yanaklarının kızardığını görünce sıııttım.

Dilimi şişenin ağzında gezdirmeye başladım, bakışları anında yoğunlaşıp göz bebekleri büyürken onu hayranlıkla seyrettim. Bir kez daha şişeyi yalayınca inleyip havlusunu bana fırlattı.

Bezi yüzüme çarpmadan önce kaptım ve “Benimle ilgilendiğin için teşekkürler,” dedim.

Etrafımız takım arkadaşlarımızla çevriliyken bana olması gerekenden daha çok yaklaşp inledi. “Ne zaman istersen, bebeğim.”

Aletim anında sertleşmişti ve *boxer*ımdaki çıkıntıyı saklamak için bacaklarımı üst üste getirmek zorunda kaldım. Siktir. Bundan ciddi ciddi zevk alıyordu.

Biri elini omzuma koyduğunda arkamı dönüp sert bir bakış attım.

“Çok belli ediyorsunuz.” Lucas, diğer oyuncuların kasıtlı olarak başka tarafa döndüğü soyunma odasına şöyle bir baktı. Bu defa benim yüzüm kızarmıştı. “Aranızdaki çekim neredeyse gözle görülecek.”

Omuz silktim. “Boş versene. İyi iş çıkardın.”

Lucas buzda harikalar yaratıyordu. Güzel, keskin pasları ve muazzam hızıyla pistte tam bir canavardı. “Teşekkürler. Piper, Mia’nın şık bir davete katılması gerektiğini söyledi.”

“Öyle miymiş?” deyip onu geçiştirdim.

“Gidiyor musun?”

River hemen araya girip, “Gidiyoruz,” dedi. Anlaşılan o ki yeterince bağış yapıldığında davetiye kapmak kolaydı.

Lucas, sinsî sinsî sırtarak, “İyi,” dedi. Ağzını açmadan önce neden sırttığını öğrenmek istemiyordum. “Ona elbise de aldınız mı?”

“Şey, hayır. Almalı mıydık?” diye sordum.

Lucas kaşlarını çatı ve bize yargılayıcı bakışlar atmaya başladı. “Sizin kız meteliğe kurşun atıyor, tabii ki almalısınız.”

River araya girerek, “Benim aklımda bir şeyler var,” deyince şaşırdım.

Ona dönüp, “Aklında, ha?” diye sordum.

“*Aklımızda,*” deyip kendini düzeltince gülümsedim.

“Hayatta olmaz.” Mia, göz bandını çıkarmadan ellerini tuttum.
Ninova

Nereye gittiğimizi görebilecekmiş gibi farklı açılardan etrafına bakmaya çalışıyordu. “Buna gerek var mıydı?”

River, siyah sedanda karşımızda oturuyordu, ağzını Mia’nın kulağına kadar eğip, “Çok iyi gidiyorsun, güzelim. Biraz daha dayan,” diye fısıldadı.

Siktir. Mia’nın vücudu titreyince aletim taş gibi oldu. River’a bir bakış attım, o da bana nefesimi kesen, yaramaz gülümsemeyle karşılık verdi. Neredeyse Mia’nın gözünü açıp kendimize tahsis ettiğimiz sevgilimizin neler ayarladığını görmesini sağlayacaktım. Elbette River kendini hiç bu şekilde tanımlamamıştı.

Araçla lüks bir giyim mağazasının bulunduğu eski bir binaya yanaştık. Binanın tuğla duvarları ile sütunları, asma yapraklarıyla ve yosunlarla kaplıydı. Ayrıca mermerden yapılmış gibi görünüyordu. Güneş ışınları yüksek kemerli cam pencerelere yansıyordu.

River arabadan bizden önce inip yardım etmek için Mia’ya uzandı. Kaldırıma çıkarken ben de sırtından destekledim.

Somurtarak, “Bunu artık çıkarabilir miyiz?” diye sordu Mia ama dudaklarının şekli ağzımı sulandırmıştı.

“Sonra tekrar takacağına söz verersen olur,” diye fısıldadım ve tüyleri diken diken olunca gülümsedim. Bu fikir kızımızın hoşuna gitmişti.

Mia, “Bilemiyorum, daha çok River’ın bununla seni bağlamasını seyretmek isterim,” deyince bakışlarım River’ın şehvetli gözlerine kaydı.

River da, *Ne dersin?* der gibi kaşlarını kaldırıncı durum uygunsuz bir hâl almadan pantolonumu düzeltmem gerekti.

Tanrım, lanet olsun.

Alt dudağımı ısırdım, onun da benim kadar kontrolünü kaybetmesini istiyordum. “Uslu durursan olur.”

Ninova

River da Mia da derin bir nefes aldı, sonra da River bunun bedelini sonra ödeyeceğimi ima eden bir bakış attı.

Sabırsızlıkla bekliyorum.

Saçlarını çekmemeye özen göstererek Mia'nın gözündekini çıkardım.

Tebessüm ederek River'ın suratını incelemeye başladı. "Siz ikiniz neyin peşindesiniz bakalım?"

River, onun çenesini tutup avucunu yanağına koydu. "Söyledim ya, seninle ilgileniyoruz."

Mia burnunu kırıştırdı ama tartışmanın anlamsız olduğunu biliyordu. "Öyleyse yolu gösterin."

Mağazadaki elbiselere bakarken Mia bir sağa bir sola dönüyordu. Duvarlar, renk renk özel dikim elbiselerle doluydu. Her biri karmaşık işlemeleriyle parıldıyor, âdeta ışık saçıyordu.

Fiyat etiketi basmayan bir mağazada olduğumuzu anladığı anda arkadan Mia'ya sarıldım ve boynuna bir öpücük kondurup, "Senin için bir şeyleri halletmesine izin ver," dedim.

Mia iç çekti. "Zaten yeterince şey yaptınız."

Sırıttım. "Yeterince diye bir şey yok, buna alışsan iyi edersin."

Başını eğip bana cevap verecekken üzerinde düz, bordo renk bir elbise olan bir kadın bize doğru geldi.

"Siz Bay Davis ve Bay Grayson olmalısınız, bu hanımefendi de Bayan Brooks."

River ve ben aynı anda, "Doktor," deyip araya girince Mia gülmeye başladı.

Mağaza görevlisi kekeleyerek, "Çok özür dilerim. Doktor Brooks," dedi, rahatsız olmuşa benziyordu. Bir parçam, utancını biraz olsun hafifletmek için komik bir şeyler söylemek istese de River'ın kadını düzeltirken ciddi olması beni durdurdu.

Mia kolumdan kurtulup kadına elini uzattı. "Ben Mia."

“Stacey.” Tokalaşmaya başladıklarında mağaza görevlisinin rahatladığı yüzünden belli oluyordu. Kadın, Mia’ya içten bir şekilde gülümseyip, “Özel bir etkinliğe katılacağınızı duydum,” dedi.

Kadının heyecanını görünce dikkatimi tekrar Mia’ya verdim ve onunla gurur duymadan edemedim. “Boston General Hospital’da işe girdi, şimdi de şık bir davete katılacak. *Center Ice* meydan okumasını duymuş muydun?”

Stacey’nin şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. “Evet! Ekipçe geçen hafta sonu katıldık.”

“Hepsi Mia’nın başarısı.” Mia’yı göğsüme çekip çenemi omzuna dayadım.

“Hadi canım!” Kadının profesyonel maskesi bir anda düştü ve kocaman bir gülümsemeyle ona bakmaya başladı.

Mia, “Büyütülecek bir şey değil,” deyince River ona yan gözle baktı.

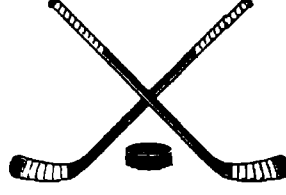
Stacy, “Dalga mı geçiyorsun?” diyerek araya girdi. “Gayet de büyütülecek bir şey! Yardım ettiğim küçük kız benimle iletişime geçip protez için desen seçmesine yardım etmemi istedi. *Benden fikir aldı.* Çok sevimliydi, şarkı söyleyişini bir duysan.”

Stacey eşleştiği çocuktan bahsederken ben de Mia’yı seyretmeye koyuldum.

Yüzüne kocaman bir gülümseme kondurmuştu, yanakları kızarmıştı ve heyecanla kadını dinlerken gözleri parlıyordu. Kızımızın ne kadar mükemmel olduğunu görünce kalbim delice atmaya başladı.

Stacy onun yanağına uzandı. “Aman Tanrım, çok özür dilirim. Bir an kendimi kaptırmışım. Birkaç elbise seçtim, beni takip eder misin? Özel bir oda hazırladım.”

“Gidelim,” dediğimde Mia, çok can sıkıcı bir şey söylemişim gibi derin bir nefes aldı. Bu hâline bayılıyordum.

Mia, dördüncü elbiseyle deneme kabininden çıktı. Kıyafetlerin hepsi ona çok yakışmıştı ama bir şeyler eksik gibiydi. Sanki onu parlatmaktansa baskılamaya çalışıyor gibi bir hâlleri vardı.

River, dirseklerini dizlerine dayamış hâlde otururken, “Buna ne dersin, güzelim?” diye sordu.

Mia, üç parçalı aynada kendine bakıp omuz silkti. “Güzel.”

“Başka bir tane daha dene, Kedicik.”

“Güzel,” dedi ama yüz ifadesi daha çok, *idare eder* diyordu.

“Çok bile sabrettiniz,” dedi ama ses tonu tereddütlüydü.

River ayağa kalkıp aradaki mesafeyi kapatarak Mia’nın çenesine uzandı. Mia, kocaman açtığı gözleriyle ona baktı. “Kendini yük gibi hissetmeyi bırak. Endişelenecek bir şey yok. Şu an olmak istediğim tek yer senin yanın.”

Dokunuşu Mia’yı rahatlatmıştı. Mia omuz silkip, “Tamam, öyleyse bu da olmaz,” dedi.

Mia tekrar perdenin arkasına geçince ayağa kalktım. Elbiseleri incelerken parmaklarımı yumuşacık kumaşların üstünde gezdirdim ve altın sarısı bir elbise görünce aniden durdum.

Bu elbiseyi çekici kılan bir detay vardı.

Elbiseyi askıdan alıp bana meraklı bakışlar atan River’ın yanından geçtim ve deneme kabininin perdesinden içeri, “Elbiseni buldum,” diye fısıldadım.

Mia perdeyi biraz aralayıp kenardan kafasını çıkardı. “Öyle mi?”

Arkadaki aynadan yansımasını görebiliyordum, üzerinde bir tek siyah tangası olduğunu görünce onu aynaya doğru itmemek için kendimi tuttum. Bunun yerine başımı yukarı kaldırıp gözlerimi kapattım.

Bu kız benim sonumu getirecekti ve anlaşılan o ki bundan bir an bile pişman olmayacaktım. Yutkunup elbiseyi ona uzattım. Askıyı aldı ve çok geçmeden elbise de Mia da ortadan kayboldu.

Kanepeye geri dönüp River'in yanına oturdum ve Stacey'nin getirdiği sudan uzun bir yudum aldım.

River, "Ne verdin?" diye sordu.

"Görürsün," dediğim an Mia kabinden çıktı. River şaşırıp kalmıştı, yutkunurken âdemelması hareket etti.

Ben de aynı şeyi hissediyorum, dostum.

Çok güzeldi. Altın sarısı saten kumaş, vücut kıvrımlarının üstünde bir sıvı gibi akıyor, ayak ucunda toplanıyordu. Mia saçlarını yukarı toplayıp boyun kıvrımlarını ve dekoltesini öne çıkaran kare yakayı vurguladı.

Arkasını döndüğünde kendimden geçmiştim. Birkaç altın sarısı zincir dışında sırtı tamamen açıktı ve birden beynimin ilkel kısmı kontrolümü ele geçirdi. Onu herkesten saklayıp birkaç ay boyunca odamda becermek, şu an fazla cazip bir fikirdi.

Boğazını temizleyip, "Eee, ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Başımı belaya sokacaksın," dedi River. "Üstelik bu, sanırım hoşuma da gidecek."

Bizim ona hayran hayran bakmamızdan ziyade onun da elbiseyi beğenmesi gerektiğini hatırlayınca, "Sen ne düşünüyorsun?" diye sordum.

Bize dönüp kalbimi eriten gülümsemesiyle, "Bayıldım," dedi.

Ben de tam olarak öyle düşünmüştüm.

Elli Beş RIVER

Viskimden bir yudum daha alıp etrafa bakarken buzlar bardağıma çarparak ses çıkardı. Otelin büyük balo salonu, sarı fon perdelerle ve devasa avizelerle süslenmişti. Salonda özel dikim smokinli yaşlı adamlar, kendilerinden onlarca yaş genç, güzel mi güzel kadınların kollarına girmiş, salonu tıklım tıklım doldurmuştu. Fazla şekerli çiçek kokuları ve pahalı parfümler burnumu yakıyordu.

Mia'nın elbisesini seçeli iki gün olmuştu ve bu gece onu üzerinde o elbiseyle görmeyi iple çekiyordum.

Piper daha erken gelip Mia'nın hazırlanmasına yardım etmek için bizi ona ayrılan odadan kovmuştu.

O zamandan beri onunla görüşmemiştim ve artık dayanamıyordum.

Garson bana yaklaşıncaya dolu bardağımlı kaldırarak onu geri çevirdim. Kendime salonun tamamını gören ama rahatsız edilmeyeceğim bir köşe bulmuştum.

Alex ön sırada, potansiyel sponsorlardan oluşan birkaç kişiyle sohbet ediyor, yüzlerini güldürüyordu. Nerede olursa olsun herkesin dikkatini üstüne çeken biriydi. Sırt kaslarını belli edecek kadar dar, kusursuz, siyah bir smokin giymiş; geçen akşam Mia'nın gözüne bağladığımız kravatını takmıştı ve şu an sadece onu elime dolayıp Alex'i kendime çekmek istiyordum.

O kadar çekici görünüyordu ki Mia'nın salona gelmesini bu kadar sabırsızlıkla beklemiyor olsam Alex'i götürebileceğim bir ücra köşe arıyor olurdum.

Fazla yakın olduğumuzu gizlemek için ayrı arabalarla gelmeye karar vermiştik.

Kaburgalarımın altına saplanan sızıyı görmezden gelip içkimden bir yudum daha aldım, sıvı boğazımı yakarak aşağı inerken Mia'nın sırrı olmaktan ne kadar nefret ettiğimi düşündüm. Birlikte olduğumuzu avazım çıktığı kadar bağırarak, karşıma çıkan herkese Doktor Mia Brooks'a fena hâlde abayı yaktığımı söylemek isterken bunu gizlemek çok zordu.

Ama şu an onun için en iyisi buydu, Alex ve benim desteğimize ihtiyacı vardı ve onun için ne gerekiyorsa onu yapacaktım.

Gözüme altın sarısı bir ışıltı çarpınca hemen kapıya döndüm, nihayet gelmişti. Güçlülükle nefes alırken yanına gitmemek için elimdeki bardağı daha da sıkı kavradım. İnanılmaz görünüyordu. Elbise, vücut kıvrımlarını sarmış, en sevdiğim hatlarını ortaya çıkarmıştı. Parmaklarımı saten elbisesinin kenarlarından kaydırıp herkesin önünde dudaklarına yapışmak istiyordum.

Ama içkimi bitirip garsona işaret ederek yenisini almakla yetindim. Kahretsin, uzun bir gece olacaktı.

Tam da beklediğim gibi Mia gelir gelmez kalabalığın içinde kayboldu. *Center Ice* meydan okumasının ardındaki kişiyle tanışmak isteyen güler yüzlü yabancılar etrafını sarmıştı. Projesi

öyle başarılı olmuştu ki kısa sürede bir yıldıza dönüşmüştü. Onunla çok ama çok gurur duyuyordum.

Kalabalığın arasında gezinirken gözümü Mia'dan bir an olsun ayırmadım ve bu iş için yaratılmış gibi katılımcıların arasında dolaşırken onu seyrettim.

Alex'in kahkahalarını oturduğum yerden duyabiliyordum, yeni bir katılımcı grubuyla konuşurken hepsini şimdiden büyülemişti. Belli ki Mia'yı görmüştü çünkü hepsiyle tek tek tokaştıktan sonra yanlarından ayrıldı. Kalabalığın içinde ilerleyip yanına yaklaştı, onun da Mia'nın, beni etkisine alan çekimine kapıldığı her hâlimden belliydi.

Alex birkaç metre ötesinde durup Mia'nın bir konuktan diğerine ilerleyişini seyretti. O an göz göze geldik ve ikimizin de hissettiği hayal kırıklığı birleşti. Evdeyken gizli kalmak kolaydı ama böyle bir gecede yanına gidememek can yakıyordu.

Her şeyi boş verip arzularımızın esiri olursak onu kıracağımızı bilmek de öyle.

Onu.

Daha doğrusu bizi.

Arka duvar boyunca ilerleyip onlara yaklaşıırken omurgamdan bir ürperti geçti. Arkamı döndüğüm an Jason'ın içeri girdiğini gördüm. Koluna taktığı kız, Mia'nın ucuz bir kopyasını andırıyordu.

Soluk sarı saçları, kıpkırmızı teni ve yeşil olduğuna bahse gireceğim renkli gözleriyle onca benzer özelliğe rağmen Mia'nın güzelliğinin yanına bile yaklaşamazdı.

Mia, Jason'ın da gelebileceği konusunda bizi uyarmıştı. Babası Kuzey Amerika'da tıp alanında büyük bir yatırımcıydı ama yine de öfkeme hâkim olamadım. Kalabalıkta gizlenip onu bir köşeye sıkıştırmak için zaman kolluyordum. Mia'nın gecesini mahvetmesine izin vermeyecektim.

Yirmi dakikanın ardından nihayet onu tek başına bara yürürken yakaladım ve önünü kestim. “Konuşmamız lazım.”

“Kalsın.” Alex’in son görüşmemizde onu duvara yapıştırıp boğmak üzere olduğunu unutmuş gibi bana küçümseyen bir bakış attı.

“Soru sormadım.” Elimi kaldırıp salonun diğer kısmından siyah bir paravanla ayrılmış yeri işaret ettim.

Gülümsedi ama tereddüt ediyor gibiydi. “Burada bana hiçbir şey yapamazsın.”

“İzle de gör.”

Yutkunup onu yönlendirdiğim yere doğru yürümeye başladı.

“Ona mesaj atmaya devam ettiğini biliyorum. Sana kızımızdan uzak durmanı söylemiştik.” Sesim alçak ve tehditkârdı.

Yüzünde korku dolu bir ifade belirdi ama gizlemeye çalışıyordu. “O sürtüğün ikinizle de yattığını biliyordum.”

Yumruğumu göğsüne indirdim ve nefesi kesilmiş bir hâlde öne yığıldı.

“Yiyorsa ona bir daha öyle desene.”

Güçlkle nefes alıp verirken boğuk bir sesle, “Özür dilerim,” dedi.

Yakasından tutup onu kaldırdım ve gözümü üzerine diktim. “Bizden uzak duracaksın, yoksa senin canını yakarım. Kimse benim kızımınla uğraşamaz.”

Güldü. “Seni terk edecek ve koşa koşa bana dönecek. Görürsün.”

Yumruğumu iyice sıkıp tüm dikkatini bana verdiğinden emin olmak için onu sertçe sarstım. “Asla. Sana. Geri. Dönmeyecek.”

Alaycı bir ses tonuyla, “Herkes arkandan aptal diyecek,” dedi.

“Söz konusu Mia olduğunda başkalarının fikirlerini önemsemediğimi düşünmen gülünç.”

Elli Altı ALEX

River ortadan kaybolarak bana istediğim her şeyi yapacak bir fırsat sunmuştu, yani hiç değilse şimdilik... Mia'dan uzak durmaya çalışmadan kalabalığı yarararak aramızdaki mesafeyi kapattım. Bana kocaman yeşil gözleriyle bakıp uzaklaşmak yerine beni yanındaki kadınla tanıştırdı.

“Boston Bruins’in yıldız forveti Alex Grayson’ı tanıyorsundur. Çocuklar İçin Protez derneğine çok büyük desteği dokundu.”

“Evet, videolarda gördüm. Harika bir iş çıkardınız ve çok büyük bir bağış yaptınız.” Karşımdaki kadın bana gülümsedi; elli beş-altmış yaşlarında gösteriyordu ve çok şıktı. Kırlaşmış saçlarını geriye doğru taramış, üzerine ona çok yakışan bol, siyah bir elbise giymişti. O yaşta olmasına rağmen gördüğüm en çekici kadınlardan biriydi.

“Alex, bu da Casper Developments’in CEO’su Julia Garner.” Mia alt dudağını ısırdı ama beni, kadını süzerken yakaladığı için gülümsemesine engel olmaya çalıştığını anlamıştım.

Lanet olsun, karşımda ciddi bir milyarder duruyordu.

Yüzüme en sevimli gülümsemelerimden birini kondurup, “Sizin de bildiğiniz gibi bu derneğe güvenim sonsuz, bu yüzden sözümün arkasında durmam gerekiyor,” dedim. “Hayat bana iyi davrandı, ben de elimden geleni yapmak istedim.” Konuşmanın odağına bilerek kendimi koymuştum, böylece onu suçladığımı düşünmeden vermek istediğim mesajı alacaktı.

Julia, “Maalesef, sırlıslıkla görünmeyi göze alabileceğimi sanmıyorum,” dedi.

Cazibemi kullanma vakti gelmişti. “Öyle söylemeyin, sırlıslıklamken bile çok güzel görüneceğinizden eminim.”

Kadının yanakları kızardı, iltifatımın hoşuna gittiğini anlayabiliyordum.

Kusursuzca şekillendirilmiş kaşlarını kaldırıp, “Biliyor musunuz, çoğu erkekten böyle bir iltifat duymadım,” dedi.

Omuz silktim. “Erkeklerin çoğu aptaldır.”

Gülümsedi ve Mia’ya dönüp, “Tamam. Bana da meydan oku,” dedi.

“Julia Garner’a *Center Ice*’ta meydan okuyorum.”

“Kabul edip beş yüz bin dolarlık bahis koyuyorum.” Julia, Mia’ya şakacı bir şekilde göz kırptı. “Bu genç adamların beni utandırmasına izin veremem.”

Yutkundum, kahretsin.

“Ah... Teşekkür ederim... Aman Tanrım.” Mia kekeleyerek minnettarlığını göstermeye çalıştı.

Kadın muzip bir gülümsemeye, “Gidip başkalarını da bu işe sokabilir miyim bir bakayım,” dedi. “Eminim bu ihtiyar adamlardan birkaçını ikna edebilirim.” Gözleri parlıyordu. Bunu yapabileceğinden bir an bile şüphe duymamıştım.

Böylece insanlarla dolu bir odada Mia'yla olabildiğince yalnız kalmıştık, yüzü ıslıl ıslıldı. “Beş yüz bin,” derken neredeyse mutluluktan havalara uçacaktı.

“Bu daha başlangıç, Kedicik. Bu gece tek başına birkaç milyon toplarsa şaşırmam.”

Mia elbisesiyle uyumlu sarı tonlarda makyajıyla muhteşem görünüyordu, saçlarını dağınık bir topuz yapmıştı. Bu hâliyle gökten inmiş bir melek gibiydi ve buradaki tüm kadınları gölgede bırakıyordu.

Siktir, onu öpmek istiyordum.

Nefesimi verip ona muzip bir gülümseme attım. “Çok güzelsin.”

Bakışları, rugan ayakkabılarımdan bacaklarıma kaydı, sonra da seçtiğim kravatla durdu.

Yanakları kızarıırken, “Bunu sen mi söylüyorsun?” diye sordu. “Takım sana çok yakışmış, Alex.”

Sırıttım. “Biliyorum.”

“Hep bu kadar ukala mıydın?”

“Bu kadar yakışıklı olduğumdan beri öyleyim.”

“Seninle ne yapacağım ben?”

Gözlerimi vücudunda aşağı kaydırıp dudağımı ısırdım. “Ne istersen onu.”

Birkaç saniyeliğine nefesi kesildi, sonra bir rüyadan uyanırmış gibi başını sallayıp, “Uslu dur,” dedi.

“Seninleyken mi? *Asla*.”

Başını geriye atıp gülünce bu manzarayı zihnime kaydettim. Hayatta tek bir şey başaracaksam o da bu kızı mutlu etmek olacaktı.

Sesimi alçalttım. “Eve gittiğimizde—”

Mia'nın yüzünde şaşkın bir ifade belirdi ve omzumun arkasından bir şeye bakmaya başladı.

Baktığı yeri takip ederek arkama döndüm ve daha önce sohbet ettiğim bir adama rastladım. James McKay, Bruins'ın büyük bir hayranı çıkmıştı.

“Tanıyor musun?” diye sordum.

“Jason'ın babası,” diye fısıldayınca başımı hızla ona çevirdim.

“Dalga geçiyor olmalısın.”

Yüzündeki kan çekilince göğsümde beliren kıvılcım çok geçmeden büyük bir öfke dalgasına dönüştü. Onu kovduran aşağılık herif bu adam mıydı?

Mia'nın elini tuttum ve onu sürükleyerek kalabalığın arasından geçirdim. Jason'ın babasına yaklaştığımızda Mia ağzını açıp tek kelime edemedi.

Aklıma Jason gelince ağzımda ekşi bir tat belirdi ve tükürmek için kendimi zor tuttum.

James bana dönüp, “Merhaba, seni tekrar gördüğüme çok sevindim. Tam da arkadaşına burada bir loca bileti almaktan söz ediyordum,” dedi.

Mia başını yana eğdi. “Burada yaşamıyorsunuz bile.”

Adam ona küçümseyici bir bakış atıp, “Birkaç ofisim var, küçük hanım,” dedi. “Hem uçağın varsa hiçbir yer uzak değildir.”

Bu küçümseyici tavrı karşısında ona bir yumruk indirmek istesem de daha önemli planlarım vardı. “Seni kız arkadaşım ile tanıştırmak isterim. Bu, Doktor Mia Brooks.”

James onu hatırlamaya çalışıyormuş gibi başını yana eğdi ve hatırlaması sadece bir saniyesini aldı. “İşe girmek için oğlumu kullanıp sonra da hastaneden para çalan kız mı yani?”

Homurdandım. “Hayır, mızıkçı oğlunuzun kapısına dayandığı kız. Hayır cevabını kabul etmiyor, umarım oğlunuz bunu sizden öğrenmemiştir.” Onu kovdurduğunda Mia'nın kendisine döneceğini düşünmüştü.

Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı ama hemen Mia'ya dönüp, "Bu çok ağır bir suçlama," dedi. "Gerçekten buna inanmamı mı bekliyorsun?"

"Beni takip ettiğine dair kanıtlarım var." Mia telefonunu uzattı ama James kıınıldamadı. Mia dudağının köşesini ısırıp, "Hastanenin parasını çaldığına dair kanıtım olsa ne yapardınız?" dedi.

Birkaç dakika gergin bir sessizlik oldu, nihayet James, "Kanıt toplayabilirsen ama kulaktan dolma şeyler değil, gerçek kanıtlardan söz ediyorum, işini geri alırsın," diye cevap verdi.

Mideme bir yumruk yemiş gibi oldum, aniden midem bulanmaya başlamıştı. Bu iş onun hayaliydi ve şimdi önüne gümüş tepside sunulmuştu. Ona bu fırsatı kabul etmemesi için yalvarmak, ona burada ne kadar ihtiyacım olduğunu söylemek istesem de böyle bir şeyi asla yapmazdım.

"Teşekkür ederim ama burada çok sevdiğim bir ailem var," dedi ama yanakları kıpkırmızı olmuştu, hemen bana döndü.

Bizden mi bahsediyordu? Kalbim deli gibi çarparken başım dönmeye başladı ve onu kucağıma alıp omzuma atarak River'ı da bulup buradan defolup gitmek istiyordum.

James onu tepeden tırnağa süzdü. Ardından adam, "Ona sen karar verirsin ama kanıt bulursan, Jason'ın yaptıklarının cezasız kalmayacağını bil. Şimdi izin verirken konuşma yapmam gerek," diyerek kartvizitini ona uzatıp aniden uzaklaştı.

"Benimle gelmen gerek." Sesim nedense fısıltı gibi çıkmıştı.

Belki de ses tonumda gizlenen çaresizlik yüzünden, hiçbir şey söylemeden peşimden geldi. Salonun arka tarafında bir kapı vardı, gizlice girdik.

Kapı bir depoya açılıyordu, içeride farklı sandalyeler ve üst üste dizilmiş masalar vardı. İçerideki tek ışık kaynağı yukarı-

daydı, yüksek tavandaki titrek ampuller odadaki eşyalara gölge düşürüyordu.

Aceleyle, “Özür dilerim,” dedi. “Öyle söylememeliydim, henüz bu konuda konuşmadık bile.”

Yüzünü ellerimin arasına aldım ve şehvetli öpücüklerimle sözünü kestim. “Mia, seni seviyorum.”

“Sırf ben öyle dedim diye söylemek zorunda değilsin.”

“Dalga mı geçiyorsun? İçimde öyle derin bir yer edindin ki sana olan aşkım nerede başlıyor, nerede bitiyor inan bilmiyorum. Sanki bir olmuşuz. Sen benim her şeyimsin ve hayatımda olduğun için minnettarım. *Seni çok seviyorum.*” Gerçekten de böyle hissediyordum.

“Yani beni seviyorsun?” Sesi titreyince kalbim göğsümü delip geçecek gibi hissediyordum.

“Hep de seveceğim.” Dudaklarına bir öpücük kondururken dudaklarını benim için aralayınca inledim. Tadı şampanya gibi ferahtı ve dudaklarını yalarken onu kapının yanındaki duvara dayadım.

Ellerini saçlarıma gömüp beni iyice kendine çekti, aramızdaki mesafeyi kapatmaya çaresizce ihtiyaç duyuyor gibiydi. Ondan uzaklaşıp çenesinden boynuna doğru öpücükler kondurarak inmeye başladım.

Başını duvara yaslayarak bana daha fazla yer açarken, “Tekrar söyle,” dedi.

“Seni seviyorum.” Kulağını ısırdım ve dokunuşum tüylerini diken diken ederken gülümsedim. “Seni seviyorum, Mia.”

Saçlarımı daha sıkı kavrayıp beni dudaklarına çekti ve aç, muhtaç öpücüklerle beni öpmeye başladı. Ben de aynı arzu dolu öpücüklerle ona yöneldim.

Tırnaklarını boynuma saplayıp sürtünmek için uyluklarını bana doğru kaydırıldı. Elbisesini mahvetmemek için elimden ge-

leni yaparak eteğini yukarı kaydırıp bacaklarını belime dolayana kadar onu kaldırdım.

Arzulu bir iç çekişle dudaklarımdan uzaklaştı.

“Sana ihtiyacım var, Mia. Şu an sana çok feci ihtiyacım var.”

Sertleşmiş aletime sürtünerek ihtiyacım olan cevabı verdi.

“Benim de! Tanrım, benim de!”

Tek elimle kalçalarını kavrayıp onu duvarla arama sıkıştırdım, sonra da iç çamaşırını yırtıp cebime attım. Pantolonumu ve *boxer*ımı ayak bileklerime kadar kaydırıp aletimi ona bastırdım ve içine girdim. Sonra duraksadım, zihnim allak bullak olmuştu. Bu romantik bir şey olmalıydı, kapalı kapılar ardında gizli gizli sevişmek olmazdı. Göğüslerimiz birbirine temas ettiğinde yemyeşil gözleriyle bana baktı.

“Seni seviyorum,” dedi ve aletimi içine almak için vücudunu hareket ettirdi, kendime hâkim olamadan daha derine girdim.

“Sonra bunu çok daha yavaş ve çok daha tatlı bir şekilde yapacağız,” deyip onu ikna etmeye çalıştım.

Ama alt dudağımı ısırıp, “Kapa çeneni de becer beni,” dedi.

Bu sözleri karşısında inledim, elimde tuttuğum azıcık kontrolü de kaybetmiştim. İçine girerken sırtını duvara yasladım. Ben her santimimi içine sokarken Mia, giderek daha fazla inlemeye başlamıştı. Arzulu inleyişlerini dudaklarımla böldüm. Sırtımın alt kısmı karıncalanırken bu hissiyat kalçalarımın doğru yayıldı. Orgazm vücudumu ele geçirmeye çalışırken aletim giderek sertleşti.

Siktir, benimle aynı zamanda boşalamayacak.

Alnımı ona dayayıp dişlerimi sıkarak, “Çok yaklaştım. Birlikte gelelim,” dedim.

Kafasını salladı ve aldığı her nefeste inliyordu. Elimi bacak arasına kaydırıp başparmağımla klitorisinde daireler çizmeye

başladım. İnlerken sırtını duvardan uzaklaştırdı ve ben onu okşamaya devam ederken kollarımda titredi. Çıkardığı sesleri dinlerken inlemeleri kesilene ve orgazmın hissi onu sarsana dek hızımı artırıp azalttım.

Onun peşinden hazzın doruğuna ulaştığımda bacaklarım sarsılmaya başladı.

Boşalmanın etkisiyle başım dönünce boynuna gömüldüm, onun kalbi de benimki kadar hızlı atıyordu, ikimiz de sonunda orgazmın etkisinden kurtulduk.

Bacaklarını indirip kızaran yanaklarına baktım ve gülümse-dim. Telefonumu çıkarıp bacağından akan beyaz sıvının fotoğ-rafını çekip River'a gönderdim, sonra da elbisesini düzelttim.

Temizlik zamanı. Ön kapıda buluşalım,
sonra da buradan defolup gidelim.

River: Temizleme. Madem kızımızı bensiz
becerdin, tadına onun teninden bakacağım.

Aletim şimdiden sertleşmeye başlamıştı, bu ikisi benim so-num olacaktı.

Mia parmak ucunda yükselip kulağıma, "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Gözlerimi kapattım ve kelimeleri ruhuma işlerken göğsüm sıkıştı. "Ben seni daha çok seviyorum."

Yorganı Mia ve River'ın üstüne çektim, üçüncü tur bittiğinde yorgunluktan uyuyakalmışlardı. River onu sıkıca kucaklamış, Mia da sanki birbirlerine yeterince yakın değillermiş gibi onu göğsüne sıkıca bastırmıştı.

Onları seyrederken hissettiğim duygu yoğunluğu yüzünden güçlükle nefes alıyordum. Bu ânı tabii ki çok kez hayal etmiştim ama umutlanmak beni korkutuyordu. Onlarla olmak, mutluluğun sırrını bulmuşum gibi hissettiriyordu ve bunu kaybetmeyi hiç istemiyordum.

Mia beni sevdiğini söylediğinde hissettiğim özgürlüğü daha önce hiç deneyimlememiştim. Sanki dünyamda eksik olan o parça yerine oturmuştu. River'ın alnına dökülen saçlarına uzanıp onları yüzünden çektim. River'a da feci, dönüşü olmayan bir biçimde âşıktım. Sanırım bu başından beri böyleydi ve onun da bana aynı duyguları beslemediği bir durumda hayatta kalabileceğimi sanmıyordum.

Elli Yedi

MIA

Son yedi gün fazla hızlı geçmişti. Alex ve River hokey antrenmanlarıyla meşgulken ben de hastanedeki yeni işime başlamak için oradan oraya koşturuyordum. Bu süreçte onları özlüyordum ama neyse ki geceleri yokluklarını fazlasıyla telafi ediyorlardı.

Normalde bugün izinliydim ama Gerard bana, Boston'da olduğunu ve buluşmak istediğini söyleyen bir mesaj atınca hemen kalktım.

Aynadaki yansımama bakıp utanç içinde başımı eğdim ve dolabımı kurcaladıktan sonra nihayet kare yaka, siyah biye detaylı, şık bir gri elbisede karar kıldım. Saçlarımı aceleyle profesyonel görünecek bir model yaptım, haftalarca sürececek bakımların tamamını saniyeler içinde yapmaya çalışıyor gibiydim. Derin bir nefes alıp çantamı kaptım ve lobiye indim.

On beş dakika süren bir Uber yolculuğunun ardından, Gerard'ın ofisinin bulunduğu kata çıktım. Görevli bana endişe

dolu bir bakış attı ama ne olduğunu sormama fırsat kalmadan Gerard beni içeri çağırdı.

Beyaz saçlarını geriye yatırmış hâlde masasında oturuyordu ama yüzünde o her zamanki sıcak gülümseme yoktu. “Jason McKay’i tanıyorsun.”

Başımı odadaki sandalyeye döndürünce eski sevgilimle yüz yüze geldim. Boğazım yanarken ona, “Burada ne işin var?” diyerek çıktım.

Gerard araya girip, “Jason, profesyonellikten uzak bazı davranışlarından bahsetti,” dedi. Önüme iki fotoğraf koydu. Biri Alex’le arka odaya girerken diğeri de çıkarken çekilmişti. Midem düğüm düğüm olmuştu. Elbisemin eteği yamuktu ve saçlarım duvara yapıştığı için dağılmıştı.

“Sana bunu kabul etmeyeceğimi söylemiştim. Üzgünüm, Doktor Brooks ama Astrocorp, şu andan itibaren Çocuklar İçin Protez’deki tüm yatırımlarını geri çekiyor.”

Başım dönünce dengede kalabilmek için dizlerime yüklen dim. “Ne? Olmaz, yapamazsınız. İstedığınız her şeyi yaptım. Daha fazla fon topladım ve ulusal çapta yankı uyandıran bir projeye imza attım. Hedefe çok yaklaştık.”

Gerard anlayışlı görünse de tepki vermedi. “Emin ol yaparız. Bu skandal patlak verdiğinde Astrocorp bunun bir parçası olmak istemez.”

Jason bana sırtarak bakarken bir yandan da sakız çiğniyordu.

Umutsuzluğum öfkeye dönüşmüştü ve bir adım öne çıkarak iki elimi Gerard’ın masasına koydum. “Bunu kim nasıl öğrenecek?”

Gerard, karşısında bir çocuk varmış gibi derin bir nefes verip, “Jason seni gördüyse herkes görebilir,” dedi.

Jason’ın bizi görmesinin sebebi o partide beni takip etmesiydi ama bunu açıklamaya tenezzül bile etmedim. Belki de peşime profesyonel birini takmıştı.

“Bu kadar mı yani? Onca emekten sonra?” Öfkeden gözlerim yaşarırken hızla gözlerimi kırıştırdım.

Gerard kaşlarını kaldırıp parmaklarını önünde birleştirdi, yüzündeki ifadeye bakılırsa kararından dönmeyecekti. “Bu kadar. Şimdi gidebilirsin.”

Jason’a dönüp iyice yaklaştım ve parmağımı göğsüne bastırdım. “Bana bulaştığın için pişman olacaksın, artık sana bu kadar nazik davranmayacağım.”

Jason bir kahkaha patlatıp, “Öyle mi, ne yapacaksın?” diye sordu.

Kendimden emin bir şekilde gülümsedim. “Seni mahvedeceğim.”

Gözleri fal taşı gibi açıldı ama o bir şey söyleyemeden çoktan arkamı dönmüştüm. Ona el sallayıp, “Kalan özgürlüğünün tadını çıkar,” dedim.

Sonra da Gerard’a dönüp, “Başta benim için kendini riske soktuğun ve yaptığın her şey için sana minnettarım ama ilişkinin bir sorun teşkil etmeyeceğini bilsen iyi olur,” dedim. “Çocuklar İçin Protez, hayal edebileceğimden daha başarılı bir noktada. Ülke çapında viral oldu ve fon, şirketinin teklif ettiği miktarın dört katma çıkmış durumda. Üstelik her gün daha da artıyor. Bunu o oyuncular sayesinde başardım. Sen her adımında benden şüphe ederken onlar bana inandı. Harika bir projenin parçası olma şansını kaçıırıyorsun.”

Gerard, birkaç saniye öncesiyle kıyaslandığında biraz daha tereddütlüydü. “Doktor Brooks. Mia. Senin başarısız olmanı hiçbir zaman istemedim.”

“Benim için endişelenme, artık senin desteğine ihtiyacım kalmadı.”

Gözlerimi kırparak kapıdan çıktım ve asansöre doğru yürürken sırtımı dikleştirdim. Döğmeye basarken son birkaç dakikayı tekrar gözden geçirip duygularımı tarttım.

Kalp atışlarımı kulaklarımda hissederken damarlarımda bir öfke patlaması olduğunu fark ettim. Ama hissettiğim hayal kırıklığı, diğer duygularımın yanına bile yaklaşamıyordu. Aşağılık eski sevgilimle sonunda yüzleşmişim ve şimdi onu alt etmek için elimden gelen her şeyi yapacaktım. Asansöre adımımı atıp merakla beni seyreden görevliye sıırttım.

Kapı kapanmak üzereyken Jason aralıktan elini uzatıp içeri girmeyi başardı. Alaycı bir gülümsemeyle bana baktı. Asansörden çıkmamı engelleyince öfkem daha da arttı.

Tehditkâr bir tavırla karşımda dikilip kıstığı gözleriyle bana delici bakışlar atmaya başladı. Her kelimesinin tadını çıkarıyormuş gibi yavaş yavaş konuşmaya başladı. “Babamla konuştun diye kendini çok akıllı mı sandın? Üstün olduğunu mu zannediyorsun?” Elini uzattı ama hızlıca onu itince yüzünde alaycı bir ifade belirdi.

“Sence arkadaşlarının koçu, seninle yattıklarını öğrenince ne düşünür? Acaba bu yaratmak istedikleri düzgün sporcu imajına yakışır mı?”

Bir an kalbim duracak gibi oldu ve midemde bir rahatsızlık hissettim.

“Bu fotoğrafları sızdırmak benim için çok kolay.” Jason bana şeytani bir gülümseme attı, keskin dişleri ışıktaki parlıyordu. “Eminim bunun için bana ödeme bile yaparlar.”

Öfkeden gözüm dönmüştü, ondan nefret ediyordum. Çıglık atmak, bağırarak, hatta yüzüne tükürmek istiyordum. Bu onun için sadece bir oyundan ibaretti ama Alex ve River benim bütün hayatımdı.

Jason kaşlarını kaldırdı, beni köşeye sıkıştırmanın verdiği öz güvenli tavrı her hâlimden belliydi. O an gözlerim yaşardı ve nefret damarlarımdan hızla aktı. Derin bir nefes alıp öfkemi yuttum çünkü ona istediğini vermezsem bedelini Alex ödeyecekti.

Çaresizliğin ağırlığı omuzlarıma çökerken içimde aşağılanma duygusu alevlendi. Jason'dan nefret ediyordum, bana kendimi çok değersiz ve çaresiz hissettiriyordu. Alex ve River'ın bana hissettirdikleri ise tam tersiydi. Ne kadar çok öfkelenmek ve bağırarak istesem de gerçekten benim için önemli olan tek şey ikisiydi. Egomun sesine kulak asmadan yumruklarımı sıktım ve boğuk bir sesle, "Lütfen yapma, babana her şeyin yalan olduğunu söylerim. Kıskandığım için söylediğimi anlatırım," diye yalvardım.

Jason pis pis sırıttı. "Artık çok geç, Mia. Yaptığın her şeyin bedelini ödeyeceksin."

Göğsümü giderek sıkıştıran mengene beni sonunda nefes alamayacak hâle getirince tüm mantığımı alıp götürdü. Dişlerimin arasından, "Ne yaptın sen? Ne yaptın, seni bencil pislik!" dedim. Kan damarlarımdan öfkeyle akarken bağırıp çağırdım ve kendime hâkim olamadan dengemi sağlamak için takım elbisesinin yakasını tutup dizimle aletine vurdum.

İki büklüm bir hâlde inledi, sonra acıyla bir ses çıkardı. Hoşuma gitmişti.

Alaycı bir şekilde, "Bu kadar küçük bir şey acımaz sanmıştım," dedim.

"Siktiğimin orospusu." Dişlerinin arasından hırladı ama başını kaldıramıyordu. Artık ondan korkmadığım için benimle ne yapacağını bilmiyordu.

Asansör biyledi ve kapı arkasından açıldı. Yüzüme bakmadan ödle bir yavru köpek gibi kaçıp gitti.

Duvara sırtımı dayayarak ayakta durdum ve son birkaç dakikada yaşananları sindirmeye çalıştım. Sponsorluğumu kaybetmenin hayal kırıklığı kısa sürede o ofiste Jason'ı tehdit etmenin verdiği hazzı dönüşmüştü. Söylediklerini hatırlayınca kanım dondu.

“Sence arkadaşlarının koçu, seninle yattıklarını öğrenince ne düşünür? Acaba bu yaratmak istedikleri düzgün sporcu imajına yakışır mı?”

Suçluluk duygusundan midem bulanıyordu ve dünyam başıma yıkılmıştı. Alex için kaptanlığın ne kadar önemli olduğunu, takımın imajlarını ne denli önemsedığını biliyordum. Şimdi Jason benim yüzümden bunların hepsini mahvedecekti. Bu farkındalık yüzüme bir tokat gibi inerken cesaretimi yitirdim. Onlara bunu nasıl söyleyecektim?

Eve gitmekten vazgeçtim. *Ev.* Sanki oraya evim diyebilecek durumdaydım da...

Onun yerine bir yere oturdum ve Jason'ın yapacağı şeyin beni mahvetmesine izin verdim.

Oğlanlara bunu nasıl söyleyecektim?

Cebimdeki telefonum titredi, mesajın kimden geldiğini bildiğim için hemen bakamadım.

Alex: Nasıl geçti, Kedicik?

Beş dakika cevap vermediğim için bir mesaj daha attı.

Alex: Hâlâ onunla mısın? Çıktığında mesaj at.

Restoranda boş boş oturmamak için sipariş verdim ve tabağımdaki yemeği çatalımla itip kakmaya başladım. Midem o kadar çok bulanıyordu ki yemek yiyemiyordum.

River: Mia. Bir saat oldu. Neredesin?

Alex: İyi olduğunu anlamamız için mesaj at.

River: Antrenmanı erken bitiriyoruz. Umarım evdesindir.

Antrenmandan erken çıkarlarsa başlarının belaya gireceğinden emin olduğum için hızlıca bir mesaj yazdım.

Üzgünüm, zaman nasıl geçti anlamamışım. Sorun yok.

Onları gördüğüm an kendimi kaybedecektim ve beni teselli etmek isteyeceklerdi. Jason, Alex'in kaptanlık fırsatım elinden alacaktı ve bu *benim* suçumdu.

Aradan bir saat geçtikten sonra telefonum yeniden titredi.

Alex: Evdeyiz. Neredesin?

Alex: Mia, beni endişelendiriyorsun.
Çabuk nerede olduğunu söyle.

River: Ne oldu?

River, iyi olmadığımı hep anlıyordu ama bu defa bu hâlimi düzeltmesine izin veremezdim.

Telefonum çaldı ama açmadım, sesini kısıp aramanın sonlanmasını bekledim. Bu işi çözmem, bu hatayı düzeltmem lazımdı.

Arkadaşıma ihtiyacım vardı. Sidney'yi aradım.

Telefonu hemen açtı. "Alo?"

"Selam."

"Neredesin? Parlamentodan yeni çıktım ve seninkilerden bir milyon tane mesaj gelmiş."

Hıçkıldım.

"Mia, neyin var? Anlat."

Kendimi tutamayıp her şeyi anlattım, sessizce konuşmamın bitmesini bekledi.

Sonra da, "Özetle," dedi. "O aşağılık eski sevgilin sponsoru kaybetmene neden oldu ve şimdi Alex ve River'ın imajını zedelemeye çalışıyor. Sen de bu yüzden senden nefret edeceklerini mi düşünüyorsun?"

"Kendimden nefret ediyorum. Böyle olacağını tahmin etmeliydim."

"Sence onların da bu konuda söz hakkı yok mu? Üniversitede değiliz, Mia. Alex ve River iki yetişkin insan. Hemen eve git ve onlara olanları anlat." Profesyonel ses tonunu bozmayınca burnumu çektim. "Sana hemen eve git dedim, Mia. Yoksa oraya gelir seni zorla eve götürürüm."

Avuçlarımı yüzümde gezdirip derin bir nefes aldım. "Tamam."

"Seni aramaları için bir ekip göndermeden önce onlara bir mesaj at."

Sesi artık daha yumuşaktı, gülümseyince biraz daha rahatladım.

"Seni seviyorum Sidney."

"Ben de seni seviyorum, bebeğim. Şimdi gidip bu işi hallet. Ayrıca Mia..."

“Efendim...”

“Jason’ı mahvedeceğiz.”

İçimde bir kıvılcım çaktı ve nihayet derin bir nefes aldım. Telefonu kapatınca oğlanlara hızlıca bir mesaj gönderdim.

Eve geliyorum.

Alex: Tanrı’ya şükür.

Alex ve River beni salonda bekliyorlardı. İçeri girer girmez Alex yanıma gelip bana sarıldı ama River sırtını duvara dayamış, kollarını göğsünde birleştirmişti ve dişlerini sıkmış hâlde bana bakıyordu.

Gözümden tekrar yaşlar süzülürken Alex bir adım geri çekilip yanaklarımı sildi. “Ne oldu? Kimi öldürmek zorundayım?”

Yanaklarımdan yaşlar süzülürken gülümsedim. Her şeyi mahvettiğimi ona nasıl söyleyecektim?

River, “İçeri geçelim,” deyip bana arkasını döndü ve yürümeye başladı. Tavırlarında hak ettiğimin farkında olduğum bir soğukluk vardı.

Ellerimi Alex’in saçlarına gömüp onu kendime çektim ve parmak uçlarımda yükselip öptüm. Ciğerlerim nefes almam için çırpınırken başım dönse de geri çekilmedim. Eğer bu son öpücüğümüzse, her bir ânını zihnime kazıyacaktım.

Geri çekilip yüzümü süzmeye başladı ve gördüğü şey hoşuna gitmemiş gibi kaşlarını çattı. Ellerini boynuma dolayarak, “Mia,” diye fısıldadı.

Nazik dokunuşu canımı yakmıştı ve gözyaşlarıma engel olmadım. Onu, *onları* istiyordum. Bu adaletsizliğe karşı mücadele hâlindeydim. Alex imajını düzeltmediği takdirde koçun onu takas etmekle tehdit ettiğini söylemişlerdi. Jason’ın nasıl biri olduğu ortadaydı ama bu konuda haklıydı. Destek verdiği derneğin kurucusuyla birlikte olmak, çapkınlığın en büyük kanıtıydı ve herkes bunu konuşacaktı. Yaptığı onca destek, fermuarını kapalı tutamadığına dair ağız sulandıran dedikoduların gölgesinde kalacaktı. Bunun önemini kimse umursamayacak, sadece Alex Grayson’ın tam da tahmin ettikleri gibi biri olduğunu söyleyeceklerdi. Dişlerimi sıktım. Onu kimse tanımıyordu, benim bildiğim yüzünü kimse bilmiyordu. Koçun onu takas etmesine izin veremezdim. Takımdan ayrılmasının sebebi olmak, kalbime bir hançer saplanması farksız hissettiriyordu. Şimdi ellerindeki tek seçenek benimle ilişkiyi kesmekti ve bu ne kadar canımı yaksa da buna izin vermek zorundaydım.

Alex başparmağıyla gözümde akan bir yaş silince kendimi onun kollarına bıraktım. Sertçe yutkunurken yüzünde endişeli bir ifade belirdi. “Neden veda ediyormuşsun gibi hissediyorum, Kedici?”

Gözyaşlarımı güçlükle bastırırken ona doğruyu söyledim. “Sana ne yaptığımı anlatırsam benden ayrılacaksın da ondan.”

Alex, yüzüne bir tokat indirmişim gibi başını geriye düşürdü. “Asla.”

Bunun doğru olmasını o kadar çok istiyordum ki çenem titredi. Kollarından kurtulup içeri girdim. Bu işi hallettikten sonra bir köşeye kıvrılıp mahvolmak istiyordum.

River mutfak tezgâhına yaslanmış, kollarını kavuşturmuş hâlde beni süzüyordu. Ondan bir öpücük almak, beni sarıp sarmaladığını hissetmek ve bu hissi saklayıp geceleri hatırlayabilmek için can atıyordum.

Aramızdaki mesafeyi kapatmak için kıpırdamadı, hep gözlemci biri olmuştu ve yüzümü bir kitap gibi okuyabiliyordu. Alex de onun yanına gidip bana endişeli bir biçimde bakmaya başladı.

River tek kaşını kaldırıp başını yana eğdi ve “Ne olduğunu anlat, Mia,” dedi. “Senin bize zarar vereceğine asla inanmıyorum.”

Bu yanıtı beklemediğim için dişlerimi sıktım ve dudaklarımı birbirine bastırıp birkaç nefes aldım. “Jason ilişkimizi herkese ilan edecek. Muhtemelen kısa sürede tüm haber kanallarında yer alır.”

Alex bir kahkaha patlattı, duruşu gevşemişti. “Bu muydu yani? İlişkimizi ilan etmek için zaten can atıyorum.”

Kaşlarımı çatıp başımı iki yana salladım. “Ama koç, düzgün bir imaj sergilemezsen kaptanlığı alamayacağını söylemedi mi? Seni takas edebilir! Çalıştığın derneğin koordinatörüyle yatmak imajını kirletecek.”

Alex aramızdaki mesafeyi kapatıp gözlerimin içine baktı. “Bana bak, Kedicik. Bunların hiçbirinin bir önemi yok. Ne kariyer, ne maç. Özellikle de kaptanlık. Hiçbirini seninle, bizimle kıyaslayamam.” River ve beni işaret etti. “İnsanlar ne isterse onu düşünür, buna engel olamazsın.” Başparmağıyla gözümde akan yaş sildi. “Kendi kurallarımızı kendimiz koyarız, Mia. Önemli olan tek şey bizim ne düşündüğümüz. Farkı kendi seçimlerimiz yaratır. Ben bizi seçiyorum, hep de bizi seçeceğim. Sonucu umurumda bile değil. İkiniz de yanımda olduğunuz sürece ihtiyacım olan her şey hayatımda demektir. Benim sorum, senin bizi seçip seçmeyeceğin.”

Başım dönerken güçlükle nefes aldım, gözlerimden yaşlar akarken, “Tabii ki,” dedim.

River bize doğru gelince Alex geri çekilip River’ın bana sarılması için alan açtı. River gözlerimin içine bakıp, “Gitmene izin vermek hayatımın en büyük hatasıydı, senin için savaşmam gerekirdi. Bir kez daha aynı hataya düşmeyeceğim,” dedi.

Dudaklarıma yaklaşıp nefessiz kalana kadar beni öptü. Sonra da geri çekilip Alex’in omzuna kolunu attı. “Sen bizimsin, biz de seniniz. Bu hep böyleydi, her zaman da böyle olacak. Asla değişmeyecek. Seni seviyorum.”

Seni seviyorum cümlesi kafamda yankılanırken olduğum yerde donakaldım.

Olay, umurlarında değildi. Skandalı önemsemiyorlardı.

Gözlerimden yaşlar boşaldı. “Tekrar söyle.”

“Seni seviyorum.”

“Her şeyi mahvetsem bile mi?”

Alex arkamdan bana sarıldı ve yüzünü boynumun kıvrımına gömdü. “Özellikle de her şeyi mahvettiğinde. Fark ettin mi bilmiyorum ama işleri senin için yoluna koymaya bayılıyoruz.”

River biraz tereddütlü davranınca ona cevap vermediğimi fark ettim. Beyaz yakasını tutup onu kendime çektim.

“Seni seviyorum. İkinizi de o kadar çok seviyorum ki bu canımı yakıyor. Yapabileceğim en aptalca şey sizi sevmekti. Kalbimin paramparça olacağını düşünüyordum, mahvolacağımı düşünüyordum. Ama söz konusu sizken kendimi nasıl durdura-
bilirim ki?”

Elli Sekiz

MIA

FaceTime çağrısına cevap verdiğim anda Sidney, iPad'imin ekranında belirdi ve bir çığlık atarak, "Buldum!" dedi. Mısır gevreğimi hazırlarken tableti tezgâha koymuştum ama ne söylediğini duyunca paketi elimden bıraktım.

"*Buldum* derken?"

"E-postana bak. Bağlantımız başardı, altın değerinde bir iş çıkardık, Mia." Sidney'nin heyecanı şimdi bana da bulaşmıştı.

Gelen kutumu açtığımda, "Somut Delil" başlıklı bir e-posta karşıma çıktı ve heyecandan ellerim titremeye başladı.

Hızla e-postayı açtım ve içinde yazanları okurken ağzım açık kaldı.

"Buna nasıl ulaşmış?" Grafikler ve formlarla dolu paragrafların içinde birkaç hastaneden Jason'ın banka hesabına ulaşan kanıtlar vardı ve düşündüğümden çok daha büyük bir şey söz konusuydu.

Sidney, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, "Üzümünü ye, bağını sorma," dedi. "Sence bunlar yeterli mi?"

Şaşkınlığım hâlâ geçmemişti, birbiri ardına dizilmiş kanıtları gözden geçirirken başımı aşağı yukarı salladım. Sonra da ekranı ona çevirip gözlerinin içine baktım. Ağzım kulaklarıma varacaktı. “Tanrım, o pisliğin işi bitti.”

Alex arkamdan yaklaşıp bir elini belime, diğerini tezgâha koydu. “Sidney, kızımıza ne yaptın bakalım? Onu bu kadar heyecanlandırabilecek tek kişi biziz.”

Sidney, “Bu konuda daha iyi olmak benim suçum değil,” diyip sırtıttı.

Birden ekranda Jax belirdi. “Senin adına çok sevindim, Mia ama ben de eve şimdi geldim ve kızımı kaçırmam gerek.”

“Bir dakikaya daha—” Jax onu kucaklayıp kameradan uzaklaştırdı. cümlesi yarıda kaldı.

“Gelişmelerden haberdar et, bu işe yaramazsa o pisliği ziyarete gidebilirim.”

Sidney başını Jax’ın arkasına yaslayıp, “İşe yarayacak,” dedi ve Jax, onun kışına bir şaplak indirip sırtarak aramayı sonlandırdı.

Alex başını omzuma yaslayıp iPad’in ekranına baktı. “Yeterli mi?” Gördüklerimi ona da gösterince Alex bana daha sıkı sarıldı.

“Evet, işi bitmiş.” Alex’in elinden kurtulup odamıza doğru yürümeye başladım. “Bir şey almam gerek.”

Odaya girdiğim anda beline sardığı havlu dışında çıplak ve sırlıklam olan River’ı gördüm. Kaslı vücudunu ve göbek deliğinden aşağı kadar uzanan tüylerini izlerken donup kalmıştım.

“Bir şeye mi ihtiyacın var, güzelim?” River’ın sesi beni düşüncelerimden çekip almıştı. Şakacı ve yumuşacık ses tonu içimi ısıtmıştı.

Yanıma gelip ellerimi sıcak teninin üstüne koydu, ben de parmak uçlarımda yükselip dudaklarına bir öpücük kondurdum. “Biraz kaos çıkaracağım, benimle misin?”

“Her zaman, Mia. Her zaman.” Göğsüne dokununca River titredi.

“Güzel çünkü yardımın lazım.”

Çantamı karıştırıp James McKay’ın kartını çıkardım. Kartı bana verirken onu arayacağımı düşünmediğinden emindim ama şu an küçük duruma düşen kişi kendisi olmuştu.

E-postayı ona gönderip cesaretimi kaybetmeden numarayı tuşladım.

“Alo.” Hattın öteki ucunda Jason’ın babasına ait olduğundan emin olduğum o gür ses duyuldu.

“Merhaba, ben Doktor Mia Brooks. Oğlunuzun suçlamaya çalıştığı kız.” Kelimeler ağzımdan güçlkle çıkmıştı, sinirlerim gerilince nefes almakta zorlanmaya başladım.

River güçlü kollarıyla beni sarıp kulağıma, “Nefes al, güzelim,” diye fısıldadı. “Başarabilirsin.”

Derin bir nefes alıp James’in sözlerine kulak verdim.

“Beni aradığına göre, iddialarını destekleyecek bazı kanıtların olmalı. Bu konuyu asla hafife almayacağımı bil, Bayan Brooks. Bu söylediğim ikiniz için de geçerli.”

En kendimden emin tavrımla, “Doktor Brooks,” dedim ve “Size bir e-posta gönderdim,” diye ekledim.

Bir dakikalık bir sessizliğin ardından James şaşkın, kısıp bir sesle, “Seninle iletişime geçeceğim,” diye cevap verdi.

Sonra da telefonu kapattı.

Bu mu yani? İletişime geçecekmiş.

Alex arkamdan odaya girip iPad’in ekranını River’a gösterdi.

“Şuna bak, o herif boku yedi.”

Onlara döndüm. “Beklemek beni öldürecek.”

Alex beni omzuna atıp kıcıma sert bir şaplak attı.

“Merak etme, Kedicik. Biz seni oyalarız.”

Ninova

James'e e-postayı gönderdikten bir hafta sonra stiletto ayakkabılarımla bacak bacak üstüne atıp aşırı lüks bir koltukta otuyordum. Jason'ın babası dün beni arayıp Boston'daki ofisinde görüşmek istediğini söylemişti.

Kendisi şu anda büyük, metal masasında oturmuş, ellerini önünde kavuşturmuştu. Masasının üzerinde bir yığın kanıt duruyordu.

Görünüşe göre dosyaları incelemişti ve bilgileri şüpheli bir kaynaktan almış olsam da belgeler işleri onların cephesinde yürütmeye yetmişti.

Meğer Jason, bana attığı suçlardan çok daha fazlasını yapıyor, babasının payının olduğu tüm hastanelerden ilaç çalışıyormuş.

Buna Boston'da bulunan iki hastane de dâhildi. Bu yüzden üzerime siyah bir takım giyip Jason'ın babasının ofisine geldiği anı kaçırmamak için yerimi aldım.

Bu yüzleşmeyi sabırsızlıkla beklediğimden sabahtan beri çok gergindim. Aylardır Jason'a ağzının payını vermek istiyordum ve nihayet başarmıştım. Yine de hem çok heyecan verici hem de biraz ürkütücü bir durumun içindeydim.

Alex ve River benden desteklerini bir an bile esirgmeden buraya gelip Jason'ın mahvoluşunu seyretmem için beni yüreklendirmişlerdi.

Kapı hafifçe tıklatıldı ve tepeden tırnağa kusursuz giyinmiş bir adam içeri girdi. "Oğlunuz geldi."

"İçeri gönder," dedi James ve gözlerini kapıya dikti.

Jason sırtarak içeri daldı. “Bu acil toplantı da nereden çıktı, bab—”

Benimle göz göze gelince donup kaldı, ona bakarak sırttım. Jason’ın beti benzi atmıştı. “Senin burada ne işin var?”

Ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm, sonra da omzuna elimi koyup ona en küçümseyici bakışımı attım. “Sana benimle uğraştığına pişman olacağını söylemişim. Ve gayet de ciddiymdim.”

James sertçe, “Buraya gel,” dedi ve Jason tiksintiyle beni itip babasının masasına doğru yürüdü. Oturmak üzereyken James ona engel oldu.

“Oturmana gerek yok, uzun sürmeyecek,” deyip dosyayı ona uzattı. Jason kâğıtları karıştırırken alnında ter damlaları birikmişti ve ensesi kıpkırmızı olmuştu.

Başını dosyadan kaldırıp, “Bana komplo kurmuş,” dedi. Sonra da bana dönüp, “Bu kaltak yalancının teki. Onunla barışmam için yalvarıp durdu,” diye ekledi.

Aşırı sinirlensem de kendi mezarını kazmasına engel olmadım.

“Bu bir tuzak diyorum, benim böyle bir şey yapmayacağımı bilmen lazım,” diye devam edip babasına yalvardı ve ona, sayısız kez kıcını kurtaran masum bakışlarından attı.

James masasından kalktı. “İhtiyacın olan her şeyi sana verdim ama yine de benden çalmayı seçtin. Neden?”

Jason güçsüz bir ses tonuyla, “Çalmadım,” dedi.

“Bana. Sakın. Yalan. Söyleme.” James’in gür sesi odada yankılandı.

“Lütfen, baba. Yapmayacağımı biliyorsun. Neden yapayım ki?”

James hayal kırıklığıyla başını iki yana sallayıp telefonundan bir numara tuşladı. “İçeri alın.”

Kapı açılınca iki polis memuru içeri girdi ve Jason’a doğru yürümeye başladı.

Jason arkasını dönüp, “Bana dokunmayın,” diye tısladı.

Jason, ellerinden kurtulmaya çalışırken ikinci polis memuru onu bir bileğinden yakalayıp kelepçeledi. “İşleri zorlaştırma.”

Jason bana nefretle baktı. “Bunu yapamazsın.”

“*Emin ol, yaparım.*” Sponsorluğunu geri çektiği zaman Gerard’ın söylediklerini tekrarlardım. “Bu kadar büyük meblağları çalmak ağır bir suç. Umarım hapishane ortamı hoşuna gider.”

“Seni lanet olası kaltak—” Jason bana saldırmaya çalıştı ama polisler bileğini sertçe çekerek ona engel oldu.

Memur onun önünü kesip haklarından bahsederken odadan çıkardı. “Jason McKay, sessiz kalma hakkına sahipsin. Söylediğin her şey mahkemede aleyhine delil olarak kullanılabilir. Sorgudan önce bir avukatla görüşme hakkın var. Sorgu sırasında yanında avukat bulundurabilirsin. Avukat tutacak maddi durumun yoksa sorgudan önce sana bir avukat atanacak. Avukatın olmadan sorulara cevap vermeye karar verirken istediğin zaman susma hakkına sahipsin.”

Kapı kapanmadan önce arkalarından, “Dikkat et de orada şişlemesinler!” diye seslendim.

James arkamdan, “Sana bir özür borçluyum,” dedi, sesi soğuk ve resmî çıkıyordu.

Hızla ona dönünce topuklularımın sesi odada yankılandı. Omuz silktim, bu adamın ne düşündüğü umurumda bile değildi. “Kabul edildi.” Sonra arkamı dönüp odasından çıktım. Omuzlarımdan büyük bir yük kalkmıştı.

Birkaç dakika sonra asansörden indim ve lobiye gelince durdum. Polis memurlarının kelepçeledikleri Jason’ı götürmelerini izlerken Alex ve River da yüzlerinde kocaman bir gülümsemeyle yanımda duruyordu.

Alex, üzerinde parlak kırmızı harflerle, *Onu Hapse Tıkın*, yazan iki helyum balonu tutuyordu.

Bir kahkaha patlatıp, “Burada ne işiniz var? Evde buluşmayacak mıydık?” diye sordum.

Alex, polisleri işaret edip, “Bu manzarayı kaçıramazdık!” dedi.

River beni sarıp şakaklarıma bir öpücük kondurdu. “Seninle gurur duyuyorum.”

Varlıkları beni rahatlatmıştı, göğsüne yaslandığımda hayatımda oldukları için ne kadar şanslı olduğumu fark ettim.

Başımı kaldırıp çenemi göğsüne dayadım ve gülümsedim. “Başardık!”

Alex elini enseme koyup, “Hayır, Kedicik,” dedi. “Sen başardın. Sidney’nin de yardımıyla. Sence ona hediye almalı mıyız?”

River başını iki yana salladı. “Jax’in ona almadığı hiçbir şey kalmadı.”

Etrafımda şakalaşırlarken içimi kocaman bir sevgi kapladı. “Şimdi ne yapıyoruz?”

River, yüzünde sıcacık bir gülümsemeyle saçlarımı okşadı. “Evimize gideceğiz.”

Kalbim hızla atmaya başlamıştı ve yaşıran gözlerimle savaşmak zorunda kaldım.

Evimiz.

Elli Dokuz

MIA

Alex ve River, gazetecilerden oluşan kalabalığın önünde dururken elimden tutuyordu. Misty, arkamızdan bize başparmaklarını kaldırarak onay verirken Piper, Lucas, Jax ve Sidney de bizi kenardan izliyordu.

Misty, ilişkimizi açıklamanın en iyisi olduğunu söylemişti ve çok da önemli bir açıklama değilmiş gibi gerekli ayarlamaları yapmıştı. Alex ve River'ın ilişkimizi herkese ilan etme konusunda bu kadar istekli davranmasına şaşırmıştım. Bunu kaç kez kanıtlasalar da beni ön plana koymalarına hâlâ şaşıırıyordum.

Arenanın basın toplantısı odasındaydık ve Misty'nin bu toplantı için bilerek izin almadığından emindim.

Öndeki bir muhabir, "Bizi buraya neden çağırdınız?" diye sordu, herkes ne anlatacaklarını duymak için sabırsızlanıyordu.

Alex öne çıkıp, "Açıklamamız gereken bir sırrımız var," dedi. "Aslında size en başından söylemeliydik."

Herkes kendi arasında fısıldaşırken odada uğultular yükseldi.

River, mikrofonu Alex'ten alıp ikimizi de şaşırttı. "Yapmamamız gereken bir şeyi yaptık. Bizi uyarmalarına rağmen elimizden başka türlü gelmezdi. Bu Doktor Mia Brooks, onu Alex'le destek olduğumuz *Center Ice* meydan okumasından tanıyorsunuz ama bilmediğiniz kısmı, ikimizin de ona deli gibi âşık olduğumuz."

Kalabalıktan öyle büyük bir gürültü koptu ki gelen soruyu zar zor duyabildim. "İş yaptığınız biriyle ilişki yaşamak sorumsuzluk değil mi? Bunu pek profesyonel bulmadım."

River'ın yüzünde vahşi bir ifade belirdi. "Ne düşündüğünüz umurumda değil. Söz konusu ikisiyse, bunu önemsemiyorum."

İçimi bir sıcaklık kaplarken River kolunu bana doladı. Batarsak da birlikte batacaktık.

Muhabir geri adım atıp kararına saygı duyuyormuş gibi başını sallamaya başladı. Alex mikrofonu alıp, "Umarım kayıtlara geçmiştir çünkü bu konuyu bir daha konuşmayacağız," dedi. "Asıl değinmek istediğim nokta, Astrocrop'un ilişkimizi öğrendiği an Çocuklar İçin Protez derneğine yaptığı bağışı kesmesidir."

Kalabalığın merakı yerini öfkeye bıraktı ve o an, Alex'in basını bizim tarafımıza çekmeye çalıştığını anladım.

"Ana sponsorun kaybı derneğin ilerlemesine ket vurdu ama bu konuda hepimiz bir şeyler yapabiliriz," diyerek konuşmaya devam etti. "Bu röportajı izleyen herkesi *Center Ice* meydan okumasına katılmaya davet ediyorum, lütfen sizler de tanıdıklarınızı davet edin ve bir değişim yaratmamıza yardımcı olun."

Suratını buruşturmuş bir muhabir, "Bencillik etmiyor musun?" diye sordu. "Kendi kariyerini ve onun sponsorunu mahvetmeye değer miydi?"

Alex sıırttı. "Kesinlikle değer."

Ninova

Misty öne çıkıp mikrofonu aldığı anda omuzlarım gevşemişti. “Bu kadar yeter, bu kadar kısa sürede geldiğiniz için hepinize teşekkür ederiz.”

Misty üçümüzü arka kapıdan dışarı çıkardı ve kapı kapanır kapanmaz odadan gelen sesler kesildi.

Bruins’ın sahibi Damon Everette duvara yaslanmış, bizi süzüyordu. Alex ve River yanımda donakaldı, sonra da söyleyeceklerinden beni korumak istercesine öne doğru bir adım attılar.

“Pişman değilim,” dedi Alex. “İster kaptanlığı elimden al, ister beni takas et. Umurumda değil.”

Adam üçümüze tekrar baktıktan sonra Misty’ye döndü. Bakışları üzerinde fazla kalınca Misty’nin boynu ve yanakları kızardı.

Sonunda, “Kendinizi savunmasanız daha çok kızardım. Basın bu durumu kötü bir şeymiş gibi yansıtmaya kalkarsa Misty bunu halleder. Şimdi, fikrimi değiştirmeden önce gitseniz iyi olur,” diyerek bizi şaşırtacak bir cevap verdi.

Aniden kendimize geldik ve Alex beni birkaç koridordan geçirip arka çıkışa götürdü. Sidney, Jax, Piper ve Lucas bizi orada bekliyordu.

Jax yüzünde gamzelerini ortaya çıkaran geniş bir gülümsemeyle, “Nihayet,” dedi.

Altmış RIVER

Domuz pastırmasının kokusu ve fısıltı konuşma sesleri beni uykumdan uyandırdı. Yatakta yuvarlanıp saate baktığımda saatin onu çoktan geçtiğini gördüm. En son ne zaman bu kadar uzun uyuduğumu hatırlamıyordum. Her zaman en erken uyanıp hazırlanan ben olurdum.

Ayaklarımı yatağın kenarından sarkıtıp Alex'in eşofman altını ve tişörtünü üzerime geçirdim. Burnuma Hindistan cevizi ve tuz kokusu gelirken akşamki yaptıklarımız bir bir gözümün önünde belirliyordu. Dişlerimi sıkıp yürümeye başladım, yanlarına gitmek istiyordum.

Gülen yüzüyle Mia'yı görünce duvara yaslanıp durdum. Elinde spatula, yanağında da biraz un vardı. Üzerine benim beyaz gömleğimi giymiş, alt düğmelerini açık bırakmıştı ve altına giydiği *boxer*ım görünüyordu. Çıplak bacaklarıyla görüntüsü inanılmaz çekiciydi. Henüz beni görmelerine hazır hissetmediğimden inlememi bastırmak zorunda kaldım.

Mia, Alex'e kocaman açtığı gözleriyle bakıyordu; gören de Alex'in onun için ayı gökyüzüne asmak gibi şaşırtıcı bir şey yaptığını zannederdi. Alex de ona sevgi dolu bakışlar atıyordu.

Mia her gece bizde kalmaya başlayınca bize taşınan Crookshanks, ayaklarımın arasında dolanıp miyavlamaya başladı. Onu kucağıma alınca başını çenemin altına sokup göğsüme sürtündü.

Alex tezgâhın arkasından bana sırtarak, "Bakın kimler uyanmış," dedi. Çıplak göğsündeki kaslar gerilirken bana doğru yürümeye başladı. Ben, kedi kucağımda mutfak adasına oturunca Alex de bana taze demlediği kahveyi uzattı. Üzerinde lacivert bir şort vardı ve—

Ağzımı bile açamadan Mia, "Pankek?" deyip önüme bir tabak koydu. Bir şeyler çeviriyor gibilerdi.

"Teşekkürler." Pankekten bir ısırık alıp akçaağaç şurubunun tatlı aroması dilime değdiğinde mırıldandım. Mia benden tarafa geçince parmaklarımı gömleğinin altından geçirip kolumu beline doladım. "Gel buraya."

Ben taburede dönünce kedi kucağımdan atladı. Mia yüzümü dikkatle inceleyip yeşil gözlerini üzerime dikti. Sonra da derin bir nefes alıp, "Alex'le diyorduk ki... Acaba buraya taşınısak nasıl olur?" dedi.

İçimi bir sıcaklık kapladı ve onu kucağıma çekip dudaklarına bir öpücük kondurdum.

Geri çekilince güçlkle nefes alıp, "Bu evet demek mi?" diye sordu.

Bir ona bir de oldukça gergin görünen Alex'e baktım.

"Bunu neden sorduğunuzu bile anlamadım." Mia'nın şakağına bir öpücük kondurup onu kucağımdan indirdim ve adanın diğer tarafına dolaşp kahve fincanımı tezgâha koydum.

Alex'i bir köşeye sıkıştırıp yüzündeki endişeli ifadeyle yüzleşmek için gözlerinin içine baktım.

“Ne oldu?” diye sordum.

Önce ayaklarına, sonra duvara, sonra da tavana baktı. Gözlerini benden kaçırıyordu. Çenesini tutup bakışlarını bana yönelttim. “Söyle.”

“Fazla konuşmayı sevmediğini biliyorum ama sadece bilmeni istedim ki... Seni seviyorum... Şey... Umarım sen de beni seviyorsundur.” Bakışları korku doluydu ve son birkaç kelimeyi söylerken sesi titremişti.

Söyledikleri karşısında şaşırmıştım ve ensesini kavrayıp aramızdaki mesafeyi kapattım. Kelimelerini yutarcasına dudaklarına uzun, yavaş bir öpücük kondurdum. Sonra da nefes nefese kalmış bir hâlde hafifçe uzaklaştım.

“Tabii ki seviyorum. Senin için nefes alıyor, kalbim de onun için atıyor. Bundan asla şüphelen olmasın. Aramızdaki. Biz. Birbirimizin her şeyiyiz.”

Son Söz

MIA

Dokuz Ay Sonra

Dizlerimin üstüne çöktüm ve üzerinde siyah keçeli kalemle *Salon* yazan koliyi kaldırmak için eğildim. Atkuyruğumdan çıkan saçlar terden ıslanıp boynuma yapışmıştı.

Nakliye kamyonu neredeyse boşalmıştı, kutuyu kucağıma alınca ağırlığından kollarım titredi. Dar rampaya bakıp kendimi geçeceğim yola hazırlarken güçlükle yutkundum.

Karşımda yeni evimiz duruyordu. Aylarca ev aramıştık ama Lucas'ın iki bina ötesindeki bu ev karşımıza çıkana dek hiçbirini beğenmemiştik.

Burayı görür görmez bizim için mükemmel olduğunu anlamıştım. Net çizgileri ve ahşap dokunuşlarıyla tasarımı bana Napa'yı hatırlatmıştı. Evi gezmek için arabadan indiğimizde ciğerlerime dolan hava ve terden ıslanmış tenim anılarımı gözümün önüne getirmişti. River o gün evin sahibine reddedemeyeceği kadar yüksek bir teklifte bulunmuştu.

Sendeleyerek ilerlerken elik rampa altımda sallandı ve denge-
mi kaybettim. Midem ağzıma gelirken güçlü kollar belimi kavradı
ve hem beni hem de kutuyu kucaklayıp beni nazikçe yere indirdi.

Alex bana gülümseyip, “Acele etme, Kedicik,” dedi ve yorgun
kollarımdan kutuyu alıp tüy kadar hafifmiş gibi kolunun altına
sıkıştırdı. “Sen bizim özel paketimizsin.”

Az önce düşeceğimi düşündüğüm için kalbim hâlâ deli gibi
atıyordu ama bakışları, kalp atışlarımdan yönünü değıştirmişti.
Birden aramızda yoğun bir enerji oluştu ve manyetik çekim beni
parmak uçlarımda yükselmeye itti. Dudaklarına bir öpücük
kondurmuştum ki...

Lucas bu ölümcül rampadan çıkarken, “Kesin şunu,” deyip
gözlerini devirdi. “Hiç değılse odanıza geçene kadar bekleyin.”

Yanaklarım kızarıırken Alex ona ukala bir gülümseme attı.

“Mia, gel biraz dinlen,” dedi Piper, Sidney de yanındaydı.
Büyük, ahşap salıncakta oturuyorlardı. Büyük gövdesi, salıncağı
bir banktan çok bir yatak gibi gösteriyordu. Burada neler yapaca-
ğımızı düşününce içimi bir heyecan kapladı ama kendimi tuttum.

Alex’e bakınca eğilip şakağıma bir öpücük kondurdu. “Sen
otur, biz hallederiz. River’la sana bu gece yapacaklarımız için
dinlensen iyi edersin.”

Tenim alev alev yanmaya başladı, bana ne yaptığını bildiğı
için yüzüne vaat dolu bir gülümseme kondurdu. Dert değıldi,
ben de onu kışkırtabilirdim. “Bilmem ki, fazla yorgunum. Bu
gece erken yatacağım.”

Parmaklarını enemden boynuma doğru kaydırıp nabzımın
attığı yere dokundu, bakışları yoğunlaşmıştı. “Öyleyse bol şans,
Kedicik.”

“Kesin şunu.” Sidney, Lucas’ın sözlerini tekrarlayıp elindeki
bira bardaklarını kaldırdı.

Ona gözlerimi devirdikten sonra Alex'e dönüp, "Uslu durmalıyız yoksa River bunun bedelini ödetir," dedim.

Alex inleyip kalçamı avuçladı ve dudaklarıma uzun bir öpücük kondurdu. Ona aitmişim gibi, tek ihtiyacı benmişim gibi beni öpücüklerle boğup nefessizlikten ciğerlerim yanana kadar durmadı.

Gülümseyerek geri çekildi. "Eğlenceli olan biraz da bu ya."

Kıcıma bir tokat atıp beni, bize ıslık çalan kızlara çevirdi.

Düzgünce biçilmiş çimlerden geçip dört ahşap basamağı çıktım ve Sidney'nin bana uzattığı birayı alıp yanına oturdum. Elimi yumuşacık minderlerin üzerinde gezdirirken kollarımı dayadığım bölmenin sağ tarafında en az otuz santimetrelik bir boşluk olduğunu fark ettim.

"Dışarısı çok sıcak." Biramdan uzun bir yudum alırken keskin tadı beni serinletti.

"Çok demek az kalır." Piper kıkırdayınca Sidney de gülmeye başladı.

"Siz işten nasıl yırttınız bakalım?" diye sordum ve nemli bardağı yanağıma koyup tenimi soğutmasının keyfini çıkardım. Beni bu kadar terletenin son öpücük mü yoksa dışarıdaki yüzlerce dereceye varan sıcaklık mı olduğundan emin değildim.

Sidney ayağını yere çarpıp salıncağı salladı ve minderlere yaslanıp, "Sen nasıl yaptıysan öyle," dedi. "Gece için dinlenebilelim diye."

Burnumu kırıştırdım. "Bu konuda fazla açık sözlüsün."

Piper araya girip, "Hadi ama. Az önce sevgilinin yüzünü yalamamışsın gibi konuşma," dedi.

Ona cevap vermek üzereyken River üstsüz bir hâlde evden çıktı. Aramızda üç metre bile yoktu, terle kaplı göğsünün her detayını, güneşte parıldayan kaslarının girinti ve çıkıntılarını görebiliyordum.

Onu izlerken ağzım sulanmıştı, Alex'in siyah şortunu beline kadar indirmiş, sık spor ayakkabıları kaslı bacaklarını vurguluyordu.

Kamyonetin yakınından gelen bir ses dikkatimi çekti. Alex de kamyonetin kenarına yaslanmış, göğsü hızla inip kalkarken aynı şehvetli bakışlarla River'ı süzüyordu.

River kaşlarını kaldırıp Alex'e anlamlı bir gülümseme attı. Artık daha sık gülümsüyordu ve her defasında da büyüleniyordum.

Alex nihayet kendine gelip River'ın bakışlarına karşılık verdi ve koliyi elinden bırakıp bir eliyle tişörtünü çıkararak Yunan heykelini andıran göğsünü sergiledi.

River yanımda acı içinde inlerken vücudu titredi. Kahretsin, elimizi çabuk tutmazsak bu ikisi herkesin önünde bir şeyler yapmaya başlayacaktı.

Sidney, bir Alex'e bir River'a bakıp, "Burası bir anda yüz kat daha mı ısındı yoksa bana mı öyle geliyor?" diye sordu.

Jax arkamızdan yaklaşıp, "Umarım benden bahsediyorsundur, Minik Bela," dedi. Sidney başını geriye düşürünce Jax eğilip alnına bir öpücük kondurdu.

Sidney ona utangaç bir hâlde gülümseyip, "Tabii ki," dedi. Sonra da onu tepeden tırnağa süzüp, "O gömleğin neden üzerinde olduğunu açıklar mısınız?" diye sordu.

Jax gülüp gömleğini çıkarınca Sidney dudaklarını ısırıp ona baktı.

Bu çiftlere bakınca işlerimizi bugün bitirmenin imkânsız olduğu açıktı.

Ayağa kalkıp River'a doğru yürüdüm ve salyalarımın akmaması için elimden geleni yaptım. "Her şey yolunda mı?"

Bakışları zifirî bir karanlık gibiydi. "Yatak odasını yerleştirdim."

Alex de bize doğru geldi. "Geç oldu. Kamyon yarına kadar bizde kalacak. Yarın kaldığımız yerden devam ederiz."

Bu sözleri karşısında alaycı kahkahalar koptu ama Alex aldırış etmeden River'la bana doğru yürüdü.

Yanaklarım kızarmıştı, gülümseyerek Sidney'ye baktım. Jax'le o hafta sonu için Lucas ve Piper'da kalacaklardı.

Erkeklerin bu davranışı beni utandırsa da Lucas ve Piper'ın birbirine nasıl baktığını görünce utancımдан eser kalmamıştı.

Farklı katlarda yatacaklarını umdum çünkü belli ki evde biraz gürültü çıkaracaklardı.

River, "Yarın görüşürüz," deyip parmaklarımı parmaklarına doladı ve beni eve doğru çekti.

Girişteki kemerli kapıdan geçerken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Sağda yatak odasının bulunduğu ikinci kata çıkan zarif bir merdiven vardı; eşğin üzerinde de fenerli, kocaman bir avize sarkıyordu.

Sert zemini kaplayan fayans, cilalanmış siyah arduazdandı.

Oturma odasının tasarımı River'ın tarzına uygun olarak karanlık ve kasvetli renk paletinden seçilmişti ama mobilyalar son derece rahat görünüyordu ve Alex'in maskülen tarzıyla uyumluydu.

Evin her alanında mükemmel bir uyum yakalamak için haftalarca bir iç mimarla çalışmıştım. Karakterlerimizin mükemmel bir karışımını ortaya koyduğumu bilmek içimi titretti. Sıcak ahşap detaylar ve bembeyaz tezgâhlar da dâhil, evin her köşesinde üçümüzden de bir parça yer alıyordu.

ALEX

Yeni evimize bakarken Mia'nın yüzü parlıyordu. Eve ne zaman gelse aynı tepkiyi veriyordu ve bu hâli içimi ısıtıyordu.

Geçtiğimiz yılda birçok harika şey yaşanmıştı.

Ninova

Takımın kaptanı olmuştum.

Mia, evlerine gidip bana karşı davranışları yüzünden onlarla kavga ettikten sonra ailem kaptanlığımı kutlama yemeğine gelmişti. Mia ise saçmalıklarına kulak asmayarak onları özür dilemeye mecbur bırakmıştı.

Hatta Stanley Kupası'nı bile kazanmıştık.

Ama bunların hiçbiri, onlarla yeni bir eve yerleşmenin verdiği hisle kıyaslanamazdı. Sanki son birkaç eksik parçam da yerine oturmuştu ve sonsuza dek benimle kalacaklarından şüphem yoktu.

Mia burayı üçümüzün mükemmel bir birleşimi hâline getirmişti ve kapıdan içeri adımımı atar atmaz kendimi yuvamda gibi hissetmiştim.

Ona yaklaşıp şakağına bir öpücük kondurdum, sonra aşağı kayıp dudaklarımı kulaklarında gezdirdim ve kulak memesini ısırdım. Güçlkle nefes alırken parmaklarını bacaklarıma bastırınca onu kendime çevirdim.

Vakit kaybetmeden vücudunu kendime yasladım, göğsünü göğsüme çektim ve ellerimi kaydırıp kıcını kavrarken çıkardığı tatlı inlemeleri dudaklarımla yuttum. Boynuna öpücükler kondurup terinin tuzlu tadına bakarken güçlkle nefes alabiliyordu.

Kapı arkamızdan kapandı ve River arkamdan yaklaşıırken kaslarım gerildi.

İkimiz için ne gibi planları olduğunu bilmiyordum, işleri ilginç kılmaya bayılıyordu, ben de liderliği seve seve ona bırakmıştım.

Omuzlarımın arasına öpücükler kondurmaya başladı ve dudaklarını yukarı kaydırıp dişlerini omuzlarımda gezdirdi. İçim titrerken Mia'nın kalçalarını daha sıkı kavradım, hafif hafif inliyordu. River'ın parmakları vücudumun yanlarında gezinirken tüylerim diken diken olmuştu ve ellerini önümde birleştirip parmaklarını şortumun beline soktu.

Mia birkaç adım geriye giderek ona yer açtı ve River parmaklarını tenimde gezdirirken sertleşmiş aletini kıcıma sürtene dek beni ateşli bakışlarıyla süzdü.

“Aletin benim için kalktı, değil mi bebeğim?” River’ın sesi öyle derin çıkıyordu ki aletimin sertliği canımı acıtmaya başlamıştı.

Başımı sallayıp derin bir nefes aldım ve elini daha aşağı indirmesi için yana kaydım ama bunu yapmayınca inledim.

“Bana ne kadar sertleştiğini söyle.”

Derin bir nefes alıp, “Çok fazla,” dedim.

“Aferin, oğluma.” Elini uzatıp aletimi kavradı ve beni okşamaya başladı. Parmaklarını aletimin ucunda gezdirip akan sıvıyı yaydı.

İnledim. “Siktir, lütfen. Dayanamıyorum, sana ihtiyacım var.”

River boynumu ısırdı, sonra da diliyle acımı dindirdi.

“Dizlerinin üstüne çök.” Bir an için bana söylediğini sandım ama o an Mia’nın önümde yere çöktüğünü gördüm.

*Boxer*ımı hızlıca ayak bileklerime kadar indirdi ve acıdan sızlayan aletimin hizasına geldiğinde inledi. Kocaman gözlerini bize doğrulttu, göz bebekleri büyümüştü. Tanrım, öyle güzeldi ki.

River aletimi yavaş yavaş okşayıp Mia’nın ağzına doğru itti. Mia ise aletimden sızan sıvıyı dudaklarında gezdirdi, bu hâlini görünce testislerim kaskatı kesildi. Ne isterse yapmaya hazırdım.

River talimatlarını sıraladı. “Ağzını aç, dilini dışarı çıkar.”

Mia dediğini yaptı ve River, başı diline değene kadar aletimi okşamaya başladı.

Aletimi bir kez daha sıkıp bırakmadan önce kulağıma eğilip, “Ağzını becer,” diye homurdandı.

Mia da ben de aynı anda inledik ve uyluklarım kendiliğinden öne doğru kaydı. İnleyişi kulaklarımda yankılanırken her defasında aletimi daha derine ittim ve saçlarını kavradım. Öğürünce geri çekildim ama aletimin peşine düşüp beni daha da derinine aldı. “*Siktir, Mia.*”

Dizlerim titremeye başlamıştı ve ben, bana susamış bir biçimde açtığı ağzını becerirken üzerine yığılacak gibi oldum ama River kolunu göğsüme dolayıp beni tuttu ve boğazımı sıkıp nefes almamı engelledi.

Başım uğuldamaya başlamıştı. Mia, aletimi daha da şiddetli emip boğazının derinliklerine kadar sokarken bir anda kontrolümü yitirdim. Hem nefes almakta zorlanmam hem de sıcacık ağzının aletimin etrafını sarması beni evin girişinde Mia'nın ağzına boşalmak zorunda bırakmıştı.

River hâlâ koluyla beni dengede tutarken Mia aletimden sı-zanları yalayıp önüme dikildi. "Odalardan biri tamam."

Tanrım.

River etrafımdan dolanıp dilini Mia'nın ağzına daldırdı ve onun dudaklarından tadıma baktı. Hafifçe inlerken onu omzuna atıp merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya başladı.

Mia'nın kışına bir şaplak indirdiğinde kahkaha sesleri kesilip inlemeler odada yankılanmaya başladı.

Peşlerinden üst kata çıktım ve birkaç basamak aşağıdan Mia'ya bakıp sıırıttım, o da bana gülümsedi. River'ın aklındaki her ne ise kabul ediyorduk.

Nihayet odamıza girdik, perdeler kapalıydı ve içeriye köşelerden azıcık ışık sızıyordu. Gözlerimin karanlığa alışması birkaç saniye aldıktan sonra River, Mia'yı kollarıma itti.

"Onu soyup kışını yatağın kenarına daya."

Sadece bu görüntü bile aletimi yeniden sertleştirmeye yetmişti.

RIVER

Siktir. Onlara güzel bir deneyim yaşatmak istiyordum ama kontrolümü kaybettiğimi hissedebiliyordum. Mia'nın, Alex'in
Ninova

aletini sertçe ağzına almasını izlerken aletim boşalmak için can atıyordu.

Alex onu soyup söylediğim yere konumlandırırken kendi arzularıyla savaşmak için bacaklarımı sıktım.

Mia'nın zevk alması için acele etmemeliydim. Çıplak hâlde duran Alex'in yanına gittim ve birlikte Mia'yı seyrettik. Alex çoktan sertleşmiş aletini nazıkçe okşarken dudaklarını ıslattı. Fazlasıyla açgözlü görünüyordu ve hislerimiz karşılıklıydı.

Mia yumuşacık görünüyordu ve çoktan bizim için sırılsıklam olmuştu ama henüz planladığım şeye hazır değildi.

Yatağın ucuna diz çöktüm, boyum tam bacak arasının hizasındaydı ve dilimi kıvrımlarında gezdirirken kıcını iyice ayırdım. Tadı dilime yayılınca inleyip parmaklarımı içine soktum.

İnleyip kalçasını bana doğru hareket ettirmeye başladı, uslu bir kıza yakışır şekilde davranıyordu.

Dudaklarımı çekip sızlanmasına fırsat vermeden parmağımı içine soktum. Sonra ikinci bir parmağımı ekledim. Acele etmeden parmaklarımı tek tek ıslattım ve geri çekip üçüncü parmağımı da içine sokmaya çalıştım ama parmaklarımın etrafını sıkıca sararak onu daha fazla genişletmeme engel oluyordu.

“Nefes al, güzelim. Rahatlanan lazım.”

Kendini ön kollarının üzerine bıraktı ve birkaç derin nefes alıp verdikçe vücudu rahatladı ve üç parmağımı da rahatça içine aldı. Parmaklarımı içinde makas gibi açıp kalçalarını bana itene kadar G noktasına bastırdım.

Dördüncü parmağımı da yavaşça içine sokunca derin bir nefes alıp inledi, vücudu bu baskıya uyum sağlamaya çalışıyordu.

“Siktir, Kedicik. Böyle gerilmiş hâlde çok güzel görünüyor,” dedi Alex.

Mia hafifçe inledi ama parmaklarımı içine sokup çıkarırken gerginliği azalmıştı. O kadar ıslanmıştı ki sıvı avucumdan damlıyordu, ben de bu fırsatı değerlendirip parmaklarımı daha da derine sokmaya başladım.

Nefes nefese kalmıştı ve dudaklarından anlamsız sözler dökülüyordu.

Alex de kendini daha şiddetli okşamaya başlamıştı, aletini yüzümden birkaç santim kenara çekince ben de boştaki elimle aletini tutup ağzıma aldım. İniltilerin arasında vücudu titrerken elini saçlarımın arasına geçirdi.

Aletini ağzımdan çıkardım çünkü sonraki adım için sertleşmesi gerekiyordu.

Dişlerimin arasından Alex'e, "Klitorisine dokun," diye buyurdum, o da hemen yuvarlak hareketlerle Mia'ya dokunmaya başladı. Bu esnada ben de parmaklarımla Mia'nın sınırlarını zorlayarak genişletiyordum.

Mia parmaklarımdan etrafını sıkıca sarmıştı ve orgazmın etkisiyle vücudu kasıldı, yatağa yığılmadan önce dudaklarından bir inilti koptu. Onu sırtüstü çevirip ellerimi kollarının altına kaydurdum ve yatağın başına kadar çektim. Vücudu titriyordu.

Alex'le göz göze geldim, eli aletindeydi ve ucundan sıvı damlıyordu.

"Mia'nın altına gir ve aletini içine sok."

Sırıttı. "Emredersiniz, efendim."

Bu iki kelime karşısında kontrolümü yitirdim ve başım dönmeye başladı. Böyle büyük ve güçlü bir adamın emirlerime uyması gibisi yoktu.

Alex bir tebessümle onun üzerine tırmandı ve göğüsleri birbirine temas ettiğinde Mia kıkırdadı.

"Hoşuna gitti mi, Kedicik?"

Ninova

Onu yavaşça aletinin üzerine indirirken Mia inlemekle yetindi. Alex, yavaş ama sabit bir ritimle hareket ederken bana sorgulayan bir bakış attı. *Sırada ne var?*

Şortumu ve ayakkabılarımı çıkarırken Alex'in aletimi süzdüğünü fark ettim. Bunu o da benim kadar istiyordu. Yanlarına ama biraz daha arkalarına geçip uzandım, böylece ikisinin birleştiği yere uzanabilecek, parmağımı Alex'in aletinden Mia'nın kışına doğru kaydırabilecektim. Yaptığım hazırlık işlerimi kolaylaştırmıştı.

Mia birkaç saniyeliğine gerilse de hemen gevşedi. Bir parmak daha ekleyince yeniden gerildi.

Alex bu esnada içine girip çıkmamak için kendini zor tutarken sesli nefesler alıp vermeye devam ediyordu. Parmaklarımı Mia'nın içinden çıkarıp Alex'in testislerini hafifçe okşadım ve aniden hızla çektim, Alex titrerken omurgasını öperek ilerledim.

Yatakta pozisyonumu değiştirdim, böylece onu öpebilecektim. Alex'in ritmine uyup aynı tempoda dilimi ağzında gezdirmeye başladım. Dilimi emdiğinde gözlerim geriye yuvarlandı.

Mia gülümsedi.

Islak saçlarını yüzünden çekip kulağının arkasına attım.

"Mia, Alex'le aynı anda aynı yerden içine girmek istiyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Yüzünü okşadıktan sonra çenesini avuçladım ve başparmağımı dudaklarında gezdirdim.

"Bana bırak, bana güveniyor musun?"

"Evet." Alex'in üstünde kıvranırken Mia güçlkle nefes alıyordu.

Alex'e döndüğümde bana açgözlü bakışlar attığını gördüm. Yanakları heyecandan kızarmıştı, bunu ilk defa deneyimleyecektik. Eğilip onu öptüm ve alt dudaklarını ısırdım, sonra da dizlerinin arasına geçtim.

Avuç içlerimi Mia'nın baldırlarından pürüzsüz bacaklarına kaydırarak bacaklarını biraz daha ayırıp kendime yer açtım. Komodine uzanıp kayganlaştırıcı aldım ve avucuma döktüm. Alex'in aleti içinde kaybolurken kendi aletimi sıkıca kavradım.

Güçlkle nefes alıp verirken içine girmeden önce birkaç saniye bekledim. Canlarını yakmamam için acele etmemem gerekiyordu.

Dizlerimin üzerine çöküp vücudumu Mia'nın sırtına dayadım ve bir elimle kendimi destekleyerek aletimi Alex'inkine hizladım ve içine girerken bir direnç hissedene kadar kendimi ileri ittim.

"Mia, nefes al, güzelim. Acıdığına söyle, dururum."

Yüzünü göremiyordum ama başını sallayıp beni boğuk bir sesle onayladı.

Aletimi ikisine birden sürterken biraz daha ileri ittim, en dar kısmı geçtikten sonra girişi aletime baskı yapınca üçümüz aynı anda inledik.

Alex'in aleti seğirirken Mia'nın dar duvarlarının arasında sıkışmış hâlde dikkatle ilerledim. Şu an tek vücut olduğumuzdan hepimizin nefesi kesilmişti.

Nihayet içine tamamen girmeyi başarmıştım ve ikimizi birden içine almak için ne kadar genişlediğine bakarken hayranlığımı gizleyemiyordum. "Şu hâline bak, güzelim. İkimizi de gayet güzel aldın."

Aletimi sıkıca sararken göğsümü sırtına yaslayıp onları izlemeye başladım, birkaç saniye öylece durup alışmaya çalıştık.

Alex, Mia'nın yüzünü ellerinin arasına alıp dudaklarına şehvetli öpücükler kondurdu. Ben de eğilip omzunun arasına küçük öpücükler kondurdum ve boştaki elimin parmaklarını vücudunun yanında gezdirip onu rahatlatmaya çalıştım.

Çok geçmeden kalçalarını bize doğru hareket ettirerek beni daha derine aldı, bunun mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim.

Arkama yaslandım, böylece dik durabildim ve bir elimi kalçasına koyup dengemi korudum. Kalçamı öne iterken nefes alışverişlerim hızlanana kadar şiddetimi artırdım.

Aletimin Alex'e temas etmesi, gözlerini sıkıca kapatıp dudaklarını aralaması beni tavana bakmaya zorladı; hazzım giderek artıp tenim karıncalanmaya başlayınca dek gözlerimi geriye yuvarladım.

Birkaç denemede içine daha sert girmeyi başarmıştım. Sonra geri çekilip ikimizi de içine aldığı yere baktım. "Öyle mükemmel bir şekilde aletlerimizi sıkıca sardın ki."

Alex aletini ileri geri hareket ettirmeyi bırakıp benim aletimin onu orgazma taşımasına izin verdi.

Mia'nın daracık duvarları aletimin etrafında ilk kez titrediğinde kendime hâkim olamadım ve uyluklarımı onlara doğru iterek kıcına çarptığımda yüksek bir ses çıktı. Mia inleyip başını Alex'in göğsüne düşürdü, ben de yana kayarak onun göğsünü ısırmasını seyrettim.

Alex, görünmez bir güç onu zorluyormuş gibi homurdandı ve uyluklarını kontrolden çıkmış biçimde öne itmeye başladı. Başparmağımı Mia'nın kıcına bastırıp içeri itmeden etrafında daireler çizdiğimde nefes nefese kaldı. Kızımızın içini fazlasıyla doldurmuştuk. Aletlerimizi sıkıca kavrarken aynı anda inledik. Boşalırken Mia'nın her zerresi titredi.

Onun hemen ardından Alex de boşaldı, sıcak sıvısı aletime fışkırırken ben de içine boşaldım ve kalçalarım sarsılırken sertçe itmeye devam ettim.

Sonunda kendimi üstlerine bıraktım ama ağırlığımı vermeye dikkat ettim. Sadece tenine temas etmeye ihtiyacım vardı.

Beynim şu an bedenimden kilometrelerce uzağa gitmiş gibiydi ama bu ikisi beni hayata bağlamayı başarıyordu.

Alex'le yavaşça Mia'nın içinden çıktık. Spermlerimiz bacak arasından aktığını görünce inledim. Eğilip dilimi vajinasına daldırınca irkildi.

Kıkırdayarak kıına bir öpücük kondurdum, sonra da yataktan kalkıp bir kolumu dizlerinin altına diğerini de sırtına dolayıp onu kucağıma aldım.

Alex'le onu duşa götürdük ve özenle yavaş yavaş yıkadık. Birkaç gün canı yanacaktı ama onu rahatlatmak için ne yapmam gerektiğini çok iyi biliyordum.

Duştan ilk çıkan Alex oldu, biz de birkaç dakika sonra peşinden gittik. oktan nevresimleri değiştirmiş, yatağıımıza büyük bir battaniye örtmüştü.

Mia'yı aramıza alıp kucaklaştık. Mia'nın şakağına bir öpücük kondurup, "Seni seviyorum," diye fısıldadım.

Sonra da bana gülerek bakan Alex'e dönüp cümlemi tekrarladım.

Alex dudaklarıma uzun bir öpücük kondurup beni sevdiğini dudaklarıma müjdeledi.

Evimdeydim, sevdiklerimleydim, ailemleydim.

SON

YARDIM DERNEKLERİ

Kanadalı olduğum için zaman zaman sağlık masraflarımızın tamamının karşılandığını düşünmek hoşuma gidiyor ancak uyar-
mış olayım, öyle bir şey yok.

Otuzlu yaşlarıma kadar protez ihtiyacı olan bir ailenin nasıl bir maddi yükün altına girdiğini hiç düşünmemiştim ve bunu söylemekten utanıyorum. O yaşlarda bu durumdan mustarip bir ebeveynle tanışmıştım ve şimdi geri dönüp baktığımda bu mücadele o kadar açıktı ki görmediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum.

Bizim Kurallarımız'da bahsettiğim yardım derneği, tahmin ettiğiniz gibi *Ice Bucket Challenge*'tan esinlenerek oluşturulmuştur ancak tamamen kurgusal bir kurumdur.

Bu durumla karşı karşıya kalan ailelere destek veren yardım derneklerinin listesini aşağıda paylaşıyorum:

Jordan Thomas Foundation: <https://jordanthomasfoundation.org/>

Enabling The Future: <https://enablingthefuture.org/>

Limb Kind: <https://limbkind.org/>

A Leg To Stand On: <https://www.altso.org/>

NOT: Bağış yapmadan önce mutlaka araştırın.

TEŞEKKÜR

Jennifer, Nicole ve Eden'a milyonlarca kez teşekkürler. Sizin desteğiniz olmasa bu kitabı asla bitiremezdim. Benim en büyük destekçilerimsiniz ve size ne kadar teşekkür etsem az kalır.

Bir yazarın isteyebileceği en değerli şey geri bildirimdir, tüm ön okurlarıma teşekkürler.

Bu seriyi başarılı kılan kapak tasarımcım Stephanie'ye teşekkürler.

Milyonlarca yanlış virgülü silmek zorunda kaldığı için editörüm Sandra'ya teşekkür ederim.

Yazmak için ihtiyaç duyduğum zamanı bulmama yardımcı olan eşime teşekkür ederim.

Yolumu bulmama yardım eden herkese teşekkürler.

Bana nelerin mümkün olduğunu gösteren C.R.'ye teşekkürler.

Benimle bu çılgın yolculuğa çıkıp süreci çok eğlenceli hâle getiren *The Wild Ones*'a teşekkürler.

En önemlisi de bu karakterleri seven ve destekleyen okurlarıma teşekkürler. Size çok şey borçluyum.

Kocaman sevgiler.

İLETİŞİMDE KALALIM!

Jessa'nın sosyal medya hesapları:

TikTok: Jesswilderauthor

Instagram: Jessicawilderauthor

İnternet sitesi: jessawilder.com

